



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

του Σχεδίου Νόμου

**«Αναμόρφωση του Σώματος
Επιθεώρησης Εργασίας, Ρυθμίσεις
Θεμάτων Κοινωνικής Ασφάλισης και
άλλες διατάξεις»**

17

Ιούνιος 2011

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο Σχέδιο Νόμου

**«ΑΝΑΜΟΡΦΩΣΗ ΣΩΜΑΤΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»**

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Α. ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΡΧΗΣ

(Μέρος Πρώτο)

Αναμόρφωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Οι συνθήκες στην αγορά εργασίας μεταβάλλονται συνεχώς και καθιστούν επιτακτική την ανάγκη παρακολούθησης και επικαιροποίησης του νομοθετικού πλαισίου. Παράλληλα ο έλεγχος της εφαρμογής της ισχύουσας κάθε φορά εργατικής νομοθεσίας αποτελεί υποχρέωση της πολιτείας και διαμορφώνει κανόνες δικαίου προς όφελος του συνόλου των εργαζομένων και των επιχειρήσεων. Σε περιόδους κρίσης όπως αυτή που διανύει η χώρα μας, οι παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας πολλαπλασιάζονται και καθίσταται εντονότερη η ανάγκη ενίσχυσης των μηχανισμών ελέγχου, η αποτελεσματική λειτουργία των οποίων προστατεύει σε μεγάλο βαθμό τους εργαζόμενους από αυθαιρεσίες της εργοδοσίας ενώ ταυτόχρονα διασφαλίζει, με την εφαρμογή ενιαίων κανόνων, τον υγιή ανταγωνισμό μεταξύ των επιχειρήσεων.

Η βασική υπηρεσία για την παρακολούθηση και τον έλεγχο της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας σε όλες τις χώρες είναι η Επιθεώρηση Εργασίας. Πολλώ δε μάλλον στις παρούσες συνθήκες οικονομικής κρίσης, όπως αυτές στις οποίες

βρίσκεται η χώρα μας, το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας τίθεται προ των ευθυνών του, διασφαλίζει τα δικαιώματα και τα κοινωνικά κεκτημένα, αναδεικνύεται ως καθοριστικό εργαλείο για την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας, την προάσπιση των εργασιακών δικαιωμάτων, την προστασία της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων καθώς και τη διασφάλιση συνθηκών ανάπτυξης υγιούς ανταγωνισμού. Η επιβεβλημένη, ωστόσο, αναμόρφωση της Επιθεώρησης Εργασίας στην Ελλάδα θέτει πολυάριθμα και ακανθώδη προβλήματα. Σήμερα, περισσότερο από ποτέ, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη ύπαρξης ενός υγιούς, αποτελεσματικού και δυναμικού ελεγκτικού μηχανισμού, που θα επιλαμβάνεται εργασιακών θεμάτων και θα αντιμετωπίζει το μεγάλο πρόβλημα της αδήλωτης εργασίας, με συνέπεια την έντονη εισφοροδιαφυγή και δυσμενέστερες επιπτώσεις στη βιωσιμότητα των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης.

Μέσα στο πλαίσιο αυτό, **αναβαθμίζουμε το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας** σε ένα αποτελεσματικό και ευέλικτο διοικητικά, λειτουργικά και οικονομικά σχήμα. **Ενισχύουμε** την ανεξαρτησία του Επιθεωρητή Εργασίας, προκειμένου να εναρμονιστούμε με την 81η Διεθνή Σύμβαση Εργασίας, 55 χρόνια μετά την κύρωσή της. Ήδη η Επιτροπή Ανωτέρων Επιθεωρητών Εργασίας (SLIC) της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε έκθεσή της που έγινε μετά από την αξιολόγηση της ελληνικής Επιθεώρησης Εργασίας στην Ελλάδα το 2006 αναφέρει στον επίλογο των συμπερασμάτων της ότι θα συνέβαλλε θετικά μια μεγαλύτερη αυτονομία στη διοίκηση του Σ.Ε.Π.Ε. ή στον προϋπολογισμό του.

Με τη νομοθετική αυτή μεταρρύθμιση **ισχυροποιούμε την Επιθεώρηση Εργασίας**, ενσωματώνοντας ταυτόχρονα όλη την νομοθεσία που την αφορά **σε ένα ενιαίο κείμενο**, τροποποιώντας αυτή όπου επιβάλλεται προκειμένου να εναρμονιστεί στις ανάγκες της σύγχρονης εποχής. Αναμορφώνουμε την Επιθεώρηση Εργασίας ώστε να είναι **αξιόμαχη, άρτια επανδρωμένη, με πλήρη τεχνολογική υποστήριξη και εφαρμόζουσα πρωτοποριακές μεθόδους**. Στελεχώνουμε την Επιθεώρηση Εργασίας με **ικανό και εξειδικευμένο προσωπικό**, το οποίο κατά την παρούσα συγκυρία θα προέλθει από μετατάξεις, αποσπάσεις και την αξιοποίηση του αδιάθετου προσωπικού από τις καταργήσεις και συγχωνεύσεις των φορέων τόσο του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης όσο και άλλων Υπηρεσιών του δημοσίου τομέα. Με αυτό τον τρόπο πραγματοποιούμε τη συμβατική εκ τού ν. 3845/2010 υποχρέωσή μας για επιλογή κατάλληλου και εξειδικευμένου προσωπικού προς κάλυψη των αναγκών της Επιθεώρησης Εργασίας.

Εξελίσσουμε την Επιθεώρηση Εργασίας σε μια υπηρεσία με υψηλό επίπεδο τεχνικής υποδομής, μέσω της αξιοποίησης των χρηματοδοτικών πόρων των επιχειρησιακών προγραμμάτων ψηφιακής σύγκλισης, διοικητικής μεταρρύθμισης και

ΕΠΑΝΑΔ. Παρέχουμε στην Επιθεώρηση Εργασίας διαχειριστική επάρκεια, η οποία θα διευκολύνει κατά πολύ την πραγμάτωση των στόχων της. **Ενισχύουμε το έργο της** μέσω της ανάπτυξης σύγχρονων, εξειδικευμένων μεθοδολογικών εργαλείων αξιολόγησης επικινδυνότητας και ελέγχου παραβατικής συμπεριφοράς εργοδοτών και εργαζομένων, μέσω της ανάπτυξης και εγκατάστασης ενός ολοκληρωμένου πληροφοριακού συστήματος Ο.Π.Σ. (Ο.Π.Σ. - Σ.ΕΠ.Ε.) που θα καλύπτει με ολοκληρωμένο τρόπο το σύνολο των αναγκών της Επιθεώρησης Εργασίας.

Καινοτομούμε, θεσμοθετώντας:

- Την **κάρτα εργασίας**, η οποία θα συνδράμει στην καταπολέμηση του φαινομένου της αδήλωτης εργασίας. Το σύστημα αυτό θα συνδέεται μέσω της κοινής ηλεκτρονικής πλατφόρμας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με το Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και τον Ο.Α.Ε.Δ. - η οποία επίσης προβλέπεται στο παρόν - θα εφαρμοστεί αρχικά σε κλάδους επιχειρήσεων που παρουσιάζουν υψηλή παραβατικότητα σε σχέση με την αδήλωτη εργασία, θα παρέχει έκπτωση έως 10% επί των αντίστοιχων ασφαλιστικών εισφορών αλλά θα επιβάλλεται και διοικητική κύρωση στις επιχειρήσεις και τους εργαζομένους που παραβαίνουν τους κανόνες ορθής του χρήσης.
- Το **Συμφιλιωτή Εργατικών Διαφορών**, ο οποίος θα είναι ένας Επιθεωρητής Εργασιακών Σχέσεων με αυξημένα προσόντα. Στόχος του θα είναι η εξεύρεση λύσης αποδεκτής από τα ενδιαφερόμενα μέρη, η οποία θα αποτυπώνεται σε πρακτικό με δεσμευτική ισχύ, μέσω της κατά το δυνατόν προσέγγισης των απόψεών τους **προς το συμφέρον εργαζομένων και εργοδοτών** και την εφαρμογή της κείμενης νομοθεσίας. Μέσω του θεσμού αυτού, υλοποιείται και η από μακρού χρόνου απαίτηση για **πρόβλεψη ευέλικτων διοικητικών διαδικασιών** προκειμένου να αποφεύγονται οι ατέρμονοι και πολυέξοδοι δικαστικοί αγώνες και να αποφορτίζονται τα δικαστήρια από υποθέσεις που δύνανται να επιλυθούν ευκολότερα και αποτελεσματικότερα.
- Την **Ειδική Ομάδα Ετοιμότητας και Άμεσης Επέμβασης**, η οποία θα συντονίζεται από το **Αυτοτελές Γραφείο Ενημέρωσης, Υποδοχής, Αξιολόγησης και Διαχείρισης Καταγγελιών**, θα αποτελείται από Επιθεωρητές Εργασίας σε διαρκή ετοιμότητα με την αναγκαία εναλλαγή τους και **θα λειτουργεί σε 24ωρη βάση**, προκειμένου να επιλαμβάνεται περιπτώσεων παραβίασεως της εργατικής νομοθεσίας που βασίζονται σε καταγγελίες και χρήζουν **άμεσης και επείγουσας επέμβασης**.
- Τα **Μικτά κλιμάκια ελέγχου**, τα οποία θα αποτελούνται από κλιμάκια των υπηρεσιών του **Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.)** του

Υπουργείου Οικονομικών, της Ειδικής Υπηρεσίας Ελέγχου Ασφάλισης (Ε.ΥΠ.Ε.Α.) του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ. και του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε.). Τα μικτά αυτά κλιμάκια θα προβαίνουν σε **συνολικούς και ολοκληρωμένους ελέγχους** στις επιχειρήσεις, προκειμένου να αντιμετωπίζεται ταυτόχρονα και με μειωμένο λειτουργικό κόστος για το Δημόσιο και την εκάστοτε επιχείρηση η φοροδιαφυγή, η εισφοροδιαφυγή και η παραβίαση της εργατικής νομοθεσίας.

Επιπλέον, αφενός **αυστηροποιούμε τις κυρώσεις** που επιβάλλονται από τους Επιθεωρητές Εργασίας σε περίπτωση διαπίστωσης παραβιάσεων της εργατικής νομοθεσίας και **επιταχύνουμε τη διαδικασία** επιβολής τους, αφετέρου διαμορφώνουμε ένα **σύστημα υπολογισμού, καταλογισμού και είσπραξης προστίμων**, με γνώμονα την **προάσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων**. Συγκεκριμένα:

- Θεσπίζουμε τη δυνατότητα **επιβολής προστίμου** από πεντακόσια (500) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ και την **προσωρινή ή οριστική διακοπή της λειτουργίας** της επιχείρησης ανάλογα με τη σοβαρότητα της παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας.
- Προβλέπουμε, για ορισμένες παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας που αφορούν σε καταβολή οφειλομένων στους εργαζομένους, τη μείωση του επιβληθέντος προστίμου κατά 80%, σε περίπτωση που ο οφειλέτης εργοδότης, εντός εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση σε αυτόν του προστίμου, συμμορφωθεί με τις υποδείξεις του ελέγχαντος Επιθεωρητή Εργασίας, εξοφλήσει πλήρως και ολοσχερώς τον εργαζόμενο και αποδείξει ότι εφεξής τηρεί την εργατική νομοθεσία. **Παρέχουμε, με τον τρόπο αυτό, κίνητρο στον εργοδότη** προκειμένου να εξοφλήσει τα οφειλόμενα στον εργαζόμενο. **Στοχεύουμε στη διασφάλιση των δικαιωμάτων του εργαζομένου**, ο οποίος, αν ο εργοδότης αρκούνταν μόνο στην πληρωμή του επιβληθέντος προστίμου, θα έπρεπε είτε να οδηγηθεί σε δικαστική διαμάχη είτε να παραιτηθεί, ηττημένος, των κεκτημένων δικαιωμάτων του.
- Σε περιπτώσεις διαπίστωσης παραβιάσεων της ασφαλιστικής νομοθεσίας σχετικά με την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων, ο αρμόδιος Επιθεωρητής Εργασίας συντάσσει τη διαπιστωτική της παράβασης πράξη και την κοινοποιεί στο Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., το οποίο θα είναι πλέον υποχρεωμένο, χωρίς τη διενέργεια ελέγχου από τα οικεία του όργανα, να επιβάλει σε σύντομο χρόνο στους παραβάτες τις προβλεπόμενες από τη νομοθεσία του κυρώσεις.
- Θεσπίζουμε την επιβολή και **προσωρινής διακοπής της λειτουργίας επιχειρήσεων** που είτε δεν έχουν απογραφεί στον οικείο ασφαλιστικό φορέα είτε

παρουσιάζουν υποτροπή στην παραβατική τους συμπεριφορά σχετικά με την αδήλωτη εργασία.

Μέσω των προαναφερθεισών συντονισμένων ενεργειών, αναμορφώνουμε εν συνόλω το Σ.Ε.Π.Ε. και **δημιουργούμε έναν ενιαίο, ισχυρό και σύγχρονο ελεγκτικό μηχανισμό, ο οποίος θα μπορεί να βρίσκεται στην υπηρεσία του πολίτη και να παραδίδει στην κοινωνία ασφαλιστικές δικλείδες, προκειμένου ο τελικός νικητής να είναι το κοινωνικό σύνολο και ο Ελληνικός λαός.**

(Μέρος Δεύτερο)

Ρυθμίσεις Θεμάτων Κοινωνικής ασφάλισης

Η ασφαλιστική μεταρρύθμιση με τον νόμο 3863/2010 έβαλε τις βάσεις για τη **διασφάλιση της βιωσιμότητας** και της αποτελεσματικότητας του Ασφαλιστικού Συστήματος προασπίζοντας τις αρχές της κοινωνικής δικαιοσύνης, όταν οι στρεβλώσεις και οι άστοχες παρεμβάσεις είχαν οδηγήσει συνολικά το σύστημα και την οικονομία σε ένα αδιέξοδο και στις δύσκολες και κρίσιμες δημοσιονομικές συνθήκες που αντιμετωπίζει η χώρα ο κίνδυνος πλήρους κατάρρευσης ήταν άμεσος. Δέσμευση και υποχρέωσή μας ήταν και παραμένει η συνεχής παρακολούθηση των εξελίξεων και των γεγονότων που επηρεάζουν την πορεία του Ασφαλιστικού Συστήματος, ώστε με έγκαιρες και κατάλληλες αποφάσεις να **διορθώνονται αποκλίσεις και αστοχίες**, ενώ συγχρόνως να **ισχυροποιείται η βιωσιμότητα** του συστήματος, να αποκαθίστανται οι όποιες αδικίες και να ενισχύεται ο κοινωνικός προσανατολισμός του.

Στο πλαίσιο αυτό, με τις ρυθμίσεις του παρόντος Σχεδίου Νόμου θέτουμε σε νέα, **δικαιότερη, διαφανέστερη και ολοκληρωμένη βάση** τα ζητήματα **προστασίας των ευάλωτων ομάδων του πληθυσμού** με τη ρύθμιση για την παροχή του ΕΚΑΣ, με την κάλυψη ανέργων και άλλων ευπαθών ομάδων με ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, με την προστασία της μητρότητας, με τον έλεγχο και την υποστήριξη της ίσης μεταχείρισης. Υποστηρίζουμε και ενισχύουμε τα άτομα με αναπηρία με την επέκταση του δικαιώματος συνταξιοδότησης και στους αδελφούς αυτών, με ρυθμίσεις για την απασχόληση συνταξιούχων αναπηρίας και θεσμοθετούμε τη δυνατότητα συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας για τους ελεύθερους επαγγελματίες χωρίς υποχρεωτική διακοπή επαγγελματικής δραστηριότητας.

Παράλληλα και παρά την έλλειψη υποδομών και προσωπικού, διασφαλίζουμε την **ταχύτερη έκδοση συντάξεων** όπως είχαμε δεσμευτεί. Ο ασφαλισμένος με την

αίτηση του θα γνωρίζει πότε θα εκδοθεί η συνταξιοδοτική πράξη και ποιο είναι το ποσό σύνταξης που θα εισπράξει. Βάζουμε τέλος στην ταλαιπωρία, στην ανασφάλεια και αποκλείουμε κάθε περίπτωση αδιαφάνειας και πιθανότητα συναλλαγής και διαφθοράς.

Διευκρινίζουμε σημεία που δημιουργούν συγχύσεις και παρερμηνείες. **ολοκληρώνουμε και συγκεκριμενοποιούμε το πλαίσιο** και τις προϋποθέσεις για την θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος για κάθε κατηγορία ασφαλισμένων.

Λύνουμε προβλήματα ασφαλιστικού περιεχομένου των ανεξάρτητα απασχολούμενων και των ελεύθερων επαγγελματιών ενώ παράλληλα υλοποιούμε τη δέσμευσή μας απέναντι στους επαγγελματίες αυτοκινητιστές.

Εντάσσουμε όλους τους υπαλλήλους του Δημοσίου, ανεξάρτητα από το είδος της εργασιακής τους σχέσης (Δημόσιου ή Ιδιωτικού Δικαίου) στο Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων δίνοντας ανάσα ζωής στο Ταμείο αλλά και **δικαίωμα στη λήψη εφάπαξ αποζημίωσης** σε όλους τους υπαλλήλους.

Συγχρόνως ενισχύουμε τον ρόλο του ΟΑΕΔ με δράσεις για την αντιμετώπιση της ανεργίας, τόσο με την κατάρτιση νέων προγραμμάτων όσο και με την αναδιάταξη και την αξιοποίηση του προσωπικού του.

Οι ρυθμίσεις ασφαλιστικού περιεχομένου, λύνουν και δεν δημιουργούν προβλήματα, είναι συμβατές με το πρόγραμμα σταθερότητας, δεν δημιουργούν αποκλίσεις και δεν ανατρέπουν τον οικονομικό σχεδιασμό και προγραμματισμό του Ασφαλιστικού Συστήματος.

Β' ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΣΥΣΤΑΣΗ - ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 1 ΕΩΣ 6

Αντιλαμβανόμενοι την ανάγκη για αναμόρφωση του θεσμού της Επιθεώρησης Εργασίας, προβαίνουμε στη σύσταση του νέου Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας με ενισχυμένες τις αρμοδιότητές του για τον έλεγχο της εργατικής νομοθεσίας, της παράνομης απασχόλησης αλλοδαπών, της ασφαλιστικής νομοθεσίας και της τήρησης των όρων των συλλογικών συμβάσεων εργασίας.

Συγχρόνως, ενδυναμώνεται η συμφιλιωτική δράση του Σ.ΕΠ.Ε. μέσα από τη θέσπιση της συμφιλιωτικής διαδικασίας για την επίλυση των εργατικών διαφορών μεταξύ των

κοινωνικών εταίρων, την υποχρεωτικότητα της μεταξύ των συμφωνίας, τη διενέργεια της συμφιλίωσης από κατάλληλους για το σκοπό αυτό Επιθεωρητές και τον καθορισμό των εργατικών διαφορών τις οποίες επιλαμβάνεται το Τμήμα, η Περιφερειακή Διεύθυνση ή η Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου.

Η αποτελεσματική όμως δράση του Σ.ΕΠ.Ε συνδέεται αναπόφευκτα με τη στελέχωσή του από εκπαιδευμένους Επιθεωρητές, οι οποίοι παρακολουθούν τα απαιτούμενα προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης, αξιολογούνται και πιστοποιούνται.

Άρθρο 1

Σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.ΕΠ.Ε)

Ο θεσμός της Επιθεώρησης Εργασίας λειτούργησε στη χώρα μας με το Ν.Δ 2954/1954 "Περί οργάνωσης Επιθεώρησης Εργασίας στο Υπουργείο Εργασίας". Σύμφωνα με την υπ' αριθμ. 81 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας "Περί Επιθεώρησης της Εργασίας εις την βιομηχανία και το εμπόριο" και συγκεκριμένα με τα άρθρα 4 παρ.1, 19 και 20 "η Επιθεώρηση Εργασίας τίθεται υπό την εποπτεία και τον έλεγχο μίας κεντρικής αρχής". Η χώρα μας κύρωσε με το Ν. 3249/1955 την ως άνω αναφερόμενη Διεθνή Σύμβαση Εργασίας και το περιεχόμενό της κατέστη εσωτερικό δίκαιο με υπερνομοθετικό κύρος.

Οι Επιθεωρήσεις Εργασίας από συστάσεώς τους, μέσω αξιόπιστων και αποτελεσματικών ελεγκτικών μηχανισμών, διασφάλιζαν την τήρηση και την εφαρμογή της εργατικής και ασφαλιστικής νομοθεσίας, η οποία αποτελεί ουσιώδη κοινωνική κατάκτηση.

Επί σαράντα (40) έτη οι Επιθεωρήσεις Εργασίας λειτούργησαν υπό την εποπτεία και καθοδήγηση του Υπουργείου Εργασίας και με το Ν. 2218/1994 περιήλθαν για πρώτη φορά στην αρμοδιότητα των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και κατά συνέπεια υπό την εποπτεία και τον έλεγχο των κατά τόπους πενήντα (52) αιρετών Νομαρχών της χώρας. Αποτέλεσμα ήταν να μην υπάρχει ενιαία και ομοιόμορφη αντίληψη περί της εφαρμογής της Εργατικής Νομοθεσίας και της λειτουργίας των Επιθεωρήσεων Εργασίας. Οι φορείς των εργαζομένων και των εργοδοτών άρχισαν να διαμαρτύρονται για υποβάθμιση και αποδιοργάνωση της Επιθεώρησης Εργασίας και για ανυπαρξία ελέγχων εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας. Οι Επιθεωρήσεις Εργασίας αποκομμένες από την Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας έπαψαν να έχουν συνεχή ενημέρωση για όλα τα εργασιακά θέματα, έχασαν την ταυτότητά τους ως ελεγκτικός μηχανισμός, καθώς και την θεσμοθετημένη

ανεξαρτησία τους κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους, αφού δέχονταν εξωγενείς παρεμβάσεις.

Επιπλέον τον Απρίλιο του 1997 το Διεθνές Γραφείο Εργασίας κοινοποίησε στην Κυβέρνηση έκθεση με την οποία γνωστοποιούσε ότι η διοικητική αλλαγή που επήλθε με το Ν. 2218/1994 δεν ήταν συμβατή με το άρθρο 4 παρ.1 και με τα άρθρα 6, 19 και 20 της Δ.Σ.Ε και ζητούσε να παρθούν τα απαραίτητα μέτρα, με έμφαση στην τοποθέτηση της Επιθεώρησης Εργασίας υπό την επίβλεψη και τον έλεγχο μιας κεντρικής αρχής.

Στα πλαίσια του κοινωνικού διαλόγου συμφωνήθηκε τελικά η επανένταξη της Επιθεώρησης Εργασίας στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και εκδόθηκε σχετικά ο Ν. 2639/1998 σε μία προσπάθεια να ληφθούν θεσμικά και διοικητικά μέτρα για την αναβάθμιση και τον εκσυγχρονισμό των Επιθεωρήσεων Εργασίας.

Με το παρόν νομοσχέδιο και μέσω της στενής συνεργασίας της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου με τις Επιθεωρήσεις επιχειρείται η διασφάλιση της ενιαίας πολιτικής στον έλεγχο της εφαρμογής της εργατικής νομοθεσίας σε κάθε γωνιά της χώρας, η διαφάνεια και η κοινωνική συναίνεση στην λειτουργία των Επιθεωρήσεων, ο εκσυγχρονισμός της λειτουργίας των Επιθεωρήσεων και του έργου τους. Γίνεται σαφές ότι η Κεντρική Υπηρεσία, ως οργανωτική ενότητα της κεντρικής κρατικής διοίκησης, χαράσσει την πολιτική για τα εργασιακά θέματα και ευρύτερα για την απασχόληση και νομοθετεί, η δε Επιθεώρηση Εργασίας μέσα από ένα οργανωμένο επιχειρησιακό σχέδιο προασπίζεται και ελέγχει τη νομιμότητα, έρχεται σε επαφή με τον εργαζόμενο και τον εργοδότη σε καθημερινή βάση, εφαρμόζει την εργατική νομοθεσία στην πράξη και καλείται να δώσει λύσεις σε τυχόν κενά, παθογένειες ή αμφισβητούμενες ερμηνείες. Οι Επιθεωρήσεις Εργασίας δηλαδή αποτελούν μία από τις βασικές δεξαμενές σκέψης για την χάραξη της πολιτικής για τα εργασιακά θέματα, χρειάζονται όμως την υποστήριξη και την καθοδήγηση της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου για την ενιαία, ομοιόμορφη και αποτελεσματική εφαρμογή της. Το Υπουργείο συγκεντρώνει τα εννοιολογικά εκείνα "χαρακτηριστικά" της διοικητικής αρχής, που έχει εξωτερικές αρμοδιότητες, εκδίδει εκτελεστές πράξεις και ασκεί το δικαίωμα του επιτάσσειν για την τήρηση της νομιμότητας (ΑΠ 4521/1967).

Άρθρο 2

Έργο και Αρμοδιότητες -

Ελεγκτική και Υποστηρικτική Δράση

Το εργατικό δίκαιο ιστορικά αναπτύχθηκε ως ένα δίκαιο αυτοπροστασίας των εργαζομένων από τους εργοδότες, για το λόγο αυτό και ο έλεγχος της εφαρμογής του πρέπει να γίνεται από θεσμοθετημένα όργανα της Πολιτείας, που διαθέτουν εχέγγυα αντικειμενικότητας και ανεξαρτησίας. Οι εργασιακές σχέσεις λειτουργούν βάσει της αρχής της ιδιωτικής αυτονομίας, η δε επέμβαση του κράτους και η διάπλαση ορισμένων θεσμών του με χαρακτηριστικά δημοσίου δικαίου γίνεται για λόγους προστασίας των εργαζομένων και του γενικότερου συμφέροντος.

Με το παρόν άρθρο προσδιορίζεται το έργο και αναλύονται ενισχυμένες οι αρμοδιότητες του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, του οποίου ο ρόλος είναι συμβουλευτικός, καθοδηγητικός, συμφιλιωτικός, ελεγκτικός και διωκτικός. Για πρώτη φορά εισάγεται ο έλεγχος στις επιχειρήσεις και εκμεταλλεύσεις του πρωτογενούς, δευτερογενούς και τριτογενούς τομέα της οικονομίας, προστίθεται η ρητή περιγραφή στις αρμοδιότητες της Επιθεώρησης Εργασίας της εξέτασης της τήρησης και εφαρμογής των όρων των αρχών της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών, όπως προβλέπεται και από το Ν. 3896/2010, η ρητή περιγραφή της εξέτασης της τήρησης της εφαρμογής των όρων των αρχών της ίσης μεταχείρισης όπως προβλέπεται και από το Ν. 3304/2005, η ρητή υποχρέωση διαπίστωσης τυχόν παράνομης απασχόλησης υπηκόων τρίτων χωρών. Επιπροσθέτως, στο πλαίσιο του ελέγχου της υγείας και ασφάλειας στην εργασία, εισάγεται ο έλεγχος των επιχειρήσεων με σκοπό τον εντοπισμό νέων και αναδυόμενων κινδύνων που προκαλούνται από την εισαγωγή νέων τεχνολογιών και τις αλλαγές στην οργάνωση της εργασίας ενώ συγχρόνως «επανέρχεται» στο Σ.ΕΠ.Ε η κύρωση, έγκριση ή απόρριψη των εσωτερικών κανονισμών εργασίας και παραπόνων εργαζομένων και εργοδοτών, αρμοδιότητα που μέχρι σήμερα ανήκε στην Περιφέρεια με ταυτόχρονη επέκταση της υποχρέωσης κύρωσης των κανονισμών εργασίας σε επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες που απασχολούν τουλάχιστον 40 εργαζομένους. Συγχρόνως προβλέπεται και ο έλεγχος της εφαρμογής της νομοθεσίας για το κάπνισμα, στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων του Σ.ΕΠ.Ε για την υγεία και ασφάλεια στην εργασία.

Επειδή όμως δεν είναι δυνατόν να προβλεφθούν με το σχέδιο νόμου όλες οι αρμοδιότητες του Σ.ΕΠ.Ε στα πλαίσια άσκησης του έργου του, διότι οι περιπτώσεις που χρήζουν αντιμετώπισης από το Σ.ΕΠ.Ε δεν είναι και δεν μπορούν να είναι περιοριστικά απαριθμούμενες, έχει γίνει πρόβλεψη στην περίπτωση ιζ της παραγράφου 2 του άρθρου 2, ότι το Σ.ΕΠ.Ε μπορεί να προβαίνει σε κάθε άλλη

συναφή πράξη ή ενέργεια για την εκτέλεση του έργου του, ακριβώς για αυτό το λόγο, να καλυφθούν όλες εκείνες οι περιπτώσεις υπάρχουσες και μελλοντικές που δεν έχουν μνημονευθεί περιγραφικά στην αναφορά των αρμοδιοτήτων του.

Άρθρο 3

Συμφιλιωτική Διαδικασία-Επίλυση Διαφορών

Οι διαφορές μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών είναι σύνηθες κοινωνικό φαινόμενο. Πολλές φορές οι διαφορές καταλήγουν στην Επιθεώρηση Εργασίας με τη μορφή καταγγελιών, οι οποίες και διερευνώνται όλες. Η παρέμβαση της Επιθεώρησης γίνεται είτε με τη διενέργεια ελέγχων είτε με συμφιλιωτική δράση και στόχο έχει την επίλυση της διαφοράς το συντομότερο δυνατόν. Όπως είναι φυσικό ο τρόπος της παρέμβασης σχετίζεται αφενός με το περιεχόμενο της καταγγελίας αφετέρου δε με την επιθυμία του καταγγέλλοντος για τον τρόπο παρέμβασης.

Εργατικές διαφορές είναι κάθε είδους διαφωνίες μεταξύ εργαζομένου ή εργαζομένων και εργοδότη που πηγάζουν από τη σχέση εργασίας σε σχέση με την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας περιλαμβανομένων των όρων συλλογικών ρυθμίσεων (συλλογικών συμβάσεων εργασίας και διαιτητικών αποφάσεων) ή και κανονισμών εργασίας καθώς και όρων ατομικών συμβάσεων εργασίας. Σκοπός της συμφιλίωσης είναι η εξεύρεση λύσης κοινά αποδεκτής από τα διαφωνούντα μέρη για το περιεχόμενο και τον τρόπο ικανοποίησης δικαιωμάτων και υποχρεώσεων, που πηγάζουν από τη σχέση εργασίας. Οι υπηρεσίες συμφιλίωσης μπορεί να ζητηθούν και για κάθε θέμα διαβούλευσης μεταξύ εργοδότη και εργαζομένων, που προβλέπεται από την εργατική νομοθεσία, όπως ομαδικές απολύσεις, εφαρμογή προγράμματος εκ περιτροπής εργασίας κλπ.

Με το άρθρο αυτό ενδυναμώνεται η συμφιλιωτική δράση του Σ.Ε.Π.Ε και αποσαφηνίζονται οι εργατικές διαφορές που μπορούν να τεθούν ενώπιόν του σε σχέση με τον ΟΜΕΔ. Το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας, εφόσον του ζητηθεί, παρεμβαίνει συμφιλιωτικά για την επίλυση ατομικών ή συλλογικών εργατικών διαφορών και συνδράμει συμβουλευτικά εργαζόμενους και εργοδότες για την διεξαγωγή συλλογικών διαπραγματεύσεων. Σκοπός της διάταξης είναι η εξώδικη κατά το δυνατόν επίλυση των εργατικών διαφορών και η καλύτερη πληροφόρηση και των δύο πλευρών για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους σε επίπεδο συλλογικών διαπραγματεύσεων. Θεσπίζεται επίσης ο θεσμός του Συμφιλιωτή Εργατικών Διαφορών ως μία εξελιγμένη και πιο σύνθετη μορφή της ιδιότητας του Επιθεωρητή, η οποία προϋπήρχε στην περ. ιδ' της παρ. 2 του άρθρου 8 του Ν.

2639/1998. Αναλύεται η διαδικασία της συμφιλιωτικής παρέμβασης, η οποία μπορεί να λάβει χώρα σε τοπικό, περιφερειακό ή και εθνικό επίπεδο. Σκοπός της συμφιλίωσης είναι η προσέγγιση των απόψεων των μερών προς την διασφάλιση της εργασιακής ειρήνης, το συμφέρον εργαζομένων και εργοδοτών, η εφαρμογή και η τήρηση της κείμενης νομοθεσίας και η επίλυση των διαφορών.

Η συμφιλιωτική διαδικασία ενισχύεται με τη ρητή πρόβλεψη, ότι το πρακτικό που συντάσσεται στο τέλος της συμφιλιωτικής διαδικασίας και υπογράφεται από τα ενδιαφερόμενα μέρη και τον Συμφιλιωτή, έχει δεσμευτική ισχύ, παράγει έννομες συνέπειες και η εν μέρει ή εν όλω παραβίασή του επιφέρει διοικητικές κυρώσεις στον εργοδότη. Ο Συμφιλιωτής παρακολουθεί την τήρηση της εφαρμογής του Πρακτικού και σε περίπτωση αθέτησης θα επιβάλει τις προβλεπόμενες από το άρθρο 24 του σχεδίου νόμου κυρώσεις όπως αυτές θα έχουν καθοριστεί με Υπουργική Απόφαση και οι οποίες θα αναγράφονται εν είδει ποινικής ρήτρας στο Πρακτικό αυτό, προκειμένου να γνωρίζει έκαστο μέρος ποιες θα είναι οι κυρώσεις που θα επωμιστεί σε περίπτωση που αθετήσει τη συμφωνία. Μέχρι δε την έκδοση των υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται στο άρθρο 24 θα ισχύει η υπουργική απόφαση 2063/Δ1/632/2011 (ΦΕΚ Β' 266) και οι λοιπές μνημονευόμενες στην παράγραφο 9 του άρθρου 24 του σχεδίου νόμου υπουργικές αποφάσεις, βάσει των οποίων θα επιβάλλονται οι διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση αθέτησης του πρακτικού συμφωνίας. Οι διοικητικές αυτές κυρώσεις θα συναρτώνται με την παράβαση, όπως εξάλλου συμβαίνει και σε περίπτωση επιβολής διοικητικών κυρώσεων κατόπιν ελέγχου. Ταυτόχρονα δε με την επιβολή διοικητικών κυρώσεων σε περίπτωση απουσίας του μέρους και τη θέσπιση τεκμηρίου υπέρ των απόψεων του παρισταμένου μέρους σε αυτήν την περίπτωση, προσδίδεται κύρος και υποχρεωτικότητα στη συμφιλιωτική διαδικασία, και ο εργοδότης κυρίως, ο οποίος μέχρι σήμερα «αδιαφορούσε» εν πολλοίς για τη διαδικασία αυτή, έχει έννομο συμφέρον να παρασταθεί και να παραθέσει τα επιχειρήματά του.

Στο άρθρο προβλέπεται ο αριθμός των ατόμων που μπορούν να παρίστανται στη συμφιλιωτική διαδικασία, η δυνατότητα συμμετοχής και παράστασης εκπροσώπων συνδικαλιστικών οργανώσεων ενώ σε περίπτωση κωφού - βαρήκοου ή αλλοδαπού μπορούν επιπλέον του προβλεπόμενου στο άρθρο αυτό αριθμού να παρίστανται Διερμηνείς Νοηματικής Γλώσσας και μεταφραστές αντίστοιχα της επιλογής του δαπάναις του ιδίου.

Ετι περαιτέρω, με την επίλυση των εργατικών διαφορών στο επίπεδο της συμφιλιωτικής διαδικασίας, αποφορτίζονται τα δικαστήρια από την πληθώρα

εργατικών υποθέσεων με συνέπεια την περαιτέρω μείωση του διοικητικού κόστους και του χρόνου επίλυσης της εργατικής διαφοράς ενώ ταυτόχρονα αποφεύγεται προς όφελος των εργαζομένων τυχόν χρονοβόρα και δαπανηρή δικαστική διαμάχη με άγνωστα και αμφίβολα για αυτούς αποτελέσματα.

Άρθρο 4

Προσόντα του Συμφιλιωτή Εργατικών Διαφορών

Για την επίτευξη των στόχων που περιγράφονται στο άρθρο 3 είναι απαραίτητο να ασκούν το έργο του Συμφιλιωτή Επιθεωρητές Εργασιακών Σχέσεων με αυξημένα προσόντα. Για αυτό στο άρθρο αυτό έχουν προβλεφθεί οι ελάχιστες προϋποθέσεις οι οποίες πρέπει να πληρούνται στο πρόσωπο του Συμφιλιωτή, ο οποίος απολαμβάνει πλήρους ανεξαρτησίας κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης θα καθοριστεί ο τρόπος και η διαδικασία επιλογής των Επιθεωρητών που μπορούν να ασκήσουν τα καθήκοντα του Συμφιλιωτή.

Άρθρο 5

Στελέχωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Η όποια αναβάθμιση του έργου της Επιθεώρησης Εργασίας θα πρέπει να έχει ως βάση τη στελέχωσή του, ώστε να καλύπτει τις ελεγκτικές ανάγκες σε όλη την Επικράτεια.

Έχοντας ως δεδομένο αφενός την υπάρχουσα οικονομική συγκυρία και την αναστολή των προσλήψεων στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αφετέρου τις ανάγκες του Σ.ΕΠ.Ε για ολοκληρωμένη άσκηση του επιθεωρησιακού, ελεγκτικού, καθοδηγητικού και συμφιλιωτικού του έργου καταλήξαμε στη πρόβλεψη για στελέχωση του Σ.ΕΠ.Ε με 916 Επιθεωρητές Εργασίας και 240 άτομα για γραμματειακή υποστήριξη.

Το άρθρο αυτό (παράγραφοι 1 και 2) αναφέρεται στην στελέχωση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, στις προβλεπόμενες κατά κλάδο και κατηγορία θέσεις και στη σύσταση επιπλέον θέσεων για γραμματειακή, διοικητική και λοιπή υποστήριξη. Επίσης ορίζεται ποιοι υπάλληλοι ασκούν καθήκοντα Επιθεωρητή Εργασιακών Σχέσεων και Επιθεωρητή Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία και ποιο είναι το αντικείμενο του ελέγχου τους.

Συγκεκριμένα, οι Επιθεωρητές Εργασιακών Σχέσεων έχουν ως αντικείμενο τη διενέργεια ελέγχων στις επιχειρήσεις και σε κάθε χώρο εργασίας για την επίβλεψη και εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας καθώς και την παροχή ενημέρωσης, συμβουλών και οδηγιών στους εργαζομένους και στους εργοδότες, για την αποτελεσματική εφαρμογή των κείμενων διατάξεων, ενώ παράλληλα ασκούν και το συμφιλιωτικό τους έργο.

Οι Επιθεωρητές Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία έχουν ως αντικείμενο τη διενέργεια ελέγχων στις επιχειρήσεις και σε κάθε χώρο εργασίας για την επίβλεψη και την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας για την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων, την έρευνα των αιτιών των σοβαρών και θανατηφόρων εργατικών ατυχημάτων και των επαγγελματικών ασθενειών, την υπόδειξη προς τους εργοδότες μέτρων για τη διαφύλαξη της υγείας και της ασφάλειας των εργαζομένων, καθώς και την παροχή ενημέρωσης, συμβουλών και οδηγιών στους εργαζομένους και στους εργοδότες για τα θέματα αυτά.

Συγχρόνως με τις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος άρθρου προβλέπεται η δυνατότητα στελέχωσης του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας με νέες προσλήψεις, μεταθέσεις, αποσπάσεις και μετατάξεις. Με αυτό τον τρόπο οι Επιθεωρητές θα αποδεσμευτούν από γραφειοκρατικές διαδικασίες (π.χ. πρωτόκολλο, αρχειοθέτηση, θεώρηση πιστοποιητικών προϋπηρεσίας, έκδοση βιβλιαρίων ανηλίκων, άδειες υπερωριακής και Κυριακής εργασίας, συγκέντρωση και σύνταξη στατιστικών στοιχείων κ.λπ.) και θα επικεντρωθούν σε ελέγχους, πληροφόρηση πολιτών, εργατικές διαφορές, και σε ό,τι αποτελεί την κύρια αποστολή τους. Οι Ιδιωτικού Δικαίου Αορίστου Χρόνου υπάλληλοι, οι οποίοι θεωρούνται και εξομοιώνονται με «δημόσιους αξιωματούχους» (*«public officials»* κατά την 81 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας), μπορούν να ασκήσουν ελεγκτικό έργο, εάν και εφόσον λάβουν κατάλληλη εκπαίδευση, ενδυναμώνοντας το Σ.Ε.Π.Ε σε επίπεδο προσωπικού, σε μία περίοδο που λόγω της υπάρχουσας κατάστασης δεν γίνονται προσλήψεις.

Με την παρούσα ρύθμιση της παραγράφου 5 αίρεται το υφιστάμενο νομοθετικό κενό σχετικά με τη μισθολογική εξέλιξη των ιατρών της Επιθεώρησης Εργασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Συγκεκριμένα:

Α. Για τους Ιατρούς που υπηρετούν στο Σ.Ε.Π.Ε., ενώ για τη βαθμολογική τους εξέλιξη ισχύουν τα προβλεπόμενα στη νομοθεσία για τους λοιπούς δημοσίους υπάλληλους (Βαθμός Δ, Γ, Β και Α), εντούτοις η μισθολογική τους εξέλιξη, σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 9 του ν. 2639/98, γίνεται όπως αυτή των Ιατρών Δημόσιας

Υγείας του ΕΣΥ (Επιμελητής Β, Επιμελητής Α, Διευθυντής). Ειδικότερα προβλέπονται τα εξής:

1. Στο ν. 2639/98 «Ρύθμιση Εργασιακών Σχέσεων, Σύσταση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις» και συγκεκριμένα στην παρ. 8 του άρθρου 9 προβλέπεται ότι:

«Η παράγραφος 13 του άρθρου 6 του ν. 2519/1997 (ΦΕΚ 165 Α') εφαρμόζεται και για το προσωπικό των κλάδων ΠΕ Ιατρών, ΠΕ Ιατρών Ειδικοτήτων, ΠΕ Ιατρών Εργασίας του Σ.ΕΠ.Ε.».

2. Στο ν. 2519/97 «Ανάπτυξη και εκσυγχρονισμός του Ε.Σ.Υ., οργάνωση των υγειονομικών υπηρεσιών,» και συγκεκριμένα στην παρ.13 του άρθρ. 6 προβλέπεται ότι:

«Για τους γιατρούς δημόσιας υγείας Ε.Σ.Υ., ισχύει το καθοριζόμενο από τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 1397/1983 μισθολόγιο, όπως αυτό κάθε φορά διαμορφώνεται».

Σύμφωνα με τα σαφώς οριζόμενα στις προαναφερόμενες νομοθετικές διατάξεις και λαμβάνοντας υπόψη ότι:

- με το ν. 3172/03 «Οργάνωση και εκσυγχρονισμός των Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας...», και συγκεκριμένα με την παρ. 4 του άρθρου 16 εισηχθη νέο μισθολόγιο για τους ιατρούς Δημόσιας Υγείας ΕΣΥ και ορίζεται ότι «λαμβάνουν το σύνολο των αποδοχών και το σύνολο των επιδομάτων του αντίστοιχου βαθμού του κλάδου Ε.Σ.Υ., καθώς και μηνιαίο επίδομα επιφυλακής ίσο με ποσοστό 40% του βασικού τους μισθού».
- τόσο στον ίδιο το νόμο 3172/2003, όσο και στην εισηγητική του έκθεση αναφέρεται σαφώς ότι στο έργο της Δημόσιας Υγείας μετέχουν και σειρά άλλων Υπηρεσιών,όπως οι «...υπηρεσίες του Υπουργείου Εργασίας στον τομέα της Υγιεινής και της Ασφάλειας της Εργασίας».
- Στην εισηγητική έκθεση (σελίδα 10) του ως άνω νόμου αναφέρεται ότι, η εισαγωγή του νέου μισθολογίου ήταν αναγκαία γιατί: «με τον τρόπο αυτό αίρεται η άνιση μισθολογική μεταχείριση των ιατρών Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ. έναντι των υπολοίπων ιατρών του Ε.Σ.Υ., η οποία οδήγησε στην υποστελέχωση των Υπηρεσιών Δημόσιας Υγείας και θεσπίζονται επαρκή κίνητρα για την προσέκλυση του απαραίτητου ιατρικού δυναμικού».
- η στελέχωση του Σ.ΕΠ.Ε. σε ιατρούς από το χαμηλό ποσοστό του 40% που ήταν τα πρώτα χρόνια λειτουργίας του, έπεσε ακόμη περισσότερο, στο 30% των προβλεπόμενων θέσεων σήμερα

οι ιατροί του ΣΕΠΕ θα έπρεπε, αφενός μεν να αμείβονται όπως οι Ιατροί Δημόσιας Υγείας του ΕΣΥ, και αφετέρου η μισθολογική τους εξέλιξη να ταυτίζεται με αυτή των ως άνω Ιατρών.

Παρά ταύτα αυτό δεν ίσχυσε ποτέ από τον διορισμό των Ιατρών στο Σ.Ε.Π.Ε. (δηλαδή από το 2000) και επιπλέον υπήρχε και εξακολουθεί να υπάρχει νομοθετικό κενό όσον αφορά την μισθολογική τους εξέλιξη.

Με το αρθ. 37 του ν. 3762/2009 επιχειρήθηκε να αρθεί το θέμα της μισθολογικής τους εξέλιξη, αλλά αυτό έγινε μόνο εν μέρει, καθώς ρυθμίστηκε μόνο το θέμα της μισθολογικής εξέλιξης από Επιμελητής Β' σε Επιμελητής Α', ως εξής:

«1. Η παράγραφος 8 του άρθρου 9 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') «Ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων, σύσταση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και άλλες διατάξεις» συμπληρώνεται ως εξής:

«Το προσωπικό των κλάδων ΠΕ Ιατρών, ΠΕ Ιατρών Ειδικοτήτων, ΠΕ Ιατρών Εργασίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας εξελίσσεται μισθολογικά σε Επιμελητές Α' μετά τη συμπλήρωση επτά (7) ετών από το διορισμό τους στο Υπουργείο.»

2. Το ανωτέρω προσωπικό λαμβάνει το βασικό μισθό, το χρονοεπίδομα και το επίδομα βιβλιοθήκης του αντίστοιχου βαθμού του κλάδου Ιατρών Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ., καθώς και το ελεγκτικό επίδομα-ειδική μηνιαία αποζημίωση και τα έξοδα κίνησης του άρθρου 76 του ν. 3746/2009 «Ταμείο Εγγύησης Καταθέσεων και Επενδύσεων (ΤΕΚΕ), ενσωμάτωση των Οδηγιών 2005/14/ΕΚ για την υποχρεωτική ασφάλιση οχημάτων και 2005/68/ΕΚ σχετικά με τις αντασφαλίσεις και λοιπές διατάξεις».

Με την παρ. 2 του ανωτέρω άρθρου, ορίστηκε σαφώς τι λαμβάνουν οι Ιατροί του ΣΕΠΕ και έτσι σε αυτά δεν περιλαμβάνονται:

- το επίδομα επιφυλακής ίσο με ποσοστό 40% του βασικού μισθού (παρ. 4 του αρθ. 16, ν. 3172/2003).
- το επίδομα νοσοκομειακής απασχόλησης και ειδικών συνθηκών (παρ. 3 του αρθ. 16 ν. 3172/2003, όπως αυτό προβλέπεται στην παρ. 3 του αρθ. 44 του ν. 3205/2003

Κατ' αναλογία επομένως στη σχετική διάταξη του παρόντος νόμου προβλέπεται ότι οι ιατροί του ΣΕΠΕ που εξελίσσονται μισθολογικά στο βαθμό του Διευθυντή, θα λαμβάνουν, για όσο χρόνο ασκούν τα καθήκοντα του Διευθυντή, μόνο το ένα εκ των δύο επιδομάτων θέσης ευθύνης, όπως αυτό ορίζεται στην παρ. 6, του άρθρου 44,

του ν. 3205/2003 και κανένα άλλο επίδομα θέσης ευθύνης, προκειμένου να αρθεί το όποιο νομοθετικό κενό.

Β. Όσον αφορά το χρόνο της εξέλιξης για τους Ιατρούς Δημόσιας Υγείας του ΕΣΥ, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 16 του ν. 3172/2003, αυτός ορίζεται στα 5 χρόνια από το βαθμό του Επιμελητή Β' στο βαθμό του Επιμελητή Α', και στα 7 χρόνια από το βαθμό του Επιμελητή Α' στο βαθμό του Διευθυντή (δηλαδή συνολικά 12 χρόνια).

Σύμφωνα δε με την παρ. στ, του άρθρου 4, του νόμου 3754/2009, « Δικαίωμα αίτησης για αξιολόγηση έχει ο Επιμελητής Β' μετά από επτά έτη στο βαθμό. Ο Επιμελητής Α' έχει δικαίωμα αξιολόγησης μετά από οκτώ έτη στο βαθμό ή δεκαπέντε έτη στο ΕΣΥ από τα οποία, τα πέντε έτη στο βαθμό του Επιμελητή Α' και στην ίδια θέση, χωρίς αρνητικές αξιολογήσεις στον προηγούμενο βαθμό».

Λαμβάνοντας υπόψη τις δυο προαναφερόμενες νομοθετικές ρυθμίσεις και με δεδομένο την καθυστερημένη και μερική εφαρμογή της νομοθεσίας που ίσχυε για τους ιατρούς Δημόσιας υγείας του ΕΣΥ, στους ιατρούς του ΣΕΠΕ, προτείνεται η εξέλιξη στο βαθμό του Δ/ντή στα 15 χρόνια από το διορισμό τους.

Παράλληλα με την παράγραφο 6 ορίζεται ότι οι υπάλληλοι του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, όταν ασκούν επιθεωρησιακό έργο και συμμετέχουν στην εν γένει εκπλήρωση της αποστολής του Σ.ΕΠ.Ε θα έχουν τα ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις με τους Επιθεωρητές, ρύθμιση αναμφίβολα δίκαιη στηριζόμενη στην αρχή της ίσης μεταχείρισης.

Τέλος, μέσω της παραγράφου 7, η οποία είναι ειδική διάταξη, αντιμετωπίζεται το φαινόμενο της προσωρινής μετάθεσης στην Επιθεώρηση Εργασίας για λόγους προαγωγής και πρόσκαιρης διευθέτησης προσωπικών ζητημάτων, η οποία δημιουργεί κενά διοίκησης.

Άρθρο 6

Εκπαίδευση και Πιστοποίηση του προσωπικού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Η εκπαίδευση του προσωπικού του Σ.ΕΠ.Ε τόσο κατά την είσοδό του σε αυτό, όσο και στη συνέχεια σε τακτά χρονικά διαστήματα, είναι απολύτως αναγκαία προκειμένου να είναι ενημερωμένο σε θέματα της αρμοδιότητας του αλλά και να υπάρχει ενιαία αντιμετώπιση των προβλημάτων που ανακύπτουν κάθε φορά από την εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας. Τα προγράμματα εκπαίδευσης και κατάρτισης

του προσωπικού του Σ.ΕΠ.Ε καταρτίζονται από την αρμόδια υπηρεσία του Σ.ΕΠ.Ε, ύστερα από γνώμη του Συμβουλίου Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας και κατόπιν εγκρίσεως του Ειδικού Γραμματέα του Σ.ΕΠ.Ε. Με τη συμμετοχή των τριών αυτών φορέων στην κατάρτιση των προγραμμάτων εκπαίδευσης, επιτυγχάνεται ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα κατάλληλο για τη σωστή ενημέρωση και πληροφόρηση των Επιθεωρητών Εργασίας. Σε επιμέρους ζητήματα εκπαίδευσης που αφορούν στην υγεία και ασφάλεια στην εργασία προβλέπεται η ενεργός συμμετοχή της Γενικής Διεύθυνσης Συνθηκών και Υγιεινής της Εργασίας (Γ.Δ.Σ.Υ.Ε.) Προβλέπεται επίσης για πρώτη φορά αξιολόγηση και πιστοποίηση των Επιθεωρητών Εργασίας, προκειμένου να δημιουργηθεί ένα Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας στελεχωμένο από ανθρώπους ικανούς και κατάλληλα εκπαιδευμένους και ρυθμίζεται η περίπτωση αυτών που δεν θα μπορέσουν να πιστοποιηθούν. Το είδος, η διάρκεια και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης, ο τρόπος και η διαδικασία αξιολόγησης και πιστοποίησης των Επιθεωρητών Εργασίας ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 7 ΕΩΣ 20

Στα άρθρα αυτά περιγράφεται η νέα δομή και διοικητική οργάνωση του Σ.ΕΠ.Ε, ώστε να διασφαλίζεται η όσο το δυνατόν μεγαλύτερη διοικητική του ευελιξία και οικονομική αυτοδιαχείριση για την αποτελεσματικότερη διεκπεραίωση του έργου του. Επίσης ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας του Σ.ΕΠ.Ε, η συνεργασία του με άλλους φορείς και ο τρόπος διενέργειας ελέγχου, συστήνεται Αυτοτελές Γραφείο Ενημέρωσης, Υποδοχής Αξιολόγησης και Διαχείρισης Καταγγελιών το οποίο συντονίζει την Ειδική Ομάδα Ετοιμότητας και Άμεσης Επέμβασης, επικαιροποιούνται τα έντυπα ελέγχου και τέλος εισάγεται η ηλεκτρονική διασύνδεση των υπηρεσιών ΙΚΑ-ΣΕΠΕ-ΟΑΕΔ για την ταχύτερη ανταλλαγή πληροφοριών και διασταύρωση στοιχείων.

Άρθρο 7

Ειδικός Γραμματέας

Ο Ειδικός Γραμματέας του Σ.ΕΠ.Ε έχει την εποπτεία, την ευθύνη και τον έλεγχο για τη συντονισμένη δράση όλων των υπηρεσιών του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Είναι η «κεφαλή» του Σ.ΕΠ.Ε.

Γενικοί Επιθεωρητές

Επειδή ο Ειδικός Γραμματέας του Σ.ΕΠ.Ε είναι επιφορτισμένος με ένα πολυσύνθετο έργο και η εποπτεία όλων των υπηρεσιών τόσο σε κεντρικό όσο και σε περιφερειακό επίπεδο του είναι ιδιαίτερα δύσκολη, συστήνονται δύο θέσεις Γενικών Επιθεωρητών, οι οποίοι συνεπικουρούν τον Ειδικό Γραμματέα στην εκτέλεση του έργου του και συντονίζουν όλους τους Επιθεωρητές των Εργασιακών Σχέσεων, τους Συμφιλιωτές και τους Επιθεωρητές Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από εισήγηση του Ειδικού Γραμματέα του Σ.ΕΠ.Ε, είναι δυνατή η μεταβίβαση αρμοδιοτήτων σε αυτούς, πάντοτε μέσα στο πλαίσιο της υποστήριξης και συνεπικουρίας του έργου του Ειδικού Γραμματέα.

Συγκεκριμένα συνιστώνται στο Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας δύο (2) θέσεις Γενικών Επιθεωρητών, ήτοι μία (1) θέση Γενικού Επιθεωρητή Εργασιακών Σχέσεων και μία (1) θέση Γενικού Επιθεωρητή Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία. Με κοινή απόφαση θα ρυθμιστεί κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τα κριτήρια επιλογής και ορισμού των Γενικών Επιθεωρητών, την εξέλιξη και την αμοιβή τους.

Άρθρο 9

Υπηρεσία Ειδικών Επιθεωρητών Εργασίας

Με το άρθρο αυτό συστήνεται Υπηρεσία Ειδικών Επιθεωρητών Εργασίας, η οποία υπάγεται απευθείας στον Ειδικό Γραμματέα και αποτελείται από Προϊσταμένους Διεύθυνσης και Τμημάτων. Οι προβλεπόμενες με το παρόν άρθρο οργανικές θέσεις έχουν συμπεριληφθεί στις 916 οργανικές θέσεις του άρθρου 5. Έργο των Ειδικών Επιθεωρητών Εργασίας είναι η διενέργεια εσωτερικού ελέγχου της λειτουργίας των επιμέρους υπηρεσιών του Σ.ΕΠ.Ε, ενέργεια απαραίτητη για την αποτελεσματική και εύρυθμη λειτουργία των υπηρεσιών του, καθώς επίσης και η διενέργεια ελέγχων σε χώρους εργασίας και οποιοδήποτε άλλο έργο τους ανατίθεται από τον Ειδικό Γραμματέα. Οι Ειδικοί Επιθεωρητές Εργασίας συντονίζουν επίσης το Αυτοτελές Γραφείο Ενημέρωσης, Υποδοχής, Αξιολόγησης και Διαχείρισης Καταγγελιών του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου. Η συμπλήρωση των αρμοδιοτήτων θεωρείται αναγκαία, προκειμένου ο εσωτερικός κυρίως αυτοέλεγχος να μην παραμένει κενό γράμμα, καθώς πολλές φορές οι παρατηρήσεις και οι συστάσεις δεν έρχονται εις

γνώσιν των Υπηρεσιών, με φυσικό ακόλουθο να μην υπάρχει και η απαιτούμενη συμμόρφωση.

Άρθρο 10

Υπηρεσίες του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Η διάρθρωση της Επιθεώρησης Εργασίας κατά το παρελθόν είχε την τάση να εξυπηρετεί επιμέρους συμφέροντα και δεν βασιζόταν επί ενός ολοκληρωμένου σχεδίου δράσης. Απόδειξη αυτού αποτελεί μια σειρά μεταρρυθμίσεων σε μικρό αναλογικά χρονικό διάστημα, μέρος της οποίας ουδέποτε εφαρμόσθηκε, αλλά παρέμεινε μόνο σχεδιασμός επί χάρτου. Σήμερα κατατίθεται μια ολοκληρωμένη πρόταση εκπορευόμενη από συγκεκριμένη επιστημονική μεθοδολογία, βασισμένη σε επίσημα στατιστικά στοιχεία και συνεκτιμούσα την οικονομική κατάσταση της χώρας, η οποία δεν αντέχει μεγαλόπνοα στη θεωρία αλλά μη υλοποιήσιμα στην πράξη σχέδια. Η ρεαλιστική θεώρηση της υπάρχουσας κατάστασης σε συνδυασμό με την ιεράρχηση αναγκών, οδήγησε στη διαμόρφωση του προτεινόμενου οργανογράμματος με το οποίο ενισχύεται η αποτελεσματικότητα του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας ενώ το διοικητικό και λειτουργικό κόστος είναι συμβατό με το γενικότερο πλαίσιο που απαιτούν οι συνθήκες στη χώρα μας κατά την παρούσα χρονική στιγμή.

Ένα από τα μεγαλύτερα πρόβλημα που αντιμετωπίζει σήμερα η Επιθεώρηση Εργασίας είναι το παρωχημένο μοντέλο οργάνωσης, εξοπλισμού και λειτουργίας. Η απουσία της μηχανογράφησης και πληροφοριακού συστήματος επιφέρει μια γενικότερη σημαντική δυσλειτουργία από το σχεδιασμό των δράσεων μέχρι την υλοποίησή τους, η οποία συμπεριλαμβάνει και τα ζωτικής σημασίας θέματα ενημέρωσης και πληροφόρησης προς όλες τις κατευθύνσεις με αποτέλεσμα την παροχή υπηρεσιών χαμηλού επιπέδου.

Η αναδιάρθρωση των αρμοδιοτήτων των Τμημάτων αφενός θα φέρει το επιθεωρησιακό έργο πιο κοντά στις σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων και εργοδοτών και αφετέρου θα συμβάλει στην ορθολογικοποίηση αρμοδιοτήτων με απώτερο στόχο την αποσαφήνιση των επιμέρους ρόλων των Τμημάτων, αλλά και τη βελτιστοποίηση των συνεργειών μεταξύ τους.

Ο ειδικός κανονισμός λειτουργίας αποτελεί το τελευταίο απαραίτητο «συστατικό» για τη δημιουργία και ενεργοποίηση του μηχανισμού που θα εξασφαλίζει την επίτευξη των επιχειρησιακών στόχων της Επιθεώρησης Εργασίας. Ο ειδικός κανονισμός

λειτουργίας ουσιαστικά απαντά στο πώς παρέχουμε τις υπηρεσίες μας, σε γενικές γραμμές μέσω του καθηκοντολογίου εκφράζει ποιος είναι υπεύθυνος για κάθε ενέργεια και μέσω των εσωτερικών διαδικασιών αποδίδει τον τρόπο με τον οποίο λειτουργεί, παρέχεται ή παράγεται οτιδήποτε σχετικό με το επιθεωρησιακό έργο, καλύπτοντας όλο το φάσμα των αρμοδιοτήτων της Επιθεώρησης Εργασίας. Στο σημείο αυτό η τυποποίηση όλων των διαδικασιών και των εντύπων που τις συνοδεύουν (άρθρο 16) θα παίξει καθοριστικό ρόλο τόσο στην αναβάθμιση των υπηρεσιών μας, όσο και στη μείωση των απαιτούμενων χρόνων που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση των ανάλογων ενεργειών.

Συμπερασματικά η μηχανογράφηση με το πληροφοριακό σύστημα, η αναδιάρθρωση των αρμοδιοτήτων και η σύνταξη του ειδικού κανονισμού λειτουργίας αναμένεται να «εκτινάξουν» την επιχειρησιακή απόδοση της Επιθεώρησης Εργασίας, ενώ η προτεινόμενη οργανωτική δομή έρχεται κυρίως να εξασφαλίσει την ορθή διάρθρωση των υπηρεσιών σύμφωνα με την κατανομή του εργατικού δυναμικού και σε κάποιες περιπτώσεις να καλύψει υπάρχοντα κενά σχετικά με την παρουσία του Σώματος στην περιφέρεια.

Αναλυτικότερα για τις μεταβολές που επέρχονται στις υπηρεσίες του πρώην ΣΕΠΕ:

Στο άρθρο αυτό καθορίζονται οι κεντρικές και περιφερειακές υπηρεσίες του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, η διάρθρωσή τους, η έδρα τους και η υλική και τοπική τους αρμοδιότητα. Ειδικότερα συνιστώνται τρεις (3) Διευθύνσεις στην Κεντρική Υπηρεσία και δεκαπέντε (15) Περιφερειακές Υπηρεσίες Επιθεώρησης Εργασίας. Κάθε Περιφερειακή Υπηρεσία Επιθεώρησης Εργασίας συγκροτείται από δύο (2) Περιφερειακές Διευθύνσεις: α) την Περιφερειακή Διεύθυνση Επιθεώρησης Εργασιακών Σχέσεων και β) την Περιφερειακή Διεύθυνση Επιθεώρησης Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία. Σημειώνεται δε ειδικά ότι για την περιοχή της Πτολεμαΐδας θα συσταθεί Γραφείο Επιθεώρησης Εργασίας.

Για κάθε Περιφερειακή Διεύθυνση ορίζονται τα Τμήματα που υπάγονται σ' αυτήν. Η οργάνωση, η λειτουργία, ο αναγκαίος αριθμός των θέσεων των υπηρεσιών και κάθε άλλο αναγκαίο σχετικό θέμα θα καθοριστούν με κοινή απόφαση των αρμοδίων Υπουργών. Επίσης με όμοια απόφαση θα εκδοθεί ο Κανονισμός Λειτουργίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας ως ανωτέρω αναφέρθηκε.

Άρθρο 11

Αυτοτελές Γραφείο Ενημέρωσης, Υποδοχής, Αξιολόγησης και Διαχείρισης Καταγγελιών

Βασικός σκοπός των Υπηρεσιών του Σ.ΕΠ.Ε αποτελεί η εφαρμογή της εργατικής νομοθεσίας και η τήρηση της εργασιακής ειρήνης μεταξύ εργαζομένων και εργοδοτών. Η πραγματοποίηση των ανωτέρω στόχων επιτυγχάνεται τόσο μέσω των επιθεωρήσεων και των ελέγχων που καθημερινά διενεργούν οι Επιθεωρητές Εργασίας όσο και μέσω του ενημερωτικού και συμβουλευτικού τους ρόλου για θέματα που αφορούν στην εργατική νομοθεσία.

Με το άρθρο αυτό συστήνεται στην Κεντρική Υπηρεσία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας Αυτοτελές Γραφείο Ενημέρωσης, Υποδοχής, Αξιολόγησης και Διαχείρισης Καταγγελιών, υπαγόμενο απευθείας στον Ειδικό Γραμματέα. Σκοπός του γραφείου αυτού είναι η ενημέρωση εργοδοτών και εργαζομένων, η υποδοχή και αξιολόγηση των καταγγελιών και η άμεση διαβίβασή τους στις αρμόδιες περιφερειακές υπηρεσίες ή στην Ειδική Ομάδα Ετοιμότητας και Άμεσης Επέμβασης του άρθρου 12, ώστε να υπάρχει ταχύτατη ανταπόκριση και αντιμετώπιση των παραβάσεων. Επιπλέον ο πολίτης θα μπορεί, εκτός από τις Επιθεωρήσεις Εργασίας, να προβαίνει σε καταγγελία όποιας παράβασης και στην κεντρική υπηρεσία του Σ.ΕΠ.Ε.

Άρθρο 12

Ειδική Ομάδα Ετοιμότητας και Άμεσης Επέμβασης

Με το άρθρο αυτό συστήνεται «Ειδική Ομάδα Ετοιμότητας και Άμεσης Επέμβασης», η οποία θα συντονίζεται από το Αυτοτελές Γραφείο Ενημέρωσης, Υποδοχής, Αξιολόγησης και Διαχείρισης Καταγγελιών του άρθρου 11. Η Ομάδα αυτή θα επιλαμβάνεται αμέσως μετά την καταγγελία και θα σπεύδει για άμεσο έλεγχο τήρησης της νομοθεσίας στην καταγγεληθείσα επιχείρηση. Θα λειτουργεί κάθε ημέρα επί 24 ώρες με την αναγκαία εναλλαγή του προσωπικού, θα είναι σε διαρκή ετοιμότητα και εξοπλισμένη με όλα τα απαραίτητα τεχνικά μέσα για την εκτέλεση του έργου της. Με την διάταξη αυτή επιδιώκεται να μην χάνεται πολύτιμος χρόνος από την στιγμή της καταγγελίας και μέχρι τον προγραμματισμένο έλεγχο αλλά και να μην μένει χωρίς έλεγχο καμία καταγγελία. Η αμεσότητα της δράσης θα είναι αυτή που θα εξασφαλίζει αποτελεσματικό και ταχύ έλεγχο.

Άρθρο 13

Υπηρεσιακή κατάσταση του προσωπικού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Τα θέματα της υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας ρυθμίζονται από την Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην των θεμάτων μεταθέσεων, αποσπάσεων και μετακινήσεων, τα οποία υπάγονται στην αρμοδιότητα του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας.

Άρθρο 14

Οικονομική Υποστήριξη της Επιχειρησιακής Αυτοτέλειας και Λειτουργίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Η διαχείριση του προϋπολογισμού του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας γίνεται από την αρμόδια Διεύθυνση Οικονομικού του Υπουργείου. Για τη διευκόλυνση όμως της λειτουργίας του και την οικονομική υποστήριξη της επιχειρησιακής αυτοτέλειάς του συστήνεται πάγια προκαταβολή χρηματικού, το ποσό της οποίας και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια θα ρυθμιστεί με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Οικονομίας και Οικονομικών. Προβλέπεται επίσης η εγγραφή πιστώσεων στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για την κάλυψη των εξόδων του προσωπικού του, στα οποία υποβάλλεται προς υπεράσπισή του ενώπιον των Δικαστηρίων για τις ενέργειές του κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του. Τέλος προβλέπεται επιμερισμός των εσόδων από τα πρόστιμα, προκειμένου να ενισχυθεί η επικοινωνιακή πολιτική του Σ.ΕΠ.Ε, να καλυφθεί η καταβολή της πρόσθετης αμοιβής κλπ.

Άρθρο 15

Πρόσθετη Αμοιβή –Λοιπά οικονομικά θέματα

Με το άρθρο αυτό προβλέπεται η χορήγηση πρόσθετης αμοιβής στους Επιθεωρητές Εργασίας ως κίνητρο για ποιοτική και ποσοτική αναβάθμιση του έργου τους.

Άρθρο 16

Τυποποίηση και χρήση δελτίων ελέγχου

Με το άρθρο αυτό καθιερώνεται η τυποποίηση και η επικαιροποίηση των δελτίων ελέγχου, ώστε να διασφαλίζεται ότι κατά τον έλεγχο καταγράφηκαν όλα τα κρίσιμα για την παράβαση στοιχεία, ότι ελήφθησαν υπόψη όλα τα δεδομένα, έτσι ώστε ο έλεγχος να παρουσιάζει πληρότητα, σφαιρικότητα και αντικειμενικότητα. Ως δικλείδα ασφαλείας δε, λειτουργεί η διασταύρωση των δελτίων ελέγχων των Επιθεωρητών Εργασίας με τα διαλαμβανόμενα στην καταγγελία από τους Προϊσταμένους των Τμημάτων. Επίσης η αναφορά των προβλεπόμενων κυρώσεων στο τυποποιημένο έντυπο αποτελεί χρήσιμο εργαλείο για τον Επιθεωρητή, λειτουργεί όμως παράλληλα και αποτρεπτικά για τον εργοδότη, καθώς βλέπει ότι υπάρχει συστηματοποίηση παραβάσεων και ποινών και ότι δεν υπάρχουν παραβάσεις "που επιτρέπονται" (ήσσονος σημασίας). Τέλος, με το ίδιο άρθρο θεσπίζεται και ο πειθαρχικός έλεγχος του Επιθεωρητή Εργασίας, για τον οποίο διαπιστώθηκε ότι πραγματοποίησε ελλιπή ή λανθασμένο έλεγχο.

Άρθρο 17

Θέματα Λειτουργίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας. Ειδικότερα καθορίζεται η υποχρέωση λειτουργίας του όλες τις ημέρες του μήνα και η άσκηση του ελεγκτικού ρόλου καθόλο το 24ωρο, ώστε να είναι δυνατός ο έλεγχος των επιχειρήσεων όλες τις ημέρες και ώρες λειτουργίας τους (παράγραφος 1).

Ορίζεται ότι οι Διοικητικές Αρχές, οι Δικαστικές Αρχές, τα Σώματα Ασφαλείας, οι Δημόσιες Υπηρεσίες και οι Υπηρεσίες Αυτοδιοίκησης παρέχουν κάθε συνδρομή στο Σ.Ε.Π.Ε για την διευκόλυνση της άσκησης των αρμοδιοτήτων του. Ειδικά οι Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες παρέχουν πληροφορίες που μπορούν να ζητούν οι Επιθεωρητές Εργασιακών Σχέσεων και περιέχονται στην δήλωση φορολογίας εισοδήματος, στην οριστική δήλωση φόρου μισθωτών υπηρεσιών, στις βεβαιώσεις αποδοχών, στην οριστική δήλωση ελεύθερων επαγγελματιών, στην οριστική δήλωση από εμπορικές επιχειρήσεις κλπ., προκειμένου να καθίσταται ο έλεγχος περισσότερο ταχύς και αποτελεσματικός. Ιδιαίτερως η εισαγωγή της επιμέρους ρύθμισης για την λήψη πληροφοριών και τη συνεργασία με τις ΔΟΥ αποτελεί προαπαιτούμενο του πληρέστερου ελέγχου του γενικότερου έργου της Επιθεώρησης Εργασίας, ειδικά για την πάταξη της αδήλωτης εργασίας (παράγραφος 2 και παράγραφος 3). Εξάλλου είναι πάγιο το αίτημα της υπάρχουσας συγκυρίας για συνεργασία των ελεγκτικών και

εισπρακτικών μηχανισμών του Κράτους, διότι με αυτόν τον τρόπο εξασφαλίζεται μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα.

Η ταυτότητα (παράγραφος 4) διευκολύνει στην πραγματοποίηση ελέγχων προκειμένου ο Επιθεωρητής να μπορεί να εισέρχεται στις επιχειρήσεις αποδεικνύοντας την ιδιότητά του, πραγματοποιώντας ανεμπόδιστα το έργο του. Ο εφοδιασμένος με αυτήν επιθεωρητής έχει δικαίωμα να εισέρχεται ανά πάσα ημέρα και ώρα στους χώρους όπου υπάρχει ένδειξη ότι ασκείται εργασία, να ελέγχει το εργασιακό περιβάλλον, να ασκεί τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες του που προβλέπονται από το νόμο. Όσοι συνοδεύουν επιθεωρητές στους χώρους εργασίας πρέπει να είναι εφοδιασμένοι με διαφορετική από τον επιθεωρητή προς τούτο ταυτότητα.

Αφαιρούνται τα διακριτικά από τα οχήματα των Επιθεωρητών του Σ.ΕΠ.Ε, ώστε να μην είναι εύκολα αντιληπτές οι κινήσεις αυτών. Έχει παρατηρηθεί πολλές φορές ότι μόλις οι εργοδότες αντιλαμβάνονται τους Επιθεωρητές Εργασίας, δεν επιτρέπουν την είσοδο σε αυτούς ή σε κάθε περίπτωση μετέρχονται κάθε μέσου για την αποφυγή του ελέγχου (παράγραφος 5). Με την εισαγωγή δε της δυνατότητας οδήγησης των οχημάτων από τους ίδιους τους Επιθεωρητές, μειώνεται το διοικητικό κόστος (παράγραφος 6).

Για τη διασφάλιση της συνέχειας του έργου των Επιθεωρητών Εργασίας έχει προβλεφθεί ότι δεν ενάγονται και δεν διώκονται κατά την εκτέλεση του έργου τους (παράγραφος 7), ρύθμιση η οποία υπάρχει σε όλα τα ελεγκτικά σώματα. Επίσης ο έλεγχος των Επιθεωρητών δεν διακόπτεται. Η ρύθμιση αυτή έχει τεθεί διότι ουκ ολίγες φορές οι εργοδότες είναι αυτοί που δεν επιτρέπουν σε Επιθεωρητές Εργασίας να εισέλθουν στην επιχείρηση ή καλούν τις αστυνομικές Αρχές, διότι δήθεν παραδείγματος χάριν ο Επιθεωρητής Εργασίας τους εξύβρισε. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να ακολουθείται η αυτόφωρη διαδικασία και ως εκ τούτου να διακόπτεται για αυτούς τους προσχηματικούς λόγους ο έλεγχος.

Επιπροσθέτως επεκτείνεται το δικαίωμα του Ειδικού Γραμματέα του Σ.ΕΠ.Ε, να αναθέτει ελέγχους ανά την επικράτεια σε όλο το ελεγκτικό προσωπικό Σ.ΕΠ.Ε προκειμένου να αντιμετωπίσει ιδιαίτερες περιστάσεις και να πατάξει κάθε ίχνος διαφθοράς. Διευρύνεται η εφαρμογή της διάταξης για όλους τους επιθεωρητές, προκειμένου να υπάρξει καλύτερη δράση της Επιθεώρησης πανελλαδικά και μεγαλύτερος συντονισμός (παράγραφος 11). Στα πλαίσια αυτά δίνεται η δυνατότητα στους Προϊσταμένους Διεύθυνσης να ορίζουν το προσωπικό του Σ.ΕΠ.Ε εκάστου

Τμήματος που θα προβαίνει σε ελέγχους εντός του Νομού της έδρας του (παράγραφος 9)

Επίσης προβλέπεται ότι οι Επιθεωρητές Εργασίας δύνανται να συνεργάζονται κατά την διάρκεια του πραγματοποιούμενου ελέγχου με Ειδικούς Εμπειρογνώμονες από ειδικό κατάλογο που έχουν συντάξει οι επιστημονικοί φορείς της χώρας, ειδικά σε περιπτώσεις που ο έλεγχος απαιτεί ειδικές επιστημονικές γνώσεις (παράγραφος 12) ενώ για τη διασφάλιση μεγαλύτερης αντικειμενικότητας και αμεροληψίας κατά τον έλεγχο μπορούν να παρευρίσκονται κατά τη διάρκεια του ελέγχου και εκπρόσωποι των συνδικαλιστικών οργανώσεων.

Η λειτουργία των Μικτών Επιτροπών προέκυψε από την ανάγκη κάλυψης των οικοδομών και της ζώνης, λόγω των μεταβατικών διατάξεων εφαρμογής του Ν. 1568/1986. Αυτές ήρθαν με το ΠΔ 17/1996, όπου προβλέπονται άλλα όργανα βελτίωσης των συνθηκών εργασίας στις επιχειρήσεις (τεχνικός ασφάλειας, γιατρός εργασίας, εκπροσώπηση των εργαζομένων) και ισχύει για όλες τις επιχειρήσεις, χωρίς να γίνεται εξαίρεση για τις τεχνικές και τις ναυπηγοεπισκευαστικές. Με την αντικατάσταση των μικτών επιτροπών ελέγχου από τις επιτροπές υγείας και ασφάλειας στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη επιχειρείται η αναβάθμισή τους, λόγω της ιδιαίτερα αυξημένης επικινδυνότητας που παρατηρείται στην περιοχή (παράγραφος 13 εδάφια α, β, γ),

Με την παράγραφο 13 εδάφια δ και ε λύνεται το πρόβλημα σωρευμένων οφειλών του Οργανισμού Εργατικής Εστίας προς τα Ασφαλιστικά Ταμεία και ο τρόπος αμοιβών των Επιτροπών.

Τέλος με την παράγραφο 14, νομοθετείται η υποχρέωση των Επιθεωρητών για υποβολή δήλωσης περιουσιακής κατάστασης, για τη διασφάλιση ελέγχου και διαφάνειας.

Άρθρο 18

Ηλεκτρονική διασύνδεση και μείωση γραφειοκρατικών διαδικασιών

Με το άρθρο αυτό εκσυγχρονίζεται η επικοινωνία των υπηρεσιών Ι.Κ.Α., Σ.Ε.Π.Ε και Ο.Α.Ε.Δ μέσω της κοινής ηλεκτρονικής πλατφόρμας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, με σκοπό την αντιμετώπιση των δυσλειτουργιών και την τάχιστη και αποτελεσματική συνεργασία τους, απαιτώντας την ελάχιστη συμμετοχή και επιβάρυνση του πολίτη. Επιπλέον διασφαλίζεται η επικοινωνία με τις επιχειρήσεις, η καταγραφή και διαχείριση πληροφοριών και δεδομένων, η μείωση της

γραφειοκρατίας και απασχόλησης των Επιθεωρητών με εργασίες που καταναλώνουν πολύτιμο χρόνο από το κύριο ελεγκτικό τους έργο. Μέσω της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης είναι δυνατόν να διασταυρώνονται στοιχεία μέσω κοινής βάσεως δεδομένων για την αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας.

Άρθρο 19

Συνεργασία Σ.ΕΠ.Ε., Γενικής Διεύθυνσης Συνθηκών και Υγιεινής της Εργασίας (Γ.Δ.Σ.Υ.Ε) και Γενικής Διεύθυνσης Εργασίας

Με το άρθρο αυτό καθιερώνεται στενότερη και σε τακτική βάση συνεργασία του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας, της Γενικής Διεύθυνσης Συνθηκών και Υγιεινής της Εργασίας (Γ.Δ.Σ.Υ.Ε) και της Γενικής Διεύθυνσης Εργασίας (Γ.Δ.Ε) για την επίλυση θεμάτων της αρμοδιότητάς τους, την αλληλοενημέρωση των υπηρεσιών και τον συντονισμό της δράσης τους. Ειδικότερα προβλέπεται η καθιέρωση ετήσιου προγράμματος συνεργασίας, το οποίο περιλαμβάνει τακτικές κοινές συσκέψεις μεταξύ των εν λόγω υπηρεσιών, καθώς και κοινές συνεδριάσεις μεταξύ του Συμβουλίου Υγείας και Ασφάλειας των Εργαζομένων (Σ.Υ.Α.Ε.) και του Συμβουλίου Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Κ.Ε.Ε.Ε.).

Άρθρο 20

Δικαστική Εκπροσώπηση Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η δικαστική εκπροσώπηση του Ειδικού Γραμματέα, των Ειδικών Επιθεωρητών και των λοιπών Επιθεωρητών Εργασίας του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας ενώπιον των ποινικών και πολιτικών δικαστηρίων από εκπρόσωπο του Γραφείου του Νομικού Συμβούλου του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικών Ασφαλίσεων ή του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους για δικαστικές υποθέσεις που έχουν σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους, χωρίς τη διενέργεια Ένορκης Διοικητικής Εξέτασης και σύνταξη πορίσματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ – ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 21 ΕΩΣ 22

Με τη σύσταση του Σ.Κ.Ε.Ε.Ε και των περιφερειακών Π.Ε.Κ.Ε.Ε.Ε θεσμοθετείται αποτελεσματικότερος έλεγχος της δράσης του Σ.Ε.Π.Ε και μπορεί να οργανωθεί καλύτερα το επιχειρησιακό του σχέδιο και ο προγραμματισμός του.

Άρθρο 21

Κοινωνικός Έλεγχος του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας

Με το άρθρο 22 συστήνονται το Συμβούλιο Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Κ.Ε.Ε.Ε.), αρμόδιο να γνωμοδοτεί σε θέματα λειτουργίας και δράσης του Σ.Ε.Π.Ε, καθώς και οι Περιφερειακές Επιτροπές Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (Π.Ε.Κ.Ε.Ε.Ε) στην έδρα κάθε περιφερειακής υπηρεσίας, οι οποίες γνωμοδοτούν για τη λειτουργία και δράση του ΣΕΠΕ, σε επίπεδο περιφέρειας καθορίζεται δε συγχρόνως και η συγκρότηση των δύο αυτών οργάνων. Μέσα από το ΣΚΕΕΕ και τη δράση των Π.Ε.Κ.Ε.Ε.Ε, επιτυγχάνεται επικοινωνιακός διάλογος και σύνθεση απόψεων, ενώ συγχρόνως οι εκπρόσωποι σε κάθε όργανο διατυπώνουν προτάσεις για τη βελτίωση της λειτουργίας του Σ.Ε.Π.Ε.

Άρθρο 22

Έκθεση Αξιολόγησης έργου του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας και Ετήσια Έκθεση Πεπραγμένων

Με το άρθρο αυτό εισάγεται η υποχρέωση των Περιφερειακών Διευθύνσεων του Σ.Ε.Π.Ε να συντάσσουν κάθε έξι (6) μήνες έκθεση αξιολόγησης του έργου των ιδίων καθώς και των Τμημάτων που βρίσκονται στην περιφέρειά τους και να την αποστέλλουν στην αρμόδια Περιφερειακή Επιτροπή Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (Π.Ε.Κ.Ε.Ε.Ε). Η Περιφερειακή Επιτροπή Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας, αφού μελετήσει την έκθεση αξιολόγησης, την αποστέλλει μαζί με πόρισμα που συντάσσει η ίδια στο Συμβούλιο Κοινωνικού Ελέγχου Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Κ.Ε.Ε.Ε), το οποίο συντάσσει την ετήσια έκθεση πεπραγμένων του ΣΕΠΕ. Η έκθεση περιλαμβάνει τον προγραμματισμό του τρέχοντος έτους καθώς και τον απολογισμό του προηγούμενου και συνεπώς πρέπει να ελαχιστοποιηθεί κατά το δυνατό ο χρόνος υποβολής της. Γι' αυτό και απαιτείται πλέον αντί εντός του πρώτου εξαμήνου του επόμενου έτους να υποβάλλεται εντός τετραμήνου. Θεμελιώνεται δε μ' αυτόν τον τρόπο ένα ουσιαστικότερο σύστημα αυτοελέγχου του Σ.Ε.Π.Ε και αναδεικνύονται περιπτώσεις τοπικών προβλημάτων που χρήζουν ειδικής αντιμετώπισης από την κεντρική αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ'

ΚΥΡΩΣΕΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 23 ΕΩΣ 28

Στα άρθρα αυτά περιγράφεται κυρίως η κατασταλτική δράση του Σ.ΕΠ.Ε, ο τρόπος αντιμετώπισης των παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας καθώς και της αδήλωτης εργασίας, μέσω της επιβολής διοικητικών κυρώσεων, του ελέγχου τήρησης της ασφαλιστικής νομοθεσίας, της εισαγωγής της κάρτας εργασίας και της ποινικοποίησης ορισμένων εκ των παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 23

Είδος και Εύρος Κυρώσεων

Οι έλεγχοι - επιθεωρήσεις των χώρων εργασίας είναι από τις βασικότερες δράσεις των Επιθεωρητών Εργασίας, γιατί με τις επιτόπιες επισκέψεις στις επιχειρήσεις διαπιστώνεται άμεσα ο βαθμός εφαρμογής των διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας.

Η επιβολή κυρώσεων είναι η κατάληξη των ενεργειών των Επιθεωρητών Εργασίας, όταν διαπιστώνονται σοβαρές παραλείψεις της εργατικής νομοθεσίας ή όταν διαπιστώνεται άρνηση των εργοδοτών να συμμορφωθούν στις υποδείξεις των Επιθεωρητών Εργασίας μετά τη διενέργεια ελέγχων.

Στο άρθρο αυτό περιγράφονται τα διοικητικά μέτρα που λαμβάνει το Σ.ΕΠ.Ε και οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλει στα πλαίσια της κατασταλτικής του δράσης, στο οποία περιλαμβάνονται:

- η προσφυγή στη δικαιοσύνη για την επιβολή των ποινικών κυρώσεων,
- η ενημέρωση άμεσα του αρμόδιου ασφαλιστικού φορέα σε περίπτωση διαπιστώσεως παραβάσεων της ασφαλιστικής νομοθεσίας,
- η διακοπή προσωρινά της λειτουργίας της επιχείρησης ή τμήματός της αν κρίνει ότι υπάρχει άμεσος κίνδυνος για την ασφάλεια και την υγεία των εργαζόμενων και η εισήγηση στον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για την οριστική διακοπή της λειτουργίας της επιχείρησης, όταν αυτή εξακολουθεί να παραβαίνει συστηματικά τις διατάξεις της νομοθεσίας με άμεσο κίνδυνο για τους εργαζόμενους,
- η διακοπή προσωρινά της λειτουργίας της επιχείρησης ή τμήματος της αν κρίνει ότι πλήττονται σοβαρά και συστηματικά τα εργασιακά δικαιώματα μεγάλου μέρους των εργαζομένων μιας επιχείρησης ή τμήματός της και η εισήγηση στον Υπουργό

Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης για την οριστική διακοπή της λειτουργίας της επιχείρησης ή τμήματός της, όταν η επιχείρηση, μετά την προσωρινή διακοπή ή την επιβολή διοικητικών κυρώσεων, εξακολουθεί να μη συμμορφώνεται στις υποδείξεις των Επιθεωρητών Εργασίας,

- η επιβολή προστίμου σε περίπτωση μη τήρησης των διατάξεων περί απαγορεύσεως του καπνίσματος.

Κρίσιμη για τους εργαζόμενους είναι η παράγραφος που ορίζει ότι ο χρόνος προσωρινής διακοπής της επιχείρησης κατά τα ανωτέρω προβλεπόμενα λογίζεται ως κανονικός χρόνος εργασίας.

Άρθρο 24

Διοικητικές κυρώσεις σε περίπτωση παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας

Στο άρθρο αυτό προβλέπεται η επιβολή προστίμου στον εργοδότη, που παραβαίνει τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, ύστερα από προηγούμενη πρόσκληση του για την παροχή εξηγήσεων, βάσει του συνταγματικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος προηγούμενης ακρόασης (παράγραφος 1).

Δεδομένου του γεγονότος ότι η ισχύουσα διαδικασία επιβολής των διοικητικών κυρώσεων είναι ιδιαίτερα χρονοβόρα (χρονική καθυστέρηση 2-5 μηνών μεταξύ σταδίων εισήγησης προστίμου από Τμήμα στη Διεύθυνση, σύνταξης ΠΕΠ από τη Διεύθυνση, επίδοσής της από τη Διεύθυνση στην επιχείρηση και αποστολής της στο αρμόδιο Τμήμα για τη συνέχιση της διαδικασίας βεβαίωσης προστίμου) καθίσταται αναγκαίο να καταργηθούν ή να συγχωνευθούν ορισμένα στάδια. Προς την κατεύθυνση αυτή συνδράμει σημαντικά η υπογραφή της ΠΕΠ από τον Προϊστάμενο του Τμήματος (εάν ο έλεγχος διενεργήθηκε από Επιθεωρητή Εργασίας με σχετική εισήγηση αυτού), από τον Προϊστάμενο Διεύθυνσης (εάν ο έλεγχος διενεργήθηκε από τον Προϊστάμενο Τμήματος με σχετική εισήγηση αυτού) και από τον ελέγχαντα Ειδικό Επιθεωρητή Εργασίας, οι οποίοι θα αναλαμβάνουν και την όλη περαιτέρω διαδικασία επιβολής προστίμου και παρακολούθησης της πορείας του. Η ισχύουσα επίπονη και χρονοβόρα διαδικασία γίνεται πολύ γραφειοκρατική και η κύρωση χάνει το νόημά της σε σημείο που είναι αμφίβολο κατά πόσο η επιχείρηση αντιλαμβάνεται ότι «έχει τιμωρηθεί» για τις διαπιστωθείσες παραβάσεις. Έτσι, υπονομεύεται και η λειτουργία της κύρωσης ως μέτρου αποτρεπτικού της υποτροπής της επιχείρησης ή της παραβίασης άλλων διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας από αυτήν, αφού μεσολαβεί εξαιρετικά μεγάλο χρονικό διάστημα μεταξύ της διαπίστωσης της παράβασης από το Τμήμα και της επιβολής του προστίμου από τη Διεύθυνση (και

τελικά της είσπραξης του συνολικού ποσού). Με την προτεινόμενη τροποποίηση η διαπίστωση της παράβασης και η επιβολή της σχετικής κύρωσης δε θα αφίστανται σημαντικά (παρά μόνο κατά την 5νθήμερη προθεσμία υποβολής εγγράφων εξηγήσεων από την επιχείρηση και την καθυστέρηση επίδοσής της στην επιχείρηση) και το πρόστιμο δε θα χάνει την αξία του. Εξάλλου, οι παράμετροι - κριτήρια που συνεκτιμώνται από τον Διευθυντή μπορούν να συνεκτιμώνται και από τον ευσυνείδητο, καταρτισμένο Τμηματάρχη, που έχουν αντίληψη των γεγονότων του ελέγχου και άμεση γνώση της εν γένει σύννομης ή μη συμπεριφοράς του συγκεκριμένου εργοδότη. Σε κάθε περίπτωση, αποφορτίζεται κατά αυτόν τον τρόπο η συγκέντρωση όλων των προστίμων σε μία μόνο Διεύθυνση και άρα σε ένα πρόσωπο και γίνεται κατανομή αυτών σε περισσότερα του ενός όργανα, γεγονός που όπως αναφέρθηκε εξασφαλίζει ταχύτητα στην επιβολή των κυρώσεων (παράγραφος 1 περίπτωση Α).

Για ορισμένες περιπτώσεις παραβίασης της εργατικής νομοθεσίας (παράγραφος 1, περίπτωση Α, στοιχείο α), όπως είναι η μη καταβολή δεδουλευμένων αποδοχών, επιδομάτων εορτών και αδείας, αναδρομικών αποδοχών, αποδοχών διαθεσιμότητας κλπ, προβλέπεται ότι εφόσον ο εργοδότης συμμορφωθεί με τις υποδείξεις του ελέγχαντος Επιθεωρητή Εργασίας και αποδείξει ότι εφαρμόζει εφεξής τις διατάξεις της κείμενης εργατικής νομοθεσίας που αναφέρονται στην παράβαση ένεκα της οποίας επιβλήθη το πρόστιμο και ότι έχει εξοφλήσει πλήρως τον εργαζόμενο, τότε το αρχικώς επιβληθέν διοικητικό πρόστιμο μειώνεται κατά 80% με αιτιολογημένη πράξη του Επιθεωρητή που το επέβαλε. Η επανάληψη κάποιας από τις παραβιάσεις που αναφέρονται στο άρθρο αυτό εντός τετραετίας θεωρείται υποτροπή και συνεπάγεται μη χορήγηση της έκπτωσης του 80%. Η εξόφληση προς τον εργαζόμενο αποδεικνύεται μόνο με προσκόμιση αποδεικτικού τραπέζης ή με προσκόμιση γραμματίου δημόσιας κατάθεσης στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Με τον τρόπο αυτό (παροχής της έκπτωσης) παρέχεται κίνητρο και κατ' επέκταση επιτυγχάνεται η καταβολή της οφειλής προς τον εργαζόμενο, που είναι και πρέπει να είναι βασικός σκοπός επιβολής των διοικητικών κυρώσεων, και όχι απλώς η είσπραξη ενός διοικητικού προστίμου από τον εργοδότη προς όφελος του Κρατικού Μηχανισμού. Η προθεσμία δε των 60 ημερών κρίνεται σκόπιμη και απαραίτητη, διότι αυτή συμπίπτει με την προθεσμία εντός της οποίας έχει δυνατότητα ο εργοδότης να ασκήσει προσφυγή στα Διοικητικά Δικαστήρια.

Με το ίδιο σκεπτικό, την παροχή κινήτρου στον εργοδότη για συμμόρφωση με την πράξη επιβολής διοικητικών κυρώσεων, νομοθετείται και η παροχή έκπτωσης ποσοστού 30% επί των επιβαλλόμενων προστίμων σε περίπτωση που ο εργοδότης

συμμορφωθεί με την διοικητική πράξη, το καταβάλλει εντός προθεσμίας 15 ημερών από την επιβολή του και παραιτηθεί από την άσκηση ενδίκων μέσων (παράγραφος 1 περίπτωση Α στοιχείο β).

Με την περίπτωση Β της παραγράφου 1 προβλέπεται η προσωρινή διακοπή της λειτουργίας συγκεκριμένης παραγωγικής διαδικασίας ή τμήματος ή τμημάτων ή του συνόλου της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης για χρονικό διάστημα μέχρι τριών (3) ημερών με αιτιολογημένη πράξη του αρμόδιου Προϊσταμένου Περιφερειακής Διεύθυνσης Επιθεώρησης ή του Ειδικού Γραμματέα και κατόπιν προηγούμενης προσκλήσεως του εργοδότη για παροχή εξηγήσεων. Το χρονικό αυτό διάστημα και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις και όρους μπορεί να ξεπεράσει το χρονικό διάστημα των τριών ημερών ή να γίνει ακόμη και οριστική η διακοπή, χωρίς σε κάθε περίπτωση να θίγονται τα δικαιώματα των εργαζομένων. Με τη ρύθμιση αυτή επιδιώκεται όχι μόνο η επιβολή μίας καθόλα αυστηρής διοικητικής κύρωσης, όταν παραβιάζεται η κείμενη εργατική νομοθεσία, αλλά και η προστασία των εργαζομένων ιδίως δε στις περιπτώσεις που κινδυνεύει η υγεία και η ασφάλειά τους.

Προβλέπεται ότι η επανάληψη από τον ίδιο εργοδότη της ίδιας ή συναφούς παράβασης εντός τετραετίας από τη διενέργεια του αρχικού ελέγχου θεωρείται υποτροπή και έχει ως συνέπεια τον αποκλεισμό από δημόσιους διαγωνισμούς (παράγραφος 2). Αντίστοιχη ρύθμιση είχε προβλεφθεί για τις εταιρείες παροχής υπηρεσιών καθαρισμού και φύλαξης (εργολάβοι), σύμφωνα με το άρθρο 68 του νόμου 3863/2010, ρύθμιση η οποία παραμένει σε ισχύ.

Επίσης προβλέπεται η επιβολή διοικητικής κύρωσης από τον ίδιο τον Ελέγξαντα Επιθεωρητή Εργασίας στον παραβάτη εργοδότη για ορισμένες ευθέως αποδεδειγμένες παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας κατά δέσμια αρμοδιότητα της Διοίκησης, χωρίς προηγούμενη πρόσκληση για παροχή εξηγήσεων (παράγραφος 4) κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του Κ.Δ.Δ. Οι όποιες εξηγήσεις του εργοδότη παρέχονται κατά τη διάρκεια του επιτόπιου ελέγχου και δη μέσω της υπογραφής από αυτόν του σχετικού τυποποιημένου δελτίου. Τέτοιες περιπτώσεις είναι η μη ανάρτηση πίνακα προσωπικού και προγράμματος ωρών εργασίας, η μη επίδειξη βιβλίου αδειών, η μη επίδειξη ειδικού βιβλίου υπερωριών, η μη ανάρτηση κανονισμού εργασίας κλπ. Η μη ύπαρξη των αναφερομένων στοιχείων στους χώρους εργασίας και μη επίδειξή τους στους Επιθεωρητές Εργασίας θα πρέπει να οδηγεί σε άμεση επιβολή του προστίμου για κάθε διαπιστωθείσα κατά τον επιτόπιο έλεγχο παράβαση (όπως πράττει το ΙΚΑ), χωρίς να συνιστά αυτό παράβαση του δικαιώματος της

προηγούμενης ακρόασης. Η σημασία, εξάλλου, του δικαιώματος αυτού δεν είναι να χορηγηθεί προθεσμία προσκόμισης των ζητηθέντων και μη επιδειχθέντων κατά τον έλεγχο στοιχείων, αλλά να δοθεί η δυνατότητα στον εργοδότη να αναπτύξει τις απόψεις του και να υποβάλει έγγραφες εξηγήσεις πριν από την τυχόν λήψη του δυσμενούς διοικητικού μέτρου του προστίμου. Άλλωστε, στις περιπτώσεις αυτές μπορεί κάλλιστα να θεωρηθεί ότι υπερισχύει το δημόσιο συμφέρον της αποτελεσματικότητας του ελέγχου μέσω της «αποτρεπτικής» λειτουργίας της κύρωσης (που επιτρέπει εξαίρεση από το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης κατά το άρθρο 6 παρ. 3 ΚΔΔ/σίας), αφού κατά την πενήνήμερη προθεσμία προσκόμισης στην Επιθεώρηση από τον εργοδότη των ανωτέρω υπάρχει κίνδυνος ότι θα συμπληρωθούν τεχνηέντως μεταγενέστερα και έτσι θα αλλοιωθεί το αποτέλεσμα του ελέγχου. Σε καμία δε περίπτωση δεν τίθεται με την προτεινόμενη ρύθμιση ως αυτοσκοπός η επιβολή διοικητικών κυρώσεων, αλλά η ενίσχυση της λειτουργίας της κύρωσης ως μέτρου αποτρεπτικού της υποτροπής της επιχείρησης ή της παραβίασης από αυτήν άλλων διατάξεων της εργατικής νομοθεσίας. Εξάλλου, με την προτεινόμενη διάταξη απλοποιείται και επιταχύνεται ακόμη περισσότερο η διαδικασία επιβολής προστίμου και αντιλαμβάνεται άμεσα ο παραβάτης εργοδότης τις συνέπειες της παράνομης συμπεριφοράς του και έτσι αποτρέπεται από μελλοντική επανάληψή της. Η σχετική δε διαδικασία επιβολής των ανωτέρω κυρώσεων, το ύψος αυτών κατά δέσμια αρμοδιότητα του Επιθεωρητή Εργασίας και το είδος των ΠΕΠ που θα συντάσσονται πρέπει να εξειδικευθούν με Υπουργική Απόφαση με την οποία μπορούν να ορίζονται και άλλες παραβάσεις ως τυπικές υπό την ανωτέρω έννοια και υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις (π.χ. θα μπορούσε να ορισθεί ως τέτοια και η μη επίδειξη εξοφλητικών αποδείξεων πληρωμής, συμβάσεων εργασίας κ.ά). Όλα τα παραπάνω συνθέτουν την εικόνα της επιχείρησης και ο Επιθεωρητής μπορεί να προβεί σε τυχόν διαπιστώσεις παραβάσεων της εργατικής νομοθεσίας άμεσα γι' αυτό και πρέπει να βρίσκονται υποχρεωτικά στο χώρο εργασίας.

Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (παράγραφος 5) κατηγοριοποιούνται οι παραβάσεις καθορίζεται και ανακαθορίζεται το ύψος του προστίμου και προσδιορίζονται συγκεκριμένα ποσά ανά παράβαση, στις περιπτώσεις που ο Επιθεωρητής κατά δέσμια αρμοδιότητα επιβάλλει κυρώσεις, καθώς και στην περίπτωση που κάποιο μέρος απουσιάζει από τη συμφιλιωτική διαδικασία. Με τη συγκεκριμένη Υπουργική Απόφαση δίνεται λύση στο χρόνιο πρόβλημα της επιμέτρησης του προστίμου. Διαφορετικά ενδέχεται αφενός για την αυτή παράβαση να παρατηρείται ανομοιομορφία ως προς το ύψος των επιβαλλόμενων προστίμων από τις διάφορες υπηρεσίες του Σ.ΕΠ.Ε, αφετέρου να

δημιουργούνται συνθήκες άνισης μεταχείρισης των επιχειρήσεων, γεγονός που προκαλεί παράπονα των εργοδοτών προς τις αρμόδιες υπηρεσίες του Σ.ΕΠ.Ε, ως προς το ύψος των προστίμων, παράλληλα δε και έλλειψη εμπιστοσύνης προς τις Υπηρεσίες.

Ως προς τα κριτήρια που λαμβάνονται υπ' όψιν (παράγραφος 3) για την επιβολή του προστίμου πρέπει να ληφθούν τα εξής: Η απαρίθμηση των κριτηρίων του άρθρου 16 παρ. 3 Ν. 2639/98 ήταν αποκλειστική και δεν περιλάμβανε τον αριθμό των εργαζομένων που θίγονται, ο οποίος επηρεάζει σημαντικά τη σημασία της παράβασης και ως εκ τούτου το ύψος του προστίμου καθώς επίσης και την οικονομική ωφέλεια που τυχόν αποκομίζει ο εργοδότης συνεπεία των παραβάσεων στις οποίες υποπίπτει. Όσοι περισσότεροι εργαζόμενοι θίγονται τόσο περισσότερο πρέπει να επιβαρύνεται ο παραβάτης εργοδότης, μιας και η μεταβλητή αυτή είναι ενδεικτική και της υπαιτιότητας και της εκ προθέσεως παραβάσεως του εργοδότη και καταδεικνύει και το βαθμό συνεργασίας του τελευταίου υπό τη μορφή υποτροπής ή μη συμμόρφωσής του στις υποδείξεις των αρμοδίων οργάνων, ενώ σε κάθε περίπτωση, όπου αυτό είναι εφικτό, πρέπει να συνεκτιμάται η οικονομική ωφέλεια ώστε να μην επιβάλλεται πρόστιμο χαμηλότερο αυτής. Διαφορετικά είναι περισσότερο συμφέρον λόγου χάριν για τον εργοδότη να καταβάλει το επιβληθέν διοικητικό πρόστιμο και να μην εξοφλήσει τον εργαζόμενο. Το τρίτο νέο προτεινόμενο κριτήριο «υπαγωγή του σε μια από τις κατηγορίες Α', Β', Γ' του Π.Δ. 294/1988» κρίνεται εξίσου σημαντικό να συμπεριληφθεί στη διάταξη. Η αρχική εξουσιοδοτική διάταξη του Ν. 1568/1985 αναφέρεται σε είδος δραστηριότητας επιχείρησης και το Π.Δ. 294/1988 που εκδόθηκε αναφέρεται σε επιχειρήσεις, εκμεταλλεύσεις και εργασίες, οι οποίες κατατάσσονται σε τρεις κατηγορίες Α', Β' και Γ', των οποίων οι κλάδοι οικονομικής δραστηριότητας σημειώνονται με κωδικό αριθμό, με βάση τη στατιστική ταξινόμηση από την Ελληνική Στατιστική Αρχή (νέα ονομασία). Είναι λάθος λοιπόν να αναφερόμαστε σε επικινδυνότητα επιχείρησης, αφού στο Π.Δ. 294/1988 περιλαμβάνονται εκτός από τις επιχειρήσεις και εργασίες και εκμεταλλεύσεις.

Με την παράγραφο 6 προβλέπεται ότι η προθεσμία για την άσκηση της προσφυγής κατά της πράξεως επιβολής προστίμου όπως και η άσκηση αυτής δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της πράξης επιβολής προστίμου. Η σχετική διάταξη της παρούσης παραγράφου έχει ήδη θεσμοθετηθεί με το άρθρο 11 του νόμου 3846/2010. Επαναλαμβάνεται δε στο παρόν άρθρο λόγω της προσπάθειας ενιαιοποίησης των διατάξεων που αφορούν στο Σ.ΕΠ.Ε. σε ένα νομοθέτημα με απώτερο στόχο την ενότητα δικαϊκού συστήματος.

Επίσης ρητά ορίζεται (παράγραφος 7) η υποχρέωση α) των επιχειρήσεων να τηρούν στο χώρο εργασίας και να επιδεικνύουν ανά πάσα στιγμή στους Επιθεωρητές Εργασίας τα έντυπα ατομικών όρων εργασίας του προσωπικού (άρθρα 2, 3, 4 του π.δ. 156/1994, ΦΕΚ Α' 102), το βιβλίο αδειών (άρθρο 4 παρ. 3 του α.ν. 539/1945, ΦΕΚ Α' 229), το ειδικό βιβλίο υπερωριών (άρθρο 9 του π.δ. 27.06-04.07.1932, ΦΕΚ Α' 212 και άρθρο 13 του Ν. 3846/2010, ΦΕΚ Α' 66) και τα εκκαθαριστικά σημειώματα αποδοχών του προσωπικού (άρθρο 18 παρ. 1 του ν. 1082/1980, ΦΕΚ Α' 250 και 5 του ν. 3227/2004, ΦΕΚ Α' 31) για το τελευταίο τουλάχιστον τρίμηνο, β) να βρίσκονται το πιστοποιητικό ελέγχου ανυψωτικών μηχανημάτων και η άδεια του χειριστή Μηχανήματος Έργου πάνω στο Μηχάνημα Έργου στο οποίο διενεργείται ο έλεγχος και γ) να βρίσκεται το πιστοποιητικό απαλλαγής από επικίνδυνα αέρια πάνω στο πλοίο στο οποίο εκτελούνται οι ναυπηγοεπισκευαστικές εργασίες.

Κρίνεται επιπλέον απαραίτητο (παράγραφος 9) να μνημονεύεται ρητά στον νόμο ότι μέχρι τη δημοσίευση των υπουργικών αποφάσεων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο και θα ρυθμίζουν κατά τρόπο διάφορο τη διαδικασία και το ύψος των επιβαλλόμενων προστίμων θα ισχύουν το άρθρο 16 του ν. 2639/1998 και η κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσα υπ' αριθμ. 2063/Δ1/632/2011 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ Β' 266), η διάταξη της παραγράφου 3 του άρθρου 86 του ν. 3386/2005, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 του ν. 3846/2010, το άρθρο 25 του ν. 2956/2001, όπως αντικαταστάθηκε από την περίπτωση δ του ν. 3846/2010 και η εκδοθείσα κατόπιν νομοθετικής εξουσιοδότησης υπ' αριθμ. 15527/639/2010 Υπουργική Απόφαση (ΦΕΚ Β' 1359) και οι διατάξεις περί επιβολής κυρώσεων από τους Επιθεωρητές Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία. Κρίνεται εύλογη και σκόπιμη η παρούσα διάταξη προκειμένου να αποφευχθεί η ύπαρξη κάποιου νομοθετικού κενού μέχρι την έκδοση των εν λόγω υπουργικών αποφάσεων ενώ ταυτόχρονα «δίνεται» νόμιμο έρεισμα στην ισχύ των υπουργικών αποφάσεων που έχουν ήδη εκδοθεί και ρυθμίζουν τον τρόπο επιβολής διοικητικών κυρώσεων μέχρι και σήμερα.

Τέλος για τη συνεργασία όλων των υπηρεσιών με σκοπό την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και εισφοροδιαφυγής κρίνεται δικαιολογημένη η κοινοποίηση των διοικητικών προστίμων και στο Σ.Δ.Ο.Ε. για την αποτελεσματικότερη συνεργασία των ελεγκτικών μηχανισμών (παράγραφος 10).

Άρθρο 25

Έλεγχος τήρησης της ασφαλιστικής νομοθεσίας για την αποτροπή της αδήλωτης εργασίας

Με το άρθρο αυτό οι Επιθεωρητές Εργασίας επιφορτίζονται με τον έλεγχο της καταχώρισης των προσλαμβανόμενων μισθωτών στο Ειδικό Βιβλίο Καταχώρισης Νεοπροσλαμβανόμενου Προσωπικού του άρθρου 26 παρ. 9 περ. στ. αα του α.ν 1846/1951, για εξακρίβωση των εκάστοτε υπαγομένων στην ασφάλιση προσώπων και του αριθμού αυτών για την τήρηση της ασφαλιστικής νομοθεσίας σχετικά με την ασφαλιστική κάλυψη των εργαζομένων. Σε περίπτωση διαπίστωσης παράβασης συντάσσεται διαπιστωτική πράξη, η οποία αποστέλλεται στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και στο Σ.Δ.Ο.Ε και είναι δεσμευτική για τα αρμόδια όργανα, τα οποία υποχρεούνται να επιβάλλουν στον παραβάτη εργοδότη τις προβλεπόμενες κυρώσεις. Σε περίπτωση που διαπιστωθεί κατά τον έλεγχο ότι η επιχείρηση ή η εκμετάλλευση είναι αναπτόγραφο σε ασφαλιστικό φορέα, πέρα από την διοικητική κύρωση επιβάλλεται προσωρινή διακοπή της λειτουργίας συγκεκριμένης παραγωγικής διαδικασίας ή τμήματος ή τμημάτων ή του συνόλου της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης, μέχρι την προσκόμιση πιστοποιητικού εγγραφής στα μητρώα των οικείων ασφαλιστικών φορέων. Επίσης προβλέπεται ότι προσωρινή διακοπή της επιχείρησης επιβάλλεται και στην περίπτωση διαπίστωσης αδήλωτης εργασίας. Τα δικαιώματα των εργαζομένων στις περιπτώσεις αυτές δε θίγονται σε καμία περίπτωση.

Με τη συγκεκριμένη διάταξη επιτυγχάνεται η αποτελεσματικότερη και ταχύτερη αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας, μέσω της συνεργασίας των αρμοδίων ελεγκτικών μηχανισμών και την επιβολή αυστηρών διοικητικών κυρώσεων.

Άρθρο 26

Θεσμοθέτηση Κάρτας Εργασίας

Η κάρτα εργασίας αποτελεί μέτρο στοχευμένο και έχει σκοπό την αντιμετώπιση της αδήλωτης εργασίας. Στόχος είναι να εφαρμοσθεί σε συγκεκριμένους κλάδους επιχειρήσεων, αφού σε διαφορετική περίπτωση θα κατέληγε σε οριζόντια μείωση εσόδων των Ασφαλιστικών Ταμείων. Στοχεύουμε λοιπόν κυρίως σε κλάδους επιχειρήσεων που έχουν τα εξής βασικά χαρακτηριστικά:

1. Παρουσιάζουν υψηλή παραβατικότητα σε σχέση με την αδήλωτη εργασία και δύσκολη πρόσβαση για τους ελεγκτικούς μηχανισμούς.
2. Έχουν μεγάλο μισθολογικό και μη μισθολογικό κόστος αφού είναι επιχειρήσεις εντάσεως εργασίας.
3. Είναι μικρές κατά κύριο λόγο επιχειρήσεις που απασχολούν οι περισσότερες μέχρι 10 άτομα και ασφαλίζουν λιγότερους ακόμη και από τους μισούς από αυτούς.

4. Πολλές από αυτές επωφελούνται επιδότησης ασφαλιστικών εισφορών ως κίνητρο για την ενίσχυση της απασχόλησης.
5. Λειτουργούν στο εσωτερικό των κλάδων με αθέμιτο ανταγωνισμό σε σχέση με τις λίγες συνεπείς επιχειρήσεις.

Η σύνδεση της κάρτας εργασίας με το κεντρικό ηλεκτρονικό σύστημα του άρθρου 19 παρουσιάζει και άλλα οφέλη, όπως η μείωση της γραφειοκρατίας, αφού θα μειωθεί το διοικητικό βάρος από την αποστολή για θεώρηση των καταστάσεων προσωπικού από τις Επιθεωρήσεις Εργασίας, την αναγγελία της υπερωριακής εργασίας, τον έλεγχο της χορήγησης ή μη αδειών κλπ. Επίσης προβλέπεται στις επιχειρήσεις που έπειτα από Υπουργική απόφαση θα υποχρεωθούν να εγκαταστήσουν το σύστημα αυτό, έκπτωση έως 10% επί των αντίστοιχων ασφαλιστικών εισφορών, που καλούνται να καταβάλλουν, αλλά και διοικητική κύρωση σε περίπτωση που η επιχείρηση στην οποία εισήχθη το σύστημα της κάρτας εργασίας δεν κάνει σωστή χρήση αυτής, κύρωση η οποία αντιστοιχεί στην κατάργηση της έκπτωσης για διάστημα τριών (3) μηνών και επιπλέον πρόστιμο τετρακοσίων (400) ευρώ για κάθε απασχολούμενο, ο οποίος δεν κάνει χρήση της κάρτας εργασίας. Επίσης προβλέπεται κύρωση στον ίδιο τον μισθωτό ύψους 200 ευρώ, η οποία βαρύνει τον εργαζόμενο και καταβάλλεται από τον εργοδότη δεδομένου ότι και αυτός (ο εργαζόμενος) ωφελείται μισθολογικά από τη ρύθμιση. Σε περίπτωση διαπίστωσης της ίδιας παράβασης για δεύτερη φορά εντός τετραετίας το χρονικό διάστημα της κατάργησης της έκπτωσης αυξάνεται σε έξι (6) μήνες. Με το ίδιο άρθρο προβλέπονται τα όργανα που θα επιβάλλουν τα πρόστιμα (Σ.ΕΠ.Ε – ΙΚΑ – Μεικτά κλιμάκια ελέγχου), ανάλογα με τη φύση της παράβασης (εργατική και ασφαλιστική νομοθεσία αντίστοιχα).

Τέλος ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης θα καθοριστούν οι περιοχές στις οποίες θα εφαρμοστεί το σύστημα της Κάρτας Εργασίας, οι κλάδοι και το είδος των επιχειρήσεων, οι προδιαγραφές του συστήματος, ο τρόπος επεξεργασίας των δεδομένων και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια, ενώ πριν από την εφαρμογή της παρούσας διάταξης προβλέπεται η πραγματοποίηση οικονομικής μελέτης προκειμένου να διαπιστωθεί ποιες επιχειρήσεις και περιοχές πρέπει να ενταχθούν στη ρύθμιση και ποιο θα είναι ανά κλάδο και περιοχή το ποσοστό της έκπτωσης.

Σε κάθε περίπτωση το μέτρο αυτό θα εφαρμοστεί αρχικώς πιλοτικά σε συγκεκριμένο κλάδο και είδος επιχειρήσεων και σε οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή που θα καθοριστούν βάσει των αποτελεσμάτων της προβλεπόμενης από τον νόμο

οικονομικής μελέτης την οποία θα συντάξει η Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών της Γενικής Γραμματείας Κοινωνικής Ασφάλισης. Η οικονομική μελέτη ιεραρχεί τους προτεινόμενους κλάδους επιχειρήσεων ανά γεωγραφική περιοχή με βάση τα αντίστοιχα ποσοστά αδήλωτης εργασίας και το όφελος που θα προκύψει για τα ασφαλιστικά ταμεία από την εγκατάσταση του συστήματος της κάρτας εργασίας στις επιχειρήσεις που καταγράφονται υψηλά ποσοστά αδήλωτης εργασίας.

Η διατήρηση και η τυχόν επέκταση του μέτρου αυτού θα εξαρτηθεί από την αποτελεσματικότητά του κατά την πιλοτική του εφαρμογή. Συγκεκριμένα θα διαπιστωθεί το ποσοστό αύξησης των εσόδων των Ασφαλιστικών Ταμείων και η ταυτόχρονη μείωση της εισφοροδιαφυγής. Σε περίπτωση επομένως που το «πρόσημο» από την εφαρμογή του μέτρου είναι θετικό, το οποίο και πάλι θα κριθεί βάσει του καθαρού δημοσιονομικού αποτελέσματος στο ασφαλιστικό σύστημα, θα επεκταθεί και σε άλλους κλάδους επιχειρήσεων και περιοχές σύμφωνα με την οικονομική μελέτη. Είναι αυτονόητο ότι σε περίπτωση που δεν επιτευχθούν οι στόχοι της μείωσης των ποσοστών της αδήλωτης εργασίας και της αντίστοιχης αύξησης των εισπραττόμενων ασφαλιστικών εισφορών, το μέτρο θα επανεξεταστεί και θα προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες.

Άρθρο 27

Κοινοποίηση πράξεων

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζεται η επίδοση των πράξεων που εκδίδει το Σ.ΕΠ.Ε, για την οποία εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας και του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή για οποιονδήποτε λόγο παραλαβή των πράξεων αυτών από τον εργοδότη ή από τα προβλεπόμενα από την κείμενη νομοθεσία πρόσωπα, ο επιδίδων πέρα από τις προβλεπόμενες από την κείμενη νομοθεσία ενέργειές του, τοιχοκολλά επιπλέον την πράξη στην ειδική πινακίδα του οικείου τοπικού Τμήματος του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας συντάσσοντας σχετική έκθεση, όπως ακριβώς πράττουν και οι αρμόδιες υπηρεσίες του ΙΚΑ. Με την τοιχοκόλληση τεκμαίρεται η λήψη γνώσης δεδομένου ότι ουκ ολίγες φορές οι εργοδότες αρνούνται σκοπίμως να παραλάβουν τις προσκλήσεις για παροχή εγγράφων εξηγήσεων, τις πράξεις επιβολής προστίμων κλπ με αποτέλεσμα να μην είναι δυνατή η συνέχιση και εν τέλει ολοκλήρωση της διαδικασίας επιβολής των όποιων κυρώσεων.

Άρθρο 28

Ποινικές κυρώσεις

Με το άρθρο αυτό καθορίζονται οι ποινικές κυρώσεις που επιβάλλονται για τις ειδικά αναφερόμενες παραβάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ – ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΑΡΘΡΑ 29 ΕΩΣ 32

Με τα άρθρα του παρόντος κεφαλαίου ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τους ιατρούς εργασίας και τους συμβούλους ασφαλείας της εργασίας, συστήνονται μικτά κλιμάκια ελέγχου στα οποία συμμετέχουν και ελεγκτές του Σ.Δ.Ο.Ε., νομοθετείται η δράση ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ Σ.ΕΠ.Ε-Ι.Κ.Α. και Γ.Γ.Π.Σ και τέλος ρυθμίζονται ζητήματα του προσωπικού συνεπεία της σύστασης του νέου Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας.

Άρθρο 29

Ρυθμίσεις για Ιατρούς Εργασίας

Το θέμα της άσκησης Ιατρικής της Εργασίας, παρά την παρέλευση 25 ετών από τη θέσπιση του θεσμού, εξακολουθεί να μην έχει διευθετηθεί. Σε αυτό συνετέλεσαν οι αλληπάλληλες και αντιφατικές νομοθετικές ρυθμίσεις, οι οποίες, επιπροσθέτως, δεν υπήρξαν αρκετά λειτουργικές στην εφαρμογή τους, καθώς και κάποιες συντεχνιακές πρακτικές, προωθούσες συμφέροντα μιας ηχηρής μειοψηφίας εις βάρος του εργασιακού περιβάλλοντος και του κοινωνικού συνόλου το οποίο οφείλουμε να προστατεύσουμε. Βασικά προβλήματα τα οποία υπάρχουν και ταλανίζουν το θεσμό είναι ότι σε αρκετούς νομούς δεν υπάρχουν ή δεν επαρκούν οι Ιατροί που πληρούν τις νόμιμες προϋποθέσεις, οι Ιατρικοί Σύλλογοι δεν ανταποκρίνονται έγκαιρα ή αρνούνται την παροχή άδειας άσκησης καθηκόντων σε Ιατρό έτερου Ιατρικού Συλλόγου και αρκετές επιχειρήσεις, εκτός των κεντρικών εγκαταστάσεων που έχουν σε ένα νομό, διαθέτουν και υποκαταστήματα με μικρό αριθμό εργαζομένων στην πλειονότητα και σε άλλους νομούς στους οποίους θα πρέπει να επιλύσουν το θέμα της σύμβασης με Ιατρό Εργασίας εξαρχής.

Η Κυβέρνηση πιστεύει ακράδαντα στη στήριξη του θεσμού της Ιατρικής της Εργασίας και θέλει να τον αποδεσμεύσει από παρωχημένες πρακτικές, που στερούν την αγορά εργασίας και από τις πιο υποτυπώδεις παροχές των σχετικών υπηρεσιών. Σκοπός της ρύθμισης είναι να αποσαφηνιστεί επακριβώς ο κύκλος των ιατρών που έχουν τη δυνατότητα άσκησης καθηκόντων ιατρού εργασίας και να καταστεί περισσότερο λειτουργικός ο τρόπος άσκησης των καθηκόντων τους ανά την επικράτεια. Αίρουμε τις υφιστάμενες ασάφειες και δημιουργούμε ένα καθαρό και λειτουργικό τοπίο, προς όφελος της ασφάλειας και της υγείας των εργαζομένων. Διευκρινίζουμε ότι η εισηγούμενη διάταξη δεν εισάγει κάποια ιδιαίτερη καινοτομία ως προς την άσκηση καθηκόντων Ιατρικής της Εργασίας από μη Ειδικούς Ιατρούς Εργασίας, καθώς και οι προηγούμενοι νομοθέτες φαίνεται να αναγνώρισαν την αδυναμία κάλυψης των αναγκών θεσπίζοντας τη δυνατότητα άσκησης καθηκόντων ιατρών εργασίας από ιατρούς άλλων ειδικοτήτων, με διάφορα κριτήρια, κυρίως αυτό της αποδεδειγμένης εμπειρίας. Με την εισαγόμενη διάταξη οριστικοποιείται απλώς ο κύκλος των ιατρών αυτών με τη δημιουργία ενός κλειστού καταλόγου διαπιστευμένου από την Πολιτεία, προκειμένου να ενισχυθεί το έργο των Ειδικών Ιατρών Εργασίας και να μην περιέλθει ο θεσμός σε πλήρη ατροφία.

Δυστυχώς, αυτή τη στιγμή υπάρχει αναλογικά ελάχιστος αριθμός Ειδικών Ιατρών Εργασίας, περίπου 100 πανελλαδικώς, οι οποίοι, όπως γίνεται εύκολα αντιληπτό δεν επαρκούν για την κάλυψη των υπαρχουσών αναγκών. Οι μελέτες αναφορικά με τον αναγκαίο αριθμό ιατρών εργασίας - προκειμένου να υπάρξει μια στοιχειώδη κάλυψη των αναγκών - κυμαίνονται από 300 μέχρι 1000 και πλέον ιατρούς. Η απόκλιση δηλαδή από το υπάρχον δυναμικό σε Ειδικούς Ιατρούς Εργασίας, ακόμα και στην πιο συντηρητική μελέτη, είναι μεγάλη. Βεβαίως και θα πρέπει να αυξηθεί ο αριθμός των ιατρών που λαμβάνει τη σχετική ειδικότητα. Με την εισαγόμενη διάταξη αντιμετωπίζουμε την κατάσταση όπως είναι διαμορφωμένη σήμερα και ρυθμίζουμε επιμέρους θέματα τα οποία έχουν δημιουργήσει προβλήματα στην πράξη υποβαθμίζοντας τον θεσμό της Ιατρικής της Εργασίας. Ρυθμίζεται κατ' ουσίαν το μεγάλο πρόβλημα που προκύπτει από τον αναλογικά πολύ μικρό αριθμό Ιατρών Εργασίας που υπάρχει πανελλαδικά σε σχέση με τις ανάγκες που υπάρχουν και σε συνδυασμό με περιορισμούς ως προς την κατά τόπο άσκηση των καθηκόντων τους, που προσφέρουν μόνο γραφειοκρατικές αγκυλώσεις και περιορισμούς.

Το αγαθό της υγείας στην εργασία κρίνεται ως υπερκείμενο των υπαρχουσών περιοριστικών όρων. Οφείλουμε όλοι να παραμερίσουμε προσωπικές σκοπιμότητες και να σταθούμε με συνέπεια απέναντι στο κοινωνικό σύνολο. Η ενίσχυση του θεσμού και όχι η εγκατάλειψή του σε μια αιμορραγική κατάσταση είναι χρέος μας και

με τη γνώση αυτού του χρέους προχωρήσαμε στη σύνταξη και την κατάθεση της συγκεκριμένης νομοθετικής πρότασης.

Άρθρο 30

Δράσεις ανταλλαγής πληροφοριών Σ.ΕΠ.Ε., ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ΓΓΠΣ μέσω ηλεκτρονικής διακυβέρνησης

Η αύξηση φαινομένων εισφοροδιαφυγής που παρατηρείται καθιστά αναγκαία τη λήψη πρόσθετων μέτρων για την κατά το δυνατόν εξάλειψή της. Μεταξύ των μέτρων αυτών συμπεριλαμβάνεται και η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών και του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, η οποία θα βοηθήσει στον καλύτερο και ευχερέστερο εντοπισμό των παραβατών και στην επιβολή των ανάλογων κυρώσεων.

Επιπλέον, την περίοδο αυτή δρομολογείται η ηλεκτρονική υποβολή εντύπων που αφορούν το ΣΕΠΕ και παράλληλα μελετάται η διασύνδεση του Πληροφοριακού Συστήματος (ΠΣ) του ΣΕΠΕ με τα ΠΣ του ΟΑΕΔ και του ΙΚΑ για καλύτερη ανταλλαγή πληροφοριών και αποτελεσματικότερη χάραξη πολιτικών. Στο πλαίσιο της ανωτέρω διασύνδεσης και της απλούστευσης των σχετικών διαδικασιών είναι πολύ πιθανό να κριθεί ότι ορισμένα έντυπα (αρμοδιότητας των ανωτέρω φορέων ή του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και των λοιπών εποπτευόμενων φορέων) χρειάζονται τροποποιήσεις ή ότι μπορούν να ενοποιηθούν ή, τέλος, είναι πιθανό να προκύψει ότι ορισμένα έντυπα δεν είναι απαραίτητα και μπορούν να καταργηθούν. Δεδομένου ότι όλες αυτές οι αλλαγές θα σχετίζονται πλέον με τη διαδικασία ηλεκτρονικής υποβολής των εντύπων και θα πρέπει να υιοθετούνται άμεσα, είναι αναγκαίο να προβλεφθεί η δυνατότητα να ρυθμίζονται τα ανωτέρω ζητήματα με υπουργικές αποφάσεις, χωρίς να χρειάζεται κάθε φορά να αναζητούμε τις οικείες διατάξεις που προβλέπουν το περιεχόμενο των διαφόρων εντύπων (νόμοι, βασιλικά ή νομοθετικά διατάγματα, υπουργικές αποφάσεις, κοκ) και ανάλογα να τις τροποποιούμε.

Άρθρο 31

Μικτά Κλιμάκια Ελέγχου

Από τις αρχές του έτους 2010 έχει ενεργοποιηθεί η διάταξη του άρθρου 151 του Ν. 3655/2008 με σκοπό την καταπολέμηση της αδήλωτης εργασίας και διενεργούνται πλέον τακτικοί έλεγχοι από μικτά κλιμάκια αποτελούμενα από την Ειδική Υπηρεσία Ελέγχου Ασφάλισης (Ε.ΥΠ.Ε.Α.) του ΙΚΑ και του Σ.ΕΠ.Ε. Με την παρούσα διάταξη

επιδιώκεται ένας ολοκληρωμένος συντονισμός μέσω της συνεργασίας των προαναφερόμενων ελεγκτικών μηχανισμών και του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) για την αντιμετώπιση της εισφοροδιαφυγής και της φοροδιαφυγής.

Άρθρο 32

Ορολογία

Με το άρθρο αυτό διευκρινίζεται η αντιστοιχία των καταργούμενων όρων με τους όρους με τους οποίους αντικαθίστανται.

Η αλλαγή της ονομασίας των Κοινωνικών Επιθεωρητών σε Επιθεωρητές Εργασιακών Σχέσεων και κατ' επέκταση των Κοινωνικών Επιθεωρήσεων σε Επιθεωρήσεις Εργασιακών Σχέσεων κρίνεται σκόπιμη προκειμένου να αποφευχθεί η σύγχυση που επικρατεί στην κοινωνία σχετικά με το έργο των επιθεωρητών και ιδιαίτερα σε σχέση με άλλους φορείς οι οποίοι κάνουν χρήση του όρου κοινωνικός (κοινωνικοί λειτουργοί, κοινωνική ασφάλιση κ.ά.) Με τον όρο επιθεωρητής εργασιακών σχέσεων ορίζεται καλύτερα το αντικείμενο των επιθεωρητών και γίνεται περισσότερο κατανοητός ο ρόλος τους. Η ενοποίηση δε, υπό μία ορολογία του ελεγκτικού έργου των τεχνικών και υγειονομικών επιθεωρητών υπό τον όρο επιθεωρητές Ασφάλειας και Υγείας της Εργασίας, εναρμονίζεται πλήρως με την ορολογία που χρησιμοποιείται τόσο από την Ευρωπαϊκή Ένωση όσο και από τη Β. Αμερική και σχετίζεται με το γεγονός ότι όλοι οι επιθεωρητές (τεχνικοί και υγειονομικοί) είναι εκπαιδευμένοι στο να επιθεωρούν τα μέτρα ασφάλειας και υγείας σύμφωνα με την ισχύουσα εργατική νομοθεσία, να επισημαίνουν τις παραβάσεις και να συντάσσουν εκθέσεις αυτοψίας και έρευνας εργατικών ατυχημάτων, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι σε εξειδικευμένες περιπτώσεις που απαιτούν αντιμετώπιση από την αντίστοιχη ειδικότητα δε θα εξαντλείται η δυνατότητα διαχείρισης των Επιθεωρητών Ασφάλειας και Υγείας της Εργασίας σύμφωνα με την ειδικότητά τους. Ως εξειδικευμένες περιπτώσεις ορίζονται αυτές που εκτός από τη γνώση της νομοθεσίας και την εργασιακή πρακτική, απαιτείται ευρύτερη γνώση που έχει σχέση με την ειδικότητα του επιθεωρητή Ασφάλειας και Υγείας της Εργασίας. Στα πλαίσια αυτής της αλλαγής προτείνεται και η μετονομασία των Κέντρων Πρόληψης Επαγγελματικού Κινδύνου σε Περιφερειακές Διευθύνσεις Επιθεώρησης Ασφάλειας και Υγείας στην Εργασία.

Άρθρο 33

Μεταβατικές - Καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο αυτό ρυθμίζονται:

- τα θέματα της μεταφοράς και ένταξης του προσωπικού του ΣΕΠΕ, όπως αυτό είχε συσταθεί με το ν. 2639/1998, στη νέα Υπηρεσία που ιδρύεται με τον παρόντα νόμο,
- τα θέματα της τοποθέτησης υπαλλήλων και Προϊσταμένων των οργανικών του μονάδων και η θητεία των τελευταίων,
- η διαδοχή της νέας υπηρεσίας του ΣΕΠΕ σε όλες τις σχέσεις, εσωτερικές και εξωτερικές, της καταργηθείσας υπηρεσίας.
- η διατήρηση όλων των διατάξεων που αφορούν στην εξέλιξη, τις αποδοχές, το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς του εντασσόμενου ή μεταφερόμενου προσωπικού
- η ισχύς των μεταβατικών διατάξεων και η κατάργηση ορισμένων.

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΥΠΑΘΩΝ ΟΜΑΔΩΝ

Άρθρο 34

Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης Συνταξιούχων

Το Ε.Κ.Α.Σ. αποτελεί μία μη ανταποδοτικού χαρακτήρα παροχή, που χορηγείται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης και αποσκοπεί στην ενίσχυση και διασφάλιση του εισοδήματος των χαμηλοσυνταξιούχων. Από την ημερομηνία θέσπισης του, για πρώτη φορά με το άρθρο 20, του ν. 2434/1996 (Α΄ 188), η κατ' έτος χορήγησή του, με δεδομένο ακριβώς τον προνοιακό του χαρακτήρα, αφού η καταβολή του επιβαρύνει εξ ολοκλήρου τον κρατικό προϋπολογισμό, συναρτήθηκε με την συνδρομή στο πρόσωπο του συνταξιούχου, συγκεκριμένου ορίου ηλικίας (*προκειμένου για συνταξιούχους γήρατος και θανάτου*) και εισοδηματικών κριτηρίων, τα οποία προκύπτουν από το εκκαθαριστικό της δήλωσης φορολογίας εισοδήματος του προηγούμενου έτους.

Με την προτεινόμενη διάταξη επιχειρείται ο εξορθολογισμός των κριτηρίων χορήγησης του Ε.Κ.Α.Σ., προκειμένου να το λαμβάνουν οι πράγματι έχοντες τις μεγαλύτερες ανάγκες χαμηλοσυνταξιούχοι της χώρας, αφού μέχρι σήμερα, λόγω της

διατύπωσης της ισχύουσας νομοθεσίας «φορολογητέο εισόδημα» στα εισοδηματικά κριτήρια, δεν λαμβάνονταν υπόψη για τη χορήγησή του π.χ. εισοδήματα που δηλώνονταν σε κωδικούς της φορολογικής δήλωσης 659 και 660 (αμοιβές και μισθοί μελών Δ.Σ. ανώνυμης εταιρείας, καθαρά κέρδη ατομικής επιχείρησης πλανόδιων λιανοπωλητών, καθαρά κέρδη όσων εκμεταλλεύονται ενοικιαζόμενα επιπλωμένα δωμάτια και φορτηγά Δ.Χ. αυτοκίνητα κ.λπ.). Η μέχρι σήμερα εξαίρεση από τα εισοδηματικά κριτήρια του ετήσιου ατομικού και ετήσιου οικογενειακού φορολογητέου εισοδήματος, των ποσών που φορολογούνται με ειδικό τρόπο ή είναι τεκμαρτά, είχε ως αποτέλεσμα να λαμβάνουν το Ε.Κ.Α.Σ. πρόσωπα που είχαν μεν μικρή σύνταξη, πλην όμως διέθεταν και εισοδήματα από άλλες πηγές, τα οποία πολλές φορές ήταν εξαιρετικά σημαντικά.

Η ουσιώδης τροποποίηση που επιφέρει η προτεινόμενη διάταξη συνίσταται στο γεγονός ότι, στο ποσό του ετήσιου ατομικού φορολογητέου εισοδήματος του συνταξιούχου, καθώς και στο ποσό του ετήσιου οικογενειακού φορολογητέου εισοδήματος, περιλαμβάνονται, πλέον, όλα τα εισοδήματα, ανεξάρτητα αν είναι πραγματικά ή απαλλάσσονται από φόρο ή αν φορολογούνται με ειδικό τρόπο.

Πέραν της ανωτέρω διαφοροποίησης ως προς τα εισοδηματικά κριτήρια που αφορούν εισοδήματα που δηλώθηκαν με τη δήλωση φορολογίας εισοδήματος του προηγούμενου έτους (που με τη σειρά τους αφορούν εισοδήματα που αποκτήθηκαν το αμέσως προηγούμενο έτος) και προκειμένου να διασφαλιστεί ότι το Ε.Κ.Α.Σ. καταβάλλεται, πράγματι, σε συνταξιούχους χαμηλού εισοδήματος, με την προτεινόμενη ρύθμιση θεσπίζεται για πρώτη φορά και πρόσθετο εισοδηματικό κριτήριο, το οποίο αφορά στο συνολικό ακαθάριστο ποσό συντάξεων (κύριων και επικουρικών, συμπεριλαμβανομένων και των πάσης φύσεως επιδομάτων), που έχει καταβληθεί στους συνταξιούχους κατά το μήνα έναρξης ισχύος του υπό κατάθεση νόμου ή, προκειμένου για όσους συνταξιοδοτηθούν μετά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, αυτού που θα δικαιούνται οι συνταξιούχοι κατά τον πρώτο πλήρη μήνα της συνταξιοδότησής τους (πλαφόν τα 850,00 ευρώ).

Λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες τις οποίες καλείται να καλύψει τόσο το Ε.Κ.Α.Σ. όσο και το Συμπληρωματικό - Προνοιακό ποσό της σύνταξης, αλλά και την οικονομική κατάσταση της χώρας μας και δεδομένου ότι οι παροχές αυτές αποτελούν προνοιακές παροχές μη ανταποδοτικού χαρακτήρα, καθώς η δαπάνη βαρύνει τον Κρατικό Προϋπολογισμό, προστίθεται ως προϋπόθεση για τη χορήγησή τους, η μόνιμη διαμονή του συνταξιούχου στη χώρα μας και απαγορεύεται, πλέον, ρητά η εξαγωγή του Ε.Κ.Α.Σ. και του Συμπληρωματικού - Προνοιακού ποσού της σύνταξης από τη χώρα.

Επίσης, με τη νέα διάταξη αναπροσαρμόζονται και τα ποσά του επιδόματος που θα καταβάλλονται με βάση τα κριτήρια αυτά και προβλέπεται για τους συνταξιούχους γήρατος και αναπηρίας που λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη, αντίστοιχη μείωση του επιδόματος κατά το 1/3 του δικαιούμενου ποσού. Η μείωση αυτή του επιδόματος προτείνεται ως κίνητρο για την παραμονή των εργαζομένων στην εργασία τους και τη συνταξιοδότησή τους με πλήρη σύνταξη.

Από τα παραπάνω, λοιπόν, προκύπτει ότι σκοπός της προτεινόμενης διάταξης είναι ο κατά το δυνατόν εξορθολογισμός των προϋποθέσεων χορήγησης του Ε.Κ.Α.Σ., ούτως ώστε, το επίδομα αυτό, με δεδομένο, ακριβώς, τον προνοιακό του χαρακτήρα, αλλά και την υφιστάμενη δυσμενή δημοσιονομική δυνατότητα της χώρας, να καταβάλλεται, πράγματι, στους χαμηλοσυνταξιούχους.

Σύμφωνα με το άρθρο 58 του Καν.(ΕΚ) 883/2004 (πρώην άρθρο 50 του Καν. (ΕΟΚ) 1408/1971) ο δικαιούχος παροχών σε ένα κράτος μέλος με συνυπολογισμό χρόνου που έχει διανυθεί σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ, εφόσον διαμένει μόνιμα στο έδαφός του και έχει τουλάχιστον 300 ημέρες ασφάλισης δεν μπορεί να λάβει παροχή μικρότερη από την ελάχιστη παροχή που προβλέπει η νομοθεσία του συγκεκριμένου κράτους.

Έτσι αν το ποσό της σύνταξης που προκύπτει από το συνυπολογισμό των περιόδων ασφάλισης είναι μικρότερο από την ελάχιστη παροχή, ο αρμόδιος φορέας αυτού του κράτους μέλους καταβάλλει στον ενδιαφερόμενο καθ' όλο το διάστημα κατά το οποίο κατοικεί στο έδαφός του, συμπληρωματικό ποσό ίσο με τη διαφορά μεταξύ του συνόλου των παροχών που οφείλονται σύμφωνα με το σύνολο των περιόδων ασφάλισης και του ποσού της ελάχιστης παροχής.

Στην ελληνική νομοθεσία των κοινωνικών ασφαλίσεων δεν προβλέπεται ελάχιστη καταβαλλόμενη ασφαλιστική παροχή.

Κατόπιν διασταλτικής ερμηνείας των κειμένων διατάξεων, επί σειρά ετών, η ελάχιστη παροχή ταυτίστηκε με το εκάστοτε, από κάθε ασφαλιστικό οργανισμό καταβαλλόμενο κατώτατο όριο, με συνέπεια να δημιουργούνται ερμηνευτικά προβλήματα κατά την εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης του Καν(ΕΚ)883/2004 και να επέρχονται δυσμενείς οικονομικές επιπτώσεις στο ασφαλιστικό σύστημα της χώρας.

Η ελάχιστη παροχή με την έννοια της βασικής σύνταξης εισήχθη πρόσφατα με το άρθρο 2 του ν. 3863/2010 και καθιερώνεται για όλους τους ασφαλισμένους των Οργανισμών κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ. Μετά την οριοθέτηση κατά τα ως άνω της ελάχιστης παροχής από την ελληνική νομοθεσία και προκειμένου να εναρμονίζεται η ελληνική με την κοινοτική προσέγγιση της έννοιας κατά το άρθρο 58

του Καν.(ΕΚ) 883/2004 καθορίζεται με ρητή διάταξη ότι, ελάχιστη παροχή κατά την έννοια του άρθρου 58 είναι η βασική σύνταξη του άρθρου 2 του ν. 3863/2010 δηλαδή 360,00 ευρώ όπως κάθε φορά αναπροσαρμόζεται. Οι διατάξεις αυτές ισχύουν από την δημοσίευση του νόμου, καταλαμβάνονται δε υπό το κράτος των νέων ρυθμίσεων όλες οι εκκρεμείς αιτήσεις συνταξιοδότησης σε οιοδήποτε στάδιο της διοικητικής διαδικασίας.

Άρθρο 35

Ρυθμίσεις Ασφάλισης Ασθένειας - Κάλυψη Ανέργων

1. Οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα ανεργίας ή υποαπασχόλησης με αποτέλεσμα να μη μπορούν να συμπληρώσουν τον απαιτούμενο αριθμό ημερών ασφάλισης, προκειμένου να δικαιούνται ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη οι ίδιοι και τα μέλη οικογενείας τους. Για το λόγο αυτό προτείνεται οι προβλεπόμενες προϋποθέσεις για τη θεώρηση του βιβλιαρίου υγείας για παροχές ασθένειας σε είδος το έτος 2011 να ανέρχονται σε πενήντα (50) ημέρες ασφάλισης κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος ή κατά το τελευταίο δεκαπεντάμηνο, όπως ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.
2. Οι εργαζόμενοι στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος καθώς και στα Ναυπηγεία Σκαρμαγκά και Ελευσίνας εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα ανεργίας, με συνέπεια να αδυνατούν να συγκεντρώσουν τον απαιτούμενο αριθμό ημερών ασφάλισης, προκειμένου να καλυφθούν για παροχές ασθένειας σε είδος από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Για το λόγο αυτό κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση διάταξης, ώστε να συνεχίσουν να καλύπτονται για παροχές ασθένειας σε είδος για το διάστημα από 1/3/2009 μέχρι 28/2/2013 χωρίς προϋποθέσεις ημερών ασφάλισης.
3. Οι ρητινοσυλλέκτες των περιοχών που επλήγησαν από τις πυρκαγιές του 2007 και δεδομένου του ιδιαίτερου τρόπου που απαιτείται για την ασφάλισή τους, εξακολουθούν να αντιμετωπίζουν έντονο πρόβλημα σχετικά με το θέμα της θεώρησης των βιβλιαρίων υγείας τους. Κατά συνέπεια κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση διάταξης, σύμφωνα με την οποία η παραπάνω κατηγορία ασφαλισμένων να συνεχίσει να καλύπτεται από το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ για παροχές ασθένειας σε είδος και το χρονικό διάστημα από 1/3/2009 μέχρι 28/2/2013, εφόσον είχαν αυτό το δικαίωμα το έτος 2007.
4. Με την ισχύουσα νομοθεσία, οι άνεργοι μισθωτοί ή ελεύθεροι επαγγελματίες μετά τη διακοπή της εργασίας τους, δικαιούνται υγειονομική περίθαλψη εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις, που ορίζονται στις επιμέρους διατάξεις των άρθρων 5 παρ. 4 του

ν. 2768/1999 και του δευτέρου άρθρου παρ. 8 του ν. 3845/2010, για δύο (έτη) από την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης ή από την ημερομηνία διακοπής του επαγγέλματός τους.

Επειδή μεγάλος αριθμός ανέργων παραμένει άνεργος για μεγαλύτερο της διετίας διάστημα, λαμβανομένης υπόψη και της δυσμενούς οικονομικής κατάστασης που διέρχεται η χώρα μας, έχει δε παρατηρηθεί το φαινόμενο να παραμένει και ακάλυπτος για υγειονομική περίθαλψη τόσο ο ίδιος όσο και η οικογένειά του, προτείνεται η θέσπιση της διάταξης αυτής, ώστε να καλύπτονται για ένα έτος ακόμη και όχι πέραν της 31-12-2011.

Ο ΟΑΕΔ θα αποδίδει στους ασφαλιστικούς φορείς την προβλεπόμενη εισφορά, ώστε να καλύπτεται η όποια οικονομική επιβάρυνση του φορέα κατά την παροχή υγειονομικής και νοσοκομειακής περίθαλψης των ανέργων. Κατά τα λοιπά ισχύουν τα αναφερόμενα στις επιμέρους διατάξεις των παραπάνω νόμων.

5. Πολλές ξενοδοχειακές επιχειρήσεις του νομού Κέρκυρας, που απασχολούσαν περίπου 182 εργαζόμενους, δε λειτούργησαν το καλοκαίρι του 2010 επειδή έγινε άρση της άδειας λειτουργίας τους λόγω της δυσμενούς οικονομικής συγκυρίας, με αποτέλεσμα οι εργαζόμενοι στις επιχειρήσεις αυτές να αντιμετωπίζουν σοβαρό πρόβλημα υποαπασχόλησης ή ανεργίας και να αδυνατούν να συγκεντρώσουν τον απαιτούμενο αριθμό ημερών ασφάλισης, προκειμένου να συνεχίσουν να καλύπτονται για ιατροφαρμακευτική και νοσοκομειακή περίθαλψη οι ίδιοι και τα μέλη οικογενείας τους από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Για το λόγο αυτό, κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση διάταξης, ώστε οι άνεργοι ξενοδοχοϋπάλληλοι του νομού Κέρκυρας, που το 2009 απασχολήθηκαν σε ξενοδοχειακές επιχειρήσεις και δεν επαναπροσλήφθηκαν λόγω της μη επαναλειτουργίας των επιχειρήσεων αυτών, να συνεχίσουν να καλύπτονται από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για παροχές ασθένειας σε είδος, χωρίς προϋποθέσεις ημερών ασφάλισης, για το διάστημα από 1-3-2011 έως και 29-2-2012.

Άρθρο 36

Προστασία από απόλυση λόγω μητρότητας

Με την ανωτέρω ρύθμιση αυξάνεται η περίοδος προστασίας από απόλυση των γυναικών, ώστε να φθάνει συνολικά τους δέκα οκτώ μήνες μετά τον τοκετό. Η αύξηση αυτή κρίνεται αναγκαία στο πλαίσιο εφαρμογής της αρχής των ίσων ευκαιριών και της ίσης μεταχείρισης ανδρών και γυναικών σε θέματα εργασίας και απασχόλησης καθώς, στις παρούσες δημοσιονομικές συνθήκες, η θέση εργασίας των γυναικών, κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης και της λοχείας είναι πολύ πιο

ευάλωτη, λόγω της βιολογικής τους κατάστασης. Με την προτεινόμενη ρύθμιση επιχειρείται να προστατευθεί η θέση εργασίας των γυναικών, δίνοντάς τους τη δυνατότητα να επανέλθουν και να επανενταχθούν ομαλά στην εργασία τους, αφού έχουν λάβει τις δυνατές άδειες και διευκολύνσεις που τους παρέχει η ισχύουσα νομοθεσία (άδεια μητρότητας, ειδική παροχή και ειδική άδεια προστασίας της μητρότητας, ισόχρονη άδεια αντί του μειωμένου ωραρίου, γονική άδεια, κανονική άδεια ενός ή και δύο ετών).

Τέλος, καταργείται με την παράγραφο 1 της περίπτωσης Β του άρθρου 85, η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 20 του ν. 3896/2010 (Α' 207) καθώς η εισαγόμενη ρύθμιση υπερκαλύπτει το σκοπό και τις ανάγκες για τους οποίους θεσπίσθηκε αρχικά.

Σκοπός των ρυθμίσεων του άρθρου 142 του ν. 3655/2008 (Α' 58) είναι να αυξήσει την προστασία της πλέον ευάλωτης οικονομικά κατηγορίας εργαζομένων μητέρων του ιδιωτικού τομέα, ήτοι εκείνων των εργαζομένων μητέρων που δεν διαθέτουν ασπίδα προστασίας άλλη πλην εκείνης που τους εξασφαλίζει η εκάστοτε ισχύουσα ΕΓΣΣΕ. Αυτός ήταν εξάλλου και ο λόγος, για τον οποίο στο άρθρο 142 του ν. 3655/2008 η ειδική παροχή του ΟΑΕΔ συνδέθηκε με το άρθρο 9 της ΕΓΣΣΕ των ετών 2004-2005, ενώ θα μπορούσε να θεσπιστεί ανεξάρτητα από αυτό ως κοινωνική παροχή του ΟΑΕΔ.

Επειδή όμως κατά την εφαρμογή του ως άνω άρθρου προέκυψαν αντικρουόμενες ερμηνείες όσον αφορά το προσωπικό πεδίο εφαρμογής του, με την προτεινόμενη ερμηνευτική διάταξη αποσαφηνίζεται ότι στο πεδίο εφαρμογής του ως άνω άρθρου εμπίπτει η μητέρα που είναι ασφαλισμένη του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, εργάζεται με σχέση εργασίας ορισμένου ή αορίστου χρόνου σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις του ιδιωτικού τομέα και για την εναλλακτική χρήση του μειωμένου ωραρίου ως άδειας για φροντίδα του παιδιού καλύπτεται αποκλειστικά και μόνο από τις ρυθμίσεις της εκάστοτε ισχύουσας Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ), σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 9 της ΕΓΣΣΕ των ετών 2004-2005.

Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 142 του ν. 3655/2008, οι μητέρες ασφαλισμένες στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που εργάζονται με σχέση εργασίας αορίστου ή ορισμένου χρόνου, σε επιχειρήσεις ή εκμεταλλεύσεις, μετά τη λήξη της άδειας λοχείας και της ισόχρονης προς το μειωμένο ωράριο άδειας, δικαιούνται να λάβουν ειδική άδεια προστασίας της μητρότητας 6/μηνες διάρκειας.

Κατά την διάρκεια της εξάμηνης αυτής άδειας, παρατηρήθηκε ότι οι ασφαλισμένες που κάνουν χρήση αυτής της άδειας, αντιμετωπίζουν πρόβλημα διακοπής της

ασφάλισης τους για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Το πρόβλημα αυτό προκύπτει, διότι από τις διατάξεις του άρθρου 142 του ν. 3655/2008 δεν προβλέπεται καταβολή εισφορών στην ασφάλιση του Κλάδου Ασθένειας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, καθώς και από το γεγονός ότι, κατά το χρονικό διάστημα της άδειας κυήσεως και λοχείας, δεν αποδίδονται εισφορές για τον Κλάδο Ασθένειας του Ιδρύματος από το ποσό του επιδόματος που τους καταβάλλεται.

Με τη διάταξη της παραγράφου αυτής προβλέπεται να αποδίδονται εισφορές για τον Κλάδο Ασθένειας, κατά το χρονικό διάστημα της εξάμηνης άδειας μητρότητας, ώστε να εξασφαλίζονται οι απαραίτητες προϋποθέσεις για τη συνέχιση της ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης κατά τη διάρκεια της άδειας αυτής.

Επίσης, με την εν λόγω διάταξη προβλέπεται και η καταβολή εισφορών για τον κλάδο επικουρικής ασφάλισης κατά το χρονικό διάστημα της 6/μηνης άδειας μητρότητας, ώστε να είναι ασφαλιστικά ισχυρός για την επικουρική ασφάλιση ο χρόνος της άδειας αυτής.

Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 148 του ν. 3655/2008 αναδιατυπώνονται, ώστε η εφαρμογή τους να είναι σύμφωνη με τις διατάξεις του άρθρου 35 του α.ν. 1846/1951, που αφορούν την καταβολή επιδόματος ασθένειας, το οποίο δικαιούνται μόνο οι άμεσα ασφαλισμένοι του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Άρθρο 37

Συνταξιοδότηση γονέων, συζύγων και αδελφών αναπήρων

1. Με την προτεινόμενη διάταξη αντικαθίσταται η παράγραφος 4 του άρθρου 5 του ν. 3232/2004 (Α' 48), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή του με τις διατάξεις της παρ.6 του άρθρου 61 του ν. 3518/2006 (Α' 272), τη συμπλήρωσή του με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 53 του ν. 3518/2006 και την προσθήκη του άρθρου 140 του ν. 3655/2008 (Α' 58).

Η ανωτέρω διάταξη παρέχει τη δυνατότητα σε μητέρες ατόμων με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω καθώς και σε συζύγους ατόμων με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω να συνταξιοδοτηθούν με 25 έτη ασφάλισης και ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας. Το δικαίωμα συνταξιοδότησης σε περίπτωση γονέων αναπήρων μπορεί να ασκηθεί και από τον ασφαλισμένο πατέρα, εφόσον η ασφαλισμένη μητέρα δηλώσει ότι η ίδια δεν θα το ασκήσει. Η διάταξη αυτή θεσπίστηκε με βάση τη συνταγματική επιταγή για την προστασία της οικογένειας και μοναδικό σκοπό έχει την προστασία των ατόμων με αναπηρία. Καθώς η ισχύουσα διάταξη έθετε ως μοναδική προϋπόθεση για τη συνταξιοδότηση των γονέων την αναπηρία του παιδιού σε

ποσοστό 67%, παρατηρούνται πολλές περιπτώσεις καταστρατήγησης και κατάχρησης του δικαιώματος συνταξιοδότησης με τις ευνοϊκές αυτές προϋποθέσεις.

Με τη προτεινόμενη διάταξη επιχειρείται η ελαχιστοποίηση των περιπτώσεων καταχρηστικής άσκησης του δικαιώματος αυτού και η εστίαση της προνομιακής δυνατότητας συνταξιοδότησης στις περιπτώσεις εκείνες όπου υπάρχει πραγματική ανάγκη στήριξης και προστασίας των ατόμων με αναπηρία.

Για το λόγο αυτό αλλά και δεδομένου ότι πρόκειται για συνταξιοδότηση, κατά παρέκκλιση του γενικού νομοθετικού πλαισίου προτείνεται ο εξορθολογισμός των προϋποθέσεων για την άσκηση του σχετικού δικαιώματος..

Στα πλαίσια της ισότητας των δύο φύλων το δικαίωμα συνταξιοδότησης δίνεται διαζευκτικά στον έναν εκ των δύο γονέων κατόπιν παραιτήσεως του άλλου από την άσκησή του, ή σε περίπτωση διαζυγίου σ' αυτόν που ασκεί την επιμέλεια ή σ' αυτόν που έχει τυχόν ορισθεί δικαστικός συμπαραστάτης.

Για την άσκηση του δικαιώματος συνταξιοδότησης με 25 έτη πραγματικής ασφάλισης από το γονέα, απαιτείται το τέκνο να είναι άγαμο με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω, να μην εργάζεται και να μη νοσηλεύεται σε ίδρυμα με δαπάνη ασφαλιστικού ή άλλου δημόσιου φορέα. Επίσης, ο έτερος γονέας πρέπει, κατά την ημερομηνία αιτήσεως για συνταξιοδότηση, να μη λαμβάνει ή να μη δικαιούται σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο, να έχει συμπληρώσει τουλάχιστον 2.400 ημέρες ή 8 έτη πραγματικής ασφάλισης, να έχει πρόσφατο ασφαλιστικό δεσμό, να εργάζεται και να παραιτηθεί του δικού του δικαιώματος συνταξιοδότησης με τις ίδιες ευνοϊκές προϋποθέσεις.

Δεδομένου ότι, η επιβεβλημένη προστασία των αναπήρων επιτυγχάνεται κυρίως μέσω του οικογενειακού περιβάλλοντος, κρίνεται σκόπιμη η παροχή δυνατότητας συνταξιοδότησης με ευνοϊκές προϋποθέσεις και στον αδελφό/ή που έχει οριστεί δικαστικός συμπαραστάτης του αναπήρου αδελφού/ής ή που συνοικεί με τον ανάπηρο και βαρύνεται αποδεδειγμένα με τη φροντίδα του σε περίπτωση που οι γονείς εκλείπουν ή αδυνατούν να τον φροντίσουν οι ίδιοι για λόγους υγείας. Για το λόγο αυτό, επεκτείνεται και στους ασφαλισμένους σε όλους τους ασφαλιστικούς φορείς αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης αδελφούς/ες ατόμων με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω η δυνατότητα συνταξιοδότησης με 25 έτη πραγματικής ασφάλισης ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας. Οι προϋποθέσεις για την άσκηση του δικαιώματος είναι επίσης αυστηρές προς αποφυγή περιπτώσεων καταστρατήγησης του σκοπού της διάταξης.

Προκειμένου για τους ασφαλισμένους του ΟΓΑ απαιτούνται 20 έτη ασφάλισης μέχρι 31-12-2012 και 25 έτη από 1-1-2013 και εφεξής, στα οποία συνυπολογίζεται ο χρόνος της στρατιωτικής υπηρεσίας που αναγνωρίζεται κατόπιν εξαγοράς, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3232/2004, καθώς και ο χρόνος διαδοχικής ασφάλισης σε φορείς κύριας Ασφάλισης.

2. Όπως είναι γνωστό, με το άρθρο 38, του ν. 3863/2010 (Α' 115), θεσπίστηκε το μέτρο της επιβολής Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, για τους συνταξιούχους του δημοσίου, Ν.Α.Τ. και των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, η οποία παρακρατείται από τα ποσά των συντάξεων κύριας ασφάλισης που υπερβαίνουν το ύψος των 1.400,00 ευρώ.

Με τη διάταξη της περίπτωσης γ., της παραγράφου 3, του εν λόγω άρθρου, ορίστηκε ότι από τις θεσπιζόμενες παρακρατήσεις, εξαιρούνται οι συνταξιούχοι αναπηρίας ή γήρατος, που λαμβάνουν το εξωϊδρυματικό επίδομα ή το επίδομα απολύτου αναπηρίας, του άρθρου 42, του ν. 1140/1981 (Α' 68). Από τη διατύπωση της διάταξης αυτής, προέκυπτε, κατά την εφαρμογή της, ότι της ειδικής παρακράτησης εξαιρούνται, αποκλειστικά, οι συνταξιούχοι λόγω αναπηρίας ή γήρατος, φορέων αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίοι λαμβάνουν το εξωϊδρυματικό επίδομα και είναι είτε « παλαιοί » είτε « νέοι » ασφαλισμένοι (δηλαδή, υπαγόμενοι στην ασφάλιση οποιουδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης, για πρώτη φορά, είτε πριν είτε μετά την 01.01.1993), καθώς και οι συνταξιούχοι φορέων αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίοι λαμβάνουν προσαύξηση της σύνταξής τους λόγω απόλυτης αναπηρίας, σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 42 του ν. 1140/1981, δηλαδή οι συνταξιούχοι δικαιούχοι της προσαύξησης λόγω απόλυτης αναπηρίας, οι οποίοι είναι « παλαιοί » ασφαλισμένοι.

Με δεδομένο ότι, αφενός το εξωϊδρυματικό επίδομα το λαμβάνουν και οι συνταξιούχοι λόγω θανάτου (« παλαιοί » και « νέοι » ασφαλισμένοι), αφετέρου οι συνταξιούχοι που είναι « νέοι » ασφαλισμένοι, δικαιούνται προσαύξηση της σύνταξής τους λόγω απόλυτης αναπηρίας, σύμφωνα με το άρθρο 30, του ν. 2084/1992 (Α' 165), κρίνεται σκόπιμη, για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και ισότητας, η αντικατάσταση της περίπτωσης γ., της παραγράφου 3 του άρθρου 38 του ν. 3863/2010, ούτως ώστε της παρακράτησης της Εισφοράς Αλληλεγγύης Συνταξιούχων, να εξαιρείται το σύνολο των συνταξιούχων φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, οι οποίοι δικαιούνται

εξωϊδρυματικό επίδομα και προσαύξηση της σύνταξής τους λόγω απόλυτης αναπηρίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΥ

Άρθρο 38

Επιτάχυνση Διαδικασίας Απονομής Συντάξεων

Με τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου επιχειρείται να αντιμετωπιστεί, νομοθετικά, το πρόβλημα της παρατηρούμενης, συχνά, μεγάλης καθυστέρησης κατά την έκδοση των αποφάσεων συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς και της συνακόλουθης δυσκολίας από μέρους τους να ανταποκριθούν οικονομικά στις ανάγκες διαβίωσής τους, κατά το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης μέχρι την έκδοση της απόφασης συνταξιοδότησής τους.

Έτσι, με τις προτεινόμενες διατάξεις θεσπίζεται υποχρέωση για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, καθώς και για το Δημόσιο και το Ν.Α.Τ., να εκδίδουν οριστική απόφαση συνταξιοδότησης, εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από την ημερομηνία υποβολής της αίτησης συνταξιοδότησης και των σχετικών δικαιολογητικών και εφόσον, προηγουμένως, έχει εκδοθεί βεβαίωση χρόνου ασφάλισης για τους ασφαλισμένους. Σε περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης, το χρονικό διάστημα εντός του οποίου οι ασφαλιστικοί οργανισμοί υποχρεούνται στην έκδοση οριστικής απόφασης εκτείνεται στους έξι (6) μήνες, ενώ στην περίπτωση, ειδικότερα, της συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας, η εν λόγω πιθέμενη προθεσμία αρχίζει από την κοινοποίηση στον φορέα ή την υποβολή από τον ενδιαφερόμενο της οριστικής γνωμάτευσης της αρμόδιας υγειονομικής επιτροπής.

Με τις ίδιες διατάξεις λαμβάνεται μέριμνα και για τις περιπτώσεις όπου δεν είναι δυνατή η έκδοση οριστικής απόφασης συνταξιοδότησης εντός των παραπάνω ημερομηνιών, καθώς θεσπίζεται υποχρέωση για τους ασφαλιστικούς οργανισμούς να εκδίδουν απόφαση προσωρινής συνταξιοδότησης, εντός προθεσμίας σαράντα πέντε (45) ημερών από την υποβολή της σχετικής αίτησης και της συνοδευτικής υπεύθυνης δήλωσης, αναφορικά με το συνολικό χρόνο ασφάλισης, καθώς και των σχετικών δικαιολογητικών και εντός προθεσμίας εβδομήντα πέντε (75) ημερών, στην περίπτωση της διαδοχικής ασφάλισης. Το ύψος της προσωρινής σύνταξης

αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 80% του ποσού της σύνταξης, που προκύπτει από τα ασφαλιστικά δεδομένα του ασφαλισμένου, όπως αυτά περιγράφονται στις προτεινόμενες διατάξεις, ενώ σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να υπολείπεται του 90% του εκάστοτε ισχύοντος, κατά κατηγορία δικαιούχου, κατωτάτου ορίου σύνταξης. Συγχρόνως, δε, με τις ίδιες προτεινόμενες διατάξεις γίνεται ρητή αναφορά των περιπτώσεων εκείνων, για τις οποίες η επιμέρους διάταξη για την έκδοση προσωρινής απόφασης συνταξιοδότησης δεν είναι δυνατό να εφαρμοστεί.

Τέλος, η προτεινόμενη νομοθετική παρέμβαση για την επιτάχυνση της διαδικασίας απονομής των συντάξεων ολοκληρώνεται με τη μέριμνα για συγκρότηση κλιμακίων από υπαλλήλους των ασφαλιστικών οργανισμών, που ως άξονα δράσης θα έχουν αφενός την ανακεφαλαίωση του χρόνου ασφάλισης, αφετέρου την απονομή και πληρωμή προσωρινών και οριστικών αποφάσεων.

Άρθρο 39

Πλασματικός χρόνος παιδιών

Όπως είναι γνωστό, με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 4 του ν. 3029/2002 (Α' 160), όπως ίσχυαν μετά την αντικατάστασή τους με την παράγραφο 1 του άρθρου 141 του ν. 3655/2008 (Α' 58), είχε παρασχεθεί η δυνατότητα στις ασφαλισμένες φορέων κύριας ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, να αναγνωρίζουν πλασματικό χρόνο ασφάλισης για παιδιά που έχουν γεννηθεί από 1.1.2000 και εφεξής, ο οποίος ανέρχεται στα 5 έτη κατ' ανώτατο όριο (1 έτος για το πρώτο παιδί και 2 έτη για κάθε επόμενο και μέχρι το τρίτο) και λαμβάνεται υπόψη είτε για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος είτε για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης. Το δικαίωμα, δε, αυτό μπορούσε να ασκηθεί και από τους ασφαλισμένους πατέρες, υπό συγκεκριμένες όμως προϋποθέσεις.

Με το παρόν άρθρο προτείνεται η αντικατάσταση των ανωτέρω διατάξεων, με σκοπό την παροχή της σχετικής δυνατότητας αναγνώρισης του πλασματικού χρόνου των παιδιών και από τους δύο γονείς, υπό τις ίδιες ακριβώς προϋποθέσεις, ασφαλισμένους σε φορείς τόσο κύριας όσο και επικουρικής ασφάλισης και ανεξαρτήτως του χρόνου γέννησης των παιδιών.

Η αναγνώριση του εν λόγω πλασματικού χρόνου γίνεται υπό την προϋπόθεση ότι οι ασφαλισμένοι έχουν συμπληρώσει τουλάχιστον 3.600 ημέρες ή 12 έτη πραγματικής ή προαιρετικής ασφάλισης και κατόπιν εξαγοράς, το ποσό της οποίας βαρύνει τους ίδιους τους ασφαλισμένους.

Ο ανώτατος αριθμός ετών που αναγνωρίζονται δεν διαφοροποιείται και εξακολουθεί να είναι 5 χρόνια και λαμβάνεται υπόψη τόσο για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης. Ο χρόνος δε αυτός μπορεί να αναγνωρισθεί για τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου χρόνου ασφάλισης, με εξαίρεση μόνο τις αναφερόμενες από το άρθρο περιπτώσεις. Τέλος, ορίζεται ρητά ότι οι ρυθμίσεις του προτεινόμενου άρθρου αφορούν αποκλειστικά στους ασφαλισμένους, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με προϋποθέσεις που διαμορφώνονται και ισχύουν από 01.01.2011 και εφεξής, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3863/2010. Ενώ, για τους ασφαλισμένους, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με προϋποθέσεις που ίσχυαν μέχρι και 31.12.2010 εξακολουθούν να εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 141 του ν. 3655/2008.

Άρθρο 40

Αναγνώριση χρόνων ασφάλισης

Με το προτεινόμενο άρθρο επαναδιατυπώνεται η παράγραφος 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010 (Α' 115), με την οποία είχαν επανακαθοριστεί οι χρόνοι ασφάλισης, που λαμβάνονται υπόψη είτε για τη συμπλήρωση του κατά περίπτωση απαιτούμενου για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος χρόνου ασφάλισης είτε για την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης και είχε καθοριστεί ο τρόπος αναγνώρισης και εξαγοράς τους, με ημερομηνία έναρξης ισχύος του την ημερομηνία έναρξης ισχύος της παραγράφου αυτής, δηλαδή την 01.01.2011.

Σκοπός της παρέμβασης αυτής είναι η αποσαφήνιση θεμάτων που αφορούν:

- α) στο εύρος του πεδίου εφαρμογής των ρυθμίσεων της παραγράφου 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010 και
- β) στους πλασματικούς χρόνους υπό στοιχεία ε), στ), ι) και ια).

Έτσι, σύμφωνα με την προτεινόμενη ρύθμιση, ορίζεται ρητά ότι οι νέοι διευρυμένοι χρόνοι της παραγράφου 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010, αφορούν αποκλειστικά στους ασφαλισμένους, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με προϋποθέσεις που διαμορφώνονται και ισχύουν από 01.01.2011 και εφεξής, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3863/2010. Αντίθετα, για τους ασφαλισμένους, οι οποίοι θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με προϋποθέσεις που ίσχυαν μέχρι και 31.12.2010 ή θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης από 01.01.2011 και εφεξής (ημερομηνία έναρξης ισχύος της παραγράφου 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010), με βάση

προϋποθέσεις από διατάξεις νόμων που δεν τροποποιούνται από το άρθρο 10 του ν. 3863/2010, εξακολουθούν να ισχύουν οι παλιοί χρόνοι του άρθρου 40 του ν. 2084/1992 (Α' 165).

Πέραν των ανωτέρω και σε ό,τι αφορά τους πλασματικούς χρόνους της παραγράφου 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010, υπό στοιχεία ε), στ) και ια) γίνεται αναλυτικότερη περιγραφή των χρόνων αυτών, που σύμφωνα με τις διατάξεις αυτές λαμβάνονται υπόψη τόσο για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος όσο και για προσαύξηση του ποσού της σύνταξης, ενώ, συγχρόνως, περιγράφεται σαφώς και ο τρόπος αναγνώρισης και εξαγοράς τους.

Σε ό,τι, αφορά τον χρόνο μαθητείας (στοιχείο ι της παρ. 18 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010), διευρύνεται και πλέον αναγνωρίζονται 2 έτη (αντί του ενός). Παράλληλα, δίνεται η δυνατότητα αναγνώρισης του χρόνου προσωρινής κράτησης ή φυλάκισης που εκτίθηκε μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 2510/1997 για το στρατιωτικό αδίκημα της ανυπακοής ή της ανυποταξίας του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα, στο οποίο υπέπεσαν στρατεύσιμοι που αρνήθηκαν την εκπλήρωση της στρατιωτικής υπηρεσίας επικαλούμενοι τις θρησκευτικές ή ιδεολογικές τους πεποιθήσεις (στοιχείο ια') και διευρύνονται οι επαγγελματικές σχολές, το χρόνο φοίτησης των οποίων δύναται να αναγνωρίσει με εξαγορά ο ασφαλισμένος (στοιχείο ε').

Με την περίπτωση ιβ δίνεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους των Τομέων Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του Ε.Τ.Α.Α. να αναγνωρίσουν το χρόνο που μεσολαβεί από την απόκτηση του πτυχίου τους μέχρι και την απόκτηση της άδειας ασκήσεως επαγγέλματος, δηλαδή μέχρι την εγγραφή τους στο Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδος (Τ.Ε.Ε.), οπότε και υπήχθησαν υποχρεωτικά στην ασφάλιση του πρώην Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. Για την ανωτέρω αναγνώριση καταβάλλεται εισφορά ύψους 20% για τον Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων και 6% για τον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, επί του 25πλάσιου του Η.Α.Ε. Για την Ειδική Προσαύξηση το ύψος της εισφοράς υπολογίζεται επί του εκάστοτε ισχύοντος ασφαλίστρου (σήμερα 12%) επί του 25πλάσιου του Η.Α.Ε.

Διευκρινίζεται ότι για τους ασφαλισμένους, που θεμελιώνουν δικαίωμα σύνταξης με προϋποθέσεις που διαμορφώνονται και ισχύουν από 01.01.2011 και εφεξής, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 10 του ν. 3863/2010, οι αναγνωριζόμενοι χρόνοι δεν μπορούν να ξεπερνούν τα 4-7 έτη ανάλογα με το έτος θεμελίωσης του συνταξιοδοτικού δικαιώματος, συνυπολογιζόμενου σε αυτά κάθε άλλου χρόνου που τυχόν έχει ή πρόκειται να αναγνωρισθεί με βάση άλλες διατάξεις.

Άρθρο 41

Αναγνώριση χρόνων ειδικών κατηγοριών

1. Με τις διατάξεις των παραγράφων 1 – 17 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010 επήλθαν σημαντικές μεταβολές στις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης που αφορούσαν τόσο το χρόνο ασφάλισης όσο και τα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης.

Για να αμβλυνθούν οι ενδεχόμενες αρνητικές συνέπειες από τις απότομες μεταβολές, με την παράγραφο 18 του ίδιου άρθρου, η οποία αντικατέστησε το άρθρο 40 του ν. 2084/1992, ρυθμίστηκαν οι χρόνοι που μπορούν να αναγνωριστούν για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος ή την προσαύξηση του ποσού της σύνταξης. Μεταξύ αυτών, ως χρόνος ασφάλισης στους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και το Δημόσιο λογίζεται και ο χρόνος αποδεδειγμένης άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας πριν την εγγραφή στα μητρώα των πρώην Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε., Τ.Σ.Α. και μέχρι πέντε (5) έτη για τον οποίο δεν είχαν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές.

Ωστόσο επειδή κατά την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων ανέκυψαν ερωτήματα τόσο για τον τρόπο απόδειξης του χρόνου αυτού, όσο και για τον τρόπο αναγνώρισης και εξαγοράς του, με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου αποσαφηνίζονται όλες οι σχετικές λεπτομέρειες που αφορούν την αναγνώριση του χρόνου αυτού.

2. Με τις παρ. 2, 3 και 4 χορηγείται στους μέχρι 31-12-1992 ασφαλισμένους του Τομέα Ασφάλισης Ιδιοκτητών, Συντακτών & Υπαλλήλων Τύπου και του Τομέα Ασφάλισης Προσωπικού Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ η δυνατότητα αναγνώρισης, μέχρι μία τριετία, χρόνου απασχόλησής τους στο ασφαλιστέο επάγγελμα για το οποίο δεν έχει χωρήσει ασφάλιση, εφόσον για τον αναγνωριζόμενο χρόνο υφίστατο υποχρέωση ασφάλισης στους ανωτέρω Τομείς και δεν υπάρχει ασφάλιση σε άλλο Τομέα του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ ή άλλο ασφαλιστικό φορέα. Στο πεδίο εφαρμογής της διάταξης εμπίπτουν όλοι οι παλαιοί ασφαλισμένοι που έχουν ενεργό ασφαλιστικό δεσμό με τους ανωτέρω Τομείς του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ, ανεξαρτήτως χρόνου υπαγωγής τους σε αυτούς. Ειδικά, σε ό,τι αφορά τους ασφαλισμένους του πρώην ΤΑΙΣΥΤ, η δυνατότητα αναγνώρισης παρέχεται και για την αναγνώριση στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιοκτητών, Συντακτών & Υπαλλήλων Τύπου του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του ενιαίου Ταμείου, χρόνου που συμπίπτει με τον αναγνωριζόμενο στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης του ίδιου Ταμείου.

Για λόγους ασφαλιστικής τακτοποίησης και με δεδομένο ότι πολλοί ασφαλισμένοι δεν άσκησαν το σχετικό δικαίωμα στο παρελθόν είτε λόγω μη πληροφόρησης είτε λόγω οικονομικών δυσκολιών, κρίνεται δικαιολογημένη η επαναχορήγηση της δυνατότητας αναγνώρισης, μετά την υποβολή αίτησης που συνοδεύεται από τα απαραίτητα δικαιολογητικά, όπως αυτά αναφέρονται στο κείμενο της διάταξης, εντός εξαμήνου από τη δημοσίευση του νόμου.

Με τις διατάξεις των παραγράφων αυτών, ορίζεται επίσης η βάση υπολογισμού και το ποσοστό εισφοράς για την αναγνώριση του χρόνου, καθώς και ο τρόπος εξόφλησης του προκύπτοντος ποσού.

3. Με την παρ. 5 του παρόντος, διευκρινίζεται ότι το συνταξιοδοτικό δικαίωμα των ασφαλισμένων που προβαίνουν σε αναγνωρίσεις του άρθρου αυτού γεννάται μετά την πλήρη εξόφληση του ποσού εξαγοράς και με την παρ. 6 ορίζεται ότι οι χρόνοι αυτοί, για όσους θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα από 1-1-2011 και εφεξής, με προϋποθέσεις που διαμορφώνονται και ισχύουν από την προαναφερόμενη ημερομηνία και εφεξής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 10 ν. 3863/2010, συνυπολογίζονται στους λοιπούς από αναγνώριση, οπότε και δεν μπορούν να υπερβαίνουν συνολικά τα 4 – 7 έτη, ανάλογα με το έτος θεμελίωσης συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

4. Με την προτεινόμενη διάταξη της παραγράφου 7 του άρθρου αυτού παρέχεται η δυνατότητα στους ασφαλισμένους φορέων και τομέων επικουρικής ασφάλισης, που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή από φορέα κύριας ασφάλισης με καθεστώς ίδιο ή εξομοιούμενο με αυτό του Δημοσίου, καθώς και του Τομέα «ΤΕΑΠ-ΕΛΤΑ» του ΤΑΥΤΕΚΩ να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα και στον επικουρικό τους φορέα- τομέα, συμπληρώνοντας τον απαιτούμενο συντάξιμο χρόνο με αναγνώριση κάθε προϋπηρεσίας που συμπίπτει με συντάξιμο χρόνο στο Δημόσιο ή το φορέα κύριας ασφάλισης τους κατά τα οριζόμενα στις διατάξεις του άρθρου 20 παρ. 3 και 4 του ν. 3232/2004, ώστε να συνταξιοδοτούνται ταυτόχρονα από τους φορείς κύριας και επικουρικής ασφάλισής τους. Ο αναγνωριζόμενος χρόνος αξιοποιείται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος με τον ίδιο τρόπο όπως αξιοποιείται στο Δημόσιο ή στο φορέα κύριας ασφάλισής τους.

Με τις διατάξεις του άρθρου 20 παρ.3 του ν. 3232/2004 οι ασφαλισμένοι των επικουρικών ταμείων που συνταξιοδοτούνται από το Δημόσιο ή με καθεστώς ίδιο ή εξομοιούμενο με αυτό του Δημοσίου καθώς και του πρώην ΕΛΕΑ, μπορούν να αναγνωρίζουν κάθε προϋπηρεσία που συμπίπτει με συντάξιμο χρόνο στο Δημόσιο ή το φορέα κύριας ασφάλισης, ώστε να θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα και στον

επικουρικό φορέα με τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης του κύριου φορέα (άρθρο 53 ν.2084/1992).

Επιπλέον, με την 48/2007 ατομική γνωμοδότηση του ΝΣΚ, που αφορά στην ερμηνεία και εφαρμογή του άρθρου 20 παρ. 3 του ν. 3232/2004, έγινε δεκτό ότι ο χρόνος προϋπηρεσίας που συμπίπτει με συντάξιμο χρόνο στο Δημόσιο ή το φορέα κύριας ασφάλισης και εξαγοράζεται από τον ασφαλισμένο στον φορέα επικουρικής ασφάλισης, μπορεί να θεωρηθεί ως χρόνος ασφάλισης στο φορέα επικουρικής ασφάλισης μόνον μετά την εξαγορά και ολοσχερή εξόφληση του, αφού μόνον από την εξαγορά του χρόνου αυτού ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις θεμελίωσης δικαιώματος για λήψη επικουρικής σύνταξης.

Κατά την εφαρμογή της ανωτέρω γνωμοδότησης προέκυψαν προβλήματα τα οποία οφείλονται στο γεγονός ότι σε αντίθεση με τα αναφερόμενα στην γνωμοδότηση η θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος στο Δημόσιο, σύμφωνα με πάγια πρακτική του ΓΛΚ, η αναγνωριζόμενη προϋπηρεσία θεωρείται ως συντάξιμος χρόνος από τότε που έλαβε χώρα η προϋπηρεσία αυτή με την έννοια ότι ο ασφαλισμένος πληροί έκτοτε τις προϋποθέσεις θεμελίωσης δικαιώματος και όχι μόνον από την εξαγορά και εξής.

Επειδή η διαφορετική πρακτική που ακολουθεί το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους καθώς και το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ όταν εφαρμόζει το Ειδικό Καθεστώς, όσον αφορά την αξιοποίηση των αναγνωριζόμενων χρόνων για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος, έχει πολλές φορές ως αποτέλεσμα τη διαφοροποίηση του χρόνου θεμελίωσης δικαιώματος σε κύρια σύνταξη σε σχέση με το χρόνο θεμελίωσης δικαιώματος σε επικουρική σύνταξη και τη μη δυνατότητα ταυτόχρονης συνταξιοδότησης στο φορέα κύριας και επικουρικής ασφάλισης, κρίνεται αναγκαία η ρύθμιση του θέματος.

Άρθρο 42

Απασχόληση Συνταξιούχων και λοιπές διατάξεις

1. Με τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν.3863/2010, ρυθμίζεται ενιαία για το σύνολο των ασφαλιστικών οργανισμών κύριας ασφάλισης, το θέμα της απασχόλησης των συνταξιούχων που λαμβάνουν σύνταξη γήρατος και αναπηρίας. Επιπλέον, με την παρ. 3 του παρόντος άρθρου, επανέρχονται σε ισχύ καταστατικές διατάξεις των φορέων που προβλέπουν την αναστολή της σύνταξης γήρατος ή αναπηρίας σε περίπτωση που ο συνταξιούχος αναλαμβάνει εργασία ή

αυτοαπασχολείται και υπάγεται στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται.

Στις ανωτέρω ρυθμίσεις εμπίπτουν και οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος βάσει των διατάξεων του ν. 612/1977, όπως ισχύει, καθώς και οι συνταξιούχοι που λαμβάνουν το εξωιδρυματικό επίδομα, εφόσον αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται.

Δεδομένης της σοβαρότητας των παθήσεων των ανωτέρω προσώπων (τύφλωση, παραπληγία – τετραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας, μεσογειακή αναιμία κ.πλ., κατά ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω), προτείνεται η εξαίρεση των προσώπων αυτών από τις ανωτέρω διατάξεις, στις περιπτώσεις που εργάζονται ή αυτοαπασχολούνται.

2. Από τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν.2676/1999, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010, εξαιρούνται ορισμένες κατηγορίες συνταξιούχων που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση εξαιρούνται από τις ανωτέρω διατάξεις οι συνταξιούχοι του Ν.Α.Τ. που εργάζονται στη Δημόσια Εκπαίδευση, ήτοι ιδίως οι εκπαιδευτικοί στις Σχολές Εμποροπλοιάρχων, μέχρι 31/12/2012, προκειμένου τα εν λόγω πρόσωπα να συνεχίσουν την εργασία τους στη Δημόσια Εκπαίδευση.

Η θέσπιση της εν λόγω ρύθμισης κρίνεται αναγκαία, καθώς η συγκεκριμένη κατηγορία συνταξιούχων παρέχει εκπαιδευτικό έργο σε εξειδικευμένο αντικείμενο, και η αναστολή ή περικοπή της σύνταξης αποτελεί αντικίνητρο για να συνεχίσουν την εν λόγω απασχόληση.

3. Σύμφωνα με την παρ. 9 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, όπως αυτό ίσχυε πριν αντικατασταθεί με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010, κάθε διάταξη που ρύθμιζε διαφορετικά το θέμα της απασχόλησης συνταξιούχων καταργήθηκε, εκτός των διατάξεων του εδαφίου α' της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 και αυτών που προβλέπουν διακοπή ή αναστολή της καταβολής της σύνταξης σε περίπτωση απασχόλησης του συνταξιούχου σε εργασία υπαγόμενη στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται.

Κατά την τελική διατύπωση της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010, η τελευταία περίπτωση που αφορά στην ισχύ των καταστατικών διατάξεων των ασφαλιστικών οργανισμών που προβλέπουν τη διακοπή ή αναστολή της καταβολής της σύνταξης σε περίπτωση απασχόλησης του συνταξιούχου σε εργασία υπαγόμενη στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται, εκ παραδρομής δεν περιλήφθηκε στο νόμο.

Για την αντιμετώπιση των σοβαρών προβλημάτων που ανακύπτουν στις περιπτώσεις αυτές, κρίνεται σκόπιμη η τροποποίηση της παρ. 7 του άρθρου 63 του ν.2676/1999 όπως ισχύει προκειμένου να επανέλθουν σε ισχύ οι καταστατικές

διατάξεις των ασφαλιστικών οργανισμών που προβλέπουν τη διακοπή ή αναστολή της καταβολής της σύνταξης σε περίπτωση απασχόλησης του συνταξιούχου σε εργασία υπαγόμενη στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτήθηκε.

Επιπλέον, για λόγους ίσης μεταχείρισης, κρίνεται σκόπιμο στις περιπτώσεις που προκύπτει αναστολή της σύνταξης λόγω υπαγωγής του απασχολούμενου συνταξιούχου στην ασφάλιση του φορέα από τον οποίο συνταξιοδοτείται, να μην καταβάλλονται προσαυξημένες ασφαλιστικές εισφορές, όπως προβλέπεται από την παρ. 2 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, όπως αυτό ισχύει μετά την αντικατάστασή του με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010, αλλά οι εισφορές που προβλέπονται για τους λοιπούς ασφαλισμένους.

4. Με τη διάταξη της παραγράφου 4 ορίζεται ρητά ότι οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος φορέων επικουρικής ασφάλισης, που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους της ηλικίας τους, υπόκεινται στους περιορισμούς που προβλέπονται από τις καταστατικές διατάξεις των οικείων φορέων τους, ως προς την καταβολή της σύνταξης.

Το άρθρο 63 του ν. 2676/1999 (Α' 1) που αφορά τους απασχολούμενους συνταξιούχους των φορέων κύριας ασφάλισης, μετά την αντικατάστασή του με την παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3863/2010, έχει επιπτώσεις και στους απασχολούμενους συνταξιούχους λόγω γήρατος των φορέων επικουρικής ασφάλισης που δεν έχουν συμπληρώσει το 55^ο έτος της ηλικίας τους, καθώς και σε όλους τους συνταξιούχους λόγω αναπηρίας.

Συνεπώς δεν θίγονται οι καταστατικές διατάξεις των φορέων επικουρικής ασφάλισης, με τις οποίες τίθενται περιορισμοί στη λήψη της σύνταξης για τους συνταξιούχους λόγω γήρατος των φορέων αυτών, που αναλαμβάνουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους της ηλικίας τους.

Δεδομένου ότι αυτό δεν αναφέρεται ρητά, αλλά απλώς συνάγεται από τη διατύπωση και το περιεχόμενο των διατάξεων του άρθρου 16 του ν. 3863/2010, και προς αποφυγή παρερμηνειών, προτείνεται η σαφής διατύπωση της προτεινόμενης διάταξης.

5. Με τις διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010, αντικαταστάθηκε η διάταξη που αφορούσε στη χορήγηση δεύτερης σύνταξης γήρατος στους ασφαλισμένους φορέων κύριας ασφάλισης.

Με το πρώτο εδάφιο καθορίζεται ότι οι ασφαλισμένοι που λαμβάνουν σύνταξη γήρατος ή αναπηρίας από άλλο ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης, πλην ΟΓΑ, ή το Δημόσιο, δικαιούνται να λάβουν δεύτερη πλήρη σύνταξης γήρατος από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 6.000 ημέρες ασφάλισης και

έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας που απαιτείται από τη νομοθεσία για την απονομή πλήρους σύνταξης.

Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και στους λοιπούς φορείς κύριας ασφάλισης για λήψη δεύτερης σύνταξης γήρατος, όπου για τη λήψη της δεύτερης σύνταξης γήρατος απαιτείται η συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας, εκτός των περιπτώσεων που θεμελιώνεται συνταξιοδοτικό δικαίωμα σε περισσότερους του ενός φορείς κύριας ασφάλισης ταυτόχρονα ή μέσα σε διάστημα έξι μηνών από την έναρξη της συνταξιοδότησης από τον πρώτο φορέα.

Μέχρι την ισχύ του ν. 3863/2010, προκειμένου τα ανωτέρω πρόσωπα να λάβουν δεύτερη πλήρη σύνταξη γήρατος από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, έπρεπε κατά το χρόνο υποβολής της αίτησης να έχουν συμπληρώσει το όριο ηλικίας που απαιτείται σε κάθε περίπτωση από τη νομοθεσία για την απονομή πλήρους σύνταξης, και να έχουν πραγματοποιήσει τις απαιτούμενες σε κάθε περίπτωση ελάχιστες ημέρες εργασίας, οι οποίες δεν μπορούσε να είναι λιγότερες από 6.000.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζεται ότι η δεύτερη σύνταξη γήρατος χορηγείται εφόσον ο ασφαλισμένος έχει τον κατά περίπτωση χρόνο ασφάλισης για τη λήψη πλήρους σύνταξης γήρατος, και όχι τον ελάχιστα οριζόμενο χρόνο ασφάλισης των 6.000 ημερών ασφάλισης.

Επίσης, αποσαφηνίζεται ότι για τους αυτοαπασχολούμενους δεν απαιτείται η συμπλήρωση του 65^{ου} έτους της ηλικίας για δεύτερη σύνταξη, εφόσον η αίτηση συνταξιοδότησης υποβάλλεται ταυτόχρονα ή εντός εξαμήνου από την έναρξη συνταξιοδότησης από τον πρώτο φορέα.

Για τη λήψη δεύτερης σύνταξης αναπηρίας από το Ε.Τ.Α.Α. αποσαφηνίζεται ότι απαιτούνται 12 έτη ασφάλισης.

Όσον αφορά στη λήψη δεύτερης σύνταξης από τους φορείς επικουρικής ασφάλισης, λόγω του περιεχομένου των διατάξεων για τους διπλοσυνταξιούχους επιβάλλεται να αναφέρεται ρητά ότι οι προϋποθέσεις (ηλικίας και χρόνου ασφάλισης) για τη χορήγηση δεύτερης σύνταξης από το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ και τους λοιπούς φορείς κύριας ασφάλισης, έχουν εφαρμογή και στους φορείς επικουρικής ασφάλισης.

Άλλωστε, οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τους διπλοσυνταξιούχους εφαρμόζονται ήδη στους φορείς επικουρικής ασφάλισης, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 53 του ν. 2084/1992 (Α' 165), με την οποία ορίζεται ότι οι προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω γήρατος, αναπηρίας και θανάτου των ασφαλισμένων των φορέων κύριας ασφάλισης ισχύουν και για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης, στους οποίους υπάγονται οι ασφαλισμένοι.

Άρθρο 43

Έναρξη καταβολής Σύνταξης σε Οφειλέτη

Σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3 του άρθρου 61 του ν. 3863/2010 στις περιπτώσεις υποψήφιου συνταξιούχου που οφείλει ασφαλιστικές εισφορές η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις κάθε ασφαλιστικού φορέα, αν το οφειλόμενο ποσό προσαυξημένο με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις δεν είναι μεγαλύτερο των (20) είκοσι μηνιαίων συντάξεων κατωτάτων ορίων. Το παραπάνω ποσό παρακρατείται σε 40 ίσες μηνιαίες δόσεις, από την έναρξη καταβολής της σύνταξης.

Λαμβάνοντας υπόψη τις δύσκολες οικονομικές συγκυρίες που επικρατούν στη χώρα προτείνεται το παραπάνω οφειλόμενο ποσό να μην υπερβαίνει το 30πλάσιο των μηνιαίων συντάξεων κατωτάτων ορίων λόγω γήρατος.

Άρθρο 44

Ασφαλιστέα Πρόσωπα του ΕΤΕΑΜ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αντικαθίσταται η παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 997/1979 (Α' 287), με την οποία καθορίζονται τα πρόσωπα που υπάγονται στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ. Παράλληλα με την παράγραφο 2 της περίπτωσης Β του άρθρου 85 καταργείται η παρ. 6 του άρθρου αυτού, όπως είχε προστεθεί με την παρ. 1 του άρθρου 29 του ν. 1759/1988 (Α' 50), επειδή η εφαρμογή της απέκλειε από την ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ πρόσωπα με πολλαπλή απασχόληση, με κανονική όμως κύρια ασφάλιση στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ για την πολλαπλή απασχόλησή τους και είχε εξαιρετικά δυσμενείς συνέπειες για τους ασφαλισμένους λόγω της ακύρωσης χρόνου ασφάλισής τους μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα στις περισσότερες περιπτώσεις. Ειδικότερα με την παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 997/1979, που είχε τροποποιηθεί με την παρ. 1 του άρθρου 56 του ν. 1140/1981 και αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 1902/1990, ορίζεται ότι στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ (τ. ΙΚΑ-ΤΕΑΜ) υπάγονται υποχρεωτικά τα πρόσωπα τα οποία ασφαρίζονται σύμφωνα με τις κείμενες περί υποχρεωτικής ασφάλισης διατάξεις στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης μισθωτών και δεν υπάγονται, για την αυτή απασχόληση, στην ασφάλιση άλλου φορέα, κλάδου ή λογαριασμού ασφαλίσεων που λειτουργεί με τη μορφή ν.π.δ.δ.

Από την υποχρεωτική ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ εξαιρέθηκαν οι ασφαλισμένοι των επικουρικών ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών ασφάλισης μισθωτών με νομική μορφή ν.π.ι.δ. και κάθε άλλου φορέα επικουρικής ασφάλισης, ανεξαρτήτως

ονομασίας και νομικής μορφής, που είχαν συσταθεί μέχρι την έναρξη ισχύος του ανωτέρω νόμου.

Με την παρ. 6 του ιδίου άρθρου 3 του ν. 997/1979, όπως προστέθηκε με την παρ. 1 του 29 του ν. 1759/1988, καθορίσθηκε ότι από την ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ εξαιρούνται οι συνταξιούχοι του Δημοσίου, νπδδ ή οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης που μετά τη συνταξιοδότηση εξακολουθούν να εργάζονται και ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο ΙΚΑ -ΕΤΑΜ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, οι συνταξιούχοι φορέων επικουρικής ασφάλισης, καθώς και τα πρόσωπα που υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση και άλλου κλαδικού επικουρικού ταμείου λόγω πολλαπλής απασχόλησης ή παράλληλης κύριας ασφάλισης.

Κατά το έτος 1988, όταν ίσχυσε η παράγραφος αυτή, για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος έπρεπε ο ασφαλισμένος του ΕΤΕΑΜ να έχει συμπληρώσει τουλάχιστον 1000 ημέρες ασφάλισης (προοδευτικά αυξανόμενες κατ' έτος μέχρι τη συμπλήρωση 4.500 η.α.) και την ηλικία συνταξιοδότησης του φορέα κύριας ασφάλισης. Σκοπός της ανωτέρω περιοριστικής διάταξης ήταν να αποκλεισθεί η δυνατότητα συνταξιοδότησης των ήδη συνταξιούχων φορέων κύριας ή και επικουρικής ασφάλισης με αυτές τις εξαιρετικά ευνοϊκές προϋποθέσεις, οι οποίοι λόγω συνέχισης της απασχόλησής τους είχαν ασφαλισθεί σε κύριο ασφαλιστικό φορέα και συνεπώς θα έπρεπε να ασφαλισθούν και στο ΕΤΕΑΜ. Επίσης σκοπός ήταν να αποκλεισθούν τα πρόσωπα που ασφαλίζονται και σε άλλο φορέα επικουρικής ασφάλισης λόγω πολλαπλής απασχόλησης ή παράλληλης κύριας ασφάλισης, επειδή οι ανωτέρω ευνοϊκές προϋποθέσεις θεσπίσθηκαν για τους ασφαλισμένους που υπήχθησαν στο ΕΤΕΑΜ ως επικουρικά ανασφάλιστοι.

Ήδη ο αριθμός αυτός έχει διαμορφωθεί σε 4.500 η.α. μετά την προοδευτική κατ' έτος αύξησή του και επομένως εξέλιπταν οι λόγοι θέσπισης της ανωτέρω διάταξης.

Με την προτεινόμενη αντικατάσταση της παρ. 1, καθώς και την παράλληλη κατάργηση της παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 997/1979, καθορίζεται πλέον ότι στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ υπάγονται υποχρεωτικά:

- τα πρόσωπα που παρέχουν εργασία (υποχρεωτική ασφάλιση στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης), για την οποία δεν ασφαλίζονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση άλλου φορέα επικουρικής ασφάλισης, ανεξαρτήτως ονομασίας και νομικής μορφής,
- τα πρόσωπα τα οποία, εκτός της εργασίας που παρέχουν, για την οποία ασφαλίζονται σε φορέα επικουρικής ασφάλισης και εξαιρούνται από το ΕΤΕΑΜ,

παρέχουν και άλλη εργασία (υποχρεωτική ασφάλιση στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ ή άλλο φορέα κύριας ασφάλισης), για την οποία δεν ασφαλίζονται υποχρεωτικά σε άλλο φορέα επικουρικής ασφάλισης, ανεξάρτητα από την ονομασία και τη νομική μορφή του, καθώς επίσης

➤ οι συνταξιούχοι που συνεχίζουν να εργάζονται μετά από τη συνταξιοδότησή τους, εφόσον καταβάλλουν ασφαλιστικές εισφορές για κύρια σύνταξη, με άμεση εφαρμογή κατά περίπτωση των αντίστοιχων διατάξεων της γενικής νομοθεσίας και της νομοθεσίας του ΕΤΕΑΜ ως προς την ισχύ του χρόνου ασφάλισής τους, σε σχέση με την καταβολή των εισφορών.

Η προτεινόμενη αντικατάσταση, από νομική άποψη θα έχει ως αποτέλεσμα τον σαφή καθορισμό των προσώπων που ασφαλίζονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ και αντιμετωπίζονται τα ποικίλα ερμηνευτικά προβλήματα που έχουν προκύψει από την εφαρμογή των διατάξεων που ισχύουν. Επίσης το ΕΤΕΑΜ θα έχει οικονομικό όφελος από την είσπραξη των εισφορών ασφαλισμένων, οι οποίοι δεν θα εξαιρούνται πλέον από την ασφάλισή του.

Προτείνεται επίσης με την παράγραφο 2 της περίπτωσης Β του άρθρου 85 η κατάργηση της παρ. 2 του άρθρου 3 του ν. 997/1979, η οποία προέβλεπε τον τρόπο υπαγωγής κατηγοριών μισθωτών στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ (τ. ΙΚΑ – ΕΤΕΑΜ), δεδομένου ότι στην ασφάλιση του ΕΤΕΑΜ έχουν ήδη υπαχθεί από 1/2/1983 με το ΠΔ 633/1982 όλοι οι επικουρικά ανασφάλιστοι μισθωτοί.

Άρθρο 45

Συνταξιοδότηση ειδικής κατηγορίας ασφαλισμένων του ΕΤΕΑΜ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού οι ασφαλισμένοι στο Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Μισθωτών (ΕΤΕΑΜ) ηθοποιοί μελοδραματικού θεάτρου, μουσικοί πνευστών οργάνων και χορευτές, συνταξιοδοτούνται με πλήρη επικουρική σύνταξη κατά το χρόνο συνταξιοδότησής τους με πλήρη κύρια σύνταξη από το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου 1 του π.δ. 212/1984, όπως έχουν τροποποιηθεί από το συνδυασμό της παρ. 1 του άρθρου 27 του ν. 1902/1990 και της παρ. 12 του άρθρου 15 του ν. 3232/2004, ορίζεται ότι οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ - ΕΤΑΜ ηθοποιοί μελοδραματικού θεάτρου, μουσικοί πνευστών οργάνων και χορευτές – χορεύτριες συνταξιοδοτούνται με ειδικές προϋποθέσεις, δηλ. εάν έχουν συμπληρώσει το 50^ο έτος της ηλικίας τους οι ηθοποιοί – μουσικοί ή το 48^ο έτος οι χορευτές –χορεύτριες και πραγματοποιήσουν 4.500 ημέρες ασφάλισης, από τις οποίες 3.600 η.α. στις ειδικότητες αυτές και απ'αυτές 1.000 η.α. κατά την τελευταία 13ετία πριν από τη συμπλήρωση του ανωτέρω κατά περίπτωση ορίου ηλικίας

(αρχικά είχαν καθορισθεί 4.050 η.α., από τις οποίες οι 3.240 η.α. σε μία από τις προαναφερόμενες ειδικότητες και απ' αυτές 1.000 η.α. στην τελευταία δεκαετία, οι οποίες διαμορφώθηκαν στις ανωτέρω προϋποθέσεις). Για τη συνταξιοδότησή τους καταβάλλεται στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ πρόσθετη εισφορά 10% επί των αποδοχών τους, που υπόκεινται σε εισφορές

Με την περίπτωση α' της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 2556/1997 έχει προβλεφθεί, ότι η οριζόμενη από την παρ. 2 του άρθρου 45 του ν. 2084/1992 πρόσθετη ειδική εισφορά βαρέων και ανθυγιεινών επαγγελματιών ύψους 2% έχει ισχύ και για τους ασφαλισμένους του ΕΤΕΑΜ που απασχολούνται σε επαγγελματικές κατηγορίες με ευνοϊκότερα όρια ηλικίας συνταξιοδότησης. Ειδικά όμως για τους ασφαλισμένους που υπάγονται στις ρυθμίσεις του π.δ. 212/1984, με την περίπτωση β' της παρ. 2 του άρθρου 7 του ν. 2556/1997 είχε ορισθεί, ότι το θεσπιζόμενο επασφάλιστρο θα αρχίσει να καταβάλλεται μετά τη συμπλήρωση των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 8 του π.δ. 995/1980, προκειμένου να καταβάλλεται στα πρόσωπα αυτά πλήρης σύνταξη.

Επειδή μέχρι σήμερα δεν έχει πραγματοποιηθεί η απαιτούμενη ρύθμιση, τα πρόσωπα της συγκεκριμένης κατηγορίας (ηθοποιοί μελοδραματικού θεάτρου, μουσικοί πνευστών οργάνων και χορευτές), κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παραγράφου 2 του άρθρου 8 του π.δ. 995/1980 συνταξιοδοτούνται με μειωμένη επικουρική σύνταξη κατά τη συνταξιοδότησή τους από το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ στα ανωτέρω ειδικά όρια ηλικίας.

Με αφορμή αίτημα του Συλλόγου Χορευτών Εθνικής Λυρικής Σκηνής για συνταξιοδότησή τους και από το ΕΤΕΑΜ με πλήρη σύνταξη στο 48^ο έτος της ηλικίας, όπως ισχύει για τη συνταξιοδότησή τους από το ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, ζητήθηκε από το Δ.Σ. του ΕΤΕΑΜ η υποβολή σχετικής πρότασης. Το Ταμείο με την απόφαση 50 του Δ.Σ.(συνεδρ. 41^η/21-11-2006) υπέβαλε πρόταση για συμπλήρωση των διατάξεων του καταστατικού του, σύμφωνα με την οποία οι ηθοποιοί μελοδραματικού θεάτρου, οι μουσικοί πνευστών οργάνων θα συνταξιοδοτούνται στο 50^ο έτος της ηλικίας και οι χορευτές στο 48^ο, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει τον οριζόμενο από το άρθρο 5 του ν. 997/1979 χρόνο ασφάλισης, από τον οποίο τον απαιτούμενο από τις διατάξεις του πδ/τος 212/1989 χρόνο ασφάλισης με τις ιδιότητες αυτές.

Κατόπιν των ανωτέρω προτείνεται ρύθμιση για συμπλήρωση των καταστατικών διατάξεων του ΕΤΕΑΜ σύμφωνα με την σχετική πρόταση του Δ.Σ. του Ταμείου. Δεδομένου όμως ότι τα όρια ηλικίας για τη συνταξιοδότηση των ανωτέρω προσώπων δεν είναι υψηλά και η πρόσθετη εισφορά που καταβάλλουν για την κύρια ασφάλιση

είναι μεγάλη, προτείνεται ως προς το σημείο αυτό να ισχύσει η καθοριζόμενη από την παράγραφο 2 του άρθρου 45 του ν. 2084/1992 (Α' 165) πρόσθετη ειδική εισφορά υπερβαρέων επαγγελματιών 3%, με τον προβλεπόμενο επιμερισμό της σε 1% για τον ασφαλισμένο και 2% για τον εργοδότη.

Άρθρο 46

Ασφάλιση Απασχολούμενων με Σύμβαση Μίσθωσης Έργου σε ΟΤΑ κλπ

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού αποσαφηνίζεται νομοθετικά ο φορέας ασφάλισης των απασχολούμενων με σύμβαση μίσθωσης έργου σε φορείς του δημοσίου τομέα, καθώς και στους ΟΤΑ α και β βαθμίδας. Συγκεκριμένα όσοι απασχολούνται με την ανωτέρω σύμβαση που έχει καταρτισθεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 2527/1997, δηλαδή με βάση γνωμοδότηση ότι δεν υποκρύπτεται εξαρτημένη εργασία, ασφαλιζονται υποχρεωτικά στον ΟΑΕΕ.

Ταυτόχρονα διευκρινίζεται ότι η ασφάλιση που έχει χωρήσει μέχρι την έναρξη ισχύος της νέας διάταξης στο ΙΚΑ ή στον ΟΑΕΕ για τους απασχοληθέντες στους ανωτέρω φορείς παραμένει ισχυρή.

Ταυτόχρονα επιλύεται και το θέμα της εκ παραδρομής ασφάλισης στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ προσώπων που απασχολήθηκαν σε ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς του άρθρου 31 του ν. 1514/1985 για δράσεις που χρηματοδοτούνται ή συγχρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Τα πρόσωπα αυτά ως γνωστό είναι υπακτέα στην ασφάλιση του ΟΑΕΕ. Όμως, επειδή εκ παραδρομής έχουν ασφαλισθεί κάποιοι εξ αυτών στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ αντί του ΟΑΕΕ, η ασφάλιση σε οποιονδήποτε από τους δύο αυτούς φορείς κι' αν έχει χωρήσει μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού παραμένει ισχυρή.

Άρθρο 47

Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων

1. Με την παρ. 1 προβλέπεται η υποχρεωτική υπαγωγή στην ασφάλιση του ΤΠΔΥ από 1-7-2011 των επί σύμβασει αορίστου χρόνου υπαλλήλων του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ των οποίων το μόνιμο προσωπικό υπάγεται στην ασφάλιση του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του Ταμείου, ανεξαρτήτως χρόνου πρόσληψης. Το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων το οποίο ιδρύθηκε το έτος 1936 με το Β.Δ/γμα 3/13-7-1936 (Α.285) και συστάθηκε σε Τομέα με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια με την ονομασία «Τομέας Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων» με την παρ. 3α του άρθρου 20 του ν. 3846/2010 (Α' 66) χορηγεί εφάπαξ βοήθημα

στους εξερχόμενους της υπηρεσίας μόνιμους Δημοσίους Υπαλλήλους και υπαλλήλους των ΝΠΔΔ το προσωπικό των οποίων συνταξιοδοτείται από το Δημόσιο.

Ο Τομέας Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων στηρίζεται αποκλειστικά στην καταβαλλόμενη μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων του η οποία ανέρχεται για τους μέχρι 31-12-1992 ασφαλισμένους σε 4% στις βασικές συντάξιμες αποδοχές τους (Β.Μ και Χ.Ε.) και για τους από 1-1-1993 ασφαλισμένους σε 4% στο σύνολο των συνταξίμων αποδοχών τους.

Εξάλλου με τις διατάξεις του ν. 3801/2009 (Α' 163), επήλθε η εξομείωση του προσωπικού με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που υπηρετεί στο Δημόσιο με τους μόνιμους υπαλλήλους του Δημοσίου σε ότι αφορά την βαθμολογική τους εξέλιξη και την εφαρμογή διατάξεων του Υ.Κ. σε ζητήματα της υπηρεσιακής τους κατάστασης.

Επειδή το προσωπικό το οποίο προσλαμβάνεται ή υπηρετεί με σχέση εργασίας αορίστου χρόνου στο Δημόσιο ή τα ΝΠΔΔ δεν υπάγεται στην ασφάλιση φορέα πρόνοιας για την χορήγηση εφάπαξ παροχής παρά το γεγονός ότι παρέχει τις αυτές υπηρεσίες και στον ίδιο εργασιακό χώρο με τους μόνιμους υπαλλήλους των φορέων αυτών οι οποίοι υπάγονται στην ασφάλιση του Τομέα του ΤΠΔΥ για εφάπαξ παροχή, προτείνεται για λόγους ίσης μεταχείρισης και στο πλαίσιο της προσπάθειας για την οικονομική εξυγίανση του ΤΠΔΥ η θέσπιση της διάταξης με την οποία επέρχεται η υποχρεωτική υπαγωγή στην ασφάλιση του Ταμείου των επί σύμβασει αορίστου χρόνου υπαλλήλων του Δημοσίου και των ΝΠΔΔ των οποίων το μόνιμο προσωπικό υπάγεται στην ασφάλιση του Τομέα Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του Ταμείου, ανεξαρτήτως χρόνου προσλήψεως.

Τέλος οι ανωτέρω υπάλληλοι εξακολουθούν να δικαιούνται και την αποζημίωση από τις υπηρεσίες τους, λόγω συνταξιοδότησης του ν. 3198/1955 (Α, 98) σε συνδυασμό με τον ν 2112/ 1920 (Α,67) το ύψος της οποίας είναι ανάλογο του χρόνου υπηρεσίας που διανύθηκε πριν την υπαγωγή τους στην ασφάλιση του ΤΠΔΥ προς τον συνολικό χρόνο υπηρεσίας

2. Με την παράγραφο 6 προβλέπεται η κατάργηση της δυνατότητας εξαγοράς προϋπηρεσίας δεδομένων των δυσμενών οικονομικών επιβαρύνσεων για το Ταμείο.

Η λειτουργία του Ταμείου βασίζεται στην αρχή της ανταποδοτικότητας, η οποία όμως, εξαιτίας μιας σειράς ευεργετικών νομοθετικών ρυθμίσεων (ν. 1476/1984 και 2190/1994 για την μονιμοποίηση συμβασιούχων, ν. 1600/1986 για την μονιμοποίηση εκπαιδευτικών, ν. 1397/1983, 1759/1988 και 1813/1988 που αφορούν την δημοσιοποίηση νοσηλευτικών ιδρυμάτων, ν. 1897/1990, που αφορά τα θύματα τρομοκρατικών ενεργειών, εξίσωση αποδοχών των δικαστών με τις αποδοχές των

ιατρών του ΕΣΥ, αναλογιστικό ισοδύναμο για τους υπαλλήλους που μεταβαίνουν σε ευρωπαϊκές χώρες για άσκηση επαγγέλματος κ.α.) που έχουν θεσπιστεί, αλλά και άλλων παραγόντων (κατάργηση από το έτος 1994 και εφεξής κρατικής εισφοράς από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, καθυστέρηση εξέτασης αιτήσεων εξαγοράς προϋπηρεσιών λόγω σοβαρής έλλειψης προσωπικού κ.α), έχει καταστρατηγηθεί, με συνέπεια το Ταμείο να καταστεί ελλειμματικό.

Τελευταίως δε λόγω της αθρόας εξόδου των δημοσίων υπαλλήλων και της μη πρόσληψης νέων και βεβαίως της δέσμευσης για πρόσληψη 1 νέου στη θέση 5 αποχωρούντων υπαλλήλων το οικονομικό πρόβλημα επιτείνεται με συνέπεια την αδυναμία του Ταμείου ν' ανταποκριθεί άμεσα στην καταβολή του εφάπαξ και την συσσώρευση χιλιάδων εκκρεμών αιτήσεων.

Μετά τα παραπάνω προτείνεται η θέσπιση της διάταξης για την κατάργηση της δυνατότητας εξαγοράς προϋπηρεσίας δεδομένων των δυσμενών οικονομικών επιβαρύνσεων για τους Τομείς Πρόνοιας Υπαλλήλων ΝΠΔΔ και Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ.

3. Με την παράγραφο 3 της περίπτωσης Β του άρθρου 85 προβλέπεται η κατάργηση του τρόπου υπολογισμού του εφάπαξ βοηθήματος του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (Τ.Π.Δ.Υ.) με βάση το μισθολόγιο του 1996.

Με την παρ. 2^α του άρθρου 9 του ν. 2512/97 όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με την παρ. 4 του άρθρου 21 του 3232/04, ως αποδοχές για τον υπολογισμό του εφάπαξ βοηθήματος του Ταμείου Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων, νοείται το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος κατά τα πέντε (5) ημερολογιακά έτη που προηγούνται εκείνου του έτους εξόδου από την υπηρεσία. Σημειώνεται ότι, με το άρθρο 5 του ν. 3513/06 (Α 265) θεσπίστηκε διάταξη με την οποία τροποποιήθηκε η ανωτέρω διάταξη και ως αποδοχές νοείται το σύνολο των μηνιαίων αποδοχών που έλαβε ο ασφαλισμένος κατά τα πέντε (5) τελευταία έτη από την αποχώρηση από την υπηρεσία.

Παράλληλα, ετέθη ως ασφαλιστική δικλείδα, ρύθμιση σύμφωνα με την οποία, το εφάπαξ βοήθημα των αποχωρούντων ασφαλισμένων με 28 έτη ασφάλισης και άνω, να μην μπορεί να είναι μικρότερο του ποσού που έλαβαν όσοι ασφαλισμένοι της αυτής κατηγορίας και με τα ίδια έτη ασφάλισης εξήλθαν από την υπηρεσία, μέχρι την έναρξη ισχύος του νόμου υπολογιζόμενο όμως επί αποδοχών μέχρι του ορίου των 2.055,00 € το οποίο είχε τεθεί ως πλαφόν αποδοχών τόσο για τον υπολογισμό των εισφορών όσο και του εφάπαξ βοηθήματος των εξερχομένων ασφαλισμένων.

Επειδή, έχει παρέλθει αρκετός χρόνος από την έκδοση του ν.3232/04 με συνέπεια η παραπάνω διάταξη που είχε τεθεί ως δικλείδα για την καταβολή του εφάπαξ

βοηθήματος, να δημιουργεί αμφισβητήσεις ως προς την εφαρμογή της με δυσμενείς οικονομικές συνέπειες για το ταμείο και επιπλέον φόρτο εργασίας για τους υπαλλήλους οι οποίοι έχουν επιφορτισθεί και με τις εργασίες του νέου Κλάδου Πρόνοιας για τους υπαλλήλους των ΝΠΔΔ που λειτουργεί από 1-1-2006 στο ταμείο αυτό, καθώς και του Νέου Κλάδου των Κληρικών που η λειτουργία του άρχισε στο εν λόγω ταμείο από 1-2-2008, κρίνεται αναγκαία η κατάργηση της εν λόγω διάταξης.

4. Με τις παρ. 4, 5, 6 και 7 επέρχονται τροποποιήσεις στις εισφορές και στον τρόπο υπολογισμού του εφάπαξ βοηθήματος του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων μετά την από 1-1-2010 κατάργηση των επιδομάτων εορτών και αδείας.

Με τις μέχρι σήμερα ισχύουσες διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 2512/1997 όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 21 του ν. 3232/2004 και το άρθρο 5 του ν. 3513/2006, οι εισφορές και το εφάπαξ βοήθημα του Ταμείου Προνοίας Δημοσίων Υπαλλήλων υπολογίζονται και επί των επιδομάτων εορτών και αδείας.

Επειδή τα παραπάνω επιδόματα δεν αφορούν πλέον όλους τους ασφαλισμένους με την μορφή που θα καταβάλλονται από τώρα και στο εξής, με συνέπεια να δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα στην διαδικασία υπολογισμού τους στις εισφορές και στο εφάπαξ βοήθημα των δικαιούχων, με την εν λόγω διάταξη καταργείται η προβλεπόμενη εισφορά στα επιδόματα αυτά από 1-1-2010. Όμως, κατά τον υπολογισμό του εφάπαξ βοηθήματος θα λαμβάνονται υπόψη και τα επιδόματα αυτά για όσο χρόνο (πριν από την προτεινόμενη ρύθμιση) έχουν για αυτά καταβληθεί εισφορές.

Άρθρο 48

Ρυθμίσεις Ασφάλισης Ασθένειας

1. Σύμφωνα με το άρθρο 38 παρ. 2 του ν. 3522/2006, ο Κλάδος Σύνταξης του Ταμείου Συντάξεως και Πρόνοιας Προσωπικού Α.Τ.Ε. (Τ.Σ.Π.Α.Τ.Ε.) εντάχθηκε υποχρεωτικά από 1/1/2007 στον Κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ στα πλαίσια των διατάξεων του άρθρου 5 του ν. 3029/2002.

Επίσης, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του 3655/2008, το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού ΗΣΑΠ (Τ.Σ.Π. – Η.Σ.Α.Π.) καθώς και το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εθνικής Τραπέζης της Ελλάδος (Τ.Σ.Π. – Ε.Τ.Ε.) εντάχθηκαν υποχρεωτικά από 1/8/2008 στον Κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Στους σκοπούς των ως άνω ενταχθέντων Κλάδου και Ταμείων ήταν και η χορήγηση εξόδων κηδείας σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχου αυτών. Μετά την ένταξη, η εν

λόγω παροχή βαρύνει το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ (σχετ. η αρ. 361/2008 απόφαση της Ολομ. Ν.Σ.Κ. Τμ. Δ' για το ΤΣΠΑΤΕ).

Με το δεδομένο ότι οι συνταξιούχοι των προαναφερόμενων Κλάδου και Ταμείων, που εντάχθηκαν στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, καλύπτονται για παροχές ασθένειας από τα Ταμεία Υγείας αυτών, ήτοι τα Ταμείο Υγείας Υπαλλήλων – ΑΤΕ (Τ.Υ.Υ. - ΑΤΕ) και Ταμείο Υγείας Προσωπικού – ΕΤΕ (Τ.Υ.Π.Ε.Τ.), για τους συνταξιούχους ΑΤΕ & ΕΤΕ, τα οποία λειτουργούν ως Ν.Π.Ι.Δ., και Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΗΣΑΠ του ΤΑΥΤΕΚΩ (Ν.Π.Δ.Δ.) για τους συνταξιούχους ΗΣΑΠ, το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ επιβαρύνεται με παροχές για τις οποίες δεν έχει εισπράξει εισφορές.

Προς τούτο προτείνεται η θέσπιση διάταξης, σύμφωνα με την οποία τα έξοδα κηδεύσεως, που χορηγούνται σε περίπτωση θανάτου συνταξιούχων των παραπάνω ενταχθέντων Ταμείων να χορηγούνται από το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, με βάση τη νομοθεσία του, αλλά τα καταβαλλόμενα ποσά να αναζητούνται από τους αντίστοιχους Φορείς Υγείας.

2. α. Με τις διατάξεις του κεφ. Ζ' του άρθρου 70 του ν. 3655/2008 δημιουργήθηκε το Ταμείο Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ), στον Κλάδο Υγείας του οποίου εντάχθηκε από την 01.10.2008 ο κλάδος ασθένειας του ΤΑΠ-ΟΤΕ. Στον κλάδο ασθένειας του ΤΑΠ-ΟΤΕ, υπάγεται για τις παροχές ασθένειας, το μόνιμο προσωπικό του πρώην Ταμείου Αλληλοβοηθείας Προσωπικού Ο.Σ.Ε, με βάση τις διατάξεις του άρθρου 4 του Ν. 3075/2002(Α'297), όπως και οι Υπάλληλοι του τέως Ταμείου Προνοίας Ο.Σ.Ε.

Το παραπάνω προσωπικό μετά τη συνταξιοδότησή του, υπάγεται, ως προς τις παροχές αυτές, στην ασφάλιση του Κλάδου Ασθένειας του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. Για να συνεχίζει να ασφαρίζεται το προσωπικό αυτό και μετά την συνταξιοδότησή του, στον Τομέα Ασθένειας Προσωπικού του ΤΑΠ-ΟΤΕ του κλάδου Υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ, κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση της διάταξης αυτής.

β. Σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφ. Ζ' του άρθρου 70 του Ν. 3655/2008, στον Κλάδο Υγείας του Ταμείου Ασφάλισης Υπαλλήλων Τραπεζών και Επιχειρήσεων Κοινής Ωφέλειας (ΤΑΥΤΕΚΩ), εντάχθηκε από την 01.10.2008 το Ταμείο Αλληλοβοηθείας Προσωπικού ΗΛΠΑΠ (ΤΑΠ-ΗΛΠΑΠ), ως Τομέας Ασθένειας Προσωπικού ΗΛΠΑΠ (ΤΑΠ – ΗΛΠΑΠ) και το οποίο καλύπτει τους εργαζόμενους στην ΗΛΠΑΠ-ΑΕ για παροχές περίθαλψης σε είδος και σε χρήμα.

Το προσωπικό αυτό, μετά τη συνταξιοδότησή του από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (άρθρο δεύτερο του ν. 3954/1959), υπάγεται ως προς τις παροχές ασθένειας στην ασφάλιση του

Κλάδου Ασθένειας του Ιδρύματος. Για να συνεχίζει να ασφαρίζεται στον Τομέα Ασθένειας Προσωπικού ΗΛΠΑΠ του κλάδου Υγείας του ΤΑΥΤΕΚΩ το παραπάνω προσωπικό των ΗΛΠΑΠ και μετά την συνταξιοδότησή του, κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση σχετικής διάταξης.

3. Στο πρώην Ταμείο Ασφάλισης Προσ/κού της Ασφαλιστικής Εταιρείας «Η ΕΘΝΙΚΗ» λειτουργούσαν Κλάδος Σύνταξης και Κλάδος Ασθένειας για την ασφάλιση του προσωπικού της εταιρείας.

Με το ν. 3655/2008 ο Κλάδος Σύνταξης εντάχθηκε στον Κλάδο Σύνταξης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ο Κλάδος Ασθένειας στο Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω. ως Τομέας Ασθένειας Προσωπικού Ασφαλιστικής Εταιρείας «Η ΕΘΝΙΚΗ».

Επειδή από τις διατάξεις του Καταστατικού του πρώην Ταμείου και πριν την ισχύ των διατάξεων του ν. 2084/1992, η Εταιρεία απέδιδε στο Κλάδο Ασθένειας ετήσια εισφορά ίση προς το σύνολο των πάσης φύσεως δαπανών λειτουργίας του κλάδου αυτού, δεν είχε καθορισθεί συνεισφορά των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του.

Κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 55 του ν. 2084/1992, για τους παλαιούς ασφαλισμένους, καθιερώθηκε ατομική μηνιαία εισφορά των ασφαλισμένων σε ποσοστό 2,55% και εισφορά εργοδότη σε ποσοστό 5,10% επί των αποδοχών, χωρίς όμως να καθιερωθεί εισφορά για τους συνταξιούχους του ταμείου.

Για τους νέους ασφαλισμένους, με τις διατάξεις του άρθρου 35 του ίδιου νόμου, η εισφορά ασφαλισμένου ανέρχεται σε ποσοστό 2,55% και εργοδότη 5,10% και 3,80% σε βάρος του κράτους υπολογιζόμενη επί των πάσης φύσεως αποδοχών (παρ. 1) και η εισφορά για την ασφάλιση ασθένειας των συνταξιούχων ορίσθηκε σε ποσοστό 10% και κατανέμεται σε ποσοστό 4% σε βάρος των συνταξιούχων και 6% σε βάρος του φορέα συνταξιοδότησης.

Μετά την ένταξη του Κλάδου Ασθένειας στο Τ.Α.Υ.Τ.Ε.Κ.Ω./ Τ.Α.Π.Α.Ε. ΕΘΝΙΚΗ, δεδομένου ότι ο συγκεκριμένος Τομέας εμφανίζεται ελλειμματικός και προκειμένου να διασφαλισθεί η βιωσιμότητά του αφενός και αφετέρου για λόγους ίσης μεταχείρισης των ασφαλισμένων και συνταξιούχων του ενιαίου Ταμείου, προτείνεται να θεσπισθεί εισφορά και για τους συνταξιούχους του εν λόγω Τομέα.

4. Με το άρθρο 14 του ν. 1090/80 και με την παρ. 5 του άρθρου 18 του ν.3 232/2004 έχει παρασχεθεί η δυνατότητα στους ασκούμενους δικηγόρους και στους δικαστικούς επιμελητές αντίστοιχα από την εγγραφή τους στον οικείο Δικηγορικό Σύλλογο ή στον οικείο Σύλλογο Δικαστικών Επιμελητών να ασφαρίζονται προαιρετικά στους οικείους

ασφαλιστικούς οργανισμούς κυρίας ασφάλισης, επικουρικής, ασθενείας και πρόνοιας, καταβάλλοντες τις προβλεπόμενες κάθε φορά ασφαλιστικές εισφορές πρώτης πενταετίας.

Έχει όμως παρατηρηθεί στην πράξη να μην κάνουν χρήση οι ασκούμενοι δικηγόροι και δικαστικοί επιμελητές του προαιρετικού τους δικαιώματος, δεδομένου ότι η ασφάλισή τους συνολικά και στους τέσσερις Κλάδους συνεπάγεται σημαντική οικονομική επιβάρυνση για τους ίδιους, με αποτέλεσμα να παραμένουν ακάλυπτοι για παροχές υγειονομικής περίθαλψης. Για το λόγο αυτό, κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση διάταξης, ώστε να γίνει υποχρεωτική η ασφάλιση των ασκούμενων δικηγόρων και δικαστικών επιμελητών στους οικείους Τομείς Υγείας Δικηγόρων του Κλάδου Υγείας του Ε.Τ.Α.Α.

5. Στο Ταμείο Πρόνοιας Προσωπικού Εθνικού Θεάτρου, που ιδρύθηκε κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 14 του ν. 4615/1930 (Α' 141) και του άρθρου 4 του ν.δ. 4013/1959 (Α' 234) και μετονομάστηκε με το άρθρο 1 του π.δ. 742/1977 (Α' 240), λειτουργούσαν δύο αυτοτελείς κλάδοι (Πρόνοιας και Παροχών Υγείας). Με το άρθρο 104 του ν. 3655/2008 (Α' 58) ο Κλάδος Πρόνοιας από 1/10/2008 εντάχθηκε στο Ταμείο Ασφάλισης Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα (Τ.Α.Π.Ι.Τ.), ως αυτοτελής Τομέας Πρόνοιας.

Το Ταμείο συνέχισε να λειτουργεί μόνο με τον αυτοτελή κλάδο υγείας, ο οποίος χορηγεί συμπληρωματικές παροχές υγείας στους 37 περίπου προαιρετικά ασφαλισμένους του (υποχρεωτική ασφάλιση στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ).

Το εν λόγω Ταμείο, λόγω έλλειψης προσωπικού και Διοίκησης δεν έχει καταρτίσει προϋπολογισμούς, απολογισμούς, ισολογισμούς, δεν έχει προβεί σε απόδοση δαπανών στους δικαιούχους και γενικά δεν εξυπηρετεί τους σκοπούς του.

Για τον λόγο αυτό και δεδομένου ότι η ασφάλιση σ' αυτό είναι προαιρετική για συμπληρωματικές παροχές υγείας και ο αριθμός των ασφαλισμένων του είναι ιδιαίτερα μικρός, δεν δικαιολογείται η διατήρησή του και ως εκ τούτου προτείνεται η κατάργησή του.

6. Οι Βουλευτές και τα μη έχοντα την ιδιότητα του Βουλευτή μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, ασφαρίζονται για παροχές υγειονομικής περίθαλψης στον ΟΠΑΔ. Επειδή με την παρ.8 του άρθρου 3863/2010 στα παραπάνω πρόσωπα κατά την διάρκεια της θητείας τους δόθηκε η δυνατότητα να συνεχίσουν την ασφάλισή τους στους κλάδους κύριας, επικουρικής σύνταξης και πρόνοιας στους οποίους ήταν ασφαλισμένοι πριν την εκλογή τους ή το διορισμό τους

κρίνεται σκόπιμο να δοθεί η αντίστοιχη δυνατότητα και για τους αντίστοιχους κλάδους ασθένειας. Προς τούτο προτείνεται η θέσπιση διάταξης σύμφωνα με την οποία οι Βουλευτές και τα μη έχοντα την ιδιότητα του Βουλευτή μέλη του Υπουργικού Συμβουλίου, κατά τη διάρκεια της θητείας τους, να ασφαρίζονται για παροχές υγειονομικής περίθαλψης στον ΟΠΑΔ ή να διατηρήσουν την ασφάλισή τους στον Κλάδο Ασθένειας του ασφαλιστικού οργανισμού που ήταν ασφαλισμένοι πριν την εκλογή τους ή τον διορισμό τους.

7. Επειδή πολλοί ασφαλισμένοι του Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., που πληρούν τις ελάχιστες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και έχουν καταθέσει αίτηση για σύνταξη, δεν έχουν τις απαιτούμενες ημέρες ασφάλισης για τη θεώρηση του βιβλιαρίου ασθενείας για όσο διάστημα εκκρεμεί η έκδοση της συνταξιοδοτικής απόφασης με αποτέλεσμα να μη δικαιούνται για το διάστημα αυτό παροχών υγειονομικής περίθαλψης, προτείνεται με τη θέσπιση της διάταξης της παρ. 10 του παρόντος άρθρου οι ασφαλισμένοι αυτοί να μπορούν να ασφαρίζονται για παροχές ασθένειας από το Ίδρυμα και στην περίπτωση που δεν έχουν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για θεώρηση βιβλιαρίου υγείας.

8. Με στόχο την άμβλυνση των αρνητικών συνεπειών της κρίσης που πλήττει το χώρο των έντυπων μέσων μαζικής ενημέρωσης και για τη διασφάλιση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου διαβίωσης για τους τεχνικούς τύπου, ασφαλισμένους του Λογαριασμού Ανεργίας Τεχνικών Τύπου Αθηνών και Θεσσαλονίκης του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ, ο κλάδος των οποίων εμφανίζει αυξημένα ποσοστά ανεργίας, ανακαθορίζεται προς τα πάνω ο χρόνος που ο άνεργος θα δικαιωθεί επιδόματος τακτικής ανεργίας. Ειδικότερα, με τη ρύθμιση της παραγράφου αυτής, αυξάνεται το χρονικό διάστημα χορήγησης του επιδόματος ανεργίας από 6 μήνες σε 9, ενώ σε ειδικές περιπτώσεις, εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι, που αφορούν ιδίως την οικονομική και οικογενειακή κατάσταση του αιτούντος, κατόπιν αιτιολογημένης απόφασης του Δ.Σ. του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ, ο άνεργος μπορεί να ζητήσει την συνέχιση της επιδότησής του για άλλους 3 μήνες.

9. Με δεδομένο ότι η δυνατότητα προαιρετικής συνέχισης της ασφάλισης υφίσταται, βάσει καταστατικών διατάξεων, για τους παλαιούς ασφαλισμένους των πρώην Ταμείων Τύπου αλλά και στους νέους ασφαλισμένους του πρώην ΤΑΤΤΑ, (σύμφωνα με το άρθρο 42 ν. 2084/1992), για λόγους ισότιμης μεταχείρισης, με τη διάταξη αυτή προτείνεται η επέκταση της δυνατότητας αυτής και στους παλαιούς ασφαλισμένους του πρώην ΤΑΤΤΑ.

Έτσι, με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής, παρέχεται η δυνατότητα σε παλαιούς ασφαλισμένους (ασφαλισμένους μέχρι 31-12-1992) του Τομέα Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών και Θεσσαλονίκης του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ (πρώην ΤΑΤΤΑ), που έχουν χάσει την ιδιότητα του υποχρεωτικώς ασφαλισμένου, να συνεχίσουν την ασφάλισή τους προαιρετικά, σε έναν ή περισσότερους κλάδους του Ταμείου, εφόσον έχουν συμπληρώσει 10ετή τουλάχιστον πραγματική ασφάλιση στον Τομέα.

Ως αρνητικές προϋποθέσεις, για την συνέχιση της ασφάλισης προαιρετικά, ορίζεται ότι δεν μπορεί να συντρέχει η ιδιότητα του ασφαλισμένου σε άλλο Τομέα του ΕΤΑΠ – ΜΜΕ ή ασφαλιστικού φορέα ή του Δημοσίου ή του ανάπηρου με ποσοστό άνω του 67% ή του συνταξιοδοτούμενου από το πρώην ΤΑΤΤΑ ως μερικώς ανάπηρου για ορισμένο χρόνο.

Η σχετική αίτηση υποβάλλεται εντός έτους από τη διακοπή της ασφάλισης, ημερομηνία από την οποία αρχίζει να υφίσταται και η υποχρέωση καταβολής ασφαλιστικών εισφορών και σε κάθε περίπτωση λήγει αυτοδίκαια μετά την συμπλήρωση 10 ετών στην προαιρετική ασφάλιση.

Ως προς την εισφορά που υποχρεούται να καταβάλει ο ασφαλισμένος, αυτή προσδιορίζεται βάσει του συνολικού ποσοστού εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου, με εξαίρεση το επασφάλιστρο του 3,6% λόγω βαρέων, υπολογιζόμενη στο μέσο όρο αποδοχών των τελευταίων 24 μηνών πλήρους απασχόλησης, επί των οποίων αποδίδονταν ασφαλιστικές εισφορές πριν τη διακοπή της απασχόλησης, με κατώτατη βάση υπολογισμού το 50πλάσιο Η.Α.Ε.

Επιπροσθέτως, ορίζεται η έναρξη και λήξη καθώς και η αναστολή της προαιρετικής ασφάλισης. Διευκρινίζεται ότι η συνταξιοδότηση λόγω μερικής αναπηρίας από τον Τομέα είναι αρνητική προϋπόθεση σε περίπτωση που προϋπάρχει της υπαγωγής στην προαιρετική ασφάλιση, σε περίπτωση όμως που ο προαιρετικά ασφαλισμένος καταστεί μερικώς ανάπηρος μετά την υπαγωγή σε αυτή, απλώς το δικαίωμα αναστέλλεται, για όσο χρόνο αυτή διαρκεί.

10. Με το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζεται ο τρόπος υπολογισμού επιβάρυνσης των συμμετεχόντων Οργανισμών στη συνταξιοδότηση των ασφαλισμένων με διαδοχική ασφάλιση, μετά την περικοπή των επιδομάτων εορτών και αδείας.

Αναλυτικά, με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3232/2004 άλλαξε ο τρόπος υπολογισμού της συμμετοχής στη δαπάνη συνταξιοδότησης για τους

συμμετέχοντας φορείς Κύριας Ασφάλισης και ορίσθηκε ότι ο Οργανισμός που απονέμει τη σύνταξη αφού υπολογίσει το ποσό της σύνταξης που αναλογεί στο χρόνο ασφάλισης που διανύθηκε στο συμμετέχοντα Οργανισμό, όπως ορίζουν οι διατάξεις του άρθρου 1 του νόμου αυτού, το πολλαπλασιάζει επί τον αριθμό των συντάξεων που καταβάλλονται ετησίως και στη συνέχεια επί έναν αναλογιστικό συντελεστή.

Μέχρι τη ψήφιση του ν. 3845/2010 το ποσό της σύνταξης του συμμετέχοντα Οργανισμού πολλαπλασιαζόταν επί 14 συντάξεις.

Με τη ψήφιση των παρ. 10-15 του άρθρου 3 του ν. 3845/2010 καθιερώθηκαν ενιαία ποσά επιδομάτων Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας, για όλους τους συνταξιούχους, ενώ μερίδα αυτών δεν τα δικαιούνται.

Επειδή τα παραπάνω επιδόματα δεν συνδέονται πλέον με το ύψος των συντάξεων, αλλά ορίζονται ενιαία για όλους τους συνταξιούχους και όλους τους Κύριους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης και το Δημόσιο και αναπροσαρμόζονται κατά ενιαίο ποσοστό με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, προστίθενται στο συνολικό ποσό σύνταξης που καταβάλλεται από τον απονέμοντα Οργανισμό και βαρύνουν αυτόν.

11. Σύμφωνα με το άρθρο 33 του Α.Ν. 1846/1951, οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος ή αναπηρίας, μπορούν να ασφαλίσουν για παροχές ασθένειας τα μέλη οικογενείας, σε αντίθεση με τους συνταξιούχους λόγω θανάτου, οι οποίοι δεν έχουν το δικαίωμα αυτό.

Κατά την ίδια διάταξη, ως μέλη οικογενείας θεωρούνται μεταξύ άλλων η μητέρα και ο πατέρας του άμεσα ασφαλισμένου ή συνταξιούχου, καθώς και οι θετοί γονείς με τις ίδιες προϋποθέσεις (περ. γ. παρ. 1 του άρθρου 33).

Τα τελευταία χρόνια, έχει παρατηρηθεί ότι υπάρχουν πολλά αιτήματα για την ασφάλιση γονέων από τα παιδιά τους, παρά το γεγονός ότι οι γονείς είναι πολύ νέοι, ή είναι αλλοδαποί που λαμβάνουν σύνταξη από τη χώρα προέλευσής τους ή έρχονται για μικρό χρονικό διάστημα στην Ελλάδα και όχι για μόνιμη εγκατάσταση.

Σε πολλές περιπτώσεις μάλιστα τα πρόσωπα αυτά, φέρονται ως προστατευόμενα μέλη οικογενείας και λαμβάνουν τις παροχές του Ιδρύματος, ενώ στην πραγματικότητα απασχολούνται, χωρίς να καταβάλλουν εισφορές, σε εργασίες στις οποίες η απασχόληση δεν μπορεί να αποδειχθεί εύκολα (π.χ. οικόσιτο προσωπικό), με αποτέλεσμα να επιφέρουν διπλή επιβάρυνση στο Ίδρυμα.

Για τους παραπάνω λόγους, προτείνεται η τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 33 του Α.Ν. 1846/1951, με την προσθήκη πρόσθετων προϋποθέσεων για την ασφάλιση των γονέων από τα ασφαλιζόμενα στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ πρόσωπα.

Οι προϋποθέσεις, που σύμφωνα με την προτεινόμενη διάταξη, πρέπει να εξετάζονται προκειμένου να ασφαρίζονται οι γονείς ως έμμεσα μέλη, έχουν σκοπό την προστασία προσώπων που διαμένουν νόμιμα στη χώρα μας και έχουν πραγματική ανάγκη περίθαλψης λόγω ηλικίας, αναπηρίας και οικονομικής αδυναμίας, είναι οι εξής:

α) Να έχουν ηλικία άνω των 60 ετών ή να είναι ανάπηροι, με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω.

β) Να μην έχουν εισοδήματα από οποιαδήποτε αιτία, που να υπερβαίνουν τα εκάστοτε προβλεπόμενα για τους ανασφάλιστους.

Στο πλαίσιο αυτό και η χορήγηση παροχών ασθένειας στα μέλη οικογενείας ασφαλισμένων πολιτών κρατών μελών της Ε.Ε., δικαιολογείται εφόσον πληρούνται οι προϋποθέσεις του Π.Δ. 106/2007 (Α' 135), τους έχει χορηγηθεί το έγγραφο πιστοποίησης μόνιμης διαμονής και διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα.

Όσον αφορά τους υπηκόους τρίτων χωρών, δικαιούνται παροχών ασθένειας από το Ίδρυμα, εφόσον πληρούν τις προϋποθέσεις του π.δ.150/2006 (Α' 160) και διαμένουν μόνιμα στην Ελλάδα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΑΕΕ

Άρθρο 49

Αίτηση Συνταξιοδότησης χωρίς διακοπή Επαγγελματικής Δραστηριότητας

Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 30 του π.δ. 258/2005, το δικαίωμα για σύνταξη λόγω γήρατος αρχίζει από την 1η του επόμενου μήνα από εκείνο που υποβλήθηκε η αίτηση για σύνταξη.

Με το άρθρο 11 του «Κανονισμού Ασφαλιστικής Λειτουργίας του Ο.Α.Ε.Ε.» ορίζεται ότι με την υποβολή της αίτησης πρέπει απαραίτητα να προσκομίζεται η βεβαίωση της αρμόδιας Δ.Ο.Υ. περί της διακοπής του επαγγέλματος.

Επειδή, από την εφαρμογή των ανωτέρω διατάξεων προέκυψε ότι το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί από την υποβολή των σχετικών δικαιολογητικών μέχρι την καταβολή της σύνταξης είναι πολύ μεγάλο, με αποτέλεσμα οι ασφαλισμένοι να παραμένουν για αρκετό χρονικό διάστημα χωρίς επάγγελμα και χωρίς σύνταξη, κρίνεται αναγκαία η θέσπιση της προτεινόμενης διάταξης με την οποία δίνεται το δικαίωμα στους υποψηφίους συνταξιούχους της διατήρησης του επαγγέλματος και μετά την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης, με ορισμένες προϋποθέσεις.

Άρθρο 50

Προσωρινή Αναπηρική Σύνταξη χωρίς Διακοπή Επαγγελματικής Δραστηριότητας

Με τις διατάξεις του άρθρου 21 του π.δ. 258/2005 που αφορούν τις προϋποθέσεις σύνταξης λόγω αναπηρίας προβλέπεται ότι οι ασφαλισμένοι του Ο.Α.Ε.Ε., όταν κριθούν ανάπηροι από τις Υγειονομικές Επιτροπές, απαιτείται, με την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης και η διακοπή του επαγγέλματός τους.

Με τη προτεινόμενη διάταξη, δίνεται το δικαίωμα στα πρόσωπα που κρίνονται ανάπηρα από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές για ορισμένο χρονικό διάστημα να διατηρήσουν την επαγγελματική τους δραστηριότητα, για όσο χρόνο διαρκεί η αναπηρία τους, καταβάλλοντας τις αναλογούσες ασφαλιστικές εισφορές και με τον περιορισμό της μη προσωπικής απασχόλησης.

Σκοπός της διάταξης αυτής είναι η προστασία των προσώπων αυτών από τη μελλοντική διακοπή της σύνταξής τους στην περίπτωση που κριθούν ικανά για εργασία από τις αρμόδιες Υγειονομικές Επιτροπές, καθώς και από την απώλεια των εισοδημάτων τους λόγω της διακοπής του επαγγέλματός τους.

Άρθρο 51

Ασφάλιση Οδηγών ΔΧ αυτοκινήτων

1. Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 6 του ν. 3842/2010 «Αποκατάσταση φορολογικής δικαιοσύνης, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής και άλλες διατάξεις» (Α' 58), οι επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται επιβατικά αυτοκίνητα δημοσίας χρήσης (ΤΑΞΙ) είναι υποχρεωμένες να ενταχθούν στο κανονικό καθεστώς φορολόγησης, να τηρούν βιβλία εσόδων-εξόδων, να εκδίδουν αποδείξεις παροχής υπηρεσιών και να αποδίδουν Φ.Π.Α..

Στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε., σύμφωνα με την περίπτωση η της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του π.δ. 258/2005 (Καταστατικό του Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών – Ο.Α.Ε.Ε.), υπάγονται «οι ιδιοκτήτες

αυτοκινήτων δημοσίας χρήσης ή οι χρήστες και οι εκμεταλλευτές αυτών, σε περίπτωση που έχει παρακρατηθεί η κυριότητα, αφότου με συμβόλαιο αγοράς ή άλλη πράξη μεταβίβασης όταν δεν απαιτείται συμβολαιογραφική πράξη, μεταβιβάζεται σε αυτούς η κυριότητα ή η χρήση και εκμετάλλευση του αυτοκινήτου, ανεξάρτητα από ποσοστό κυριότητας, νομής, χρήσης και εκμετάλλευσης».

Επειδή με βάση τις παραπάνω ισχύουσες διατάξεις, οι μισθωτές, χρήστες και εκμεταλλευτές ΤΑΞΙ δεν υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε., κρίνεται απαραίτητο με την θέσπιση της προτεινόμενης παραγράφου 1 του παρόντος, να αποσαφηνιστεί ο φορέας ασφάλισής τους ως ελεύθεροι επαγγελματίες, μετά και τη θέση σε ισχύ των παραπάνω διατάξεων του ν. 3842/2010.

2. Με τις διατάξεις των παραγράφων 5 και 6 του άρθρου 7 του ν. 3446/2006, όπως ισχύουν, ορίστηκε ότι οι οδηγοί-μισθωτές φορτηγών οχημάτων Δημοσίας Χρήσης ασφαλίζονται δυνητικά είτε στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. είτε στο πρώην Τ.Σ.Α. (σήμερα Ο.Α.Ε.Ε.).

Οι πιο πάνω οδηγοί-μισθωτές είναι ελεύθεροι επαγγελματίες, αφού όπως ορίζεται στην παράγραφο 2δ του άρθρου 7 του νόμου, εκδίδουν για λογαριασμό τους τις φορτωτικές για τις διενεργούμενες με τα μισθωμένα οχήματα μεταφορές. Εξάλλου, δεν διατηρούν οποιαδήποτε σχέση εξαρτημένης εργασίας με τον εκμισθωτή του οχήματος, ο οποίος, στην περίπτωση ασφάλισης στο Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., θα υποχρεούτο να καταβάλλει τις αναλογούσες εργοδοτικές ασφαλιστικές εισφορές.

Ως εκ τούτου, η κατηγορία αυτή των ασφαλισμένων εμπίπτει στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε.. Για το λόγο αυτό προτείνεται με την παράγραφο 4 της περίπτωσης Β του άρθρου 85 του παρόντος η κατάργηση της παρ. 5 του άρθρου 7 του ν. 3446/2006.

3. Με τις παραγράφους 3 και 4 του παρόντος θεσπίζεται για πρώτη φορά το «Ειδικό Βιβλίο Κυκλοφορίας ΤΑΞΙ», η πιστή τήρηση του οποίου κρίνεται απαραίτητη για την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και την κοινωνικοασφαλιστική προστασία του εργαζόμενου οδηγού Δ.Χ. επιβατικού αυτοκινήτου.

4. Με την παράγραφο 6 ρυθμίζονται θέματα ασφαλιστικής αντιμετώπισης των μετόχων σε ανώνυμες εταιρίες μεταφορών.

Άρθρο 52

Κατάταξη ασφαλισμένων του πρώην ΤΣΑ σε ασφαλιστικές κατηγορίες του ΟΑΕΕ

Σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 11 του άρθρου 37 του π.δ. 258/2005 (Α' 316) «Καταστατικό του Οργανισμού Ασφάλισης Ελεύθερων Επαγγελματιών» – Ο.Α.Ε.Ε.),

για την κατάταξη στις ασφαλιστικές κατηγορίες του Ο.Α.Ε.Ε. των ασφαλισμένων του πρώην Τ.Σ.Α., όλος ο χρόνος που διανύθηκε στην ασφάλιση του Ταμείου αυτού μέχρι 31.12.2006, θεωρείται ότι διανύθηκε στην 3η ασφαλιστική κατηγορία του Ο.Α.Ε.Ε. και οι παροχές που δικαιούνται είναι οι αντίστοιχες της κατηγορίας αυτής.

Ύστερα από πολλές διαμαρτυρίες των ασφαλισμένων αυτών και των συνδικαλιστικών τους Οργανώσεων και επειδή διαπιστώθηκε ότι η κατηγορία στην οποία κατατάσσονται για όλο τον παρελθόντα χρόνο ασφάλισής τους είναι, σε σύγκριση και με τους άλλους ασφαλισμένους του Ο.Α.Ε.Ε. (πρώην Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε.), δυσανάλογη, κρίνεται σκόπιμο να αποκατασταθεί αυτή η αδικία και να τους δοθεί η δυνατότητα, με την καταβολή ειδικής εισφοράς, να καταταχθούν σε μεγαλύτερη ασφαλιστική κατηγορία με αντίστοιχη βελτίωση των προσδοκώμενων παροχών.

Άρθρο 53

Ειδικές Ρυθμίσεις ΟΑΕΕ

1. Με την παράγραφο 1 της προτεινόμενης διάταξης, επανέρχεται σε ισχύ η βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας ως δικαιολογητικού στη διαδικασία τεχνικού ελέγχου Δημοσίας Χρήσεως (Δ.Χ.) οχημάτων, με σκοπό την καταπολέμηση της εισφοροδιαφυγής και τη διασφάλιση των συμφερόντων του Ο.Α.Ε.Ε..
2. Με την παράγραφο 2 της προτεινόμενης διάταξης προβλέπεται ότι απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνέχιση προαιρετικά της ασφάλισης στον Ο.Α.Ε.Ε. των «παλαιών» ασφαλισμένων είναι η διαπιστωμένη από την αρμόδια πρωτοβάθμια Υγειονομική Επιτροπή (ΑΥΕ) μη ύπαρξη αναπηρίας, όπως ισχύει και για τους «νέους» ασφαλισμένους (παρ. 7 άρθρο 42 του ν. 2084/1992).
3. Με την παράγραφο 3 της προτεινόμενης διάταξης προβλέπεται ότι τα πρόσωπα που δραστηριοποιούνται στο πλαίσιο της Κοινωνικής Οικονομίας και της Κοινωνικής Επιχειρηματικότητας μέσω Κοινωνικών Συνεταιριστικών Επιχειρήσεων και που ασκούν δραστηριότητα υπαγόμενη στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε., καταβάλουν μειωμένες ασφαλιστικές εισφορές κατά 50% του Κλάδου Σύνταξης του Οργανισμού. Η διάταξη προτείνεται προκειμένου να προωθηθεί η έννοια της κοινωνικής οικονομίας και του συλλογικού σκοπού της κοινωνικής επιχειρηματικότητας. Με Απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθορίζεται κάθε άλλη λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου.
4. Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία που διέπει το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. (άρθρο 2 παρ. 1 περίπτωση ζ' του α.ν. 1846/1951, όπως προστέθηκε με το άρθρο 1 παρ. 12 του ν.δ. 4577/1966 και υπ. αριθμ. 43810/05.06.1967 Α.Υ.Ε.), οι απασχολούμενοι, κατά κύριο επάγγελμα, ως δασεργάτες, σε οποιαδήποτε δασική εργασία εκμετάλλευσης

δασών, ορεινών υδρονομικών έργων, δασικής οδοποιίας, αναδασώσεων, βελτίωσης βοσκοτόπων και παντός δασικού έργου, υπάγονται υποχρεωτικά στην ασφάλιση του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., ανεξαρτήτως εάν οι ίδιοι αποτελούν μέλη δασικών συνεταιρισμών ή απασχολούνται ως ελεύθεροι δασεργάτες.

Επίσης, σύμφωνα με την παράγραφο 1γ) του άρθρου 25 του ν. 3846/2010 υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. με εισοδηματικά κριτήρια, τα μέλη των δασικών συνεταιρισμών που κατοικούν μόνιμα σε περιοχές με ειδικά πληθυσμιακά κριτήρια και ασκούν δραστηριότητα που έχει ως αντικείμενο την επεξεργασία ξύλου για την παραγωγή και εμπορία ειδών λαϊκής τέχνης και πέραν των περιοχών αυτών.

Ωστόσο, σύμφωνα με την παράγραφο 1β) του ανωτέρω άρθρου 25, τα πρόσωπα που υπήχθησαν για πρώτη φορά στην ασφάλιση οποιουδήποτε ασφαλιστικού οργανισμού πριν την 1.1.1993 και τα οποία ασκούν μισθωτή ή άλλη εργασία εκτός υποχρεωτικά ασφαλιστέας στον Ο.Γ.Α. και παράλληλα ασκούν επαγγελματική, βιοτεχνική ή εμπορική δραστηριότητα σε περιοχές με ειδικά πληθυσμιακά κριτήρια, υπάγονται στην υποχρεωτική ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε..

Προκειμένου να αποσαφηνιστεί το ασφαλιστικό καθεστώς των ανωτέρω προσώπων, θεσπίζεται η διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του προτεινομένου άρθρου.

Με τη διάταξη του δεύτερου εδαφίου της παραγράφου 4 του προτεινομένου άρθρου, στις διατάξεις του εισοδηματικού κριτηρίου της παρ. 1α) του άρθρου 25 του ν. 3846/2010 υπάγονται και οι επαγγελματίες και έμποροι των περιοχών με ειδικά πληθυσμιακά κριτήρια που έχουν υπογράψει σύμβαση με τον οργανισμό «Ελληνικά Ταχυδρομεία Α.Ε.» και διακριτικό τίτλο «ΕΛΤΑ», με σκοπό την εκτέλεση συγκεκριμένων ταχυδρομικών υπηρεσιών, όπως διανομή αλληλογραφίας, διανομή και πληρωμή συντάξεων κτλ.

Επειδή η εν λόγω δραστηριότητα του ταχυδρομικού πράκτορα ασκείται επικουρικά, παράλληλα με την κύρια επαγγελματική δραστηριότητα των ανωτέρω προσώπων, και εντός του καταστήματος που διατηρεί ο επαγγελματίας, με κύριο σκοπό την εξυπηρέτηση των συμπολιτών τους που κατοικούν σε δυσπρόσιτες και αραιοκατοικημένες περιοχές της ελληνικής υπαίθρου, κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση της διάταξης αυτής.

5. Οι αναβάτες και μαθητευόμενοι αναβάτες δρομώνων ίππων ιπποδρόμου, πριν την ένταξή τους στον Κλάδο Κύριας Σύνταξης του Ο.Α.Ε.Ε. σύμφωνα με το άρθρο 9 του ν. 3655/2008, ανεξάρτητα από το χαρακτηρισμό του πρώην ΤΑ.Π.Ε.Α.Π.Ι. ως φορέα

επικουρικής ασφάλισης και πρόνοιας, ασφαλιζονταν για κύρια σύνταξη στο Ταμείο αυτό, με ειδικούς όρους και προϋποθέσεις.

Με το άρθρο 9 του ν. 3655/2008, οι κατά κύρια ασφάλιση ασφαλισμένοι του ΤΑ.Π.Ε.Α.Π.Ι. αναβάτες, μαθητευόμενοι αναβάτες και προπονητές εντάχθηκαν από την 01.08.2008 στον κλάδο κύριας σύνταξης του Ο.Α.Ε.Ε., ημερομηνία κατά την οποία κατέστησαν ασφαλισμένοι του. Με το άρθρο 4 του ίδιου νόμου, ο κλάδος ασθένειας του ΤΑ.Π.Ε.Α.Π.Ι. εντάχθηκε στον κλάδο ασθένειας του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ..

Επειδή το επάγγελμα των αναβατών παρουσιάζει ιδιαίτερους κινδύνους, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία του πρώην ΤΑ.Π.Ε.Α.Π.Ι., το Δ.Σ. του Ταμείου είχε τη δυνατότητα της σύναψης συμβάσεων με ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες για τη χορήγηση πρόσθετων παροχών στις περιπτώσεις ατυχημάτων κατά την εργασία τους. Για το σκοπό αυτό είχαν θεσπιστεί ειδικοί πόροι επί των αμοιβών τους που βάρυναν τόσο τους ίδιους όσο και τους εργοδότες τους. Τη διαδικασία αυτή ακολούθησε και το Δ.Σ. του Ο.Α.Ε.Ε. από 01.08.2008 (ημερομηνία ένταξης των αναβατών στον κλάδο κύριας σύνταξης του Ο.Α.Ε.Ε.), πλην όμως τόσο το Δ.Σ. του Οργανισμού όσο και οι ίδιοι οι αναβάτες επιθυμούν την απεμπλοκή τους από τη παραπάνω διαδικασία.

Άρθρο 54

Προϋποθέσεις Συνταξιοδότησης Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων του Ο.Α.Ε.Ε.

Για τους ασφαλισμένους του πρώην Τ.Α.Ν.Π.Υ. (Ταμείο Ασφάλισης Ναυτικών Πρακτόρων και Υπαλλήλων) και από 01.08.2008 Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων του Ο.Α.Ε.Ε., δεν συμπεριελήφθη διάταξη, ανάλογη με αυτές που έχουν προβλεφθεί για τους άλλους φορείς κύριας ασφάλισης (παρ. 1, 3, 4, 5, 6 & 7 του άρθρου 10 του ν. 3863/2010) που να τροποποιεί τη σχετική διάταξη του Καταστατικού του Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων του Ο.Α.Ε.Ε., όπως διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του ν. 2084/1992.

Επιπλέον στην παρ. 9 του άρθρου 10 αναφέρεται ότι γενικές ή καταστατικές διατάξεις φορέων κύριας ασφάλισης που προβλέπουν τη χορήγηση σύνταξης με τη συμπλήρωση 35 ετών ασφάλισης και του 58ου ή 60ου έτους έχουν εφαρμογή στους ασφαλισμένους που θεμελιώνουν συνταξιοδοτικό δικαίωμα μέχρι 31.12.2010.

Η μη ύπαρξη ρητής σχετικής διάταξης και για τον Τομέα Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων του Ο.Α.Ε.Ε., αλλά και η κατάργηση από 01.01.2011 των γενικών ή καταστατικών διατάξεων όλων των φορέων κύριας ασφάλισης που

προβλέπουν τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος με 35 χρόνια ασφάλισης και το 60ο ή μικρότερο έτος της ηλικίας, έχουν ως συνέπεια, ο Τομέας Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων του Ο.Α.Ε.Ε. να μην έχει διάταξη για τη χορήγηση σύνταξης με 40 χρόνια ασφάλισης και το 60ο έτος.

Άρθρο 55

Παράλληλη Ασφάλιση – Συνταξιοδότηση Ασφαλισμένων πρώην Ταμείου Προνοίας Ξενοδόχων

Με τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 3655/2008 (Α' 58) το Ταμείο Προνοίας Ξενοδόχων (Τ.Π.Ξ.) το οποίο αποτελούσε τμήμα του Ξενοδοχειακού Επιμελητηρίου εντάχθηκε από την 01.08.2008 στον Ο.Α.Ε.Ε..

Κατά την εφαρμογή των πιο πάνω διατάξεων διαπιστώθηκε ότι πολλοί ξενοδόχοι:

- α) ασκούσαν παράλληλα και άλλη δραστηριότητα ασφαλιστέα στον Ο.Α.Ε.Ε. ή στα καταργημένα Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α.,
- β) είχαν ήδη συνταξιοδοτηθεί από ένα από τα πιο πάνω Ταμεία και συνέχιζαν την ασφάλισή τους στο Τ.Π.Ξ. ή στον Ο.Α.Ε.Ε. και
- γ) λάμβαναν ήδη ή θα δικαιούντο στο μέλλον, αν δεν πραγματοποιείτο η ένταξη, περισσότερες από μία συντάξεις.

Για να μην δημιουργηθούν αφενός προβλήματα στην κατηγορία αυτή των ξενοδόχων, αφού σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 32 του π.δ. 258/2005 (Α 316) αναστέλλεται η σύνταξη ασφαλισμένου που συνεχίζει να ασκεί επάγγελμα ασφαλιστέο στον Ο.Α.Ε.Ε., αφετέρου για να μην μείνει ανεκμετάλλευτος ο χρόνος παράλληλης ασφάλισης, προτείνεται η ρύθμιση αυτή.

Με την ίδια διαδικασία (άρθρο 37 του π.δ. 258/2005) έχουν ρυθμιστεί και τα θέματα παράλληλης ασφάλισης, ασφάλισης και ταυτόχρονης λήψης σύνταξης και πολλαπλής συνταξιοδότησης που αφορούσαν στους ασφαλισμένους των καταργημένων ταμείων Τ.Ε.Β.Ε., Τ.Α.Ε. και Τ.Σ.Α.

Το «οργανικό ποσό σύνταξης» που αναφέρεται στο άρθρο, αφορά το ποσό που προκύπτει με βάση τα πραγματικά ασφαλιστικά δεδομένα του ασφαλισμένου (χρόνος ασφάλισης, ασφαλιστικές κατηγορίες, κλπ) σε αντιδιαστολή με το προνοιακό ποσό σύνταξης το οποίο καταβάλλεται σύμφωνα με τη γενική και ειδική κοινωνικοασφαλιστική νομοθεσία και το οποίο δεν συναρτάται με ασφαλιστικές εισφορές.

Άρθρο 56

Ασφάλιση Μελών Αγροτικών Συνεταιρισμών

Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί αποτελούν μία ιδιαίτερη μορφή οικονομικής δράσης που επικουρούν στη διατήρηση των αγροτικών κοινωνιών και στην αποφυγή της ερήμωσης της ελληνικής υπαίθρου στηρίζοντας τον γεωργικό τομέα και την αγροτική ανάπτυξη, αξιοποιώντας τη δυνατότητα συσπείρωσης των επιμέρους μικρών μονάδων.

Οι αγροτικοί συνεταιρισμοί και ιδιαίτερα οι γυναικείοι αγροτικοί συνεταιρισμοί, με την δράση τους αυτή, που στηρίζεται συνήθως στην προσωπική προσφορά των μελών τους, αποβλέπουν όχι τόσο στην επαγγελματική αποκατάσταση όσο στην αναγνώριση της κοινωνικής συμμετοχής και προσφοράς των μελών τους, στην διατήρηση παραδοσιακών προϊόντων και στην πολιτιστική ανάπτυξη της περιοχής τους, με παράλληλη ενίσχυση του αγροτικού τους εισοδήματος.

Με γνώμονα το ανωτέρω σκεπτικό, επιχειρείται, με την παρούσα διάταξη, η αποσαφήνιση του ασφαλιστικού καθεστώτος και η προστασία των μελών των αγροτικών συνεταιρισμών, γυναικείων και μη, με σκοπό την συνέχιση απρόσκοπτα της δράσης τους σε όλη τη χώρα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΕΤΑΑ

Άρθρο 57

Υποβολή καταστάσεων εισφορών ασφαλισμένων και εργοδοτών των Τομέων Υγειονομικών του ΕΤΑΑ

Κατά τη σύνταξη Ισολογισμών – Απολογισμών των Τομέων Υγειονομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) διαπιστώθηκε από τις υπηρεσίες των Τομέων ότι οι λογαριασμοί πολλών εργοδοτών εμφανίζονται πιστωτικοί, καθώς οι εργοδότες αυτοί, ενώ έχουν καταβάλει τις ασφαλιστικές εισφορές, παρέλειψαν να διαβιβάσουν στους Τομείς καταστάσεις εισφορών, δηλαδή καταστάσεις στις οποίες εμφανίζονται όλα τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει η υποχρέωσή τους.

Το γεγονός αυτό δημιουργεί δυσλειτουργία στους Τομείς αφού δεν καθίσταται εφικτό να γίνουν οι αντίστοιχες λογιστικές εγγραφές, να γίνουν οι έλεγχοι ορθότητας των εισφορών και να ενημερωθούν οι ατομικές μερίδες των ασφαλισμένων ενώ δεν είναι δυνατή η κατανομή των εσόδων στους Τομείς Υγειονομικών, καθώς και η βεβαίωση των απαιτήσεων των Τομέων για συμμετοχή του κράτους και η χορήγηση σύνταξης στους από 1/1/1993 εμπίσθους ασφαλισμένους.

Παρά τη συνεχή αλληλογραφία των υπηρεσιών των Τομέων, πολλοί εργοδότες δεν έχουν ανταποκριθεί στην υποχρέωσή τους αυτή η οποία αφορά καταστάσεις προηγούμενων ετών. Επίσης, πολλοί εργοδότες δεν έχουν ακόμη απογραφεί στο Μητρώο Εργοδοτών των Τομέων, ή δεν ενημερώνουν τους αρμόδιους για τυχόν αλλαγές του νομίμου εκπροσώπου, της επωνυμίας, της έδρας κ.λπ., παρά τις συνεχείς εγκυκλίους των Τομέων, γεγονός που εμποδίζει την ολοκλήρωση του Μητρώου Εργοδοτών.

Επιπλέον, κατά τον έλεγχο που διενεργούν τα ελεγκτικά όργανα των Τομέων Υγειονομικών, στα βιβλία και λοιπά στοιχεία που τηρούν οι εργοδότες που απασχολούν με οποιοδήποτε τρόπο ασφαλισμένους των Τομέων προς εξακρίβωση των πόρων αυτού, διαπιστώνεται ότι πολλοί εργοδότες ισχυρίζονται ότι μετά από έλεγχο που έχει διενεργηθεί από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. έχουν καταστρέψει τα σχετικά στοιχεία. Το γεγονός αυτό καθιστά ανέφικτο τον έλεγχο και ενέχει κινδύνους απώλειας πόρων για τους Τομείς.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, επιλύονται τα ζητήματα που αφορούν στην καταβολή των εισφορών, έτσι ώστε να καταστεί αποτελεσματικότερη η είσπραξη και ο έλεγχος των εισφορών των Τομέων Υγειονομικών, όπου έχει αναπτυχθεί υποσύστημα «Εκκαθάρισης Εργοδοτών».

Άρθρο 58

Εγγραφή στο ΕΤΑΑ-ΤΣΑΥ πριν την Έναρξη Επαγγέλματος

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 4 παρ. 1 του κ.ν. 5945/1934, και 2 παρ.1 του ν. 982/1979, στην ασφάλιση του Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών, του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (ΕΤΑΑ), ασφαλίζονται υποχρεωτικά όλοι οι υγειονομικοί που ασκούν νόμιμα το επάγγελμα στην Ελλάδα είτε ως ελεύθεροι επαγγελματίες, είτε ως έμμισθοι, καθώς και οι υγειονομικοί που απασχολούνται με αμοιβή σε ιατρικές, φαρμακευτικές και χημικές επιχειρήσεις και νομικά πρόσωπα πάσης φύσεως με οποιαδήποτε ιδιότητα.

Επίσης σύμφωνα με το άρθρο 18 παρ. 4 του ν. 3232/2004, οι υγειονομικοί που είναι εταίροι ΟΕ, ΕΕ, ΕΠΕ, μονοπρόσωπης εταιρείας περιορισμένης ευθύνης και μέλη Δ.Σ., Α.Ε. με αντικείμενο ιατρικές, οδοντιατρικές, φαρμακευτικές εργασίες κ.λ.π., εφόσον προσφέρουν τις υπηρεσίες τους στο νομικό πρόσωπο της εταιρείας χωρίς αμοιβή ασφαλίζονται στο ΤΣΑΥ και καταβάλλουν εισφορές ελεύθερου επαγγελματία. Με τον ίδιο τρόπο ασφαλίζονται οι απασχολούμενοι σε ερευνητικά προγράμματα Πανεπιστημίων, Νοσοκομείων ή άλλων ιδρυμάτων, οι συμμετέχοντες σε μεταπτυχιακές σπουδές είτε ως υπότροφοι, είτε χωρίς αμοιβή.

Επειδή έχει διαπιστωθεί ότι μια μεγάλη κατηγορία νέων υγειονομικών, ιδίως γιατρών, μετά τη λήψη του πτυχίου τους και της άδειας άσκησης επαγγέλματος, μένουν ανασφάλιστοι σε αναμονή ειδικότητας ή γενικά μέχρι την έναρξη επαγγέλματος, με αποτέλεσμα να μην καλύπτονται ούτε για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, προτείνεται η θέσπιση της κατωτέρω διάταξης.

Άρθρο 59

Ασφάλιση στους Τομείς Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του ΕΤΑΑ

1. Με τις παρ. 1 και 2 αντικαθίσταται το άρθρο 13 του ν. 3518/2006 που ορίζει τα ασφαλιστέα πρόσωπα στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του ΕΤΑΑ και παρέχεται η δυνατότητα προαιρετικής υπαγωγής στη ασφάλιση του Τομέα αυτού των μέχρι 31.12.1992 μισθωτών ασφαλισμένων, ηλικίας άνω των πενήντα και έως πενήντα πέντε ετών.

Με το ν. 3518/2006 (Α' 272), άρθρα 11-17, συστάθηκε ο Κλάδος Επικουρικής Ασφάλισης του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. (από 1-10-2008 Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του Κλάδου Επικουρικής Ασφάλισης του ΕΤΑΑ), στην ασφάλιση του οποίου σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 13 του ν.3518/06 υπάγονται υποχρεωτικά: α) οι από 1-1-93 και εφεξής ασφαλισμένοι του κλάδου κύριας σύνταξης του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., β) οι μέχρι 31-12-92 μισθωτοί που είναι ασφαλισμένοι του κλάδου κύριας σύνταξης του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., εφόσον δεν υπάγονται σε άλλο επικουρικό φορέα και γ) οι μέχρι 31-12-92 ελεύθεροι επαγγελματίες που είναι ασφαλισμένοι του κλάδου κύριας σύνταξης του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., εφόσον δεν υπάγονται σε άλλο επικουρικό φορέα και δεν έχουν συμπληρώσει το πεντηκοστό έτος της ηλικίας τους, κατά την έναρξη λειτουργίας του (1.1.2007).

Επιπλέον με τη διάταξη της παρ.2 του ανωτέρω άρθρου παρέχεται η δυνατότητα, στους μέχρι 31.12.1992 ελεύθερους επαγγελματίες, να ασφαλιστούν προαιρετικά, εφόσον είναι ασφαλισμένοι στον κλάδο κύριας σύνταξης του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., δεν υπάγονται σε άλλον επικουρικό φορέα και έχουν ηλικία άνω των πενήντα και έως πενήντα πέντε ετών κατά την έναρξη λειτουργίας του (1.1.2007).

Με αφορμή αιτήματα μισθωτών ασφαλισμένων του ανωτέρω Τομέα για την παροχή δυνατότητας προαιρετικής υπαγωγής τους στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης,

όπως ισχύει για τους ελεύθερους επαγγελματίες ζητήθηκαν οι απόψεις του Δ.Σ. του Ταμείου για τη θέσπιση διάταξης, έτσι ώστε η υπαγωγή τους να είναι προαιρετική με τους ίδιους όρους που ισχύει για τους ελεύθερους επαγγελματίες, το οποίο και συμφώνησε.

Έτσι για λόγους ίσης μεταχείρισης των ασφαλισμένων μισθωτών και ελεύθερων επαγγελματιών του εν λόγω Τομέα, αφού υπήρχε δυσμενής διάκριση σε βάρος των μισθωτών οι οποίοι λόγω ηλικίας δεν θα συμπλήρωναν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να λάβουν την επικουρική σύνταξη καθώς και για λόγους νομοτεχνικούς κρίνεται απαραίτητη η αντικατάσταση του άρθρου 13 του ν. 3518/2006, που ορίζει τα ασφαλιστέα πρόσωπα από τότε που ίσχυσε (1.1.2007).

2. Με τις παρ. 3 και 4, αντικαθίσταται η περίπτωση β) του άρθρου 6 και η περίπτωση δ) της παραγράφου 1 του άρθρου 15 του ν. 3518/2006 που ορίζουν το χρόνο ασφάλισης στην Ειδική Προσαύξησης και στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων αντίστοιχα, έτσι ώστε οι ασφαλισμένοι να μπορούν να δηλώσουν οποτεδήποτε, το εάν ο χρόνος ασφάλισης τους στον πρώην ΕΛΠΠ, θα θεωρηθεί χρόνος ασφάλισης στην Ειδική Προσαύξηση ή τον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης του ΕΤΑΑ.

Με το άρθρο 2 του ν. 3518/2006, καταργήθηκε ο Ειδικός Λογαριασμός Πρόσθετων Παροχών που συστήθηκε με τον ν. 915/79 και η πρόσθετη σύνταξη του Λογαριασμού αυτού αντικαταστάθηκε από την Ειδική Προσαύξηση που βαρύνει τον κλάδο κύριας σύνταξης Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. και καταβάλλεται από αυτόν.

Με τη διάταξη της περίπτωσης β) του άρθρου 6 του ν. 3518/2006 ορίζεται ότι, ο χρόνος που έχει διανυθεί στην ασφάλιση του ΕΛΠΠ μπορεί να θεωρηθεί χρόνος ασφάλισης για την Ειδική Προσαύξηση, εκτός εάν με αίτηση του ίδιου του ασφαλισμένου, που θα υποβληθεί μέσα σε έναν χρόνο από την έναρξη ισχύος του νόμου, θεωρηθεί ως χρόνος ασφάλισης στον Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης. Στην περίπτωση αυτή δεν λαμβάνεται υπόψη για την Ειδική Προσαύξηση.

Αντίστοιχα, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης δ) της παρ. 1 του άρθρου 15 ορίζεται ότι, ο χρόνος που έχει διανυθεί στην ασφάλιση του ΕΛΠΠ από τους μέχρι 31.12.1992 ασφαλισμένους, ο οποίος μεταφέρεται στον Κλάδο μετά από αίτησή τους που υποβάλλεται μέσα σε ένα χρόνο από την ισχύ του νόμου και εφόσον δεν έχει θεωρηθεί χρόνος ασφάλισης για την Ειδική Προσαύξηση του Κλάδου Κύριας Σύνταξης.

Με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται η ανατρεπτική προθεσμία του ενός έτους για την υποβολή της αίτησης, προκειμένου οι ασφαλισμένοι να μπορούν να δηλώσουν οποτεδήποτε, το εάν ο χρόνος ασφάλισης τους, που έχει πραγματοποιηθεί στον πρώην ΕΛΠΠ, θα θεωρηθεί χρόνος ασφάλισης στην Ειδική Προσαύξηση του Κλάδου Κύριας Σύνταξη ή χρόνος ασφάλισης στον Τομέα Επικουρικής Ασφάλισης του ΕΤΑΑ.

3. Με την παρ. 5 αντικαθίσταται η περίπτωση α) της παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 3518/2006, που ορίζει τις προϋποθέσεις χορήγησης εφάπαξ παροχών από τον Κλάδο Εφάπαξ Παροχών, έτσι ώστε να δοθεί η δυνατότητα χορήγησης εφάπαξ παροχής και στους συνταξιοδοτούμενους λόγω οριστικής αναπηρίας με λιγότερο από δέκα (10) έτη ασφάλισης.

Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 23 του ν. 3518/2006 μεταξύ των προϋποθέσεων χορήγησης εφάπαξ παροχών του Τομέα Πρόνοιας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του Κλάδου Πρόνοιας του ΕΤΑΑ είναι ότι ο χρόνος ασφάλισης του ασφαλισμένου στον Τομέα αυτό και ο χρόνος ασφάλισης που διανύθηκε στον ΕΛΠΠ, δεν μπορεί να είναι μικρότερος από 10 έτη.

Με την προτεινόμενη διάταξη δίνεται η δυνατότητα χορήγησης εφάπαξ παροχής και στους συνταξιοδοτούμενους λόγω οριστικής αναπηρίας με ελάχιστο απαιτούμενο χρόνο τα πέντε (5) έτη σύμφωνα με το άρθρο 3 του ν. 915/79 και του άρθρου 56 του ν. 2084/92.

Άρθρο 60

Παράλληλη Ασφάλιση ΕΤΑΑ και ΟΑΕΕ

Με την παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 3863/2010, προβλέπεται η υποχρεωτική ασφάλιση των μέχρι 31/12/1992 ασφαλισμένων (παλαιοί ασφαλισμένοι) του κλάδου κύριας ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α. στον Ο.Α.Ε.Ε., εφόσον ασκούν δραστηριότητα υπακτέα στην ασφάλιση του Οργανισμού και δεν είναι συναφής με την επαγγελματική ιδιότητα του μηχανικού.

Δεδομένου ότι στον κλάδο κύριας ασφάλισης του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.) ασφαλίζονται, πλην των μηχανικών (Τομέας Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων), οι υγειονομικοί (Τομέας Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών) και οι νομικοί (Τομέας Ασφάλισης Νομικών), η προβλεπόμενη εξαίρεση, για λόγους ίσης μεταχείρισης, κρίνεται αναγκαίο να επεκταθεί και στους ασφαλισμένους των εν λόγω Τομέων.

Επίσης, με την παρούσα ρύθμιση αντιμετωπίζεται το ζήτημα που έχει προκύψει με τους ασφαλισμένους του Ε.Τ.Α.Α.-Τ.Σ.Α.Υ. που έχουν υπαχθεί στην ασφάλιση του Κλάδου Μονοσυνταξιούχων, οι οποίοι μετά την υπαγωγή τους στον Ο.Α.Ε.Ε. διαγράφονται υποχρεωτικά από τον Κλάδο. Το ύψος της παροχής που θα λάβουν από τον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων θα προσδιοριστεί μετά από οικονομική μελέτη, προκειμένου να μην απωλέσουν το μέρος της παροχής που αντιστοιχεί στο χρονικό διάστημα καταβολής εισφορών στον Κλάδο Μονοσυνταξιούχων.

Αντίστοιχο ζήτημα έχει προκύψει και για τους ασφαλισμένους του Ε.Τ.Α.Α.-Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. που έχουν υπαχθεί υποχρεωτικά στην Ειδική Προσαύξηση, οι οποίοι μετά την υπαγωγή τους στον Ο.Α.Ε.Ε. μπορούν να συνεχίσουν προαιρετικά την ασφάλισή τους στην Ειδική Προσαύξηση. Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, η Ειδική Προσαύξηση καταβάλλεται μειωμένη σε περίπτωση που υπάρξει ασφάλιση σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, συνεπώς και στην περίπτωση που τα ανωτέρω πρόσωπα υπαχθούν στην ασφάλιση του Ο.Α.Ε.Ε. θα λάβουν μειωμένη Ειδική Προσαύξηση, ακόμη και για το διάστημα που είχαν υπαχθεί υποχρεωτικά σε αυτήν. Για λόγους ίσης μεταχείρισης, προτείνεται για το διάστημα που τα ανωτέρω πρόσωπα υπάγονταν υποχρεωτικά στην Ειδική Προσαύξηση και μέχρι την υποχρεωτική υπαγωγή τους στον Ο.Α.Ε.Ε., να γίνεται αυτοτελής υπολογισμός της Ειδικής Προσαύξησης, χωρίς τον υπολογισμό του μετέπειτα διανυθέντος χρόνου ασφάλισης στον Ο.Α.Ε.Ε. Για το χρόνο που τα ανωτέρω πρόσωπα θα συνεχίσουν να ασφαλίζονται προαιρετικά στην Ειδική Προσαύξηση, αυτή θα υπολογίζεται σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 2α του άρθρου 8 του ν. 3518/2006.

Άρθρο 61

Ειδικές Ρυθμίσεις ΕΤΑΑ

1. Με τη διάταξη της περίπτωσης δ της παρ. 17 του άρθρου 10 του ν.3863/2010, το όριο ηλικίας συνταξιοδότησης μητέρων ανηλίκων τέκνων ασφαλισμένων σε κλάδους κύριας ασφάλισης – σύνταξης αυτοαπασχολούμενων καθορίζεται από 1/1/2011 στο 55ο έτος της ηλικίας, από 1/1/2012 στο 58ο έτος και από 1/1/2013 στο 65ο έτος της ηλικίας. Το όριο ηλικίας για τη λήψη μειωμένης σύνταξης καθορίζεται αντίστοιχα από 1/1/2011 στο 50^ο έτος της ηλικίας, από 1/1/2012 στο 53^ο έτος και από 1/1/2013 στο 60^ο έτος της ηλικίας.

Δυνατότητα συνταξιοδότησης γυναικών ασφαλισμένων στους φορείς αυτοαπασχολούμενων (Ο.Α.Ε.Ε. και Ε.Τ.Α.Α.) ως μητέρων ανηλίκων τέκνων, προβλέπεται μόνο για τις ασφαλισμένες στο Τ.Α.Ν.Π.Υ. (Τομέας του Ο.Α.Ε.Ε.) που είχαν υπαχθεί στην ασφάλιση μέχρι 31/5/1986, και στον Τομέα Ασφάλισης Νομικών

(Τομέας του Ε.Τ.Α.Α.), ενώ δεν προβλέπεται η χορήγηση μειωμένης σύνταξης στους φορείς αυτοαπασχολούμενων.

Με την προσθήκη του προτεινόμενου εδαφίου, διευκρινίζεται ότι η ρύθμιση αφορά μόνο στις γυναίκες ασφαλισμένες στο Τ.Α.Ν.Π.Υ. μέχρι 31/5/1986, καθώς και στο Τομέα Ασφάλισης Νομικών, δεδομένου ότι μόνο για τις εν λόγω ασφαλισμένες προβλέπεται από τις καταστατικές τους διατάξεις η δυνατότητα συνταξιοδότησής τους ως μητέρων ανηλίκων τέκνων. Αντίστοιχα, δεν χορηγούνται μειωμένες συντάξεις στις ανωτέρω, καθώς και στην περίπτωση αυτή δεν προβλέπεται από τις καταστατικές διατάξεις των Τομέων.

2. Με τις διατάξεις της παρ. 1α του άρθρου 2 του ν. 3865/2010 προβλέπεται ότι οι τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι και λειτουργοί του Δημοσίου, τακτικοί και μετακλητοί υπάλληλοι της Βουλής, των Ν.Π.Δ.Δ. και των Ο.Τ.Α. α΄ και β΄ βαθμίδας, καθώς και οι ιερείς και οι υπάλληλοι των εκκλησιαστικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που προσλαμβάνονται για πρώτη φορά από 1/1/2011 και μετά, υπάγονται υποχρεωτικά και αυτοδίκαια στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ.

Στην ανωτέρω ρύθμιση δεν υπήρξε πρόβλεψη για την εξαίρεση από την υποχρεωτική ασφάλιση στον κλάδο κύριας σύνταξης του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, όσων βάσει των καταστατικών διατάξεων και του άρθρου 39 του ν.2084/1992 υπάγονται στην ασφάλιση των Τομέων κύριας ασφάλισης του Ε.Τ.Α.Α. (Τ.Σ.Α.Υ., Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., Τομέας Ασφάλισης Νομικών), όπως προβλέπεται στην παρ. 2 του άρθρου 27 του ν.3863/2010.

Για την αντιμετώπιση των ζητημάτων που έχουν προκύψει για την ασφάλιση των μηχανικών, υγειονομικών και νομικών που προσλαμβάνονται από 1/1/2011 στο Δημόσιο, προτείνεται η θέσπιση της εν λόγω ρύθμισης, ώστε τα εν λόγω πρόσωπα να εξαιρούνται από την ασφάλιση στο ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, και να υπάγονται στους αντίστοιχους Τομείς του Ε.Τ.Α.Α., στο οποίο και υπάγονται για επικουρική ασφάλιση, υγειονομική περίθαλψη και εφάπαξ.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 22 του ν. 2084/1992 καθορίστηκε ότι η εισφορά των από 1/1/1993 εμμίσθων ασφαλισμένων υπολογίζεται επί των αποδοχών τους, οι οποίες κατά μήνα δεν μπορούν να υπερβαίνουν το οκταπλάσιο του κατά το έτος 1991 μέσου μηνιαίου κατά κεφαλή Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος (Α.Ε.Π.), αναπροσαρμοζόμενου με το εκάστοτε ποσοστό αύξησης των συντάξεων των δημοσίων υπαλλήλων. Τα ανωτέρω έχουν περιληφθεί και στο άρθρο 4 του ν.3518/2006 για τους από 1/1/1993 εμμίσθους ασφαλισμένους του Ε.Τ.Α.Α. – Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, εκτός του ανωτέρω ανωτάτου ορίου αποδοχών επί του οποίου υπολογίζονται οι εισφορές των μισθωτών, τίθεται και κατώτατο όριο αποδοχών ίσο με το ποσό της 1^{ης} ασφαλιστικής κατηγορίας, κατά τις διατάξεις του ν. 2084/1992 και των π.δ. 124/1993, 125/1993 και 126/1993, για τους από 1/1/1993 εμμίσθους ασφαλισμένους του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων.

Ο καθορισμός κατώτατου ορίου αποδοχών στους μισθωτούς του Ε.Τ.Α.Α. κρίνεται αναγκαίος, καθώς έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο έμμισθοι ασφαλισμένοι του Ταμείου να δηλώνουν χαμηλές αποδοχές και κατά συνέπεια οι ασφαλιστικές τους εισφορές να είναι χαμηλές, αλλά να έχουν τις ίδιες παροχές με ασφαλισμένους που καταβάλουν υψηλότερες ασφαλιστικές εισφορές.

Για παράδειγμα ιατροί που παρέχουν υπηρεσίες (π.χ. εφημερίες σε ιδιωτικό θεραπευτήριο κ.λπ.), δηλώνουν μηνιαίες αποδοχές € 150,00 και κατά συνέπεια για την κύρια ασφάλιση καταβάλλουν €10,00 και για ασθένεια € 3,83, σε σχέση με ιατρό ελεύθερο επαγγελματία ο οποίος καταβάλλει € 138,70 για την κύρια σύνταξη και € 44,70 για ασθένεια, ενώ ο φορέας τους καλύπτει για 25 ημέρες ασφάλισης για σύνταξη καθώς και πλήρη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

4. Με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3144/2003 δόθηκε η δυνατότητα στο ιπτάμενο προσωπικό του Ε.Κ.Α.Β. που κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του απασχολείται στην αεροδιακομιδή ασθενών, να συνυπολογίσει στο διπλάσιο το χρόνο αυτό στον Τομέα Σύνταξης και Ασφάλισης Υγειονομικών (Τ.Σ.Α.Υ.) του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), καταβάλλοντας τις προβλεπόμενες εισφορές.

Ο αναγνωριζόμενος χρόνος ασφάλισης δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τα ανωτέρω πρόσωπα για τη συνταξιοδότησή τους από το Ε.Τ.Α.Α. – Τ.Σ.Α.Υ. με τη συμπλήρωση 37 ετών ασφάλισης, ανεξαρτήτως ορίου ηλικίας, καθώς, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 3232/2004, για τη συμπλήρωση των 37 ετών ασφάλισης λαμβάνεται υπόψη ο χρόνος υποχρεωτικής ασφάλισης από ανεξάρτητη ασφάλιση σε φορείς κύριας ασφάλισης ελευθέρων επαγγελματιών και ανεξάρτητα απασχολούμενων, και συνεπώς κάθε άλλος χρόνος πραγματικός ή πλασματικός, δεν συνυπολογίζεται για τη συμπλήρωση 37 ετών ασφάλισης.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση τα ανωτέρω πρόσωπα μπορούν να συνυπολογίσουν στο χρόνο ασφάλισής τους τον ως άνω αναγνωριζόμενο χρόνο και να συνταξιοδοτηθούν από το Ε.Τ.Α.Α. – Τ.Σ.Α.Υ. με τη συμπλήρωση 37 ετών ασφάλισης, ανεξαρτήτως ηλικίας, ακόμη και εάν ο χρόνος ασφάλισης συμπληρωθεί από 1/1/2011 και εφεξής.

Επιπλέον, για τα ανωτέρω πρόσωπα που έχουν υπαχθεί στην κοινωνική ασφάλιση μέχρι 31/12/1992 (παλαιοί ασφαλισμένοι) εξακολουθούν να ισχύουν οι περιορισμοί

που τίθενται με τις διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 10 του ν.3863/2010 περί λήψης δεύτερης σύνταξης.

5. Με την παράγραφο 5 του άρθρου αυτού τροποποιούνται οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 3232/2004, σύμφωνα με τις οποίες οι γιατροί εργασίας που απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας, ανεξάρτητα από την ημερομηνία πρόσληψής τους και ανεξάρτητα από προηγούμενη υποχρεωτική ασφάλισή τους σε άλλον φορέα ασφάλισης πλην του ΤΣΑΥ, ασφαλίζονται υποχρεωτικά στο ΤΣΑΥ καταβάλλοντας σε αυτό την εισφορά ελεύθερου επαγγελματία, ενώ διακόπτεται η τυχόν υποχρεωτική τους ασφάλιση σε άλλον φορέα, στον οποίο μπορούν να ασφαλιστούν προαιρετικά σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν. 2084/1992, καταβάλλοντας οι ίδιοι το σύνολο των ασφαλιστικών εισφορών τους.

Με την προτεινόμενη διάταξη, και προκειμένου να μην καθίσταται επαχθέστερο το ασφαλιστικό καθεστώς τους, οι γιατροί εργασίας που απασχολούνται με σχέση εξαρτημένης εργασίας, οι οποίοι από την πρόσληψή τους έχουν υπαχθεί υποχρεωτικά σε οικείο του εργοδότη φορέα κοινωνικής ασφάλισης, συνεχίζουν να υπάγονται στην ασφάλιση του φορέα αυτού. Η ισχύς της διάταξης αυτής ανατρέχει στο χρόνο έναρξης ισχύος του άρθρου 18 του ν. 3232/2004.

6. Με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 44 του ν. 3863/2010 προβλεπόταν η άτοκη επιστροφή των ασφαλιστικών εισφορών στους από 1/1/1993 εμμίσθους ασφαλισμένους του Τομέα Ασφάλισης Νομικών (Τ.Α.Ν.) του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων (Ε.Τ.Α.Α.), οι οποίοι διεγράφησαν από την ασφάλιση του ανωτέρω Τομέα με αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του πρώην Ταμείου Νομικών.

Λόγω του μεγάλου αριθμού των αιτήσεων που υποβλήθηκαν (περίπου 2.500), οι υπηρεσίες του Τομέα δεν έχουν καταφέρει μέχρι σήμερα να ολοκληρώσουν τη διαδικασία επιστροφής των εισφορών, και για το λόγο αυτό με την προτεινόμενη ρύθμιση δίνεται παράταση στην ανωτέρω προθεσμία μέχρι 31/12/2011.

7. Με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 6441/1935, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 517/1968, δίνεται η δυνατότητα σε φαρμακοποιούς που διατηρούν φαρμακείο σε περιφέρεια κοινότητας ή δήμου, που δεν αποτελεί πρωτεύουσα νομού, καθώς και σε κοινότητα ή δήμο μη κείμενο στο νομό Αττικής ή στους Δήμους Πειραιά και Θεσσαλονίκης, να λάβουν μισή σύνταξη, εφόσον έχουν τις προϋποθέσεις συνταξιοδότησης, και συγχρόνως να συνεχίσουν να λειτουργούν το φαρμακείο τους.

Η εν λόγω ρύθμιση είχε θεσπιστεί προκειμένου να εξυπηρετηθούν ιδιαίτερες ανάγκες της εποχής εκείνης, οι οποίες έχουν πλέον παρέλθει, και για το λόγο αυτό κρίνεται

σκόπιμη η κατάργηση της εν λόγω ρύθμισης με την παράγραφο 7 της περίπτωσης Β του άρθρου 85.

Παράλληλα αναδιατυπώνονται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 57 του Κωδ. Νόμου 5945/1934, όπως αυτό ίσχυε μετά την τροποποίησή του με τις διατάξεις της παρ.2 του άρθρου 6 του ν. 982/1979, και εξακολουθεί να ισχύει η πρόβλεψη για αναστολή της σύνταξης στις περιπτώσεις που οι συνταξιούχοι του ΤΣΑΥ ασκήσουν το επάγγελμα.

Η παρ. 4 του ανωτέρω άρθρου, με την οποία εξαιρούνται από την αναστολή της σύνταξης οι ιατροί, συνταξιούχοι λόγω γήρατος που προσλαμβάνονται σε ιαματικές πηγές για εποχιακή απασχόληση, σε περίπτωση που δεν είναι δυνατή η πλήρωση των θέσεων αυτών από εν ενεργεία ιατρούς, καταργείται, δεδομένου ότι υπάρχει πληθώρα ιατρών που μπορούν να απασχοληθούν στις συγκεκριμένες, και συνεπώς έχει παρέλθει η ανάγκη ύπαρξης αυτής της ευνοϊκής ρύθμισης.

8. Με τις διατάξεις του ν. 612/1977 δίνεται η δυνατότητα σε ασφαλισμένους φορέων αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που πάσχουν από βαριές παθήσεις, όπως παραπληγία, τύφλωση, μεσογειακή αναιμία κ.λπ., με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω, να συνταξιοδοτηθούν από τους ανωτέρω φορείς με τη συμπλήρωση 15 ετών ασφάλισης, ανεξαρτήτως ηλικίας, όμως ο υπολογισμός της σύνταξης γίνεται για 35 έτη ασφάλισης.

Για τους από 1/1/1993 ασφαλισμένους, το ποσό της μηνιαίας σύνταξης γήρατος και αναπηρίας αντιστοιχεί στο 2% επί των μηνιαίων συντάξιμων αποδοχών ή ασφαλιστικών κατηγοριών για κάθε έτος συντάξιμης υπηρεσίας.

Για τους ανωτέρω ασφαλισμένους του Ε.Τ.Α.Α. που ασκούν ελεύθερο επάγγελμα υποχρεωτική είναι η 1η ασφαλιστική κατηγορία, ενώ στις λοιπές μπορούν να υπαχθούν κατόπιν αίτησής τους.

Δεδομένου ότι στις περιπτώσεις συνταξιοδότησης με τις διατάξεις του ν.612/1977, προκύπτει ζήτημα υπολογισμού της σύνταξης για το χρονικό διάστημα πέραν των 15 ετών και μέχρι τα 35, καθώς ο χρόνος αυτός δεν είναι πραγματικός, και συνεπώς δεν έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές επί ασφαλιστικής κατηγορίας, προτείνεται να θεωρείται ότι για το διάστημα αυτό έχουν καταβληθεί ασφαλιστικές εισφορές επί της 1ης ασφαλιστικής κατηγορίας, η οποία είναι και η υποχρεωτική.

Αντίστοιχη ρύθμιση υπάρχει και για τον Ο.Α.Ε.Ε. (π.δ. 258/2005).

Άρθρο 62

Αναγνώριση χρόνων στο ΕΤΑΑ

Ο Ειδικός Λογαριασμός Προσθέτων Παροχών (Ε.Λ.Π.Π.) συστάθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 33 του ν. 915/1979. Στον ανωτέρω Λογαριασμό υπάγονταν υποχρεωτικά οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. που δεν υπάγονταν σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, και οι μη δικαιούμενοι σύνταξης από άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο. Επιπλέον, σύμφωνα με το άρθρο 2 της υπ' αριθ. 43/3/715/4-4-1981 υπουργικής απόφασης, προϋπόθεση για τη χορήγηση παροχών από τον Ε.Λ.Π.Π. είναι η μη συνταξιοδότηση από άλλο ασφαλιστικό φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο.

Με βάση τα ανωτέρω, οι ασφαλισμένοι του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε. που υπάγονταν και σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, εξαιρούνταν υποχρεωτικά από την ασφάλιση του Ε.Λ.Π.Π., με αποτέλεσμα, σε περίπτωση που δεν λάμβαναν σύνταξη από το δεύτερο φορέα, να λαμβάνουν μειωμένη σύνταξη από τον Λογαριασμό.

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 του ν.3518/06 ο Ειδικός Λογαριασμός προσθέτων παροχών (Ε.Λ.Π.Π.) αντικαθίσταται από την Ειδική Προσαύξηση.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση δίνεται η δυνατότητα στα ανωτέρω πρόσωπα να αναγνωρίσουν στην προαναφερόμενη Ειδική Προσαύξηση και τον Τομέα Πρόνοιας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, τα διαστήματα κατά τα οποία εξαιρέθηκαν από τον Ε.Λ.Π.Π. λόγω της υπαγωγής τους και σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο, με την προϋπόθεση ότι δεν έχουν δικαιωθεί ή δεν θα δικαιωθούν σύνταξη από άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, και έχουν διακόψει την παράλληλη επαγγελματική τους δραστηριότητα. Το ύψος και ο τρόπος καταβολής της εισφοράς για την αναγνώριση θα καθοριστεί με υπουργική απόφαση, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του Ε.Τ.Α.Α.

Αντίστοιχα, αναγνωρίζεται ο χρόνος ασφάλισης στην Ειδική Προσαύξηση και τον Τομέα Πρόνοιας Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων, και ο χρόνος ασφάλισης στον καταργηθέντα Ε.Λ.Π.Π. για τον οποίο έχουν καταβληθεί οι προβλεπόμενες ασφαλιστικές εισφορές, ακόμη και εάν αυτός συμπίπτει με χρόνο ασφάλισης και σε άλλο φορέα κύριας ασφάλισης, με την προϋπόθεση ότι ο ασφαλισμένος δεν δικαιούται και δεν θα δικαιωθεί σύνταξη από το δεύτερο φορέα, και έχει διακόψει την παράλληλη επαγγελματική του δραστηριότητα.

Δεδομένου ότι τα ανωτέρω πρόσωπα δεν θα δικαιωθούν δεύτερης σύνταξης, προτείνεται να γίνεται αυτοτελής υπολογισμός της Ειδικής Προσαύξησης, δηλαδή να μην λαμβάνεται κατά τον υπολογισμό ο χρόνος που έχει διανυθεί στην ασφάλιση άλλου φορέα κύριας ασφάλισης ή του Δημοσίου μετά την υπαγωγή στην ασφάλιση του Τ.Σ.Μ.Ε.Δ.Ε., δηλαδή στην περίπτωση αυτή ο παράγοντας Δ είναι ίσος με μηδέν. Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και για όσους έχουν ήδη συνταξιοδοτηθεί από τον Τομέα Σύνταξης Μηχανικών και Εργοληπτών Δημοσίων Έργων του Ε.Τ.Α.Α.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΙΚΑ ΕΤΑΜ

Άρθρο 63

Ρυθμίσεις ΙΚΑ ΕΤΑΜ

1. Με την παρ. 1 προτείνεται η εκ νέου ρύθμιση των οφειλών των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στους τομείς ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων.

Όπως είναι γνωστό, με τις διατάξεις των άρθρων 9 του ν. 3551/2007 (Α' 76) και 20 του ν. 3769/2009 (Α' 105) δόθηκε η δυνατότητα αναστολής καταβολής των πάσης φύσεως οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και τους λοιπούς ασφαλιστικούς οργανισμούς, αρμοδιότητας Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης των επιχειρήσεων του άρθρου 1 του ν. 3551/2007 μέχρι 31.12.2010.

Επειδή όμως οι ανωτέρω επιχειρήσεις αντιμετωπίζουν σοβαρά προβλήματα, προκειμένου να μπορέσουν να επιβιώσουν οικονομικά και να ανταπεξέλθουν στις αρνητικές επιδράσεις της οικονομικής κρίσης, η οποία πλήττει τον κλάδο αυτό και τη ναυτιλία γενικότερα, ιδιαίτερα στην παρούσα εξαιρετικά δυσμενή οικονομική συγκυρία, κρίνεται απαραίτητη η περαιτέρω διευκόλυνση των επιχειρήσεων του κλάδου.

Ειδικότερα, με την προωθούμενη διάταξη προτείνεται η κεφαλαιοποίηση των πάσης φύσεως οφειλών των επιχειρήσεων του άρθρου 1 του ν. 3551/2007, η αναστολή λήψης εις βάρος τους αναγκαστικών μέτρων μέχρι 31.12.2013 και η χορήγηση αποδεικτικού ασφαλιστικής ενημερότητας, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων. Προϋπόθεση για την εφαρμογή της ως άνω κεφαλαιοποίησης των οφειλών και αναστολής λήψης αναγκαστικών μέτρων μέχρι τις 31.12.2013 αποτελεί η εμπρόθεσμη καταβολή των τρεχουσών μηνιαίων ασφαλιστικών εισφορών για το χρονικό διάστημα από 1.1.2011 έως και 31.12.2013. Στις επιχειρήσεις αυτές χορηγείται αποδεικτικό ασφαλιστικής ενημερότητας, κατά παρέκκλιση των σχετικών διατάξεων της κείμενης νομοθεσίας.

Όσες επιχειρήσεις έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους σύμφωνα με τις διατάξεις άλλων νόμων, μπορούν να εξακολουθήσουν να υπάγονται στις διατάξεις αυτές ή να υπαχθούν στις διατάξεις των άρθρων 54 και επόμενα του ν.3863/2010 για τη ρύθμιση των οφειλών τους.

Τα ανωτέρω μέτρα, τα οποία, προκειμένου να μην δημιουργηθεί πρόβλημα στην εύρυθμη λειτουργία των επιχειρήσεων της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, ισχύουν αναδρομικά από 1.1.2011, διασφαλίζουν ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις θα

ανακουφισθούν από σημαντικό τμήμα των οικονομικών τους επιβαρύνσεων και ότι θα τους δοθεί η απαραίτητη ώθηση, ώστε να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητά τους.

2. Με την παρ. 2 προτείνεται η ανάληψη αποπληρωμής των οφειλών της αστικής, μη κερδοσκοπικής εταιρείας με την επωνυμία «Επικοινωνία» προς το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που δημιουργήθηκαν κατά το χρονικό διάστημα λειτουργίας της εταιρείας και μέχρι τη λύση της, να γίνει από το Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, βαρύνοντας τον τακτικό προϋπολογισμό του έτους 2012.

Η ανάληψη των οφειλών της μονάδας αυτής από τον Προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας κρίνεται σκόπιμη, δεδομένου ότι επρόκειτο για μία μονάδα φροντίδας τυφλών και πολυανάπηρων παιδιών «Επικοινωνία» που συστάθηκε από το Κέντρο Αποκατάστασης Τυφλών (ΚΕΑΤ) και τον Πανελλήνιο Σύλλογο Γονέων, Κηδεμόνων και Φίλων Ατόμων με προβλήματα Όρασης «ΑΜΥΜΩΝΗ» και λειτούργησε για περισσότερο από 10 χρόνια σε παραχωρημένες εγκαταστάσεις στην πρώην Αμερικανική Βάση του Ελληνικού με την υλική υποστήριξη του Κράτους (Υπουργείο Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης), παρέχοντας στήριξη σε παιδιά με προβλήματα όρασης και κοινωνικό έργο αναγνωρισμένο.

3. Μετά την ψήφιση πρόσφατα του νόμου 3892/2010 (Α' 189) για ηλεκτρονική καταχώριση και εκτέλεση ιατρικών συνταγών και παραπεμπτικών ιατρικών εξετάσεων, προέκυψε η επιτακτική ανάγκη και προτείνεται η προσθήκη εδαφίων στο τέλος του άρθρου 8 του παραπάνω νόμου (λόγων προδήλου οφέλους και δημοσίου συμφέροντος και λόγω του γεγονότος ότι το ΙΚΑ – ΕΤΑΜ τυγχάνει ο κύριος ασφαλιστικός φορέας της χώρας με τεράστιο έργο και ανάγκες) για να καταστεί δυνατή η υλοποίησή του και η σχετική διαδικασία της συνταγογράφησης σε ολόκληρη τη χώρα, που χρειάζεται μεγάλο αριθμό ηλεκτρονικών υπολογιστών, προς αποτροπή εικονικών συνταγογραφήσεων ή υπερσυνταγογραφήσεων, να ενταχθούν οι γιατροί του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, με οποιαδήποτε σχέση εργασίας και οι συμβεβλημένοι γιατροί του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ, στο εν λόγω ηλεκτρονικό σύστημα και να προμηθευτούν το ταχύτερο δυνατό ηλεκτρονικούς υπολογιστές με δαπάνη του ΙΚΑ – ΕΤΑΜ χρηματικού ποσού μέχρι εξακοσίων (600) ευρώ για να αγοράσουν ηλεκτρονικό υπολογιστή, εφοδιασμένο με τη βάση δεδομένων του Συστήματος Ηλεκτρονικής Συνταγογράφησης κατά το άρθρο 6 του νόμου αυτού.

Η προϋπολογισθείσα δαπάνη ανέρχεται στο ποσό των τριών εκατομμυρίων εξακοσίων χιλιάδων (3.600.000) ευρώ και θα βαρύνει εξ ολοκλήρου τον προϋπολογισμό του Ιδρύματος Κοινωνικών Ασφαλίσεων (ΙΚΑ – ΕΤΑΜ).

4. Για την αξιοποίηση της υλικοτεχνικής υποδομής της ΕΥΠΕΑ, την ισότητα στην πρόσβαση και στη λειτουργία των υπηρεσιών της ΕΥΠΕΑ και του Σ.Ε.Π.Ε, τον συντονισμό και την αποτελεσματικότητα των μικτών κλιμακίων ΣΕΠΕ και ΕΥΠΕΑ,

προβλέπεται ότι οι εφαρμοζόμενες στους Επιθεωρητές Εργασίας του Σ.Ε.Π.Ε διατάξεις εφαρμόζονται αναλογικά και στους υπαλλήλους της ΕΥΠΕΑ.

5. Οι υπάλληλοι της Ε.Υ.Π.Ε.Α. και της Διεύθυνσης Επιθεώρησης Υπηρεσιών Ασφάλισης συχνά αναγκάζονται να μετακινούνται εκτός έδρας στα πλαίσια των πραγματοποιούμενων ελέγχων και επιθεωρήσεων είτε και για άλλους λόγους που υπαγορεύονται από τις ανάγκες της υπηρεσίας.

Λόγω της αύξησης της αδήλωτης εργασίας και της συνεπακόλουθης ανάγκης εντατικοποίησης των ελέγχων αφενός των επιχειρήσεων από τους ελεγκτές της ΕΥΠΕΑ και αφετέρου του εσωτερικού ελέγχου των Μονάδων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ από τη Διεύθυνση Επιθεώρησης Υπηρεσιών Ασφάλισης ανά την επικράτεια με δεδομένη μάλιστα και την υποστελέχωση των υπηρεσιών αυτών, καθίσταται επιτακτική η ανάγκη της επέκτασης του ορίου ημερών εκτός έδρας για τους υπαλλήλους των συγκεκριμένων υπηρεσιών.

6. Με το άρθρο 10 του ν. 2972/2001 (Α' 291) και το άρθρο 29 του Κανονισμού διαδικασιών ασφάλισης για την εφαρμογή της ΑΠΔ, όπως αντικαταστάθηκε με την Φ11321/30819/1997/2-3-2004 (Β' 496) απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων, ορίστηκε ότι η απεικόνιση της ασφάλισης γίνεται μέσω του αποσπάσματος ατομικού λογαριασμού ασφάλισης, που περιέχει τα στοιχεία που περιγράφονται στο άρθρο 30 του πιο πάνω Κανονισμού. Το απόσπασμα Ατομικού Λογαριασμού Ασφάλισης συντάσσεται και εκτυπώνεται κάθε ημερολογιακό εξάμηνο και αποστέλλεται για μεν τους απασχολούμενους σε οικοδομικά και τεχνικά έργα, στη διεύθυνση κατοικίας τους ή με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο, για δε τους λοιπούς ασφαλισμένους, στους εργοδότες τους, μέσω των οποίων θα γίνεται η παραλαβή του ή με κάθε άλλο πρόσφορο τρόπο.

Οι ρυθμίσεις αυτές θεσπίστηκαν το έτος 2002 με την πρώτη εφαρμογή της ΑΠΔ και ήταν προορισμένες να εξυπηρετήσουν το μεταβατικό στάδιο από το χειρόγραφο στο μηχανογραφικό σύστημα, όταν η ηλεκτρονική τήρηση της ασφαλιστικής ιστορίας ήταν ακόμη σε πρώιμο στάδιο. Για το λόγο αυτό ορίστηκε ότι το έντυπο αυτό έχει πλήρη αποδεικτική δύναμη για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Σήμερα, το ΟΠΣ έχει εξαπλωθεί σε όλες τις Μονάδες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και για κάθε ασφαλισμένο τηρείται Ατομικός Λογαριασμός Ασφάλισης με την ασφαλιστική του ιστορία, που δημιουργείται από την επεξεργασία των ΑΠΔ, από Εκθέσεις Ελέγχου Πράξεων Επιβολής Εισφορών, από αποφάσεις αναγνώρισης, ακύρωσης, μετατροπής ασφάλισης, από καταβολή εισφορών ειδικών κατηγοριών ασφάλισης και λοιπά στοιχεία.

Ο ασφαλισμένος δεν χρειάζεται την πλήρη αποδεικτική δύναμη του αποσπάσματος και τα χαρακτηριστικά ασφαλείας που το συνοδεύουν, αφού η προσκόμιση του

αποσπάσματος τόσο στις υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όσο και στις υπηρεσίες των λοιπών φορέων δεν θα είναι αναγκαία. Οι πληροφορίες που περιέχει το απόσπασμα μπορούν, με σκοπό τον περιορισμό της γραφειοκρατίας και της εξάλειψης των φαινομένων πλαστότητας, να λαμβάνονται ηλεκτρονικά και αυτεπάγγελτα από όλες τις υπηρεσίες που το χρησιμοποιούν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία για χορήγηση παροχών ή για οποιαδήποτε άλλη αιτία (ΟΑΕΔ, ΟΕΚ, ΟΕΕ και ΥΠ.ΕΣ.Α.Η.Δ).

Ο ίδιος ο ασφαλισμένος για την ενημέρωσή του μπορεί οποτεδήποτε να ζητήσει από τις υπηρεσίες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και να λάβει γνώση των στοιχείων που αφορούν τον ασφαλιστικό του βίο με την έκδοση μηχανογραφικού αποσπάσματος του Λογαριασμού του, που περιλαμβάνει τις εγγραφές όχι μόνο ενός εξαμήνου, αλλά όλες αυτές που είναι διαθέσιμες στη μηχανογραφικά τηρούμενη ασφαλιστική του ιστορία. Η υπηρεσία αυτή παρέχεται τόσο μέσω των μονάδων ασφάλισης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, όσο και μέσω του διαδικτύου με χρήση της διαδικτυακής πύλης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ ή της Εθνικής Πύλης Δημόσιας Διοίκησης *eptis*, μετά από εγγραφή των ενδιαφερομένων σε αυτήν και την απόκτηση ονόματος χρήστη και κωδικού πρόσβασης

Επιπλέον, με την προτεινόμενη διάταξη τροποποιείται η διαδικασία γνωστοποίησης των αποσπασμάτων στους εργοδότες, ώστε να λαμβάνουν και αυτοί γνώση των εγγραφών της ασφαλιστικής ιστορίας για τα απασχολούμενα σε αυτούς πρόσωπα, που δημιουργήθηκαν βάσει των ΑΠΔ που αυτοί υπέβαλαν. Τα αποσπάσματα αυτά αφορούν την αιτούμενη από τον εργοδότη χρονική περίοδο, και λαμβάνονται ηλεκτρονικά, με αντίστοιχη κατάργηση των μέχρι σήμερα εφαρμοζόμενων χρονοβόρων και πολυδάπανων διαδικασιών της εκτύπωσης επί ειδικού εντύπου, της εμφακέλωσης και ταχυδρομικής αποστολής. Κάθε εργοδότης υποχρεούται, χρησιμοποιώντας τους ειδικούς κωδικούς πρόσβασής που έχει λάβει για την υποβολή της ΑΠΔ, να εκτυπώνει κάθε εξάμηνο τα αποσπάσματα των απασχολούμενων σε αυτόν προσώπων και να τα παραδίδει σε αυτά.

Κατ' εξαίρεση η μέχρι σήμερα ισχύουσα διαδικασία θα εξακολουθήσει να εφαρμόζεται για τους απασχολούμενους σε οικοδομικά και τεχνικά έργα, οι οποίοι θα λαμβάνουν στη διεύθυνση κατοικίας τους ή με άλλο πρόσφορο τρόπο το απόσπασμα που θα εκτυπώνεται πλέον σε απλό χαρτί.

7. Οι εισφορές ασφαλισμένου και εργοδότη, καταβάλλονται μέσω των τραπεζών στους ασφαλιστικούς οργανισμούς συνολικά, χωρίς στοιχεία που αναφέρονται στα ασφαλιστέα πρόσωπα και στα ποσά που αντιστοιχούν σε καθένα από αυτά.

Το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ έχει τη συνολική εικόνα των εργαζομένων και των αποδοχών επί των οποίων έχουν υπολογιστεί οι εισφορές, μέσω της υποβολής της Α.Π.Δ. από τους εργοδότες.

Οι φορείς ΤΕΑΙΤ και ΤΑΠΙΤ, αντίθετα, δεν έχουν τη δυνατότητα του διαχωρισμού των εισφορών σε εργοδότη και ασφαλισμένου, ούτε πληροφορία για τις αποδοχές και τις αντίστοιχες εισφορές για κάθε εργαζόμενο.

Με τη διάταξη της παραγράφου 7 προβλέπεται η υποβολή των μισθολογικών καταστάσεων στους ασφαλιστικούς οργανισμούς, στις ισχύουσες για την καταβολή των εισφορών προθεσμίες, προκειμένου να έχουν τη δυνατότητα του διαχωρισμού τους κατά ασφαλισμένο, βάσει των αποδοχών επί των οποίων αυτές έχουν υπολογιστεί.

Ο Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του ΤΕΑΙΤ εισπράττει συνολικά τις εισφορές και για τον Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων του ΤΑΠΙΤ, με τον ίδιο τρόπο που ακολουθούσε το Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Εμπορικών Καταστημάτων πριν την ένταξη των κλάδων Επικούρησης και Πρόνοιας στο ΤΕΑΙΤ και ΤΑΠΙΤ αντίστοιχα, όπου λειτουργούν ως τομείς με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια.

Μέχρι να τακτοποιηθεί το θέμα της είσπραξης σε νέο λογαριασμό για το ΤΑΠΙΤ ή της συνείσπραξης και της απόδοσης των εισφορών που αντιστοιχούν σε κάθε τομέα, οι μισθολογικές καταστάσεις θα υποβάλλονται στο Φορέα που εισπράττει και θα αποστέλλονται με την απόδοση των εισφορών στον Τομέα, υπέρ του οποίου, εισπράχθηκαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ'

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΑΕΔ

Άρθρο 64

1. Με το προτεινόμενο άρθρο, εξαλείφεται μια θεσμική υπερβολή, όπως είναι προδήλως αυτή του Ν. 2956/2001, σύμφωνα με τον οποίο, ακόμη και για μια απλή μετονομασία των τοπικού επιπέδου υπηρεσιών του ΟΑΕΔ (ΚΠΑ2, ΚΠΑ, ΤΥ) απαιτείται έκδοση Προεδρικού Διατάγματος ή νομοθετική ρύθμιση, και ορίζεται ότι στο εξής η ίδρυση, η επέκταση, η τροποποίηση, η μετονομασία, η κατάργηση και η συγχώνευση των τοπικού επιπέδου υπηρεσιών του ΟΑΕΔ (ΚΠΑ2, ΚΠΑ, ΤΥ), καθώς

και των εκπαιδευτικών μονάδων αυτού, θα ρυθμίζονται με αποφάσεις του Διοικητή του Οργανισμού που θα δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Με το προτεινόμενο άρθρο, προβλέπεται η αντικατάσταση της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. 2643/1998 (ΦΕΚ Α'220), προκειμένου για τον υπολογισμό των ποσοστών των προστατευομένων από τον ως άνω νόμο προσώπων να συνυπολογίζονται και τα πρόσωπα που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στον Ν. 2643/1998, αλλά που έχουν προσληφθεί οικειοθελώς από την επιχείρηση. Εξάλλου, κατ' αναλογία προς τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της περίπτωσης α) της παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 2643/1998, προβλέπεται ότι από τα πρόσωπα που συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στον Ν. 2643/1998, αλλά που έχουν προσληφθεί οικειοθελώς από την επιχείρηση δεν συνυπολογίζονται εκείνα που προσλαμβάνονται για σύντομο χρονικό διάστημα.

3. Με το προτεινόμενο άρθρο, υπέρ των επιδοτούμενων ή μη ανέργων που είναι εγγεγραμμένοι στα μητρώα του ΟΑΕΔ και που τυχαίνει να απασχοληθούν στη Γενική Απογραφή Πληθυσμού-Κατοικιών 2011 για λογαριασμό της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής προβλέπεται εξαίρεση από τις συνέπειες που η κείμενη νομοθεσία ορίζει, όταν άνεργος, επιδοτούμενος ή μη, αναλαμβάνει εργασία.

Η ως άνω εξαίρεση προβλέπεται, ενόψει της εξυπηρέτησης του δημοσίου συμφέροντος, αλλά και του ολιγόχρονου της απασχόλησης στο έργο της Γενικής Απογραφής Πληθυσμού-Κατοικιών 2011.

Άρθρο 65

Υποβολή δήλωσης οικειοθελούς αποχώρησης μισθωτού

Με το προτεινόμενο άρθρο, αντικαθίσταται η κύρωση που επιβαλλόταν στον εργοδότη, όταν δεν είχε μεριμνήσει για την αναγγελία στον Ο.Α.Ε.Δ. της οικειοθελούς αποχώρησης του μισθωτού μέσα στην προθεσμία των οκτώ ημερών ή όταν η ως άνω αποχώρηση του μισθωτού δεν αποδεικνυόταν από κανένα επίσημο έγγραφο στοιχείο του εργοδότη ή του μισθωτού.

Συγκεκριμένα, ενώ υπό το καθεστώς του Ν. 2972/2001 επιβαλλόταν ως κύρωση στον εργοδότη η ασφαλιστική τακτοποίηση του οικειοθελώς αποχωρήσαντος για περίοδο ενός εξαμήνου από την αποχώρησή του ή σε περίπτωση που είχε διενεργηθεί έλεγχος πριν από την πάροδο του εξαμήνου, μέχρι την ημερομηνία του ελέγχου, με την προτεινόμενη διάταξη προβλέπεται η επιβολή στον εργοδότη προστίμων, το ύψος των οποίων καθορίζεται με υπουργική απόφαση.

Άρθρο 66

Επιδότηση ασφαλιστικής εισφοράς Ανέργων

Με τις διατάξεις των παραγράφων 4-7 του άρθρου 74 του ν. 3863/2010 είχαν προβλεφθεί συγκεκριμένα μέτρα προστασίας για τους εργαζόμενους ηλικίας 55 έως 64 ετών με σκοπό την άμβλυνση των αρνητικών επιπτώσεων σε περίπτωση απολύσεων.

Ενόψει της προστασίας αυτής, ορίστηκε για μεν τους εργοδότες που απολύουν μισθωτούς ηλικίας 55 έως 64 ετών η υποχρέωση να αναλαμβάνουν το 80% ή το 50% του κόστους της autασφάλισης των ως άνω απολυομένων για χρονικό διάστημα μέχρι τρία (3) χρόνια, για δε τον ΟΑΕΔ η δυνατότητα να καλύπτει το υπολειπόμενο κόστος autασφάλισης, με πόρους του κλάδου ΛΑΕΚ.

Με το προτεινόμενο άρθρο, οι ως άνω διατάξεις των παραγράφων 4-7 του άρθρου 74 του ν. 3863/2010 αντικαθίστανται, με σκοπό την ενίσχυση της προστασίας των απολυομένων μισθωτών ηλικίας 55 έως 64 ετών.

Η ως άνω ενίσχυση επιτυγχάνεται: α) με τη μετατροπή της δυνατότητας του ΟΑΕΔ να καλύπτει το υπολειπόμενο κόστος autασφάλισης σε υποχρέωση, β) με τον ακριβή προσδιορισμό των φορέων που είναι αρμόδιοι για τον έλεγχο της εφαρμογής των διατάξεων του προτεινόμενου άρθρου, γ) με τη ρητή πρόβλεψη αυστηρών κυρώσεων σε βάρος των εργοδοτών που δεν τηρούν τις διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου.

Εκτός, όμως, από τους ανωτέρω άμεσους τρόπους ενίσχυσης της προστασίας των απολυομένων μισθωτών ηλικίας 55 έως 64 ετών, το προτεινόμενο άρθρο προβλέπει και έμμεσους τρόπους ενίσχυσης της ως άνω προστασίας, όπως είναι η οριοθέτηση του προσωπικού πεδίου εφαρμογής του προτεινόμενου άρθρου, ήτοι ο ακριβής προσδιορισμός των δικαιούχων, οι οποίοι, κατά τα οριζόμενα από αυτό, πρέπει να έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 4.500 ημέρες ή δεκαπέντε (15) έτη ασφάλισης σε οποιονδήποτε φορέα κύριας ασφάλισης και να παραμένουν άνεργοι.

Όσον αφορά ειδικότερα τους εργαζόμενους ηλικίας 55 έως 64 ετών, στους οποίους υπολείπονται μέχρι πέντε (5) έτη για τη θεμελίωση δικαιώματος πλήρους σύνταξης από τον κλάδο σύνταξης του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ και των οποίων η σύμβαση εξηρημένης εργασίας αορίστου χρόνου, πλήρους ή μερικής απασχόλησης, καταγγέλλεται, ανεξάρτητα αν πρόκειται για ομαδικές ή μεμονωμένες απολύσεις, εφόσον πληρούν όλες τις λοιπές προϋποθέσεις του άρθρου 10 του Ν. 2874/2000 και της κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου αυτού εκδοθείσας υπουργικής απόφασης Φ21/οικ. 1177/31-05-2001 (Β' 709), προβλέπεται η δυνατότητα υπαγωγής στις διατάξεις αυτές, υπό την προϋπόθεση ότι: α) είναι άνεργοι επί 3 τουλάχιστον συνεχείς μήνες πριν από την υποβολή της σχετικής αίτησης υπαγωγής, β) εξακολουθούν να είναι

άνεργοι και γ) διαθέτουν κάρτα ανεργίας ανανεούμενη συνεχώς, σύμφωνα με τη σχετική νομοθεσία του Ο.Α.Ε.Δ.

Άρθρο 67

Διεύθυνση Συντονισμού ΟΑΕΔ

Με το προτεινόμενο άρθρο, προβλέπεται η σύσταση, στον Οργανισμό Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού, Διεύθυνσης Συντονισμού και Ανάπτυξης Δικτύου Υπηρεσιών Απασχόλησης. Σκοπός της είναι ο σχεδιασμός, η οργάνωση, ο συντονισμός και η ανάπτυξη της αποτελεσματικής επιχειρησιακής λειτουργίας των Υπηρεσιών Απασχόλησης, με κυρίαρχο προσανατολισμό την αξιόπιστη και αποτελεσματική εξυπηρέτηση των πολιτών.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, ενώ σε καθεμία από τις ενιαίες πλέον αποκεντρωμένες υπηρεσίες του Οργανισμού (one stop shop) που είναι αρμόδιες για την προώθηση της απασχόλησης, ήτοι τα ΚΠΑ2, λειτουργούν Γραφείο Απασχόλησης, Γραφείο Ασφάλισης και Γραφείο Υποστήριξης, τα ως άνω ΚΠΑ2 υπάγονται ως οργανικές μονάδες, σε επίπεδο τμημάτων, στην Ειδική Υπηρεσία ΚΠΑ, με αποτέλεσμα η ως άνω Ειδική Υπηρεσία να εμφανίζεται ως καθ' ύλην αρμόδια για το σύνολο των αρμοδιοτήτων που αφορούν την απασχόληση, ακόμη δε και την ασφάλιση, για τις οποίες καθ' ύλην αρμόδια είναι και πρέπει να είναι η Γενική Διεύθυνση Εργατικού Δυναμικού, στην οποία πρόκειται να υπαχθεί η συνιστώμενη Διεύθυνση Συντονισμού και Ανάπτυξης Δικτύου Υπηρεσιών Απασχόλησης.

Έτσι, η σύσταση της ως άνω Διεύθυνσης είναι απαραίτητη όχι μόνον επειδή αντικαθιστά την καταργούμενη Ειδική Υπηρεσία ΚΠΑ, αλλά και επειδή αποκαθιστά τη «διοικητική σύμπνοια» μεταξύ των αποκεντρωμένων Υπηρεσιών και της Κεντρικής Διοίκησης του ΟΑΕΔ.

Άρθρο 68

Υπηρεσιακές μεταβολές προσωπικού ΟΑΕΔ

Ο αριθμός του με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου υπηρετούντος σήμερα στον ΟΑΕΔ Εκπαιδευτικού και Τεχνικού Προσωπικού είναι αντικειμενικά δυσανάλογος προς τις πραγματικές εκπαιδευτικές και τεχνικές ανάγκες του Οργανισμού. Για το λόγο αυτό άλλωστε πολλοί από τους ως άνω υπαλλήλους καταλήγουν να μην παρέχουν αντίστοιχο των θέσεών τους έργο.

Τουναντίον, στις διοικητικές υπηρεσίες του ΟΑΕΔ διαπιστώνεται καθημερινά μεγάλη έλλειψη προσωπικού, με αποτέλεσμα ο Οργανισμός να υστερεί ως προς την ταχύτητα εξυπηρέτησης των πολιτών.

Με το προτεινόμενο άρθρο, από το οποίο δεν προκαλείται καμία οικονομική επιβάρυνση στον προϋπολογισμό του ΟΑΕΔ, επιτυγχάνεται αφενός μεν δικαιότερος επιμερισμός υπηρεσιακών καθηκόντων, αφετέρου δε διοικητική επιτάχυνση στην εξυπηρέτηση των πολιτών.

Άρθρο 69

Επιδότηση Εισφορών από ΛΑΕΚ

Με το προτεινόμενο άρθρο, παρέχεται η δυνατότητα στους Κοινωνικούς Εταίρους να συμβάλουν στην εφαρμογή μιας ήδη δοκιμασμένης και επιτυχημένης κοινωνικής πολιτικής (βλ. άρθρο 18 του Ν. 3833/2010) συνισταμένης στην ενίσχυση της δημιουργίας και της διατήρησης θέσεων εργασίας μέσω της επιδότησης των ασφαλιστικών εισφορών (εργοδοτών και εργαζομένων) από τον Κλάδο ΛΑΕΚ του Ο.Α.Ε.Δ.

Άρθρο 70

Διαδικασία Υποβολής Ενστάσεων

Τα τελευταία χρόνια, η αύξηση των προγραμμάτων για την προώθηση της απασχόλησης και της επαγγελματικής κατάρτισης που υλοποιεί ο ΟΑΕΔ υπήρξε αλματώδης. Στη διόγκωση των δράσεων του ΟΑΕΔ στους τομείς της απασχόλησης και της κατάρτισης συνετέλεσε και το γεγονός ότι το 1996 συνεστήθη στον ΟΑΕΔ νέος κλάδος με την επωνυμία «Λογαριασμός για την Απασχόληση και την Επαγγελματική κατάρτιση» (Λ.Α.Ε.Κ.), σκοπός του οποίου είναι η ανάπτυξη δράσεων απασχόλησης, επαγγελματικής κατάρτισης και κάθε άλλης πρωτοβουλίας και ενέργειας που εξυπηρετεί την προώθηση της απασχόλησης και επαγγελματικής κατάρτισης, τη βελτίωση του επιπέδου ζωής των ανέργων και ειδικότερα των μακροχρόνιων, των νέων και εκείνων που κινδυνεύουν από κοινωνικό αποκλεισμό.

Επιπλέον, από τις αρχές της δεκαετίας του '90 και εντεύθεν, στην ελληνική αγορά εργασίας υπήρξε μεγάλη εισροή οικονομικών μεταναστών από τις χώρες της Ανατολικής Ευρώπης.

Με τη σταδιακή νομιμοποίησή τους, οι ως άνω οικονομικοί μετανάστες καθίστανται δικαιούχοι των κοινωνικών παροχών του ΟΑΕΔ (τακτικά επιδόματα λόγω ανεργίας, επιδόματα ΔΛΟΕΜ, ειδικά βοηθήματα άρθρου 22 Ν. 1836/1989 κ.ά.).

Φυσικό επακόλουθο όλων των ανωτέρω ήταν το να αυξηθούν υπέρμετρα οι περιπτώσεις ενστάσεων που ασκούνται κατά απορριπτικών αποφάσεων, τις οποίες εκδίδουν οι προϊστάμενοι κατά τόπους υπηρεσιών του Οργανισμού επί αιτήσεων υπαγωγής στα προγράμματα απασχόλησης και επαγγελματικής κατάρτισης, καθώς και επί αιτήσεων χορήγησης των κοινωνικών παροχών του ΟΑΕΔ.

Λόγω του μεγάλου όγκου των ασκουμένων ενστάσεων, προκύπτει εκ των πραγμάτων μεγάλη καθυστέρηση ως προς την εξέτασή τους.

Με το προτεινόμενο άρθρο, με την εξουσιοδότηση που παρέχεται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Οργανισμού να μπορεί να ορίζει κατά περίπτωση και άλλα όργανα για την εξέταση των ενστάσεων κατά των εκδιδόμενων από τα όργανα του ΟΑΕΔ διοικητικών πράξεων, επιδιώκεται η επιτάχυνση της εκδίκασης των ενστάσεων προς όφελος των διοικουμένων.

Άρθρο 71

Επικοινωνία και Εγγραφή Ανέργων στον ΟΑΕΔ

Με το προτεινόμενο άρθρο, επιδιώκεται αφενός μεν η επιτάχυνση της διοικητικής διαδικασίας, όσον αφορά την εξυπηρέτηση των ανέργων, επιδοτουμένων και μη, αφετέρου δε η εξοικονόμηση πολύτιμου διοικητικού χρόνου, απαραίτητου για τον ταχύτερο και ποιοτικότερο χειρισμό των αντικειμένων δράσης του Οργανισμού που αυξήθηκαν ιδιαίτερα τα τελευταία χρόνια. Οι ρυθμίσεις του προτεινόμενου άρθρου είναι επιβεβλημένες, καθώς οι διατάξεις περί αυτοπρόσωπης εμφάνισης των ανέργων στις κατά τόπο αρμόδιες Υπηρεσίες του Οργανισμού, κάθε φορά – κατά κανόνα, κάθε μήνα – που διενεργείται ανανέωση της εγγραφής στα μητρώα ανέργων ή καταβολή του επιδόματος ανεργίας, έχουν θεσπιστεί 25 έως και 56 χρόνια πριν, όταν δηλαδή η ηλεκτρονική διακυβέρνηση δεν υφίστατο ούτε ως θεωρητική σύλληψη. Σήμερα που ο ΟΑΕΔ διαθέτει ένα Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα και τη δυνατότητα διασύνδεσης των ηλεκτρονικών του αρχείων με εκείνα φορέων όπως λ.χ. του ΙΚΑ, τόσο η εξυπηρέτηση των ανέργων, επιδοτουμένων και μη, όσο και ο έλεγχος της ανεργίας, επιτυγχάνονται με εξαιρετική ταχύτητα και ασφάλεια, ηλεκτρονικά, όπου δε απαιτείται, και διαδραστικά.

Άρθρο 72

Επιλογή στελεχών των ΕΠΑ.Σ Μαθητείας του ΟΑΕΔ

Σύμφωνα με τη διάταξη του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 94 του ν. 1566/1985 (Α' 167), στο εκπαιδευτικό προσωπικό του Ο.Α.Ε.Δ. εφαρμόζονται οι διατάξεις του νόμου αυτού που αφορούν τους κλάδους, τα προσόντα, την εξέλιξη

καθώς και οι παράγραφοι 8 και 9 του άρθρου 13 και οι παράγραφοι 13, 16 και 19 του άρθρου 14.

Σύμφωνα λοιπόν με την ως άνω ρητά διατυπωμένη βούληση του νομοθέτη, η εξέλιξη του εκπαιδευτικού προσωπικού του Ο.Α.Ε.Δ. πρέπει κατά κανόνα να ακολουθεί την αντίστοιχη εξέλιξη του εκπαιδευτικού προσωπικού του Υπουργείου Παιδείας.

Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, στο προτεινόμενο άρθρο προβλέπεται ότι για την επιλογή στελεχών των ΕΠΑ.Σ Μαθητείας του Οργανισμού Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού (ΟΑΕΔ) ισχύουν κατ' αναλογία τα προβλεπόμενα από το Κεφάλαιο Β' του ν. 3848/2010 (Α' 71).

Άρθρο 73

Επιταγή απόκτησης Επαγγελματικών Προσόντων

Με την προτεινόμενη διάταξη, θεσπίζεται «επιταγή απόκτησης επαγγελματικών προσόντων», η οποία παρέχει στους εγγεγραμμένους ανέργους το δικαίωμα πρόσβασης σε προγράμματα αρχικής ή συνεχιζόμενης κατάρτισης.

Η «επιταγή απόκτησης επαγγελματικών προσόντων» θα χορηγείται από τον ΟΑΕΔ σε εγγεγραμμένους ανέργους που, με βάση συγκεκριμένα κοινωνικοοικονομικά κριτήρια, τεκμαίρεται ότι χρήζουν υποστήριξης, προκειμένου να βελτιώσουν την κατάρτισή τους, ενόψει της ένταξής τους στην αγορά εργασίας.

Άρθρο 74

Προγράμματα ΟΑΕΔ

1. Σύμφωνα με τη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 2956/2001 «ο Ο.Α.Ε.Δ. συμμετέχει στην εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση και μπορεί να εφαρμόζει προγράμματα του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Κοινωνική Ενσωμάτωση».

Το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για την Απασχόληση (ΕΣΔΑ), το οποίο από το 2005 και μετά ενσωματώνεται στο λεγόμενο «Εθνικό Πρόγραμμα Μεταρρυθμίσεων» (ΕΠΜ), αποτελεί την εφαρμογή σε εθνικό επίπεδο της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση. Η συμμετοχή, επομένως, του ΟΑΕΔ στην εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για την Απασχόληση, την οποία προβλέπει ρητά ο νομοθέτης στη διάταξη του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του Ν. 2956/2001, συνεπάγεται τη συμμετοχή του Οργανισμού στην εφαρμογή της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση.

Τούτο προκύπτει και από την εισηγητική έκθεση του Ν. 2956/2001 «Αναδιάρθρωση Ο.Α.Ε.Δ. και άλλες διατάξεις» (ΦΕΚ Α'258).

Συγκεκριμένα, στην ως άνω εισηγητική έκθεση αναφέρεται ότι «η αναδιοργάνωση του ΟΑΕΔ βασίζεται στις εξής τρεις κατευθύνσεις στρατηγικής στόχευσης:

I.....

II. Το μετασχηματισμό του Οργανισμού ώστε να επιτελέσει, κατά τρόπο ουσιαστικό, το ρόλο του ως θεσμικής συνιστώσας της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση.

III.....».

Όσον αφορά το ζήτημα της νομικής φύσης των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση έχουν υποστηριχθεί τρεις απόψεις:

α) σύμφωνα με την πρώτη άποψη, οι κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Στρατηγικής για την Απασχόληση, από την καθιέρωσή τους ήδη στη Συνθήκη του Άμστερνταμ (1997), υπό το πρίσμα της αρχής της επικουρικότητας, αποτελούν ρυθμίσεις, κατά το μάλλον ή ήττον, υποχρεωτικού για τα Κράτη μέλη χαρακτήρα (βλ. Philippe Martin, «Le traité d' Amsterdam inaugure-t-il une politique communautaire de l' emploi?», *Revue Trimestrielle de Droit Européen*, janvier-mars 2000, pp. 47-65).

β) σύμφωνα με τη δεύτερη άποψη, ύστερα από τη Διάσκεψη Κορυφής της Λισσαβόνας (Μάρτιος 2000), η οποία καθιέρωσε τη λεγόμενη «Ανοικτή Μέθοδο Συντονισμού», οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση αποτελούν νομοθετικές ρυθμίσεις ήπιας μορφής (soft law), που δεσμεύει τα Κράτη μέλη να εκδώσουν τους κανόνες «αυστηρού δικαίου» (hard law), με τους οποίους θα εφαρμοστούν οι ρυθμίσεις του «ήπιου δικαίου» που προκύπτουν κατά περίπτωση από την «Ανοικτή Μέθοδο Συντονισμού» (βλ. Sabrina Régent, «The Open Method of Co-ordination: A supranational form of governance?», *European Law Journal*, Vol. 9, N° 2, April 2003, pp. 190-214).

γ) σύμφωνα με την τρίτη άποψη, οι κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση αποτελούν ήπιο δίκαιο (soft law), που δεν δεσμεύει τα Κράτη μέλη να το εφαρμόσουν, αφήνει όμως σ' αυτά τη διακριτική ευχέρεια να εκδώσουν κανόνες «αυστηρού δικαίου» (hard law) για την εφαρμογή του (βλ. Linda Senden, *Soft Law in European Community*, Hart Publishing 2004, σελ. 345-360).

Πλην όμως, ακόμη και σύμφωνα με την τρίτη αυτή άποψη, εφόσον τα Κράτη μέλη αποφασίσουν να μετατρέψουν τους κανόνες ήπιου δικαίου των κατευθυντήριων γραμμών για την απασχόληση σε κανόνες αυστηρού δικαίου, δεν έχουν τη διακριτική ευχέρεια να εφαρμόσουν τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση με τρόπο που να παρεκκλίνει από τα οριζόμενα στις ως άνω κατευθυντήριες γραμμές.

Και τούτο, γιατί η αρχή της επικουρικότητας που διέπει το κοινοτικό δίκαιο (πρβλ. το συνοδευτικό της Συνθήκης του Άμστερνταμ Πρωτόκολλο για την εφαρμογή των αρχών της επικουρικότητας και της αναλογικότητας), υποχρεώνει τα Κράτη μέλη,

όταν θεσπίζουν ρυθμίσεις αυστηρού δικαίου, προκειμένου να μεταφέρουν στην εθνική έννομη τάξη ρυθμίσεις ήπιου κοινοτικού δικαίου, να μην παρεκκλίνουν καθόλου από αυτές τις τελευταίες (Linda Senden, ό.π., σελ. 357).

Οι ως άνω κανόνες «αυστηρού δικαίου» μπορεί να είναι εθνικές κανονιστικές πράξεις (πρβλ. Ψήφισμα του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 15^{ης} Δεκεμβρίου 1997 σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση το 1998).

Προς εφαρμογή των ανωτέρω και ενόψει της ταχύτερης δυνατής προσαρμογής των προγραμμάτων του ΟΑΕΔ προς τις κατευθυντήριες γραμμές για την απασχόληση που ισχύουν κάθε φορά, με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου, εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και οι κατά περίπτωση συναρμόδιοι Υπουργοί, μετά από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΑΕΔ, να εκδίδουν αποφάσεις, δυνάμει των οποίων ο Οργανισμός θα καταρτίζει και θα υλοποιεί προγράμματα κατ' εφαρμογή των κατευθυντηρίων γραμμών για τις πολιτικές απασχόλησης των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ισχύουν κάθε φορά.

2. Με τις παραγράφους 2 και 3 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιούνται προθεσμίες σχετικές με την εφαρμογή του προγράμματος ειδικής επιδότησης ανεργίας εργαζομένων της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης Α.Ε., που θεσπίστηκε με το άρθρο 33 του Ν. 3762/2009 (Α' 75),

3. Με την παράγραφο 4 του προτεινόμενου άρθρου προβλέπεται για τον ΟΑΕΔ η δυνατότητα να επιδοτεί μέρος ή το σύνολο του μη μισθολογικού κόστους για εργαζόμενους που απασχολούν ή θα απασχολήσουν εντός της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Πειραιά, Δραπετσώνας, Κερατσινίου, Περάματος, Σαλαμίνας, επιχειρήσεις ναυπήγησης, μετατροπής, επισκευής και συντήρησης πλοίων, οι οποίες ασκούν τη δραστηριότητά τους στην ως άνω Ζώνη.

4. Την 20ή Οκτωβρίου 1999 έκλεισε το εργοστάσιο Λιπασμάτων Δραπετσώνας με αποτέλεσμα οι 380 εργαζόμενοι να βρεθούν χωρίς εργασία. Με το ν. 2778/1999 (295 Α') (άρθρο 43) περίπου 100 απολυμένοι εντάχθηκαν σε πρόγραμμα ειδικής επιδότησης ανεργίας που υλοποιήθηκε με την υπ' αριθ. 30161/2000 Κ.Υ.Α. (Β' 272) αρχικά και στη συνέχεια παρατάθηκε με τους ν. 3144/2003 (Α' 111), 3385/2005 (Α' 210) και πρόσφατα με το ν. 3667/2008 (Α' 114).

Με το άρθρο 32 του Ν. 3762/2009 (Α' 75) προβλέφθηκε η κατάρτιση προγράμματος ειδικής επιδότησης ανεργίας για 122 άτομα που δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις για την ένταξή τους στο αρχικό πρόγραμμα που προβλέφθηκε από το ν. 2778/1999 και οι οποίοι συμπλήρωναν επτάμιση χιλιάδες (7.500) ημέρες ασφάλισης κατά τη δημοσίευση του νόμου και το 50ό έτος της ηλικίας τους μέχρι τις 31.12.2010. Η

διάρκεια της ειδικής επιδότησης ανεργίας που προβλέφθηκε ήταν τριάντα έξι (36) μήνες, με δυνατότητα παράτασης για εικοσιτέσσερις (24) μήνες. Το μηνιαίο επίδομα της ειδικής επιδότησης είναι ίσο με το 80% του τελευταίου καταβληθέντος μηνιαίου μισθού ή του εικοσιπενταπλάσιου του ημερομισθίου που καταβλήθηκε κατά το μήνα που προηγήθηκε της καταγγελίας της Σύμβασης Εργασίας, προσαυξανόμενο με τις αυξήσεις που έχουν χορηγηθεί με τις ΕΓΣΣΕ ετών 2000 έως 2008 και δεν θα υπερβαίνει το ποσό των χιλίων διακοσίων (1.200) ευρώ. Η μηνιαία αυτή ειδική επιδότηση αναπροσαρμόζεται κατ' έτος κατά το ποσοστό μεταβολής του δείκτη τιμών καταναλωτή της Ε.Σ.Υ.Ε., αρχής γενομένης από 1.1.2010.

Με την διάταξη της παραγράφου 6, υπολογίζεται ότι θα ενταχθούν στο παραπάνω πρόγραμμα δώδεκα (12) επιπλέον πρώην εργαζόμενοι που δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις του ν. 3762/2009, καθώς δεν συμπληρώνουν το 50ο έτος ηλικίας έως 31.12.2010, αλλά το διανύουν. Ωστόσο, σημειώνεται ότι από την παρούσα διάταξη δεν προκαλείται επιπλέον δαπάνη πέραν της προϋπολογισθείσας στην αριθ. 61/1/2009 Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, καθώς βάσει της προαναφερόμενης έκθεσης είχε γίνει προϋπολογισμός κόστους για εκατόν είκοσι δύο (122) άτομα ενώ τελικά χρήση της διάταξης έκαναν μόλις ενενήντα έξι (96).

5. Τέλος, με την παράγραφο 9 της περίπτωσης Β του άρθρου 85, η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 5 του ν. 3717/2008, η οποία προέβλεπε συμφηφισμό: α) των ποσών που είχαν τυχόν καταβληθεί ως τακτικό επίδομα ανεργίας από τον ΟΑΕΔ (κατά την περίοδο από 01.01.2008 μέχρι την ημερομηνία δημοσίευσης της δικαστικής απόφασης με την οποία οι ως άνω εταιρείες θα ετίθεντο σε καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης) και β) του εφάπαξ ποσού κοινωνικής ενίσχυσης του άρθρου 4 του Ν. 3717/2008 με την ειδική επιδότηση ανεργίας του άρθρου 3 του Ν. 3717/2008, καταργείται αναδρομικά από τη δημοσίευση του ως άνω νόμου στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως (26-11-2008).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

Θέματα Διοικητικής Οργάνωσης ΓΓΚΑ και εποπτευόμενων Φ.Κ.Α.

Άρθρο 75

Ρυθμίσεις Προσωπικού ΓΓΚΑ και ΦΚΑ

1. Με τη διάταξη της παραγράφου 1 παρέχεται και στους υπαλλήλους του Υπουργείου Εξωτερικών η δυνατότητα παραμονής στην υπηρεσία, και πέραν της συμπλήρωσης του 60ου έτους της ηλικίας και των 35 ετών συντάξιμης υπηρεσίας,

μέχρι τρία επιπλέον έτη και έως τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας κατ' ανώτατο όριο, μετά από αίτηση που υποβάλλεται έξι μήνες πριν τη συμπλήρωση της απαιτούμενης συντάξιμης υπηρεσίας.

Με τη διάταξη αυτή ουσιαστικά επεκτείνεται η εφαρμογή ήδη ισχύουσας διάταξης για τους μόνιμους υπαλλήλους άλλων Υπουργείων και στους υπαλλήλους του αναφερόμενου Υπουργείου, για λόγους ισότιμης μεταχείρισης και προκειμένου να μην αποδυναμωθεί το οικείο Υπουργείο από έμπειρα στελέχη δεδομένου και του επιτελικού του έργου.

2. Με τη διάταξη της παραγράφου 2 παρατείνεται, αυτοδίκαια και μετά τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας, η παραμονή του πάσης φύσεως μόνιμου προσωπικού των Ο.Τ.Α στην υπηρεσία του, εφόσον δεν έχει συμπληρώσει 35 έτη συντάξιμης υπηρεσίας, και έως τη συμπλήρωση του 67ου έτους.

Με τη διάταξη αυτή, οι υπάλληλοι των Ο.Τ.Α τυγχάνουν της ίδιας υπηρεσιακής αντιμετώπισης με τους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους και τους υπαλλήλους των νπδδ, δεδομένου ότι διέπονται και από όμοιο συνταξιοδοτικό καθεστώς.

3. Με τη διάταξη της παραγράφου 3, προβλέπεται ότι στις ρυθμίσεις των δύο προαναφερθεισών παραγράφων, κατά την πρώτη εφαρμογή του νόμου, θα εμπίπτουν αφενός όσοι υπάλληλοι υποβάλλουν αίτηση παραμονής στην υπηρεσία - ανεξάρτητα αν ο χρόνος που υπολείπεται για τη συμπλήρωση των 35 ετών είναι μικρότερος του εξαμήνου - και αφετέρου όσοι υπάλληλοι έχουν αποχωρήσει, μετά την 1-10-2010, αυτοδίκαια από την υπηρεσία τους, λόγω συμπλήρωσης των προβλεπόμενων ορίων ηλικίας, αλλά δεν έχει εκδοθεί η απόφαση συνταξιοδότησής τους κατά την ημερομηνία υποβολής σχετικής αίτησής τους, η οποία πρέπει να υποβληθεί μέχρι το τέλος του μήνα που έπεται εκείνου της δημοσίευσης του παρόντος νόμου.

4. Με την παρ. 4 του άρθρου αυτού δίνεται αναδρομική ισχύς:

α) από 01-01-2010, στις κοινές υπουργικές αποφάσεις για υπερωριακή, απογευματινή, νυχτερινή και εξαιρέσιμων ημερών εργασία των μόνιμων ιατρών, των ΠΑΑ, των με σύμβαση ιατρών καθώς και των ειδικευόμενων ιατρών που υπηρετούν στα νοσοκομεία και ΣΑΒ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ καθώς και στην απόφαση για υπερωριακή εργασία των υπαλλήλων της Γ.Γ.Κ.Α..

β) από 01-07-2010 στη κοινή υπουργική απόφαση για υπερωριακή, απογευματινή, νυχτερινή και εξαιρέσιμων ημερών εργασία των ειδικευόμενων ιατρών που υπηρετούν στα νοσοκομεία και ΣΑΒ του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Η διάταξη αυτή προτείνεται διότι οι αποφάσεις αυτές δημοσιεύθηκαν στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης το Μάρτιο 2010 και στο τέλος Αυγούστου 2010 αντίστοιχα, με αποτέλεσμα να μην αμείβεται η δεδουλευμένη υπερωριακή εργασία των ανωτέρω

από 01-01-2010 και από 1-7-2010, δεδομένου ότι οι αποφάσεις έγκρισης υπερωριακής εργασίας έχουν αναδρομική ισχύ ένα μήνα πριν από τη δημοσίευσή τους.

5. Με την παρ. 5 του άρθρου αυτού ο δικηγόρος με έμμισθη εντολή που υπηρετούσε στο πρώην ΤΑΞΥ του οποίου ο κλάδος Ασθένειας εντάχθηκε, σύμφωνα με το Ν.3655/08, στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ο κλάδος Πρόνοιας στο ΤΑΠΙΤ, και είχε μεταφερθεί στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, με το νόμο αυτό, μεταφέρεται στο ΤΑΠΙΤ λόγω φόρτου εργασίας και ελλιπούς στελέχωσης (υπηρετεί μόνο ένας δικηγόρος) του Γραφείου Νομικών Υποθέσεων του ΤΑΠΙΤ.

6. Με την παρ. 6 του άρθρου αυτού δύναται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης να διακόπτεται η διάθεση στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ των δικηγόρων από τους έξι (6) που είχαν διατεθεί συνολικά από το ΕΤΕΑΜ στη Νομική Υπηρεσία του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 57 παρ. 7 του ν. 3655/2008. Οι δικηγόροι που έχουν διατεθεί στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ καταλαμβάνουν οργανικές θέσεις του ΕΤΕΑΜ και μισθοδοτούνται από αυτό. Η παρουσία ενός (1) από αυτούς στο ΕΤΕΑΜ είναι απαραίτητη προκειμένου να χειρίζεται τις εξώδικες υποθέσεις του Ταμείου, να παρέχει έγγραφες γνωμοδοτήσεις σε ερωτήματα υπηρεσιών, να προβαίνει στην κατάρτιση συμβάσεων και να παρέχει κάθε υπηρεσία νομικής φύσεως που του ανατίθεται από το Δ.Σ. του Ταμείου.

7. Με τις διατάξεις του ν. 3458/2006 είχε συσταθεί στη ΓΓΚΑ Ειδική Γραμματεία Συντονισμού. Με τις ίδιες διατάξεις συστάθηκαν δώδεκα (12) θέσεις ειδικών συνεργατών, οι οποίες, μετά την κατάργηση της Ειδικής Γραμματείας με το ν. 3569/2007, διατηρήθηκαν στη ΓΓΚΑ.

Λόγω της πολυπλοκότητας του αντικείμενου της ΓΓΚΑ, των αυξημένων αρμοδιοτήτων του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και του περιορισμού των προσλήψεων καθίσταται αναγκαία η αξιοποίηση μέρους των θέσεων αυτών. Προς τούτο με την διάταξη της παρ. 7 προτείνεται η μεταφορά τριών θέσεων στο πολιτικό Γραφείο του Υπουργού για την υποβοήθηση του έργου του και η μετατροπή τους σε μία (1) θέση μετακλητού υπαλλήλου και δύο (2) θέσεις ειδικών συνεργατών.

8. Μετά τη δημοσίευση του π.δ. 318/1992, η αξιολόγηση των ουσιαστικών προσόντων του προσωπικού των δημοσίων υπηρεσιών και των ν.π.δ.δ. γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις του εν λόγω π.δ.

Ειδικότερα, στο άρθρο 14 του παραπάνω αναφερόμενου Π.Δ/τος προβλέπεται ότι «την αξιολόγηση ενεργούν αυτοτελώς δύο το πολύ προϊστάμενοι ανάλογα με τη θέση του αξιολογούμενου στην ιεραρχία της οικείας δημόσιας υπηρεσίας ή του οικείου

ν.π.δ.δ, δηλαδή ο άμεσος προϊστάμενός του και ο αμέσως ανώτερος προϊστάμενος, όταν υπάρχει».

Ως εκ τούτου, ο Γενικός Διευθυντής αξιολογεί τους προϊσταμένους των Διευθύνσεων και τους προϊσταμένους των Τμημάτων που υπάγονται σε αυτόν.

Με το ν. 3655/08, οι αρμοδιότητες των Προϊσταμένων των Γεν. Διευθύνσεων των νέων Ασφαλιστικών Οργανισμών περί της αξιολόγησης των υπαλλήλων, περιεγράφησαν σύμφωνα με το άρθρο 78 του ν.1892/90, όπου καθορίζεται γενικότερα το έργο του Γενικού Διευθυντή, με αποτέλεσμα η συγκεκριμένη αρμοδιότητα εκ παραδρομής να μην προσαρμοστεί στα οριζόμενα από το Π.Δ/γμα 318/92.

Κατόπιν των ανωτέρω, με την παρ. 8, προτείνεται η τροποποίηση της εν λόγω αρμοδιότητας, ώστε η αξιολόγηση των προϊσταμένων των Τμημάτων να γίνεται αυτοτελώς και από τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης, όπως ορίζεται στο σχετικό Π.Δ/γμα.

9. Με την παρ. 9 παρέχεται η δυνατότητα και στους υπαλλήλους του κλάδου ΠΕ Οικονομικού να προϊστανται των Διευθύνσεων και των Τμημάτων της ΓΓΚΑ.

10. Με το άρθρο 44 παρ.1 στοιχ. γ' του Οργανισμού του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ (π.δ. 266/1989) όπως ισχύει ορίστηκε ότι, στη Διεύθυνση Αναλογιστικών Μελετών και Στατιστικής προϊσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Αναλογιστών.

Όμως, για την υλοποίηση των αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης αυτής, δεν απαιτούνται μόνο εξειδικευμένες γνώσεις σχετικές με το αντικείμενό της, αλλά γνώση όλων των λειτουργιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Στις απαιτήσεις των εργασιών της Διεύθυνσης μπορεί να ανταποκριθεί και υπάλληλος ΠΕ Διοικητικού – Οικονομικού κλάδου.

Για το λόγο αυτό, προτείνεται ανάλογη διεύρυνση των κλάδων στους οποίους εντάσσονται οι υπάλληλοι που τοποθετούνται σε θέσεις προϊσταμένων της Διεύθυνσης.

Άρθρο 76

Οργανωτικά Θέματα ΓΓΚΑ και ΦΚΑ

1. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1 υλοποιείται η επιταγή του άρθρου 17 παρ. 1 εδ. β' του ν. 3086/2002 (Α' 324), σύμφωνα με την οποία Γραφεία Νομικού Συμβούλου λειτουργούν και στις Γενικές Γραμματείες, εφόσον τούτο προβλέπεται από ειδικές οργανικές διατάξεις, με δυνατότητα να ορίζεται αν αυτά είναι αυτοτελή ή υπάγονται στα Γραφεία Νομικού Συμβούλου του οικείου ή του προϊσταμένου Υπουργείου.

Με τον ορισμό του γραφείου ως αυτοτελούς και την ένταξή του στη Γενική Γραμματεία Κοινωνικών Ασφαλίσεων, δεν συνιστώνται νέες θέσεις ούτε προκύπτει ανάγκη σύστασης αυτών, επειδή ήδη λειτουργεί Γραφείο Νομικού Συμβούλου και έχει διατεθεί το αναγκαίο προσωπικό προ πολλών ετών.

2. Για την εξασφάλιση της ενιαίας υγειονομικής κρίσης όσον αφορά στον καθορισμό του βαθμού αναπηρίας των ασφαλισμένων όλων των ασφαλιστικών φορέων, συμπεριλαμβανομένου του Δημοσίου, δημιουργήθηκε με το άρθρο 6 του ν. 3863/2010 στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.), υπαγόμενο στη Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας της Διοίκησης του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

Στην παρ. 7 του εν λόγω άρθρου ορίσθηκε η 1/4/2011 ως ημερομηνία κατάργησης όλων των άλλων Επιτροπών πιστοποίησης αναπηρίας που λειτουργούν σήμερα στους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, στις νομαρχίες και το Δημόσιο, με εξαίρεση τις Υγειονομικές Επιτροπές, όπως αναφέρονται στην εν λόγω παράγραφο.

Προκειμένου, όμως, να λειτουργήσει το ΚΕ.Π.Α. απαιτούνται διαδικασίες καθώς και η συνδρομή προϋποθέσεων, όπως: η στέγαση των Υγειονομικών Επιτροπών, η στελέχωση σε προσωπικό, η εκπαίδευση των ιατρών του Ε.Σ.Υ. και των ΦΚΑ που, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου εντάσσονται στο Ειδικό Σώμα Ιατρών Υγειονομικών Επιτροπών κλπ.

Μετά τα παραπάνω και με δεδομένο ότι το Ίδρυμα αντιμετωπίζει αντικειμενική αδυναμία ολοκλήρωσης όλων των προβλεπόμενων διαδικασιών για τη λειτουργία των Υγειονομικών Επιτροπών του ΚΕ.Π.Α. μέχρι την 1/4/2011, προτείνεται με τη διάταξη της παρ. 2 να επανακαθορισθεί η 1/9/2011 ως ημερομηνία κατάργησης των Υγειονομικών Επιτροπών της παρ. 7 του άρθρου 6 του ν. 3863/2010.

3. Με τις διατάξεις των άρθρων 29 και 30 του ν. 3863/10 προβλεπόταν η διάκριση των Κεντρικών Υπηρεσιών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σε Υπηρεσίες Ασφάλισης και Υπηρεσίες Υγείας και η δημιουργία δύο (2) Γενικών Διευθύνσεων για την υποστήριξη των Υπηρεσιών Υγείας, με ημερομηνία έναρξης λειτουργίας τους την 1/1/2011.

Με τη σύσταση του Εθνικού Οργανισμού Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.), οι προαναφερθείσες διατάξεις καθίστανται ανενεργές και οι συσταθείσες με τα παραπάνω άρθρα Γενικές Διευθύνσεις είναι πλέον άνευ αντικείμενου.

Για όλα τα παραπάνω, με τις διατάξεις της παραγράφου 11 της περίπτωσης Β του άρθρου 85 προτείνεται η κατάργηση των άρθρων 29 και 30 του ν. 3863/10, πλην της περ. δ της παρ. 2 του άρθρου 30. Η αναφερόμενη στην περίπτωση αυτή Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας εντάσσεται με την προβλεπόμενη διάρθρωση στην υφιστάμενη Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και στελεχώνεται με το πάσης φύσεως υπηρετούν προσωπικό της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Κοινωνικής Εργασίας.

Η Διεύθυνση Αναπηρίας και Κοινωνικής Εργασίας καταργείται από την έναρξη ισχύος της κοινής υπουργικής απόφασης καθορισμού αρμοδιοτήτων της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας.

Μετά την ολοκλήρωση της ένταξης των Περιφερειακών Υπηρεσιών και των Μονάδων Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στον Εθνικό Οργανισμό Παροχών Υπηρεσιών Υγείας (Ε.Ο.Π.Υ.Υ.) η Γενική Διεύθυνση Υπηρεσιών Υγείας του Ιδρύματος καταργείται και η Διεύθυνση Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας εντάσσεται στη Γενική Διεύθυνση Ασφαλιστικών Υπηρεσιών του Ιδρύματος. Οι αρμοδιότητες της Διεύθυνσης Αναπηρίας και Ιατρικής της Εργασίας καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

4. Οι αυξημένες υπηρεσιακές ανάγκες του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, λόγω της εφαρμογής νέων τεχνολογιών (ΟΠΣ), της ένταξης στο Ίδρυμα των περισσότερων Ταμείων μισθωτών της χώρας, της εφαρμογής των διατάξεων του νέου ασφαλιστικού νόμου, επιβάλλουν την ποιοτική αναβάθμιση του προσωπικού για την καλύτερη και αποδοτικότερη λειτουργία των Υπηρεσιών του.

Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 4 μεταφέρονται (250) κενές οργανικές θέσεις μόνιμου προσωπικού του κλάδου ΥΕ Προσωπικού Καθαριότητας των Περιφερειακών Υπηρεσιών του Ιδρύματος στον κλάδο ΤΕ Διοικητικού-Λογιστικού.

Η ανωτέρω ρύθμιση δεν δημιουργεί κανένα πρόβλημα δεδομένου ότι η καθαριότητα των περισσότερων μονάδων του Ιδρύματος έχει ανατεθεί σε συνεργεία καθαρισμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 2556/1997 και συνεπώς έχουν μειωθεί οι ανάγκες του Ιδρύματος για προσωπικό αυτής της κατηγορίας.

5. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5 θεσπίζεται η δυνατότητα σύστασης Γραφείων του ΟΑΕΕ με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΟΑΕΕ, σε περιοχές που δεν εδρεύουν υπηρεσίες του Οργανισμού για την εξυπηρέτηση των ασφαλισμένων που διαμένουν σε αποκεντρωμένες περιοχές και είναι υποχρεωμένοι να διανύουν μεγάλες αποστάσεις τόσο στην ηπειρωτική όσο και στη νησιωτική χώρα για τη διεκπεραίωση υποθέσεων τους σχετικών με θέματα ασφάλισης.

6. Με την παράγραφο 6 συνιστώνται μία (1) θέση ειδικού συμβούλου και δύο (2) θέσεις ειδικών συνεργατών με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου για την υποβοήθηση του έργου του Διευθύνοντος Συμβούλου της ΗΔΙΚΑ. Η πρόσληψη γίνεται με απόφαση του Διευθύνοντος Συμβούλου και η αποχώρησή τους γίνεται αυτοδίκαια και χωρίς αποζημίωση με την για οποιονδήποτε λόγο αποχώρηση του προσώπου το οποίο τους προσέλαβε.

7. Με την παράγραφο 7 δίνεται η δυνατότητα στον Πρόεδρο του Ταμείου Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα (ΤΕΑΙΤ), μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, να αναθέτει κατά περίπτωση δικαστικές υποθέσεις σε ιδιώτες δικηγόρους, για την προάσπιση των συμφερόντων του Ταμείου.
8. Με την παράγραφο 8 τροποποιούνται οι διατάξεις των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 20 του ν. 3863/2010 (Α' 115) ώστε να είναι δυνατή η έκδοση και διαχείριση του «εργοσήμου» από τραπεζικούς οργανισμούς και άλλους φορείς.
9. Μετά την υπαγωγή του Οργανισμού Περίθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου (Ο.Π.Α.Δ), κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 79 του ν. 3918/2011 (Α' 31), στην εποπτεία του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, τόσο στον ΟΠΑΔ όσο και στους λοιπούς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης πρέπει να ακολουθείται η ίδια διαδικασία για τον έλεγχο και την απόδοση δαπανών αυτού στους παρόχους υγείας που συμβάλλονται με τα ασφαλιστικά ταμεία.
10. Επειδή οι εποπτευόμενοι από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης φορείς, ήτοι ο Οργανισμός Εργατικής Κατοικίας, ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού και ο Οργανισμός Εργατικής Εστίας, δεν μπορούν ακόμη να ανταποκριθούν στο νέο λογιστικό σύστημα κρίνεται αναγκαία η ρύθμιση του άρθρου αυτού, και για τους φορείς αυτούς ειδικά και μόνο για το έτος 2011.

Άρθρο 77

Ρυθμίσεις για Συλλογικά Όργανα ΦΚΑ

1. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 3655/2008, για τη λειτουργία του κλάδου επικουρικής ασφάλισης συστήθηκε στον ΟΑΕΕ Περιφερειακή Διεύθυνση Επικουρικής Ασφάλισης Ελευθέρων Επαγγελματιών.
- Με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου αυτού, προτείνεται η σύσταση Τοπικής Διοικητικής Επιτροπής (ΤΔΕ) στην ανωτέρω Περιφερειακή Διεύθυνση, για την εκδίκαση ενστάσεων κατ' αποφάσεων των οργάνων του Ο.Α.Ε.Ε..
2. Σύμφωνα με την υποπερίπτωση β' της περίπτωσης Β' της παρ. 7 του άρθρου 5 του ν. 3655/2008 (Α' 58), η Διοικητική Επιτροπή ΙΚΑ-ΕΤΑΜ του Τομέα Ασφάλισης Προσωπικού ΔΕΗ αποτελείται, μεταξύ άλλων, από δύο (2) εκπροσώπους των ασφαλισμένων του Τομέα.
- Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2, επιδιώκεται η εναρμόνιση της σύνθεσης της ανωτέρω Επιτροπής με όλες τις υπόλοιπες Τοπικές Διοικητικές Επιτροπές του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, στις οποίες συμμετέχει ένας (1) εκπρόσωπος των ασφαλισμένων.
3. Σύμφωνα με την περίπτωση β' της παρ. 1 του άρθρου 118 του ν. 3655/2008, το Διοικητικό Συμβούλιο του ΤΠΔΥ αποτελείται, μεταξύ άλλων, από έναν (1)

εκπρόσωπο των ασφαλισμένων που προτείνεται από την Ομοσπονδία Συλλόγων Υπαλλήλων Επιμελητηρίων.

Με τη διάταξη της παρ. 3, προτείνεται στο Δ.Σ. του ΤΠΔΥ να μετέχει αντί του παραπάνω εκπροσώπου, ένας (1) εκπρόσωπος των ασφαλισμένων του Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., που προτείνεται από την ΠΟΠΟΚΠ, δεδομένου ότι η ΠΟΠΟΚΠ καλύπτει μεγαλύτερο αριθμό ασφαλισμένων του Τομέα Πρόνοιας Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. σε σχέση με την Ομοσπονδία Συλλόγων Υπαλλήλων Επιμελητηρίων.

4. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 4, δίδεται η δυνατότητα, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, να εκδοθεί κανονισμός με τον οποίο ρυθμίζονται όλα τα θέματα αρμοδιότητας και λειτουργίας των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ.

5. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5, προβλέπεται ότι στο Δ.Σ. του ΤΑΥΤΕΚΩ ως εκπρόσωποι των εργοδοτών δεν ορίζονται πρόσωπα τα οποία έχουν την ιδιότητα του ασφαλισμένου του Ταμείου.

6. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 6, παρέχεται η δυνατότητα στους υπαλλήλους ΠΕ κατηγορίας με πενταετή υπηρεσία στη Γ.Γ.Κ.Α. να μετέχουν ως μέλη στα Διοικητικά Συμβούλια και τις Διοικούσες Επιτροπές των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης αρμοδιότητας της Γ.Γ.Κ.Α..

7. Σύμφωνα με τις οικείες για κάθε Φορέα διατάξεις του ν. 3655/2008, οι Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης διοικούνται από ολιγομελή Διοικητικά Συμβούλια.

Από τις διατάξεις του άρθρου 12 του α.ν.1846/1951, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, ορίζεται ότι το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ διοικείται από 25μελές Διοικητικό Συμβούλιο.

Δεδομένου ότι ένα τόσο πολυπληθές συλλογικό όργανο είναι δύσκολο στη λειτουργία του, κρίνεται σκόπιμη η μείωση του αριθμού των μελών του, χωρίς να θίγονται οι εκπροσωπήσεις των κοινωνικών εταίρων.

Ως εκ τούτου, με την προτεινόμενη διάταξη, στα πλαίσια της εναρμόνισης και με τους λοιπούς Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, καθορίζεται για το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ 15 μελής σύνθεση του Διοικητικού του Συμβουλίου.

8. Με τη διάταξη της παρ. 8, προτείνεται να διορίζονται οι Πρόεδροι και τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Ασφαλιστικών Οργανισμών, συμπεριλαμβανομένων και των Κυβερνητικών Επιτροπών, καθώς και οι Πρόεδροι και τα μέλη των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών των Υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, που λειτουργούν στα όρια του Νομού Αττικής, από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Στόχος της διάταξης αυτής, είναι η απλοποίηση και συντόμευση της διαδικασίας συγκρότησης των Διοικητικών Συμβουλίων και των ανωτέρω Επιτροπών και η αποφυγή της γραφειοκρατίας, με σκοπό την καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη.

Η ανωτέρω αρμοδιότητα, σύμφωνα με τη γενική και αόριστη διατύπωση της διάταξης της παρ. 6 Τομέας Δ' του άρθρου 186 του ν. 3852/2010 (Α' 87), προέκυπτε ότι είχε περιέλθει στην οικεία περιφέρεια.

Προκειμένου να αποφευχθούν τυχόν παρερμηνείες ως προς την εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης, με την προτεινόμενη διάταξη ορίζεται κατά τρόπο ρητό και σαφή, ότι οι Πρόεδροι, οι Κυβερνητικοί Επίτροποι και τα μέλη των Διοικητικών Συμβουλίων των Ασφαλιστικών Οργανισμών καθώς και οι Πρόεδροι και τα μέλη των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών των Υποκαταστημάτων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ που λειτουργούν στα όρια του Νομού Αττικής διορίζονται με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, ο οποίος και ασκεί την εποπτεία των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

9. Σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 36 του ν. 3556/2007, όπως οι παρ. 1 και 2 περ. γ' και δ' αυτού αντικαταστάθηκαν από το άρθρο 134, παρ. 1 του ν. 3655/2008, οι Διοικητές και οι Πρόεδροι των Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης, πλην του ΤΕΑΠΑΣΑ, επιλέγονται με τη διαδικασία του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής, ύστερα από την επιλογή τους και από Ειδική Επιτροπή που προβλέπεται από τις ως άνω διατάξεις.

Δεδομένου ότι η διαδικασία επιλογής τους από την ανωτέρω Επιτροπή είναι ιδιαίτερα γραφειοκρατική και χρονοβόρα, με την παρούσα διάταξη προτείνεται οι Διοικητές και οι Πρόεδροι των ΦΚΑ να επιλέγονται μόνο με τη διαδικασία του άρθρου 49Α του Κανονισμού της Βουλής, χωρίς άλλη διαδικασία επιλογής.

Στόχος της διάταξης αυτής είναι η συντόμευση και η απλούστευση του τρόπου επιλογής των Διοικητών και Προέδρων των ΦΚΑ με ταυτόχρονη αποφυγή της γραφειοκρατίας, για τη διασφάλιση της συνεχούς και απρόσκοπτης λειτουργίας των Ασφαλιστικών Οργανισμών.

10. Με τις διατάξεις του άρθρου 48, παρ. 4, του ν. 2676/1999, ορίζονται οι αρμοδιότητες των Τοπικών Διοικητικών Επιτροπών του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ και ειδικότερα στην περίπτωση α' της παραπάνω παραγράφου, ορίζεται ότι οι ΤΔΕ αποφαινόμενοι επί των ενστάσεων κατά πάσης φύσεως αποφάσεων του Διευθυντή Υποκαταστήματος ΙΚΑ που αφορούν στην ασφάλιση, τη διάρκεια της ασφαλιστικής

σχέσης, τον υπολογισμό και την καταβολή των εισφορών, την πραγματοποίηση των ασφαλιστικών παροχών και οποιοδήποτε άλλο θέμα της αρμοδιότητάς του και επιλαμβάνεται τον ουσιαστικό και νομικό έλεγχο της ορθότητας αυτών.

Στις ανωτέρω αρμοδιότητες περιλαμβάνεται και η δυνατότητα προσαύξησης του ποσοστού της ιατρικής αναπηρίας με ασφαλιστική και μέχρι δέκα επτά (17) ποσοστιαίες μονάδες.

Δεδομένου ότι το θέμα της προσαύξησης του ποσοστού της ιατρικής αναπηρίας με ασφαλιστική, απαιτεί ειδικές γνώσεις από τα μέλη των ΤΔΕ και παράλληλα η προσαύξηση αυτή δίνει τη δυνατότητα να συνταξιοδοτούνται ή να προσαυξάνεται η σύνταξη σε άτομα που δεν έχει κριθεί από Υγειονομικές Επιτροπές ότι διαθέτουν το ποσοστό αναπηρίας, προτείνεται η απάλειψη της ανωτέρω αρμοδιότητας από τις ΤΔΕ. Σε καμία περίπτωση βέβαια δεν καταργείται το δικαίωμα προσφυγής του ασφαλισμένου στα Διοικητικά Δικαστήρια.

Άρθρο 78

Υπηρεσιακά Συμβούλια

1. Από τις διατάξεις του άρθρου 68 του ν. 3655/2008, το οποίο καταργείται με την παράγραφο 14 της περίπτωσης Β του άρθρου 85, είχε προβλεφθεί η σύσταση Α' Κοινού Υπηρεσιακού Συμβουλίου, αρμόδιου για το προσωπικό των Ταμείων Επικουρικής Ασφάλισης Ιδιωτικού Τομέα και Πρόνοιας Ιδιωτικού Τομέα.

Με τη διάταξη της παρ. 1, προτείνεται η σύσταση Υπηρεσιακών Συμβουλίων για τους Φορείς ΤΕΑΙΤ και ΤΑΠΙΤ, αρμόδιων για το προσωπικό εκάστου εξ αυτών, με στόχο την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη επίλυση των θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού των ανωτέρω Φορέων, δεδομένου του μεγάλου αριθμού των υπαλλήλων που υπηρετούν σε αυτούς.

2. Με τη διάταξη της παρ. 2, προτείνεται το Β' Κοινό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, αρμόδιο για το προσωπικό των Ταμείων Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων και Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας Απασχολούμενων στα Σώματα Ασφαλείας, που προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 123 του ν. 3655/2008, να μετονομαστεί σε Κοινό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, δεδομένου ότι το Α' Κοινό Υπηρεσιακό Συμβούλιο, αρμόδιο για το προσωπικό των Φορέων ΤΕΑΙΤ & ΤΑΠΙΤ, με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, καταργείται, και επομένως δεν δικαιολογείται η διάκριση ως Β' Κοινού Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

3. Σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 28 του ν. 3232/2004 και της παρ. 6 του άρθρου 57 του ν. 3655/2008 οι οποίες καταργούνται με την παράγραφο 12 της περίπτωσης Β του άρθρου 85, τα θέματα υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού του ΕΤΕΑΜ καθώς και του μεταφερόμενου σε αυτό προσωπικού των εντασσόμενων φορέων και κλάδων εξετάζονται από το Υπηρεσιακό Συμβούλιο της Γ.Γ.Κ.Α., μέχρι τη σύσταση και συγκρότηση του Υπηρεσιακού Συμβουλίου του ΕΤΕΑΜ.

Με τη διάταξη της παρ. 3, προτείνεται η σύσταση Υπηρεσιακού Συμβουλίου στο ΕΤΕΑΜ, αρμόδιου για το σύνολο του προσωπικού του Φορέα, με σκοπό την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη επίλυση των θεμάτων υπηρεσιακής κατάστασης του προσωπικού του, δεδομένου του μεγάλου αριθμού των υπαλλήλων που υπηρετούν στο Φορέα αυτό.

Άρθρο 79

Θέματα Αξιοποίησης Κινητής και Ακίνητης Περιουσίας

1. Οι μισθώσεις και εκμισθώσεις των ακινήτων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, διενεργούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες του π.δ.715/1979 (Α' 212) και, εφόσον πρόκειται περί εμπορικών μισθώσεων, εφαρμόζονται οι διατάξεις του π.δ. 34/1995 (Α' 30), σε συνδυασμό με εκείνες του άρθρου 7 του ν.2 714/1999 (Α' 199). Σύμφωνα με τις διατάξεις του π.δ. 715/1979, η εκμίσθωση ακινήτων ιδιοκτησίας των νπδδ δεν μπορεί να συνομολογηθεί για περίοδο μεγαλύτερη των πέντε ετών.

Η αναπροσαρμογή των μισθωμάτων για τις εμπορικές μισθώσεις γίνεται βάσει των διατάξεων του άρθρου 7 του π.δ. 34/1995, όπως ισχύει, σύμφωνα με τις οποίες το μίσθωμα αναπροσαρμόζεται κατά τα χρονικά διαστήματα και το ύψος που ορίζεται στη σύμβαση. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει συμφωνία αναπροσαρμογής του μισθώματος ή αυτή έχει εξαρτηθεί από άκυρη ρήτρα, η αναπροσαρμογή γίνεται μετά διετία από την έναρξη της σύμβασης και καθορίζεται σε ποσοστό ετησίως όχι κατώτερο του 6% της αντικειμενικής αξίας του μισθίου και για τους ακάλυπτους χώρους του 4%, εκτός αν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που επιβάλλουν διαφορετική ρύθμιση και οι οποίοι πρέπει να μνημονεύονται στη σύμβαση.

Στην περίπτωση παράτασης της μίσθωσης ακινήτων με εκμισθωτή νομικό πρόσωπο δημοσίου δικαίου με απευθείας σύναψη σύμβασης παράτασης της μίσθωσης με τον εγκατεστημένο στο μισθίο μισθωτή, το ετήσιο μίσθωμα δεν μπορεί να συμφωνηθεί κατώτερο από το 10% της εκάστοτε ισχύουσας αντικειμενικής αξίας του μισθίου. Σε κάθε περίπτωση, το μηνιαίο μίσθωμα δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το καταβαλλόμενο.

Το προαναφερόμενο νομοθετικό πλαίσιο δεν ανταποκρίνεται στις γενικότερες συνθήκες που έχουν διαμορφωθεί στην αγορά ακινήτων εν όψει και της υπάρχουσας οικονομικής κρίσης. Συγκεκριμένα, λόγω των χρονοβόρων διαδικασιών για την εκμίσθωση των ακινήτων, που προβλέπονται από τις διατάξεις του π.δ. 715/1979, σε συνδυασμό με τη μεγάλη αύξηση των μισθωμάτων που προκύπτει από την εφαρμογή των διατάξεων περί αναπροσαρμογής των μισθωμάτων, υφίσταται κίνδυνος απώλειας εσόδων για τους ΦΚΑ τόσο λόγω της πιθανής αποχώρησης των υφιστάμενων μισθωτών εξαιτίας της αδυναμίας ανταπόκρισής τους στην καταβολή μισθωμάτων τα οποία διαμορφώνονται σε υψηλά επίπεδα σε σύγκριση με τις υπάρχουσες συνθήκες της αγοράς, όσο και της αδυναμίας εξεύρεσης νέων μισθωτών σε σύντομο χρονικό διάστημα. Με τις προτεινόμενες διατάξεις, το εν λόγω πλαίσιο εξορθολογίζεται, ώστε να ανταποκρίνεται στα σημερινά δεδομένα.

Ειδικότερα:

- A. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 1, η μέγιστη διάρκεια εκμίσθωσης ακινήτων των νπδδ ορίζεται δωδεκαετής.
- B. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2, επεκτείνεται ρητά και στις περιπτώσεις μισθώσεων και εκμισθώσεων ακινήτων νπδδ, η δυνατότητα αναπροσαρμογής του μισθώματος με τη συνδρομή του άρθρου 388 ΑΚ, σύμφωνα και με την ειδικότερη νομοθεσία των εμπορικών μισθώσεων του π.δ. 34/1995.
- Γ. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 3 εξορθολογίζεται η διαδικασία παράτασης και αναπροσαρμογής των μισθωμάτων στις εκμισθώσεις ακινήτων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, μέσω του επαναπροσδιορισμού του ελάχιστου μισθώματος στο 6% της αντικειμενικής αξίας του ακινήτου, ενώ σε ειδικές περιπτώσεις μπορεί να συμφωνείται και κατώτερο, με αιτιολογημένη απόφαση του ΔΣ του Φορέα μετά από εκτίμηση του Σώματος Ορκωτών Εκτιμητών (ΣΟΕ).
2. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 4, αυξάνεται από 5% σε 10% το ποσοστό των κεφαλαίων που μπορούν να επενδύουν οι ΦΚΑ σε προθεσμιακές καταθέσεις, καθώς και σε βραχυχρόνιους τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου, εφόσον η απόδοσή τους είναι μεγαλύτερη από εκείνη του Κοινού Κεφαλαίου.
3. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 5 προσδιορίζεται ο τρόπος ανάθεσης της ταμιακής διαχείρισης των ΦΚΑ καθώς και της διενέργειας προθεσμιακών καταθέσεων σε πιστωτικά ιδρύματα. Συγκεκριμένα, λόγω της φύσης των συγκεκριμένων χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, η επιλογή πιστωτικού ιδρύματος πραγματοποιείται με απόφαση του ΔΣ του Φορέα μετά από πρόσκληση εκδήλωσης ενδιαφέροντος.

4. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 6, ρυθμίζεται το θέμα της κατανομής της ακίνητης περιουσίας του πρώην ΤΑΝΠΥ μεταξύ του ΟΑΕΕ και του ΤΕΑΙΤ, μετά την ένταξη σε αυτά, των κλάδων κύριας και επικουρικής ασφάλισης, ως Τομέας Ασφάλισης Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτόρων και Τομέας Επικουρικής Ασφάλισης Υπαλλήλων Ναυτικών και Τουριστικών Πρακτορείων, αντίστοιχα, βάσει των διατάξεων του ν. 3655/2008.

5. Με την προτεινόμενη διάταξη της παρ. 7, η κυριότητα του ακινήτου της πρώην Στέγης Υγειονομικών, περιέρχεται στον Τομέα Υγείας Υγειονομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων (ΕΤΑΑ).

Άρθρο 80

ΥΠΕΔΥΦΚΑ

Με τις διατάξεις του άρθρου 80, επιχειρείται η διεύρυνση των αρμοδιοτήτων ελέγχου της ΥΠΕΔΥΦΚΑ σε όλους τους παρόχους υγείας, ήτοι φαρμακεία, νοσοκομεία, ιδιωτικές κλινικές, διαγνωστικά κέντρα κλπ. και ο έλεγχος μπορεί να γίνεται και από μικτά κλιμάκια υπαλλήλων της ΥΠΕΔΥΦΚΑ και των ασφαλιστικών οργανισμών. Τροποποιούνται οι σχετικές διατάξεις του νόμου 3846/2010 στα πλαίσια των αρχών της χρηστής διοίκησης και αναλογικότητας ενώ τέλος σκοπεύεται η νομοτεχνική βελτίωση των διατάξεων του νόμου 3846/2010, για την αντιμετώπιση ερμηνευτικών προβλημάτων που ανέκυψαν στα πλαίσια εφαρμογής του.

Σε περίπτωση που διαπιστώνονται παραβάσεις της κείμενης νομοθεσίας, οι προβλεπόμενες κυρώσεις επιβάλλονται από τον Γενικό Επιθεωρητή της ΥΠΕΔΥΦΚΑ.

Η προθεσμία υποβολής ενδικοφανούς προσφυγής ενώπιον της Επιτροπής Ενστάσεων του ν.3846/2010 ή της αρμόδιας επιτροπής για τον ΟΠΑΔ, ή ενώπιον του Διοικητή ή του Δ.Σ. του ασφαλιστικού οργανισμού ή του Προέδρου του Ε.Ο.Π.Υ.Υ μετά τη λειτουργία του, κατά αποφάσεων επιβολής κυρώσεων από το Γεν. Επιθεωρητή ή τα αρμόδια όργανα του φορέα και η άσκησή της, δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης αυτής. Ειδικά δε στις περιπτώσεις προσωρινής ή οριστικής διακοπής ή καταγγελίας της σύμβασης έχει ταχθεί η πολύ σύντομη προθεσμία των επτά ημερών, εντός της οποίας πρέπει να αποφανθεί η Επιτροπή Ενστάσεων, ώστε να μην προκαλείται ανεπανόρθωτη βλάβη στον προσφεύγοντα, συνεπεία της μη ανασταλτικότητας της άσκησής και της προθεσμίας άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής. Η Επιτροπή Ενστάσεων του ν.3846/10 αν δεν αποφανθεί επί της

ασκηθείσας ένστασης εντός επτά (7) εργασίμων ημερών, θεωρείται ότι απέρριψε αυτή. Οι αποφάσεις της Επιτροπής Ενστάσεων είναι άμεσα εκτελεστές.

Το μη ανασταλτικό αποτέλεσμα επιβάλλεται εν γένει για την αντιμετώπιση της ιδιαίτερα αυξημένης παραβατικότητας που έχει διαπιστωθεί στο συγκεκριμένο χώρο. Εξάλλου, οι αποφάσεις της Διοίκησης είναι άμεσα εκτελεστές, εκτός εάν άλλως ορίζεται. Η ανασταλτικότητα ή μη της προθεσμίας άσκησης της ενδικοφανούς προσφυγής είναι ευχέρεια της Διοίκησης και δεν επιβάλλεται από κάποιον κανόνα δικαίου, τηρουμένων πάντοτε των αρχών της αναλογικότητας και πάντοτε για τη διαφύλαξη του δημοσίου συμφέροντος.

Στα πλαίσια της ίσης μεταχείρισης των παρόχων υγείας από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθούν οι σχετικές διατάξεις ώστε να παρέχεται ευχέρεια στο Γενικό Επιθεωρητή ή στα αρμόδια όργανα σε περίπτωση παράβασης της κείμενης νομοθεσίας, να επιβάλλεται ανάλογα με τη συχνότητα και τη σοβαρότητα της παράβασης, η ποινή της προσωρινής διακοπής της σύμβασης από τέσσερες (4) έως δώδεκα (12) μήνες.

Επίσης ορίζονται για πρώτη φορά πρόστιμα για τα διαγνωστικά κέντρα ύψους από 1% έως 50% επί της αξίας των παραπεμπτικών που έχουν εκτελέσει τον τελευταίο μήνα πριν την παράβαση και για τις ιδιωτικές κλινικές ποσό από 3.000€ έως 50.000€ ανάλογα με τη συχνότητα και τη σοβαρότητα της παράβασης.

Για τον εξορθολογισμό του συστήματος παροχής υπηρεσιών υγείας από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς προς τους ασφαλισμένους τους και σε μια προσπάθεια δίκαιης αντιμετώπισης κατά την επιβολή ποινών σε διαπιστωθείσες παραβάσεις κατά τον έλεγχο, με χαρακτηριστικά τυπικών παραλείψεων, κρίνεται σκόπιμη η τροποποίηση των σχετικών διατάξεων ώστε να επιβάλλονται πρόστιμα κυμαινόμενα από 1% έως 50% επί των συνταγών ή παραπεμπτικών που εκτελέσθηκαν τον τελευταίο πριν τον έλεγχο μήνα, λαμβάνοντας υπόψη τη συχνότητα, σοβαρότητα, το είδος και γενικά εικόνα του παρόχου υγείας.

Σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 3 του άρθρου 32 του ν.3846/2010, ταινίες γνησιότητας αποκολλημένες από τις μονάδες ιδιοσκευασμάτων και μη επικολλημένες στις συνταγές φαρμάκων ασφαλισμένων ασφαλιστικών οργανισμών, ή μονάδες ιδιοσκευασμάτων, χωρίς ταινίες γνησιότητας, που βρίσκονται κατά τη διάρκεια του ελέγχου σε χώρους του φαρμακείου ή σε άλλους χώρους, κατάσχονται από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα της ΥΠΕΔΥΦΚΑ και παραδίδονται στον ΕΟΦ, με τη διαδικασία που ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις. Για την καταστροφή τους ή τη

διάθεση αυτών σε νοσηλευτικά ή άλλα ιδρύματα απαιτείται η έκδοση κοινής απόφασης των Υπουργών Εργασίας & Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Υγείας και Κοιν. Αλληλεγγύης, μετά από γνώμη του Δ.Σ. του ΕΟΦ. Κρίνεται σκόπιμο να τροποποιηθεί η εν λόγω διάταξη και η καταστροφή των εν λόγω ιδιοσκευασμάτων και των ταινιών γνησιότητας (κουπόνια) να γίνεται με απόφαση του Δ.Σ. του ΕΟΦ χωρίς την έκδοση Κ.Υ.Α. δεδομένου ότι έχουν ήδη παραδοθεί στον ΕΟΦ τα ευρήματα του ελέγχου και ο εν λόγω οργανισμός είναι υπεύθυνος για την διακίνηση των φαρμακευτικών προϊόντων, ο οποίος θα αξιολογήσει αυτά και θα αποφασίσει για την καταστροφή τους ή τη διάθεση αυτών σε νοσοκομεία ή άλλα ιδρύματα.

Άρθρο 81

Έκδοση Ληξιαρχικών Πράξεων και Ενημέρωση του Ε.Μ.Α.Ε.Σ.

1. Με τη διάταξη της παραγράφου 1 καθορίζονται τα επιπλέον στοιχεία τα οποία είναι αναγκαία να αναφέρονται στη ληξιαρχική πράξη θανάτου.

2. Με τη διάταξη της παραγράφου 2 προβλέπεται ότι στα καθήκοντα του ληξιαρχου κάθε δήμου περιλαμβάνεται και η αποστολή στην Η.ΔΙ.Κ.Α Α.Ε αντίγραφου ή αποσπάσματος των ληξιαρχικών πράξεων θανάτου των δημοτών που αποβιώνουν, προκειμένου να ενημερώνεται το Εθνικό Μητρώο Ασφαλισμένων Εργοδοτών Συνταξιούχων που τηρεί η εταιρία και να αποφεύγεται η συνέχιση καταβολής της σύνταξης ή η χορήγηση οποιασδήποτε άλλης κοινωνικής παροχής σε μη δικαιούχους.

Για τον τρόπο και τον χρόνο υλοποίησης της απαιτούμενης διαδικασίας, παρέχεται σχετική εξουσιοδότηση στους Υπουργούς Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

Άρθρο 82

Εφάπαξ Αποζημίωση

1. Με την παράγραφο 1 προβλέπεται η τροποποίηση της παραγράφου 5 του άρθρου 18 του ν. 2079/1992 που αφορά την διαδοχική ασφάλιση σε Φορείς Προνοίας.

Σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 38 και 56 του ν. 2084/1992 το εφάπαξ βοήθημα καταβάλλεται από τους φορείς προνοίας κατά τον χρόνο συνταξιοδότησης των ασφαλισμένων τους.

Ασφαλισμένοι σε έναν ή περισσότερους φορείς, κλάδους, λογαριασμούς ή τομείς προνοίας οι οποίοι κατά την διάρκεια του επαγγελματικού τους βίου έχουν διακόψει την ασφάλισή τους σε αυτούς λόγω αλλαγής επαγγελματικού προσανατολισμού, λαμβάνουν εφάπαξ βοήθημα κατά την συνταξιοδότησή τους, με συνέπεια, να λαμβάνουν το βοήθημα αυτό σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, με τα δεδομένα του χρόνου διακοπής της ασφάλισής τους. Και στις μεν περιπτώσεις της διαδοχικής ασφάλισης σε δύο ή περισσότερους φορείς, κλάδους, λογαριασμούς ή τομείς προνοίας έχει προβλεφθεί όταν ο ασφαλισμένος δεν θεμελιώνει δικαίωμα εφάπαξ βοηθήματος να προσαυξάνεται το εφάπαξ βοήθημα με επιτόκιο 8% ενώ για όλες τις άλλες περιπτώσεις καταβάλλεται άτοκο.

Για τον λόγο αυτό κρίνεται απαραίτητη η τροποποίηση των σχετικών διατάξεων προκειμένου το εφάπαξ βοήθημα να καταβάλλεται έντοκο για όλες τις περιπτώσεις που ο ασφαλισμένος έχει υπαχθεί κατά την διάρκεια του εργασιακού του βίου σε ένα ή περισσότερους φορείς που καταβάλουν εφάπαξ βοήθημα είτε θεμελιώνει αυτοτελές δικαίωμα είτε δικαίωμα με την διαδοχική ασφάλιση. Παράλληλα καταργείται η παράγραφος 2 του άρθρου 7 του ν.2335/1995 (Α'185) με την παράγραφο 13 της περίπτωσης Β του άρθρου 85

Επίσης τίθεται ασφαλιστική δικλείδα προκειμένου το αναλογούν εφάπαξ βοήθημα από κάθε φορέα, λογαριασμό, κλάδο, ή τομέα προνοίας να μην είναι μεγαλύτερο από εκείνο που θα ελάμβανε ο ασφαλισμένος με τις ισχύουσες διατάξεις του οικείου φορέα λογαριασμού, κλάδου, ή τομέα προνοίας κατά τον χρόνο συνταξιοδότησής του και με τα ίδια χρόνια ασφάλισής του σε αυτόν. Τέλος αποσαφηνίζεται ότι η προσαύξηση αυτή γίνεται με ανατοκισμό.

2. Με τις παρ. 2 α και β προβλέπεται η καταβολή του εφάπαξ βοηθήματος στους γονείς, αδελφούς/ές του θανόντος ασφαλισμένου, κατά το ποσοστό του κληρονομικού τους δικαιώματος.

Με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 16 του ν. 2556/1997 συμπληρώθηκαν οι διατάξεις των άρθρων 38 και 56 του ν. 2084/1992, ώστε το εφάπαξ βοήθημα να καταβάλλεται και στον επιζώντα σύζυγο και τα τέκνα αυτού ανάλογα με το κληρονομικό τους δικαίωμα, εφόσον τα πρόσωπα αυτά δεν συγκαταλέγονται σε αυτά που να δικαιούνται σύνταξης λόγω θανάτου του δικαιούχου.

Επειδή όμως οι Φορείς Προνοίας, που χορηγούν εφάπαξ βοηθήματα βασίζονται στην αρχή της ανταποδοτικότητας και τα καταβληθέντα βοηθήματα στηρίζονται αποκλειστικά και μόνο στις εισφορές των ασφαλισμένων και μάλιστα για τους από 1-

1-1993 και εφεξής εισερχόμενους για πρώτη φορά στην παραγωγική διαδικασία, έχει θεσπισθεί ενιαία εισφορά για τους εν λόγω φορείς, με την οποία επιβαρύνεται αποκλειστικά ο ασφαλισμένος (άρθρο 37 παρ. 1 του ν. 2084/92), προτείνεται η θέσπιση της εν λόγω διάταξης σύμφωνα με την οποία το εφάπαξ βοήθημα θα καταβάλλεται στους γονείς, αδελφούς/ές του θανόντος ασφαλισμένου, κατά το ποσοστό του κληρονομικού τους δικαιώματος, εφόσον ο θανών είχε τουλάχιστον εικοσαετή ασφάλιση στον οικείο φορέα πρόνοιας (ή διαδοχικά σε περισσότερους του ενός φορείς) και δεν υπάρχουν πρόσωπα που να δικαιούνται το εφάπαξ βοήθημα σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 5.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΟΓΑ

Άρθρο 83

1. Από τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 14 του Π.Δ. 78/1998 (Α' 72) προβλέπεται ότι:

«Ασφαλιστικές εισφορές που έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως επιστρέφονται ατόκως στο δικαιούχο».

Από τις ως άνω διατάξεις δεν προβλέπεται: α) η υποβολή αίτησης από το δικαιούχο, β) η δυνατότητα συμψηφισμού στην περίπτωση που ο δικαιούχος έχει οφειλές προς τον ΟΓΑ από αχρεωστήτως καταβληθείσες συντάξεις ή άλλες παροχές που χορηγεί ο ΟΓΑ (παροχές υγείας, οικογενειακών επιδομάτων κ.α.) και γ) ποιος είναι ο δικαιούχος για την είσπραξη εισφορών που τυχόν έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως στον ΟΓΑ σε περίπτωση θανάτου του ασφαλισμένου.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα να αντιμετωπίζει ο ΟΓΑ συχνά προβλήματα κατά την εξέταση τέτοιων υποθέσεων και κυρίως να μην μπορεί να συμψηφίσει οφειλές του από αχρεωστήτως καταβληθείσες εισφορές με οφειλές του δικαιούχου από αχρεωστήτως καταβληθείσες συντάξεις ή άλλες παροχές.

Για το λόγο αυτό κρίνεται απαραίτητη μία νέα διάταξη, με την οποία θα ορίζεται ότι ο ΟΓΑ θα μπορεί να συμψηφίζει αχρεωστήτως καταβληθείσες εισφορές με τυχόν οφειλές του δικαιούχου από αχρεωστήτως καταβληθείσες συντάξεις ή άλλες

παροχές. Επίσης θα ορίζεται ότι για την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθεισών εισφορών απαιτείται η υποβολή αίτησης από το δικαιούχο. Τέλος, για λόγους απλούστευσης της διαδικασίας θα ορίζεται ότι σε περίπτωση θανάτου του δικαιούχου οι εισφορές θα επιστρέφονται στον επιζώντα σύζυγο και εν ανυπαρξία τούτου σε έναν εκ των κληρονόμων, ύστερα από εξουσιοδότηση των υπολοίπων.

2. Από τις ισχύουσες σήμερα διατάξεις δεν προβλέπεται η δυνατότητα διακοπής της ασφάλισης των εγγεγραμμένων στα Μητρώα Ασφαλισμένων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης για τους οποίους υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι δεν έχουν τις νόμιμες προϋποθέσεις για τη συνέχιση της ασφάλισής τους στον ΟΓΑ, πλην όμως ο ΟΓΑ αδυνατεί να διαπιστώσει το νόμιμο ή όχι της ασφάλισής τους, επειδή οι ασφαλισμένοι δεν συνεργάζονται με τις αρμόδιες Υπηρεσίες του Οργανισμού και δεν προσκομίζουν τα απαραίτητα για τον έλεγχο δικαιολογητικά. Επίσης, σε πολλές περιπτώσεις ο ΟΓΑ αδυνατεί να έλθει σε επικοινωνία μαζί τους επειδή έχουν αλλάξει τόπο κατοικίας και δεν έχουν γνωστοποιήσει στον Οργανισμό τη νέα διεύθυνση κατοικίας τους.

Το γεγονός αυτό, στερεί τον Κλάδο από το δικαίωμά του να επανελέγχει τη νομιμότητα της ασφάλισης εγγεγραμμένων στα Μητρώα του και επιτρέπει την ασφάλιση στον ΟΓΑ προσώπων που δεν πληρούν τις απαιτούμενες για αυτό προϋποθέσεις.

3. Σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 45 του π.δ 78/1998 (Α' 72), ο Διοικητής του ΟΓΑ δύναται να ζητήσει με έγγραφό του, οποτεδήποτε, την επανεξέταση υπόθεσης για ανάκληση ή τροποποίηση της σχετικής περί απονομής σύνταξης απόφασης του κατά το άρθρο 40 του Π.Δ. 78/1998 αρμοδίου για την εκδίκαση των ενστάσεων Οργάνου, αν αποδεικνύεται, κατά την κρίση του, ότι η σύνταξη χορηγήθηκε παρά το νόμο. Το έγγραφο για την επανεξέταση απευθύνεται στο Όργανο που έχει εκδώσει την απόφαση.

Από τις ισχύουσες διατάξεις δεν προβλέπεται η ανάλογη δυνατότητα επανεξέτασης απόφασης του ως άνω Οργάνου, περί εγγραφής στα Μητρώα Ασφαλισμένων του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης, στην περίπτωση που, κατά την κρίση του Διοικητή του ΟΓΑ, δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις υπαγωγής στην ασφάλιση του ΟΓΑ.

4. Με την παράγραφο 4 του άρθρου αυτού επιδιώκεται η εξόφληση δαπανών ΟΓΑ μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού προς θεραπευτήρια και ασφαλισμένους του Οργανισμού, για δαπάνες νοσηλείας, δεδομένου ότι κατά τον έλεγχο των παραστατικών στη σχετική πράξη τα αρμόδια όργανα διατύπωσαν επιφύλαξη,

πράγμα το οποίο είχε ως συνέπεια τη μη έγκριση από τον οικείο πάρεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου των σχετικών ποσών

5. Σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 1 β του άρθρου 5 του Ν. 2458/1997, οι ασφαλισμένοι στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών μπορούν να συνυπολογίσουν για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος από τον Κλάδο, χρόνο συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας από τον Κλάδο αυτό.

Υπάρχουν όμως πολλές περιπτώσεις προσώπων που έπαιρναν στο παρελθόν επί πολλά έτη σύνταξη λόγω αναπηρίας (βασική σύνταξη ή βασική και πρόσθετη σύνταξη), η χορήγηση της οποίας διακόπηκε, για διάφορους λόγους, μετά την έναρξη λειτουργίας του Κλάδου Κύριας Ασφάλισης. Τα πρόσωπα αυτά, εφόσον ασκούσαν επάγγελμα καλυπτόμενο από την ασφάλιση του ΟΓΑ, ενημερώθηκαν από τον Οργανισμό να ασφαλιστούν στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης Αγροτών και ασφαλίστηκαν.

Η ασφάλιση στον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης, ως γνωστόν, διακόπτεται με την συμπλήρωση του 64ου έτους της ηλικίας.

Τα ως άνω πρόσωπα με τη συμπλήρωση του ορίου ηλικίας συνταξιοδότησης από τον ΟΓΑ λόγω γήρατος (65ο έτος) δεν έχουν τις χρονικές προϋποθέσεις για τη λήψη σύνταξης γήρατος από τον Κλάδο και, κατ' επέκταση, ούτε τις προϋποθέσεις για τη χορήγηση βασικής σύνταξης (σύνταξη χωρίς εισφορές).

Οι ασφαλισμένοι της κατηγορίας αυτής, εφόσον μετά τη συμπλήρωση του 64ου έτους της ηλικίας τους συνεχίζουν να ασκούν επάγγελμα καλυπτόμενο από την ασφάλιση του ΟΓΑ, μπορούν να παρατείνουν την ασφάλισή τους στον Κλάδο για όσο χρόνο απαιτείται για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος λόγω γήρατος.

Επειδή όμως ο απαιτούμενος χρόνος παράτασης πολλές φορές είναι μεγάλος και τα πρόσωπα αυτά είναι μεγάλης ηλικίας, θεωρείται σκόπιμο για λόγους ίσης μεταχείρισης να δύναται να συνυπολογίζουν χρόνο συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας από τον ΟΓΑ μόνο για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος γήρατος από τον Κλάδο Κύριας Ασφάλισης.

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΛΟΙΠΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 84

Διαδικασία Αναγνώρισης χρόνου υπαλλήλων των ΟΤΑ στους Τομείς Επικουρικής Ασφάλισης και Πρόνοιας

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού, η αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας των ασφαλισμένων στους Τομείς «ΤΑΔΚΥ» του ΤΕΑΔΥ και Πρόνοιας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων του ΤΠΔΥ, για τη χορήγηση επικουρικής σύνταξης και εφάπαξ βοηθήματος αντίστοιχα, πραγματοποιείται από τον Τομέα ΤΑΔΚΥ του ΤΕΑΔΥ και το συνολικό ποσό της εξαγοράς επιμερίζεται κατά Τομέα και παρακρατείται από το δικαιούμενο ποσό του εφάπαξ βοηθήματος.

Με τη θέσπιση των διατάξεων των άρθρων 84 και 115 του ν. 3655/2008 το πρώην ΤΑΔΚΥ διαχωρίστηκε σε Κλάδο Επικουρικής Ασφάλισης και Κλάδο Πρόνοιας και εντάχθηκαν, από την 1^η Αυγούστου 2008, ως Τομείς, με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια, στο ΤΕΑΔΥ και το ΤΠΔΥ αντίστοιχα.

Μέχρι την παραπάνω ένταξη η ακολουθητέα από το τ. ΤΑΔΚΥ πρακτική ήταν η έκδοση ενιαίας απόφασης για την αναγνώριση προϋπηρεσίας και για τη χορήγηση του μηνιαίου και εφάπαξ βοηθήματος καθώς και η παρακράτηση του ποσού της εξαγοράς από το εφάπαξ βοήθημα. Μετά την ένταξη όμως η συνέχιση της πρακτικής αυτής δεν ήταν δυνατή καθόσον οι δύο Τομείς ανήκουν πλέον σε διαφορετικούς φορείς (ΤΕΑΔΥ και ΤΠΔΥ).

Επειδή οι ασφαλισμένοι στο πρώην ΤΑΔΚΥ βρίσκονται σε οικονομική αδυναμία για να εξοφλήσουν εφάπαξ το συνολικό ποσό που αναλογεί στην εξαγορά για την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας στους δύο Τομείς η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (Π.Ο.Ε.-Ο.Τ.Α.), ζητά τη ρύθμιση του θέματος, έτσι ώστε, οι εν λόγω ασφαλισμένοι να μην είναι υποχρεωμένοι για να τους καταβληθεί η επικουρική σύνταξη και το εφάπαξ βοήθημα να εξοφλούν εφάπαξ το συνολικό ποσό που αναλογεί στην εξαγορά για την αναγνώριση χρόνου προϋπηρεσίας στους δύο Τομείς, αλλά θα παρακρατείται από το ποσό του δικαιούμενου εφάπαξ βοηθήματος κατά την έκδοση της σχετικής απόφασης του

Τομέα ΤΑΔΚΥ του ΤΠΔΥ και θα αποδίδεται η αναλογία της οφειλής αυτής στον κάθε Τομέα.

Άρθρο 85

Τροποποιήσεις διατάξεων του ν. 3869/2010 - Καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο αυτό αποσαφηνίζεται το περιεχόμενο ορισμένων διατάξεων του ν. 3869/2010 για τη ρύθμιση των οφειλών των υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων, με σκοπό να απλοποιηθεί και να διευκολυνθεί η αξιοποίησή του από τους υπερχρεωμένους οφειλέτες.

Με την πρώτη παράγραφο διευκρινίζεται με μία νομοτεχνική βελτίωση στην παρ. 1 του άρθρου 1, ότι η ρύθμιση οφειλών του ν. 3869/2010 καταλαμβάνει όλο το παθητικό του οφειλέτη, καθώς μόνο μέσα από τη συνολική ρύθμιση των χρεών διασφαλίζεται η συλλογική ικανοποίηση των πιστωτών, αποτρέπεται η αδυναμία εξυπηρέτησης και συνάκολουθα η παραγωγή νέων ληξιπρόθεσμων οφειλών και αντιμετωπίζεται κατά τρόπο αποτελεσματικό, δίκαιο και ισότιμο για τους πιστωτές, το πρόβλημα της μόνιμης αδυναμίας του οφειλέτη στην πληρωμή χρεών. Η ύπαρξη ληξιπρόθεσμων οφειλών είναι προϋπόθεση για την υπαγωγή στις διατάξεις του νόμου, η δε ρύθμιση δεν μπορεί παρά να καταλαμβάνει όλα τα χρέη.

Με τη δεύτερη παράγραφο προβλέπεται ότι το άρθρο 781 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, το οποίο αφορά την έκδοση προσωρινής διαταγής για τις υποθέσεις που υπάγονται στην εκούσια δικαιοδοσία, βρίσκει εφαρμογή και στις αιτήσεις δικαστικής ρύθμισης των χρεών της παρ. 1 του άρθρου 4 που εκδικάζονται επίσης με τη διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας.

Με τη τρίτη παράγραφο διαγράφονται από το άρθρο 5 οι φράσεις που αφορούν την υποχρέωση κοινοποίησης στους πιστωτές πέραν της αίτησης και της κατάστασης της υπάρχουσας περιουσίας και των εισοδημάτων του οφειλέτη και του σχεδίου διευθέτησης των οφειλών, καθώς αυτά εμπεριέχονται, σύμφωνα με το άρθρο 4 παρ. 1, στην αίτηση που κοινοποιείται στους πιστωτές.

Με την τέταρτη παράγραφο αποσαφηνίζεται ότι το αίτημα υποκατάστασης της ελλείπουσας συγκατάθεσης των πιστωτών στο πλαίσιο του σταδίου επιδίωξης του δικαστικού συμβιβασμού συζητείται κατά τη δικάσιμο που έχει οριστεί για συζήτηση της αίτησης για δικαστική ρύθμιση, καθώς σε διαφορετική περίπτωση θα μπορούσε να αποβεί η διαδικασία ιδιαίτερα χρονοβόρος.

Με την πέμπτη παράγραφο διευκρινίζεται ότι η κατοικία προστατεύεται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 9 και όταν ο οφειλέτης έχει την επικαρπία ή ψιλή κυριότητα ή ιδανικό μερίδιο σε αυτές.

Με την έκτη παράγραφο διευκρινίζεται με σχετική επιφύλαξη στην παράγραφο 1 του άρθρου 11 ότι δεν θίγονται οι απαιτήσεις πιστωτών που δεν συμπεριελήφθησαν στην αίτηση του οφειλέτη.

Τέλος, με το δεύτερο μέρος της διάταξης ορίζονται οι καταργούμενες διατάξεις.

Άρθρο 86

Κέντρα Εργαζόμενης Νεότητας

Στο νόμο 678/1977 (Α' 246) περί Οργανισμού Εργατικής Εστίας και στο πρώτο άρθρο του νόμου αυτού με τίτλο «Σκοποί της Εργατικής Εστίας», περιγράφονταν ως σκοπός και αποστολή του Οργανισμού η πνευματική και κοινωνική ανάπτυξη των μισθωτών και των οικογενειών τους και πιο συγκεκριμένα η καλύτερη χρησιμοποίηση του χρόνουσχόλης και άδειας ανάπαυσης των μισθωτών και των μελών των οικογενειών τους μέσω της ίδρυσης, οργάνωσης, λειτουργίας και συντήρησης των Κέντρων Εργαζόμενης Νεότητας (Κ.Ε.ΝΕ).

Τα Κέντρα αυτά λειτουργούσαν στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας ήδη από το έτος 1956, δηλαδή πολύ πριν την νομοθέτησή τους ως σκοπό του Οργανισμού, και παρείχαν στους Έλληνες εργαζόμενους και τις οικογένειές τους ουσιαστικές υπηρεσίες, οι οποίες περιελάμβαναν αφενός τροφή και αφετέρου μαθήματα κοπτικής - ραπτικής, κεντήματος χειρός, πλεκτικής, παραδοσιακών χορών και ξένων γλωσσών.

Με την πάροδο των ετών και ιδιαίτερα από την δεκαετία του 1980 και έπειτα, δεδομένης της ένταξης της χώρας στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα, η Πολιτεία υποχρεώθηκε να επανεξετάσει την επαγγελματική κατάρτιση και να πιστοποιήσει προς τούτο, σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που έθεταν οι σχετικές Κοινοτικές Οδηγίες, Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, ανάλογα με τις παρεχόμενες από αυτά γνώσεις και δεξιότητες. Κατόπιν των εξελίξεων αυτών, τα Κέντρα Εργαζόμενης Νεότητας παρουσίασαν αισθητή μείωση των εγγεγραμμένων σε αυτά, αφού δεν πιστοποιηθήκαν ως Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, με συνέπεια να μην έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν στους παρακολουθούντες τα προγράμματά τους πιστοποιημένα πτυχία ή διπλώματα με τα οποία θα μπορούσαν, σύμφωνα με την

κείμενη νομοθεσία, να αναζητήσουν εργασία στον Δημόσιο ή Ιδιωτικό τομέα και να ενταχθούν έτσι στην παραγωγική διαδικασία.

Επιπροσθέτως, όπως προκύπτει από τις σχετικές εκθέσεις των αρμοδίων ελεγκτικών οργάνων του Οργανισμού Εργατικής Εστίας, παρατηρήθηκε το φαινόμενο διαρροής των εγγεγραμμένων σε αυτά, ενώ ορισμένες φορές ο αριθμός των φερομένων ως εγγεγραμμένων ήταν διαφορετικός από τον αριθμό των πραγματικά παρακολουθούντων.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που τηρούνται στον Οργανισμό, με την πάροδο του χρόνου το κόστος λειτουργίας των κέντρων αυτών (θέρμανση, ηλεκτρικό, ενοίκιο, τηλέφωνο κλπ.) κατέστη δυσανάλογο προς τις παρεχόμενες υπηρεσίες, τον αριθμό των εγγεγραμμένων σε αυτά και τα επιτευχθέντα αποτελέσματα.

Στο πλαίσιο του εξορθολογισμού της δημόσιας διοίκησης, ο στόχος της εισαγόμενης διάταξης είναι η α) η εξοικονόμηση πόρων με δεδομένη την οικονομική δυσπραγία και τους οικονομικούς περιορισμούς της περιόδου που διανύουμε, β) η καλύτερη αξιοποίηση του ανθρώπινου δυναμικού σε άλλες υπηρεσιακές μονάδες του Οργανισμού επ' ωφελεία πάντοτε των δικαιούχων του και γ) η ενίσχυση του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας με νέο και άφθαρτο προσωπικό που θα αξιοποιηθεί κατάλληλα και θα συμβάλλει πάσα δυνάμει στην αναμόρφωση του Σώματος που λαμβάνει χώρα με όχημα τον παρόντα νόμο.

Εξάλλου, με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η χωρίς αντάλλαγμα διάθεση, επίπλων, εντύπων και σκευών, καθώς και του λοιπού πάσης φύσεως υλικοτεχνικού εξοπλισμού των Κ.Ε.ΝΕ. σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης ή επιχειρήσεις αυτών, καθώς και σε νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, εφόσον επιδιώκουν αποδεδειγμένα, με βάση το καταστατικό τους που έχει κατατεθεί νόμιμα, φιλανθρωπικούς ή κοινωνικούς σκοπούς. Ο εξοπλισμός αυτός ανήκει στην κυριότητα του Οργανισμού και η ως άνω διάθεση πραγματοποιείται μετά από απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.Ε.Ε., λαμβανομένου υπ' όψιν του γεγονότος ότι η ύπαρξη αυτού καθίσταται μη αναγκαία ενόψει της καταργήσεως των εν λόγω υπηρεσιακών μονάδων του Οργανισμού.

Άρθρο 87

Τροποποίηση και συμπλήρωση του άρθρου 18 του ν. 2458/1997

Κατόπιν της τροποποίησης των διαδικασιών καταβολής επιδομάτων σε ανέργους που παρακολουθούν συγχρηματοδοτούμενα από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

Προγράμματα Επαγγελματικής Κατάρτισης και μετά την θεσμοθέτηση της καταβολής του εκπαιδευτικού επιδόματος από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και με τη διαδικασία επιταγών κατάρτισης (voucher), κρίνεται σκόπιμη η συμπλήρωση του άρθρου 18 του Νόμου 2458/1997 (Α' 15), όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 6 άρθρο 18 του Ν. 3144/2003 (Α' 111), προκειμένου να συμπεριληφθεί και η ως άνω διαδικασία -καταβολή του εκπαιδευτικού επιδόματος με επιταγές κατάρτισης (voucher)- στην κείμενη νομοθεσία που ορίζει τα ασφαλιστικά ζητήματα, ώστε τα Κέντρα Επαγγελματικής Κατάρτισης, ως φορείς υλοποίησης των αντιστοίχων προγραμμάτων κατάρτισης, να είναι υπόχρεα στην καταβολή των ασφαλιστικών εισφορών του Ι.Κ.Α, για τον κλάδο παροχών ασθένειας σε είδος, ακόμα και όταν το επίδομα καταβάλλεται από το Υπουργείο ή από άλλο Δημόσιο φορέα.

Άρθρο 88

Κατάργηση των ανωνύμων εταιρειών «Παρατηρητήριο Απασχόλησης Ερευνητική – Πληροφορική (ΠΑΕΠ) Α.Ε.» και «Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΚΑΕ) Α.Ε.», και σύσταση νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρωπίνου Δυναμικού» (Ε.Ι.Ε.Α.Δ)

Με το εδάφιο 1 του άρθρου 88 καταργούνται οι ανώνυμες εταιρείες «Παρατηρητήριο Απασχόλησης Ερευνητική – Πληροφορική (ΠΑΕΠ) Α.Ε.» και «Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΚΑΕ) Α.Ε.», και συστήνεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Εθνικό Ινστιτούτο Εργασίας και Ανθρωπίνου Δυναμικού» (Ε.Ι.Ε.Α.Δ), το οποίο και θα αποτελεί τον μοναδικό φορέα επιστημονικής και τεχνικής υποστήριξης του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, εποπτευόμενο από τον Υπουργό Εργασίας.

Το Ε.Ι.Ε.Α.Δ. (National Institute of Labour and Human Resources) αποτελεί συνέχεια του ομώνυμου θεσμικού οργάνου του ΥΠΕΡΚΑ, της περιόδου 1993-2002, με διευρυμένους πλέον θεματικούς άξονες, ανταποκρινόμενο στις σύγχρονες ανάγκες του Υπουργείου και της χώρας. Παράλληλα, έχοντας συγκεράσει τις κύριες ερευνητικές, μελετητικές, και διαγνωστικές δραστηριότητες καθώς επίσης και τις δράσεις εφαρμογής των δύο συγχωνευμένων οργανισμών, αποτελεί ένα ισχυρό θεσμικό όργανο με λειτουργία στη βάση οικονομιών κλίμακας. Ο ρόλος του ως εποπτευόμενος οργανισμός του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης δίνει τη δυνατότητα πλήρους υποστήριξης, την οποία μπορεί να παρέχει σε όλο το φάσμα

των υπηρεσιών του Υπουργείου, αλλά και του μεγαλύτερου μέρους των λοιπών εποπτευόμενων οργανισμών του.

Τα πεδία αρμοδιότητας του Ινστιτούτου αντιστοιχούν στην έρευνα και τη μελέτη των παραμέτρων της αγοράς εργασίας και των μορφών των ιδιαιτεροτήτων που αυτή λαμβάνει ανάλογα το χωρικό και γεωγραφικό επίπεδο προσδιορισμού της, καθώς επίσης και στη συμβολή αξιοποίησης των πόρων του ΕΣΠΑ που αντιστοιχούν στο ΥΠΕΡΚΑ. Συνακόλουθα έχει την υποχρέωση συλλογής και επεξεργασίας σε τακτική χρονική βάση των αντίστοιχων στατιστικών δεδομένων, ποιοτικού και ποσοτικού χαρακτήρα, και την αποτύπωση των αποτελεσμάτων, συμπερασμάτων και προτάσεων σε μορφή εκθέσεων πολιτικής (policy reports). Τις εκθέσεις αυτές τις υποβάλλει στην πολιτική ηγεσία του εποπτεύοντος Υπουργείου και τις εξειδικεύει κατά περίπτωση.

Στη σημερινή συγκυρία, η ορθολογική οργάνωση του συμβουλευτικού και υποστηρικτικού οργάνου του Υπουργείου, ως κέντρου σχεδιασμού και λήψης αποφάσεων με σημαντικές παραμέτρους επιπτώσεων στην κοινωνική και οικονομική συνοχή της χώρας, αποτελεί κομβικό σημείο για την αναπτυξιακή πορεία που κρίνεται απαραίτητη. Η συμβολή του Εθνικού Ινστιτούτου Εργασίας και Ανθρώπινου Δυναμικού, με την νέα του μορφή καθορίζεται από την αντιστοίχιση των έργων του όχι μόνο με τα υπηρεσιακά ζητήματα αρμοδιότητας του ΥΠΕΡΚΑ, αλλά και με τη διπλή πρόκληση ανταπόκρισης στους κύριους άξονες στρατηγικών πρωτοβουλιών του Υπουργείου και στην αξιοποίηση των πόρων του ΕΣΠΑ.

Το έμπειρο προσωπικό του, από κοινού με την ιδιότητα του φορέα ως ενδιάμεσος φορέας διαχείρισης (ΕΦΔ) του Επιχειρησιακού Προγράμματος του Υπουργείου «Ανάπτυξη Ανθρώπινου Δυναμικού» και ως κύριο συμβουλευτικό όργανο υποστήριξης του ΥΠΕΡΚΑ, είναι σε θέση να εκτελέσει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τους του σκοπούς και στόχους οι οποίοι ορίζονται αναλυτικά στην παράγραφο 2 εδάφια Α' και Β' ως ακολούθως: α) Την παροχή επιστημονικής τεκμηρίωσης προς το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης σχετικά με τις πολιτικές, οι οποίες σχεδιάζονται και εφαρμόζονται σε όλο το φάσμα αρμοδιότητάς του, πλην των εξειδικευμένων θεμάτων κοινωνικής ασφάλισης. β) Την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών προς το εποπτεύον Υπουργείο, και κατόπιν εντολής του Υπουργού και προς άλλους φορείς του Υπουργείου. γ) Την στήριξη των δράσεων και των πολιτικών του Υπουργείου με εργαλεία, μεθόδους και τεχνικές που αναπτύσσονται, συγκροτούνται και είναι διαθέσιμα από το Ε.Ι.Ε.Α.Δ, παρέχοντας κάθε δυνατή υποστήριξη στα εξειδικευμένα θέματα στα οποία καλείται να συμβάλλει, σε εθνικό, περιφερειακό, τοπικό, καθώς και κλαδικό επίπεδο. Προς τον σκοπό αυτό

έχει την δυνατότητα να συμπράξει με διεθνή ή ευρωπαϊκό οργανισμό αντίστοιχων αρμοδιοτήτων και συναφών ενδιαφερόντων. δ) Την εκπόνηση μελετών και πλαισίων εφαρμογής στα θέματα αρμοδιότητάς του, την συλλογή και επεξεργασία στατιστικών ποιοτικών και ποσοτικών στοιχείων, όσον αφορά τα δεδομένα της αγοράς εργασίας, των εργασιακών σχέσεων και των πολιτικών απασχόλησης και κοινωνικής ένταξης, ως Εθνικός Φορέας. ε) Την εκπόνηση και την έκδοση της Εθνικής Ετήσιας Έκθεσης για την Αγορά Εργασίας και την Απασχόληση στην Ελλάδα. Ειδικότερα για την επίτευξη των σκοπών αυτών το Ε.Ι.Ε.Α.Δ: α) Διενεργεί για λογαριασμό του Υπουργείου ερευνητικό και μελετητικό έργο στα πεδία της ανάλυσης της αγοράς εργασίας σε εθνικό και περιφερειακό επίπεδο, των εργασιακών σχέσεων, της επαγγελματικής κατάρτισης – δια βίου μάθησης, και των εθνικών και ευρωπαϊκών πολιτικών απασχόλησης. Καταρτίζει εκθέσεις πολιτικής με τα συμπεράσματα και τις προτάσεις και τις υποβάλλει στο Υπουργείο. β) Παρέχει πλήρη τεχνική, επιστημονική και συμβουλευτική υποστήριξη στο Υπουργείο, σε όλο το εύρος των αρμοδιοτήτων του, για την επίτευξη των βέλτιστων δυνατών αποτελεσμάτων των πρωτοβουλιών και δράσεων του. γ) Παράγει δείκτες παρακολούθησης, αξιολόγησης και μέτρησης επιπτώσεων των μέτρων και πολιτικών αγοράς εργασίας που υλοποιούνται από το Υπουργείο, εκδίδει τα αντίστοιχα πορίσματα και υποβάλλει σχετικές προτάσεις στο Υπουργείο. δ) Εκπονεί ειδικά προγράμματα εφαρμογής για την υποστήριξη των δράσεων του Υπουργείου, λαμβάνοντας υπόψη καλές πρακτικές της διεθνούς εμπειρίας, υποβάλλοντας στο Υπουργείο εκθέσεις με προτάσεις εφαρμογής. ε). Παρακολουθεί συστηματικά τις εξελίξεις των θεμάτων αγοράς εργασίας και εφαρμογής πολιτικών και μέτρων απασχόλησης, καταπολέμησης της ανεργίας και των κοινωνικών ανισοτήτων σε διεθνές και ευρωπαϊκό επίπεδο και μεταφέρει την τεχνογνωσία που απορρέει από την παρακολούθηση αυτή στα ελληνικά δεδομένα στ) Υποστηρίζει τη διάχυση πληροφόρησης για θέματα πολιτικών και δράσεων του Υπουργείου σε τοπικό, περιφερειακό, εθνικό και διεθνές επίπεδο, μέσω της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, τακτικών και έκτακτων εκδόσεων και στοχευόμενων επιστημονικών συναντήσεων. ζ) Αναπτύσσει δίκτυο διασύνδεσής του με διεθνείς και ευρωπαϊκούς οργανισμούς μετέχοντας σε διεθνή fora συζήτησης και ανταλλαγής επιστημονικών δεδομένων και εναλλακτικών στρατηγικών για θέματα πολιτικών απασχόλησης, κοινωνικής συνοχής και ανάπτυξης εργαλείων για την καλύτερη λειτουργία της αγοράς εργασίας. η) Σχεδιάζει και εκτελεί επιχειρησιακά σχέδια ανάπτυξης του ανθρώπινου δυναμικού μέσω της επαγγελματικής κατάρτισης και δια βίου μάθησης σε σύνδεση με την απασχόληση και προώθηση των ανέργων στην αγορά εργασίας, αξιοποιώντας τους διαθέσιμους πόρους του ΕΣΠΑ, τους κοινοτικούς και εθνικούς πόρους, και άλλες πηγές σε διεθνές επίπεδο. θ).

Υποστηρίζει τον ρόλο του ως θεσμικός φορέας του Υπουργείου για την σύνδεση της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης με την απασχόληση, σε συνεργασία με τις αντίστοιχες Γενικές και Ειδικές Γραμματείες και Υπηρεσίες του Υπουργείου Παιδείας Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. ι). Αναπτύσσει μέσω των αποκεντρωμένων μονάδων του στις έδρες των Περιφερειών, πλην Αττικής, όπως αυτές καθορίστηκαν με την παρ. 2 του αρ. 3 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α 87/2010) δράσεις της αρμοδιότητάς του, σε συνεργασία με τις αντίστοιχες μονάδες ή διευθύνσεις απασχόλησης των Περιφερειών, στο πλαίσιο του Προγράμματος «Καλλικράτη», και με άλλους τοπικούς φορείς της αυτοδιοίκησης ή αναπτυξιακά δίκτυα. κ). Συμμετέχει σε ανταγωνιστικά προγράμματα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής στα πεδία της απασχόλησης, των κοινωνικών υποθέσεων και της ισότητας ευκαιριών, αυτοδύναμα ή σε συνεργασία με άλλους ενδιαφερόμενους φορείς. λ). Συγκροτεί και διατηρεί δίκτυα διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους για θέματα που άπτονται της αρμοδιότητάς του, καθώς επίσης και ειδικές επιτροπές ή ομάδες εργασίας με καθορισμένο αντικείμενο, χρονοδιάγραμμα και παραδοτέα, σε συνεργασία με το Υπουργείο ή άλλου Υπουργείου ή φορέα του δημοσίου ή ευρύτερου δημόσιου τομέα, ανάλογα το αντικείμενο.

Με την παράγραφο 3 ορίζονται οι πόροι του ΕΙΕΑΔ, οι οποίοι προέρχονται από τον τακτικό κρατικό προϋπολογισμό, από την επιχορήγηση του Οργανισμού Εργατικής Εστίας, από χρηματοδοτήσεις στο πλαίσιο του ΕΣΠΑ και από την εκτέλεση προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης κα άλλων Διεθνών οργανισμών, από τον Προϋπολογισμό του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, από την παροχή υπηρεσιών σε τρίτους, και από κάθε άλλη νόμιμη πηγή. Ιδιαίτερα όσον αφορά την παροχή υπηρεσιών σε τρίτους το ΕΙΕΑΔ θα κινηθεί ενεργά προς την κατεύθυνση της αξιοποίησης της τεχνογνωσίας που διαθέτει με το ήδη έμπειρο προσωπικό του κατά τρόπο παροχής συμβουλευτικών και τεχνοοικονομικών υπηρεσιών για θέματα θεσμών, λειτουργίας και σχεδιασμού πολιτικών της αγοράς εργασίας προς φορείς άλλων χωρών σε καθεστώς προέκτασης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, στο ίδιο πλαίσιο θα ενεργοποιηθεί μέσω ανάπτυξης πρόσφορων επιστημονικών και διαχειριστικών δικτύων σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής ένωσης και του ΟΟΣΑ με στόχο την σύμπραξη σε εκπόνηση μεγάλης κλίμακας έργων μελετητικού και εφαρμοστικού χαρακτήρα. Προσδοκώμενα αποτελέσματα των ενεργειών αυτών είναι η συμβολή στην αυτοχρηματοδότηση του οργανισμού με την παροχή υπηρεσιών και έργων σε τρίτους, οι οποίοι ως φορείς εθνικοί και διεθνείς προσφέρουν συνεχή ανανέωση της τεχνογνωσίας του οργανισμού με μεγάλη προστιθέμενη αξία. Κατ'αυτόν τον τρόπο ο οργανισμός θα εντείνει τις προσπάθειές του προς την

κατεύθυνση του περιορισμού τω δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού, χωρίς αποδυνάμωση του έργου και των σκοπών του.

Στην παράγραφο 4 ορίζεται η διοίκηση του ΕΙΕΑΔ ως εξής: Διοικείται από πενταμελές διοικητικό συμβούλιο, με Γενικό Διευθυντή που ασκεί παράλληλα και καθήκοντα Προέδρου με σύνθεση επιστημονικού διοικητικού και τεχνοκρατικού χαρακτήρα προκειμένου να συμβάλλει με ευελιξία αλλά παράλληλα και τηρώντας αυστηρά τα πλαίσια των δημοσιονομικών κανόνων και της διαφάνειας στην υλοποίηση των καταστατικών σκοπών του οργανισμού. Αντικαθιστά δε δύο εννεαμελή διοικητικά συμβούλια των καταργούμενων ανωνύμων εταιριών, ΠΑΕΠ ΑΕ και ΕΚΑΕ ΑΕ.

Ειδικότερα όργανα διοίκησης του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. ορίζονται : α) το Διοικητικό Συμβούλιο και β) ο Γενικός Διευθυντής.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. είναι εφταμελές (7). Η θητεία του ορίζεται σε τρία έτη (3). Τα μέλη του διορίζονται με τους αναπληρωτές τους με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, και αποτελείται από:

- Τον Γενικό Διευθυντή του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. ως Πρόεδρο, με αναπληρωτή του έναν εκ των Διευθυντών του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. που ορίζεται από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

- Έναν (1) ανώτατο ή ανώτερο υπάλληλο του Υπουργείου Εργασίας & Κοινωνικής Ασφάλισης, ο οποίος ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης.

- Έναν (1) εκπρόσωπο της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής (ΕΛ.ΣΤΑΤ.), ο οποίος υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από τον Πρόεδρο της ΕΛ.ΣΤΑΤ.

- Έναν (1) επιστήμονα νομικών, οικονομικών, κοινωνικών ή πολιτικών επιστημών, με εξειδίκευση και εμπειρία στο αντικείμενο του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. που ορίζεται με τον αναπληρωτή του από τον Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και

- Έναν (1) ανώτατο ή ανώτερο υπάλληλο του Οργανισμού της Εργατικής Εστίας, ο οποίος υποδεικνύεται με τον αναπληρωτή του από τον Πρόεδρο του Οργανισμού.

- Έναν (1) εκπρόσωπο της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος (ΓΣΕΕ)

- Έναν (1) εκπρόσωπο των Εργοδοτικών Οργανώσεων που υποδεικνύεται είτε από τον Σύνδεσμο Ελληνικών Βιομηχανιών (ΣΕΒ), είτε από την Εθνική Συνομοσπονδία Ελληνικού Εμπορίου (ΕΣΕΕ), είτε από τη Γενική Συνομοσπονδία Επαγγελματιών

Βιοτεχνών και Εμπόρων Ελλάδας (ΓΣΕΒΕΕ), είτε από το Σύνδεσμο Ελληνικών Τουριστικών Επιχειρήσεων (ΣΕΤΕ), μετά από συμφωνία μεταξύ τους. Σε περίπτωση διαφωνίας ο εκπρόσωπος ορίζεται από τον εποπτεύοντα Υπουργό μετά από πρόταση ενός εκπροσώπου από καθεμιά από τις τέσσερις παραπάνω Εργοδοτικές Οργανώσεις.

Με την απόφαση συγκρότησης του διοικητικού συμβουλίου ένα εκ των μελών του, ορίζεται ως Αντιπρόεδρος αυτού. Χρέη γραμματέα του διοικητικού συμβουλίου εκτελεί υπάλληλος του Ε.Ι.Ε.Α.Δ., οποίος ορίζεται με απόφαση του Προέδρου. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελεί το ανώτατο διοικητικό όργανο του Ε.Ι.Ε.Α.Δ., ασκεί όλες τις εξουσίες και ρυθμίζει όλες τις λειτουργίες του, εκτός από αυτές που ασκεί ο Γενικός Διευθυντής σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Η αποζημίωση του Προέδρου και των μελών και του γραμματέα του διοικητικού συμβουλίου για τη συμμετοχή τους στις συνεδριάσεις καθορίζεται από τις διατάξεις του ν. 3205/2003, όπως εκάστοτε ισχύουν, περί αμοιβής συλλογικών οργάνων και επιτροπών του δημόσιου τομέα. Για την ενσωμάτωση των κοινωνικών εταίρων, της αυτοδιοίκησης και της επιστημονικής – ακαδημαϊκής κοινότητας στο ευρύτερο στρατηγικό πλαίσιο του ΕΙΕΔ, σε συνάφεια με τον ρόλο του στο Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, συνιστάται με το εδάφιο δ' της παραγράφου 4 Επιστημονική και Κοινωνική Επιτροπή γνωμοδοτικού χαρακτήρα, με τιμητική και άμισθη συμμετοχή.

Στην παράγραφο 5 ορίζεται ο τρόπος διορισμού του Γενικού Διευθυντή, η θητεία του, οι αρμοδιότητές του και οι αποδοχές του. Ειδικότερα ο Γενικός Διευθυντής του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. διορίζεται μετά από προκήρυξη, με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, με τριετή θητεία, η οποία δύναται να ανανεωθεί για μία ακόμη φορά συνεχόμενη ή μη. Ο Γενικός Διευθυντής του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. δύναται να διορίζεται και ένας εκ των Διευθυντών που υπηρετούν σε αυτό. Σε περίπτωση που ως Γενικός Διευθυντής επιλεγεί υπάλληλος ή λειτουργός του δημόσιου τομέα αναστέλλεται η άσκηση καθηκόντων του σε αυτόν και ο χρόνος υπηρεσίας του λογίζεται ως πραγματικός χρόνος υπηρεσίας στο φορέα από τον οποίο προέρχεται για κάθε συνέπεια. Στην προκήρυξη, η οποία δημοσιεύεται σε δύο ημερήσιες εφημερίδες, καθορίζονται τα προσόντα, ο τρόπος επιλογής και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Ο Γενικός Διευθυντής του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Ο Γενικός Διευθυντής είναι Πρόεδρος του διοικητικού συμβουλίου, παράλληλα αποτελεί μονομελές διοικητικό όργανο του Ε.Ι.Ε.Α.Δ., προϊστάται όλων των Υπηρεσιών του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. και του πάσης φύσεως προσωπικού, του οποίου είναι πειθαρχικώς προϊστάμενος, εκπροσωπεί το Ε.Ι.Ε.Α.Δ. δικαστικώς και εξωδίκως, ενώπιον κάθε

Αρχής, Δικαστικής ή Διοικητικής, σε όλες γενικά τις σχέσεις και συμβάσεις του προς τρίτους και σε κάθε δημόσια εκδήλωση και ενεργεί γενικά κάθε πράξη διοίκησης και εκπροσώπησης, υπογράφει τα χρηματικά εντάλματα πληρωμής και εξόδων και θεωρεί τις αποδείξεις εσόδων. Ο Γενικός Διευθυντής και Πρόεδρος του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. έχει τη δυνατότητα να μεταβιβάζει μέρος των αρμοδιοτήτων του με σχετική πράξη του. Αναπληρωτής του Γενικού Διευθυντή, ορίζεται με πρόταση του Γενικού Διευθυντή και απόφαση του διοικητικού συμβουλίου, ένας εκ των Διευθυντών του Ε.Ι.Ε.Α.Δ.. Γενικός Διευθυντής ο οποίος συμπληρώσει μία (1) θητεία και δεν επιλεγεί εκ νέου ως Γενικός Διευθυντής μετά τη λήξη της θητείας του, τοποθετείται υποχρεωτικά σε θέση Διευθυντή του Ε.Ι.Ε.Α.Δ., εφόσον είναι υπάλληλός του. Σε περίπτωση διακοπής της θητείας του Γενικού Διευθυντή καθ' οιονδήποτε τρόπο δεν γεννάται απαίτηση καταβολής αποζημίωσης του. Τέλος οι αποδοχές του Προέδρου-Γενικού Διευθυντή του Ε.Ι.Ε.Α.Δ., ορίζονται ίσες με τις πάσης φύσεως αποδοχές Γενικού Διευθυντή Κεντρικής Υπηρεσίας Υπουργείου.

Στην παράγραφο 6 ορίζεται η οικονομική διαχείριση του Οργανισμού, η οποία υπόκεινται σε ετήσιο καταστατικό έλεγχο από ορκωτούς ελεγκτές, οι οποίοι υποβάλλουν την έκθεσή τους στο Διοικητικό Συμβούλιο και στον εποπτεύοντα Υπουργό. Ο προϋπολογισμός και απολογισμός εγκρίνεται από τον εποπτεύοντα Υπουργό ύστερα από πρόταση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Στην παράγραφο 7 ορίζεται η οργάνωση του νέου φορέα, η οποία διαρθρώνεται σε πέντε (5) διευθύνσεις που αντιστοιχούν στις δράσεις και ενέργειες που καλείται να υλοποιήσει σύμφωνα με τους καταστατικούς σκοπούς του. Το οργανόγραμμα του ΕΙΕΑΔ αντικαθιστά τη διοικητική διάρθρωση των δύο καταργούμενων εταιρειών που είχαν σε σύνολο είκοσι μία (21) διευθύνσεις, με πέντε (5) διευθύνσεις επιτυγχάνοντας κατ' αυτόν τον τρόπο μεγαλύτερη ευελιξία και αποτελεσματικότητα και ουσιαστική και σημαντική μείωση του λειτουργικού κόστους. Το Ε.Ι.Ε.Α.Δ. δύναται να διαρθρώνεται γεωγραφικά με τη λειτουργία μέχρι 12 Περιφερειακών Γραφείων στις έδρες των Περιφερειών, πλην Αττικής, που συνεστήθησαν με την παρ.2 του άρθρου 3 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87/2010). Η λειτουργία των Γραφείων αυτών θα αποσκοπεί στη διατήρηση σύνδεσης του νέου φορέα με τις περιφέρειες που δημιουργήθηκαν με τον Νόμο «Καλλικράτης» του Υπουργείου Εσωτερικών Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης.

Με την παράγραφο 8 συνιστώνται οι οργανικές θέσεις του προσωπικού του ΕΙΕΑΔ, καθώς και οι θέσεις δικηγόρων με έμμισθη εντολή. Πιο συγκεκριμένα οι διοικητικές αυτές υπηρεσίες στελεχώνονται με εβδομήντα πέντε (75) υπαλλήλους οι οποίοι προέρχονται από τις δύο καταργούμενες ανώνυμες εταιρείες έναντι αριθμού εκατόν

δύο (102) υπαλλήλων που υπηρετούσαν σε αυτές, με συνακόλουθη μείωση του προσωπικού κατά 26% και του σχετικού κόστους μισθοδοσίας. Ειδικότερα για τη λειτουργία του Ε.Ι.Ε.Α.Δ., συνιστώνται εβδομήντα πέντε (75) οργανικές θέσεις προσωπικού, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, ενιαίες για τις κατηγορίες- εκπαιδευτικές βαθμίδες ειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού, ΠΕ, ΤΕ, ΔΕ και ΥΕ καθώς και δύο (2) θέσεις δικηγόρων με έμμισθη εντολή. Στις ανωτέρω θέσεις, συμπεριλαμβάνονται οι θέσεις προϊσταμένων διευθύνσεων και τμημάτων καθώς και οι απαραίτητες για την στελέχωση των Περιφερειακών γραφείων του Ε.Ι.Ε.Α.Δ.. Τα προσόντα για όλες τις κατηγορίες του προσωπικού είναι εκείνα που προβλέπονται στο ΠΔ 50/2001 (ΦΕΚ 39 Α'), όπως κάθε φορά ισχύει. Η κατανομή των θέσεων κάθε κατηγορίας κατά κλάδους και ειδικότητες, καθώς και η κατάταξη προσωπικού σε κατηγορίες, κλάδους, ειδικότητες, βαθμό και μισθολογικό κλιμάκιο γίνεται με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. εντός 20 ημερών από τη συγκρότηση του σύμφωνα με τις ισχύουσες για κάθε περίπτωση διατάξεις. Η επιλογή προϊσταμένων διευθύνσεων και τμημάτων γίνεται με ανάλογη εφαρμογή των σχετικών διατάξεων του Υπαλληλικού Κώδικα (ν. 3528/2007, όπως εκάστοτε ισχύει), όπως αυτός ισχύει. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου καθορίζονται οι κατηγορίες, κλάδοι και ειδικότητες των προϊσταμένων διευθύνσεων και τμημάτων. Κατά την πρώτη εφαρμογή και για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των έξι (6) μηνών η επιλογή και τοποθέτηση προϊσταμένων διευθύνσεων και τμημάτων γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου, μετά από πρόταση του Προέδρου-Γενικού Διευθυντή. Για κάθε ζήτημα που αφορά την υπηρεσιακή κατάσταση, την μισθολογική και βαθμολογική ένταξη και εξέλιξη, τις άδειες, την υπηρεσιακή εκπαίδευση, την πειθαρχική διαδικασία και τα γενικότερα δικαιώματα και υποχρεώσεις των εργαζομένων του Ε.Ι.Ε.Α.Δ., εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του ν.3801/2009 και του ν. 3205/2003, όπως εκάστοτε ισχύουν. Οι τυχόν πρόσθετες αποδοχές ή απολαβές και ειδικά επιδόματα οποιασδήποτε ονομασίας δεν διατηρούνται ως προσωπική διαφορά.

Με την παράγραφο 9 ορίζεται ο τρόπος και οι προϋποθέσεις πρόσληψης του προσωπικού. Συγκεκριμένα η πρόσληψη του προσωπικού του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. διενεργείται σύμφωνα με τις διατάξεις των Νόμων 2190/1994 (ΦΕΚ 28 Α'), 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α') και 3051/2002 (ΦΕΚ 220 Α'), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του Π.Δ. 50/2001 (ΦΕΚ 39 Α'), που αφορούν τα προσόντα διορισμού, όπως εκάστοτε ισχύουν. Το Ε.Ι.Ε.Α.Δ. δύναται να προβαίνει σε νέες προσλήψεις εφόσον έχει εξετασθεί προηγουμένως η δυνατότητα να καλυφθούν οι συγκεκριμένες ανάγκες με μετακίνηση ή μετάθεση πλεονάζοντος σε άλλες υπηρεσιακές μονάδες προσωπικού ή με

μετατάξεις πλεονάζοντος προσωπικού άλλης κατηγορίας, εφόσον διαθέτει ή μπορεί με μέριμνα του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. να αποκτήσει τα απαιτούμενα ουσιαστικά και τυπικά προσόντα, με εκπαίδευση, μετεκπαίδευση ή επανακατάρτιση.

Με την παράγραφο 10 συνιστώνται δύο ενιαίες (2) θέσεις για τις κατηγορίες ΠΕ, ΤΕ ΔΕ, με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου για τις ανάγκες του Προέδρου - Γενικού Διευθυντή. Η πρόσληψη στις ανωτέρω θέσεις γίνεται με σχετική πράξη του Προέδρου - Γενικού Διευθυντή χωρίς οποιαδήποτε διαδικασία. Οι αποδοχές του προσωπικού που προσλαμβάνεται στις προαναφερόμενες θέσεις είναι αντίστοιχες με αυτές του προσωπικού της παρ. 1 του αρ. 8 του ν. 2623/1998 (ΦΕΚ 139 Α'), όπως ισχύουν εκάστοτε. Το ανωτέρω προσλαμβανόμενο προσωπικό αποχωρεί αυτοδικαίως ταυτόχρονα με την αποχώρηση για οποιοδήποτε λόγο του Προέδρου - Γενικού Διευθυντή χωρίς άλλη διαδικασία. Αποχωρεί επίσης οποτεδήποτε με σχετική πράξη του Προέδρου-Γενικού Διευθυντή. Η παροχή υπηρεσίας στις θέσεις της παρούσας παραγράφου δεν γεννά οποιοδήποτε δικαίωμα αποζημίωσης ή άλλη αξίωση και προνόμιο. Οι ανωτέρω θέσεις επιτρέπεται να καλύπτονται και με απόσπαση υπαλλήλων υπηρεσιών και φορέων που ορίζονται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 2527/1997 (ΦΕΚ 206 Α') και ισχύουν εκάστοτε. Η απόσπαση διενεργείται ύστερα από αίτημα του Προέδρου - Γενικού Διευθυντή του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. με κοινή απόφαση του αρμοδίων Υπουργών, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων.

Με την παράγραφο 11 ορίζεται ότι για τις μετακινήσεις του Προέδρου-Γενικού Διευθυντή, των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου και του προσωπικού του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για τους δημοσίους υπαλλήλους (ν. 2685/1999, όπως εκάστοτε ισχύει). Για κάθε μορφής προμήθειες του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. εφαρμόζονται οι διατάξεις περί προμηθειών του Δημοσίου και ελέγχου (ν. 2362/1995, για το Δημόσιο Λογιστικό, άρθρο 19 του ν. 2286/1995, περί των προμηθειών του Δημοσίου τομέα, άρθρο 150 του Π.Δ. 118/2007 περί του κανονισμού προμηθειών του Δημοσίου και Π.Δ. 60/2007, κύρωση της Κοινοτικής Οδηγίας 2004/18/ΕΚ, όπως εκάστοτε ισχύουν).

Με την παράγραφο 12 ορίζεται ότι από τη δημοσίευση του παρόντος καταργούνται οι ανώνυμες εταιρείες «Παρατηρητήριο Απασχόλησης Ερευνητική – Πληροφορική (ΠΑΕΠ) Α.Ε.» και «Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΚΑΕ) Α.Ε.», οι οποίες ιδρύθηκαν με τα άρθρα 9 και 10 του Ν.2956/2001 (ΦΕΚ Α'258/2001) και το Ε.Ι.Ε.Α.Δ. καθίσταται καθολικός διάδοχος και υπεισέρχεται σε όλα τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις των καταργούμενων ανωνύμων εταιρειών. Τα πάσης φύσεως περιουσιακά στοιχεία των καταργούμενων εταιρειών «Παρατηρητήριο Απασχόλησης Ερευνητική –

Πληροφορική (ΠΑΕΠ) Α.Ε.» και «Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΚΑΕ) Α.Ε.» περιέρχονται στο Ε.Ι.Ε.Α.Δ.. Η ακίνητη περιουσία τους μεταβιβάζεται στο Ε.Ι.Ε.Α.Δ από την ημερομηνία μεταγραφής των πράξεων μεταβίβασης της στα βιβλία μεταγραφών του οικείου Υποθηκοφυλακείου/Κτηματολογικού Γραφείου, ενώ η κινητή από την ημερομηνία παράδοσή της στο Ε.Ι.Ε.Α.Δ. Οι ως άνω μεταβιβάσεις, καθώς και κάθε άλλη συμφωνία ή πράξη που απαιτείται για τα ανωτέρω απαλλάσσεται παντός φόρου, τέλους χαρτοσήμου ή άλλου τέλους, εισφοράς δικαιώματος υπέρ του Δημοσίου ή οποιουδήποτε τρίτου συμπεριλαμβανομένων των αμοιβών των παγίων και αναλογικών δικαιωμάτων, επιδομάτων ή άλλων τελών υπέρ υποθηκοφυλάκων. Το προσωπικό και οι δικηγόροι που υπηρετούν κατά τη δημοσίευση του παρόντος στις καταργούμενες εταιρείες, μεταφέρονται αυτοδικαίως στο Ε.Ι.Ε.Α.Δ. και κατατάσσονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος. Το προσωπικό που υπηρετεί με απόσπαση κατά τη δημοσίευση του παρόντος στις καταργούμενες εταιρείες επανέρχεται στις θέσεις που ανήκει οργανικά, ανακαλουμένων αυτοδικαίως των αποσπάσεων αυτού. Όπου σε νόμο, διάταγμα ή υπουργική απόφαση αναφέρεται κάποια από τις καταργούμενες εταιρείες νοείται ότι αναφέρεται το Ε.Ι.Ε.Α.Δ.. Οι εκκρεμείς δίκες των καταργούμενων εταιρειών συνεχίζονται από το Ε.Ι.Ε.Α.Δ.

Με την παράγραφο 13 ορίζεται ότι κατά την πρώτη εφαρμογή του παρόντος ως Γενικός Διευθυντής του Ε.Ι.Ε.Α.Δ. ορίζεται με απόφαση του εποπτεύοντος Υπουργού, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ένας εκ των υπηρετούντων Διευθυντών κατά την 31.12.2010 στην εταιρεία «Παρατηρητήριο Απασχόλησης Ερευνητική – Πληροφορική (ΠΑΕΠ) Α.Ε.» ή στην εταιρεία «Επαγγελματική Κατάρτιση (ΕΚΑΕ) Α.Ε.».

Τέλος με την παράγραφο 14 ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

Άρθρο 89

Με την παράγραφο Α του άρθρου 89 καθορίζεται το ποσό αμοιβής απασχολούμενων προσώπων σε προγράμματα κοινωφελούς εργασίας. Ειδικότερα ορίζεται ότι η καταβαλλόμενη αμοιβή προσώπων, ανεξαρτήτως ειδικότητας και επαγγελματικής εξειδίκευσης τους, που θα απασχολούνται σε προγράμματα κοινωφελούς εργασίας δικαιούχων φορέων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, οι οποίοι θα χρηματοδοτούνται από προγράμματα του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Ανάπτυξης Ανθρώπινου Δυναμικού» (ΕΠΑΝΑΔ), ορίζεται σε 25 ευρώ ημερησίως, άλλως - και όχι πάντως

περισσότερο από 625 ευρώ μηνιαίως, κατά παρέκκλιση των νόμιμων αμοιβών που προβλέπονται από τις οικείες συλλογικές συμβάσεις εργασίας περιλαμβανομένης και της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας. Οι επί των ανωτέρω καταβαλλομένων αμοιβών οι αναλογούσες εισφορές, κατά παρέκκλιση της ασφαλιστικής νομοθεσίας, καταβάλλονται από τον ΟΑΕΔ, μέσω ειδικών προγραμμάτων επιδοτήσεων των ασφαλιστικών εισφορών. Εκτός των αναφερόμενων καταβαλλόμενων ποσών, οι δικαιούχοι φορείς, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων του εργατικού δικαίου, ουδέν άλλο υποχρεούνται να καταβάλλουν στα απασχολούνται πρόσωπα. Για την εφαρμογή και εκτέλεση των προγραμμάτων κοινωφελούς εργασίας οι δικαιούχοι φορείς μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την υγιεινή και ασφάλεια στον τόπο παροχής εργασίας των προσώπων που απασχολούνται σε αυτούς. Η παρούσα διάταξη έχει εφαρμογή και για κάθε πρόγραμμα κοινωφελούς εργασίας που έχει ήδη προκηρυχθεί. Από την παρούσα διάταξη δεν επιβαρύνεται ο τακτικός προϋπολογισμός αλλά ο προϋπολογισμός του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (ΠΔΕ) σε ποσό 170.000.000 ευρώ, επιμεριζόμενα 85.000.000 ευρώ για το έτος 2011 και 85.000.000 ευρώ για το έτος 2012.

Με την παράγραφο Β του ίδιου άρθρου αντικαθίστανται οι παρ. 3 και 4 του άρθρου 16 του Ν. 3899/2010 που περιείχαν μεταβατικές ρυθμίσεις για την συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του ΟΜΕΔ και του Σώματος Μεσολαβητών Διαιτητών, όπως αυτά ρυθμίστηκαν με το άρθρο 15 του Ν. 3899/2010 που μεταξύ άλλων αντικατέστησε το άρθρο 16 του Ν.1876/1990. Η αντικαθιστάμενη παράγραφος 3 επανακαθορίζει τον χρόνο ολοκλήρωσης της διαδικασίας συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ο.ΜΕ.Δ. και ορίζει την 30/3/2010 ως καταληκτική ημερομηνία. Η αντικαθιστάμενη παράγραφος 4 επανακαθορίζει την διάρκεια της θητείας των εν ενεργεία διαιτητών μεσολαβητών κατά την ισχύ του Ν. 3899/2010 και ορίζει ως χρόνο λήξης της θητείας την 31/12/2011, παράλληλα δε περιέχει τις αναγκαίες μεταβατικές ρυθμίσεις για την διαδικασία πρόσληψης νέων μεσολαβητών διαιτητών και διεκπεραίωσης των υποθέσεων μεσολάβησης και διαιτησίας από τους εν ενεργεία μεσολαβητές διαιτητές κατά τον χρόνο έναρξης ισχύος του Ν. 3899/2010 σε συνάρτηση με τους μεσολαβητές διαιτητές που θα προσληφθούν κατ' εφαρμογή της νέας σχετικής νομοθεσίας. Από την παρούσα διάταξη δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Με την παράγραφο Γ του ίδιου άρθρου συστήνεται Ειδικός Λογαριασμός Παιδικών Κατασκηνώσεων (Ε.Λ.Π.Κ). Ειδικότερα ορίζεται ότι στον Οργανισμό Εργατικής Εστίας (Ο.Ε.Ε) συνίσταται λογαριασμός με τίτλο «Ειδικός Λογαριασμός Παιδικών Κατασκηνώσεων» (Ε.Λ.Π.Κ) με οικονομική και λογιστική αυτοτέλεια. Πόροι του

λογαριασμού είναι η εργοδοτική εισφορά είκοσι (20) ευρώ ετησίως για κάθε εργαζόμενο, σύμφωνα με το άρθρο 6 της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (Ε.Γ.Σ.Σ.Ε) ετών 2010-2011-2012, ως εκάστοτε θα ισχύει, οι τόκοι των κεφαλαίων του Λογαριασμού και κάθε παροχή από χαριστική αιτία. Ο σκοπός του λογαριασμού αυτού είναι η οργάνωση και η εφαρμογή προγραμμάτων φιλοξενίας σε θερινές κατασκηνώσεις των παιδιών χαμηλόμισθων εργαζομένων και ανέργων. Με αποφάσεις του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης μετά από γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ο.Ε.Ε, καθορίζεται για κάθε έτος ο αριθμός των δικαιούχων που εντάσσονται στα προγράμματα φιλοξενίας των παιδιών τους σε θερινές κατασκηνώσεις, οι προϋποθέσεις και τα κριτήρια επιλογής τους. Με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, θα καθορίζονται οι διαδικασίες είσπραξης, ελέγχου, διαχείρισης, διάθεσης και δικαιολόγησης των κονδυλίων του Λογαριασμού, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την υλοποίηση του σκοπού της παρούσας διάταξης. Για την κάλυψη της παροχής αυτής θεσπίζεται ετήσια εργοδοτική εισφορά είκοσι (20) ευρώ ανά εργαζόμενο, η οποία συνεισπράττεται με τις τακτικές εισφορές του Ο.Ε.Ε. Τα της λογιστικής οργάνωσης ισοζυγίων, προϋπολογισμών ισολογισμών, απολογισμών, διενέργειας προμηθειών υπηρεσιών αναγκών για την λειτουργία του λογαριασμού διέπονται από τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τον Ο.Ε.Ε. Από την παρούσα διάταξη δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του κρατικού προϋπολογισμού.

Άρθρο 90

Σύμφωνα με την περίπτωση 38 της παρ. ΙΙ του άρθρου 280 του ν.3852/2010 «Νέα Αρχιτεκτονική της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης – Πρόγραμμα Καλλικράτης», στις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις απονέμεται η άσκηση αρμοδιοτήτων σχετικών με την απασχόληση προσώπων ειδικών κατηγοριών, κατά τις ρυθμίσεις του ν.2643/1998 (ΦΕΚ 220 Α').

Η Διεύθυνση Κοινωνικής Προστασίας του Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης καθώς και οι υπηρεσίες του Ο.Α.Ε.Δ. έχουν προβεί σε διοικητικές πράξεις από την ημερομηνία ισχύος του ν.3852/2010, δηλαδή την 1/1/2011. Επίσης, βρίσκονται σε εξέλιξη οι προκηρύξεις του ν. 2643/1998 για το δημόσιο τομέα του 2008 και για τους τυφλούς τηλεφωνητές του 2010. Τέλος εκκρεμεί η προκήρυξη θέσεων εργασίας για τον ιδιωτικού τομέα του 2008.

Για να νομιμοποιηθούν οι ήδη διενεργηθείσες, από τις παραπάνω υπηρεσίες, πράξεις και για να μη διακοπεί η διαδικασία των προκηρύξεων του ν. 2643/1998 που

βρίσκονται σε εξέλιξη από προηγούμενα έτη, φέρεται προς ψήφιση η ρύθμιση του άρθρου 91.

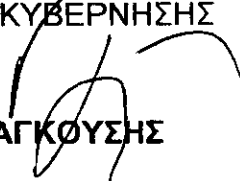
Άρθρο 91

Αφορά στην έναρξη ισχύος του νόμου.

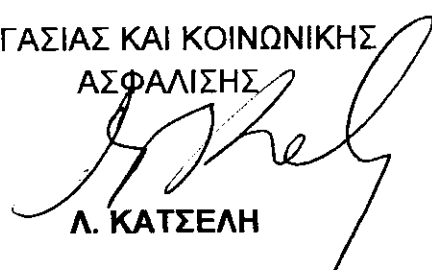
Αθήνα, 9/6/2011.

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

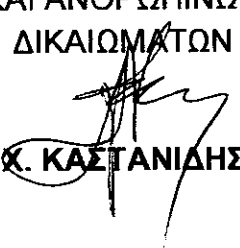
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ ΚΑΙ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ
ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ


Ι. ΡΑΓΚΟΥΣΗΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ


Α. ΚΑΤΣΕΛΗ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

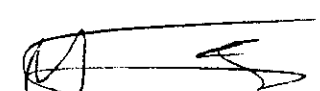

Χ. ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ

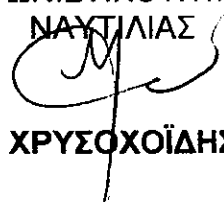
ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ


Γ. ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

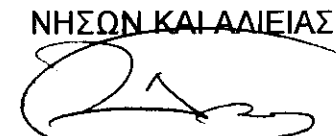

Γ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ
ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ

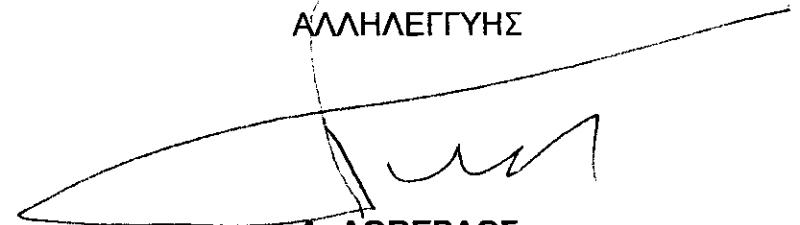

Μ. ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΘΑΛΑΣΣΙΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΝΗΣΩΝ ΚΑΙ ΑΙΛΙΕΙΑΣ


Ι. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ


Α. ΛΟΒΕΡΔΟΣ